

✓ 13023 II. C. f. 1. 2.

S v e t i

VÉLIKI TEDEN

á l i

molitve in žeremonije, ki se po
sapovedi katolfske zerkve
véliki teden opravljajo.

V'natif téh bukev so milostljivi Firshht Gospod Gospod
ANTON ALOJS Ljublanski shkof
devetiga prolenza 1829 dovolili

V' Ljublani 1829.

Natifnil Eger.

Na prodaj per Adam Henriku Honu, bukvoesu in
kupzhevavzu l' popirjem.

Sa vse je Kristuf umerl, de tudi, kateri shivé, ne shivé vezh
febi, ampak tistimu, kateri je sa nje umerl, in spet shivi.

II, Kor. 5, 15.

10-87341056

(N=030005960

P r e d g o v o r.

Jesuf Kristuf je prishel na svet vse svelizhat, kateri bodo v' njega verovali, prishel je premagat greh, hudizba in smert, smagal je vse te sovrashnike s' svojim britkim terplenjem in svojo smertjo na križu, in konzhal je premagovanje s' svojim zhaštitim vstajenjam od mertvih. Tega spomin fizer nafha ljubesniva mati katolfska zerkev vsaki dan per nekervavi daritvi svete mafhe hvaleshno obhaja, pa fhe posebno to sadnji teden velikiga posta stori. Ta teden, in fosebno sadnje tri dni, s' svojo unanjo zerkveno flushbo, ki jo opravlja kristjane na nar vezhi fkrivnosti svete vere opominja, in ravno sato se tudi temu tednu veliki teden pravi. S' obhajanjem teh fkrivnost verne opominja, de naj Jesufovo terpljenje s' sgrevanim ferzam fpremifhljujejo, od ljubetni do Jesufa vneti, svoje grehe obshalujejo, dobre fklépe ponavljajo, k' pokorjenju se obernejo, sakramente svete pokore in svetiga refhnjiga Telefa prejemajo, de v' prihodno sveto shivé.

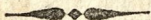
De tega ona sheli naf uzhé molitve, berila in fhege zerkvene, ali zere monije tega tedna.

S' tem vernim shivo pred ozhi postavi, de bi njih
ferza bolj omezhila kot s' besedo in jih k' gorezhi po-
boshnosti vnela. De bi k' vezhimu svojimu pridu te
fverte in shalostne dni v' zerkev hodili, tako sa svoje
svelizhanje vezh dobriga storili, in ravno te molitve
molili, ki jih mashniki molijo ali pojejo, so vam po
shelji nashiga milostiviga in prezhasitiga Shkofa in
Firshta, Gospoda, Gospoda ANTONA ALOJSIA is
latinskiga v' kranjsko prestavljene

Ljubesnivi! hodite te dni she bolj v' zerkev,
shivite v' vezhim satajevanji samih sebe, molite v' sve-
ti ponishnosti svojiga ferza she vezh, h' zhemur vas
zerkev vabi; premishlujte Jesufovo terpljenje is hva-
leshnosti, ktero ste svojimu svelizharju dolshni, sa-
kaj savoljo nas in savoljo nashiga svelizhanja je vse
te strashne martre preterpel in umerl, de bote gre-
hu odmerli, in le Jesufu shiveli. Brumne dushe,
berite, molite in vse si k' ferzu vsebite.

S V E T A M A S H A

kakor jo maslnik bere.

Maslnik stopi pred altar, sazhe s' slushabnikam, ktéri mu namesti ljudi odgovarja, molitve svéte mashe takó:

V' iménu Ozheta ✠ in Sina ✠ in svetiga ✠
Duha. Amen.

M. Stopil bom k' boshjimu altarju:

Sl. Pred Bogá, ki rasveseljuje mojo mladost.

42. P f a l m.

M. Sódi me, Bog, in rasfodi mojo rezh nad
nešvetim naródam: rešhi me od krivizh-
niga in sapeljiviga zhlovéka.

Sl. Ker tí, o Bog! si moja mozh: sakaj si me
odvergel, in sakaj mórem shalošten hoditi,
satert od sovráshnika?

M. Póshlji svojo luzh in resnízo, de me pé-
ljete in perpéljete na tvojo svéto goró in
v' tvoje prebiválifhe.

Sl. Stopil bom k' boshjimu altarju pred Boga,
ki rasveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s' zitrani, Bog, moj Bog!
Zhimú si shalošna moja dušha, in zhimú
me motišh?

Sl. Saupaj v' Boga: fhe ga bom hvalil, on
je moja pomózh in moj Bog.

M. Zhašt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in svetimu
Duhu:

Sl. Kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vsak
zhaš, od vekomaj do vekomaj.

M. Stopil bom k' boshjimu altarju:

Sl. Pred Boga, ki rasveseljuje mojo mladost.

M. V' Gospodovim iménu je našha pomozh.

S. Kteri je švaril nebó in semljo.

M. Ispovém se Bogu vsigamogozhnimu, sveti
Marii, vselej devizi, svetimu Mihaelu arh-
angelu, svetimu Janesu keršniku, svetima
apostelnama Petru in Pavlu, vsm svetni-
kam in vam, bratje, de sim grešhil veliko
s' mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim,
kriv sim, filo sim kriv. Torej prosim sveto
Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela arh-
angela, svetiga Janesa keršnika, sveta apo-
steln Petra in Pavla, vse svetnike in vas,
bratjè; moliti sa-me per Gospodu našhim
Bogu.

Sl. Usmili naj se te Bog vsigamogozhni, od-
pušti ti tvoje grehe, in perpelji te v' vezh-
no shivljenje.

M. Amen.

Sl. Ispovém se Bogu vsigamogozhnimu, sveti
Marii, vselej devizi, svetimu Mihaelu arh-
angelu, svetimu Janesu keršniku, svetima

apostelnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam in tebi, Ozhe, de ſim veliko greſhil s' miſlijo, beſedo in djanjem. Kriv ſim, kriv ſim, ſilo ſim kriv. Torej proſim ſveto Marijo, vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arh-angela, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta apoſtelná Petra in Pavla, vſe ſvetnike in tebe, Ozhe, moliti ſa-me per Goſpodu naſhim Bogu.

M. Uſmili naj ſe vaſ vſigamogozhni Bog, odpuſti vam vaſhe grehe, in perpeljí vaſ v' vezhno ſhívljenje.

Sl. Amen.

M. Miloſt, odvíso in odpuſhenje naſhíh grehov nam daj vſigamogozhni in uſmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernil ſe boſh v' naſ, in naſ oſhivel:

Sl. In veſelilo ſe bo tvoje ljudſtvo v' tebi.

M. Goſpod, ſkaſhi nam ſvojo miloſt:

Sl. In dodéli nam ſvoje ſvelizhanje.

M. Goſpod, uſliſhi mojo molitev:

Sl. In naj pride k' tebi moje vpítje.

M. Goſpod s' vami.

Sl. In í' tvojím duham.

Maſhnik k' altarju gredé rezhe:

M o l i m o.

Odvſemi nam, proſimo, o Goſpod! naſhe pregrehe, de bomo vredni ſtopiti í' zhiſto duſho k' preſvétí ſvetòbi; po Jeſuſu Kriſtuſu Goſpodu naſhim. Amen.

Mashnik kushne altar, in rezhe:

Prosimo te, o Gospod! po saflushenji tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in po saflushenji vseh svetnikov, de odpustiš mi-
losljivo vse moje grehe. Amen.

*Mashnik bere na levi strani altarja nek-
tere besede, ki se jim Introit, to je per-
stop pravi, postavim te tukaj is
129 psalma.*

Bog, zhe bosh odgovor hotel imeti sa
pregrehe, Gospod, kdo bo obstal?

Pf. Is globozhine vpijem k' tebi, o Bog!
Bog, uflifhi moj glas.

Zhašt bodi Ozhetu, Sinu í. t. d. Bog,
zhe bosh i. t. d. *kakor poprej.*

M. Gospod, usmili se nas.

Sl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Sl. Kriste, usmili se nas.

M. Kriste, usmili se nas.

Sl. Kriste, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Sl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Gloria ali: zhašt Bogu

(zhe jo mashnik moli)

Zhašt Bogú po vishavah in mir ljudem na sem-
lji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te,
molimo te, povishujemo te, hvaleshni smo ti savolj
tvoje velike zhašti. Gospod Bog, kralj nebeshki,
Bog vsigamogozhni Ozhe: Gospod Jesus Kristus,

edino rojeni Sin, Gospod Bog, jagnje boshje, Sin Ozheta, kateri odjemljesh grehe sveta, usmili se nas, kateri odjemljesh grehe svetá, vsemi našho prošnjo, kateri sedísh na desnizi Ozheta, usmili se nas. Ker sam tí si svet, sam tí Gospod: tí sam nar vikshi, Jesus Kristus s' svetim Duham vred, v' zhašti Boga Ozheta. Ame n

Mashnik se proti ljudém oberne in rezhe.

M. Gospod s' vami.

S. In s' tvojim duham.

Mashnik móli molitev, ktera je tukaj ali kako drugo, kakor je zerkveni dan, in rezhe:

M o l í m o.

O Bog, kateri vésh dóbro, de per svoji zhloveški slabosti tolikim nevarnostim, v' ktéríh smo, ne moremo oditi, pokrepzhaj nas po dúshí in po telesu, de prestojimo s' tvojo pomozhjo, kar moremo savoljo svojih grehov terpeti. To prosimo po Jesusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Mashnik list bere. Tistikrat beri tiga le:

Branje is lista S. Pavla apostelna do Rimljanov v' 12. post. 9. v.

Sovrashíte hudo, in dershíte se dóbriga. Ljubite se s' bratovsko ljubesnijo med seboj; s' pozhefhenjem pridite eden drusimu naproti. Ne bodite léni v' fkerbi. Bodite gorezhi v' duz

hu; flushite Gospodu. Bodite veselí v' upanji, v' nadlogah poterpeshljivi; v' molitvi stanovitni. Podelite svetim v' potrebah, ptuje radi pod strého jemljite. Dobro, kateri vas preganjajo, jim voshite: dobro voshite, in nikar ne kolnite. Veselite se s' veselimi, in s' jokajozhimi jokajte.

Sl. Hvala Bogú.

Mashnik v' sredo stopi, in rezhe:

Ozhisti mi serze in usta, vsigamogozhni Bog, kateri si usta preroka Isaija ozhistil s' shivim oglam, tako me ozhisti s' svojo nesaflusheno milostjo, de tvoj sveti evangeli vredno osnanujem: po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Shegnaj me, Gospod!

Gospod bodi v' mojim serzu in v' mojih ustih, de vredno in spodobno osnanujem njegov evangeli. Amen.

Mashnik stopi na desno stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In í' tvojim duham.

Mashnik sakrisha s' evangeli in sebe, rekozh:

Besede svetiga evangelja po spisku f. Matvsha.

Sl. Zhasť tebi, Gospod.

Mashnik bere evangeli. Bèri evangeli s. Matvsha is 5. post. 3. v. ki je tukaj:

Tisti zhasť je Jesuf rekel svojim uzhenzam.

Blagor ubógim v' duhu, sakaj njih je nebeshko kraljestvo. Blagor krótkimi, semljo bodo posedli. Blagor jim, kateri so pravíze lazhni in shejni; nasiteni bodo. Blagor milostljivim; milost bodo dosegli. Blagor jim, kateri so zhištiga serza; Boga bodo gledali. Blagor mirnim otrozi boshji bodo imenovani. Blagor jim, kateri savoljo pravize preganjanje terpé; njih je nebeshko kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli, preganjali, in vas všiga hudiga po la-shnjivo obrekovali savoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte, ker vashe plazhilo je obilno v' nebesih.

Mashnik kushne s' evangeli, in rezhe:

M. Isbrifane naj bodo s' evangelijskimi besedami nashe pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Krište.

Mashnik stopi v' sredo, in moli ob nedeljah in vezhih prasnikih vero, rekozh:

Verujem v' eniga samiga Bogá, Ozheta všigamogozhniga, stvarnika nebes in semlje, vših vidnih in nevidnih rezhi. In v' eniga Gospoda Jesusa Kristusa, Sinú boshjiga edino rojeniga, kateri je rojen is Ozheta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga, kateri je ròjen in ne storjèn, kateri je s' Ozhetam vrèd eniga bitstva, od kteriga je vse stvarjeno, kateri je savoljo nas ljudi, in savoljo nashiga svelizhanja is nebes prishel (tukaj se pokléknè s' desnim kolenam), in je

po svetim Duhu is Marije devize mesó na-se vsél, ter se vzhlovézhil. Tudi krishan, bil sa naf pod Ponzjem Pilatusham, terpel, in bil v' grób poloshen. Tretji dan pa je vstal od smer-ti po besedah pisem. Shel je v' nebesa. Na delnizi sedi Ozheta, in bo spet prishel f' zhašt-jo sódit shivé in mertve; njegoviga krajestva ne bo konz. Verujem v' svetiga Duha, Go-spóda in oshivljavza, kteri se is Ozheta in Si-na is-haja. Kteriga s' Ozhetam in Sinam vréd in enako mólimo in zhaštímò; kteri je is pre-rókov govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostolsko zerkev. Verujem en kerst v' od-pushtenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodno shivljenje. Amen.

Mashnik se oberne próti ljudém, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l i m o.

rezhe Mashnik, in bère besede, kterim se ofertóri, to je, darovanje pravi, postavim, té:

Gospod, osri se, in refhi mojo dusho; savoljo svojiga usmiljenja me otmi.

Hadar mashnik skledizo v' rokah dershé krùh daruje, rezhe:

Vsemi sveti Ozhe, vsigamogozhni vezhni Bog, ta prezhisti dar, kterigo jest, tvoj nevredni slu-shabnik, darujem tebi, svojimu shivimu in pra-

vimu Bogu; sa svoje bresfhte vilne grehe, same in sanikernosti, in sa vse prizhijozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

Mashnik vlije vina v' kelh, kane nekoliko vode vmés, in móli tako:

Bóg, kateri si zhloveka v' shlahtnim stanu zhudno stvaril, in ga, ko je gres hil, she bolj zhudno prenovil: daj nam po skrivnosti te vode in tega vina sdrushenim biti s' tistiga boshj natoro, ki se je vredniga storil, nashe zhloveshke deleshen biti, Jesus Kristus, tvoj Sin, nash Gospod, kateri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vokomaj. Amen.

Kadar mashnik kelh daruje, móli:

Darujemo ti, Gospod, kelh svelizhanja, tvojo milost prosijozhi, de gre pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhstva v' prijetni dar sa nashe in sa svelizhanje vsiga sveta. Amen.

V' duhu ponishnosti in s' potertim serzam stojimo pred teboj; vsemi nash dar, o Gospod! in naj se pred tvojim oblizhjem tako danš nasha daritev godí, de ti bo prijetna, o Gospod Bog!

Pridi posvezhnik, vsigamogozhni vezhu Bog, in posvétí ta dar, perpravljen tvojimu svetimu iménu.

*Maslnik si umiva perste, in rezhe is 25.
psalma :*

V' nedolshnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Gospod! de poslušham glas tvoje hvale; in osnanujem vse tvoje zhudeshe. O Gospod ljubim lepoto tvoje hishe in prebivalishe tvojiga velizhastva. Ne pogubi moje dushe s' hudobnimi, o Bog! in ne umòri me s' sheljnimi kervi, ki je kriviza v' njih rokah, in njih desniza polna podkupshine. Jest pa hozhem v' svoji nedolshnosti shivéti. Réshti me, in usmili se me. Na pravim stojí moja noga, v' sberálifhieh te bom hvalil, o Bog!

Zhast bodi Ozhetu, Sínu in svetimu Dubu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vsak zhaf, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po tim se v' sredi perklóne, rekozh:

Vsemi, sveta Trojiza, to daritev, ktero ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa Gospoda nashiga, in na zhast svete Marije vselej devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, njih in vsih svetnikov. Naj bo njim k' zhasti, nam pa k' svelizhanju, in prosijo naj v' nebesih sa naf, ki obhajamo njih spomin na semlji. Po ravno tim Kristusu Gospodu nashim. Amen.

*Maslnik kufine altar, in se proti ljudém
oberne, rekozh:*

Molíte, bratje, de bo moja in vasha daritev prijetna per Bogu, vsigamogozhnim Ozhetu.

Slushabnik odgovori v' imenu ljudi:

Vsame naj Gospod ta dar is tvojih rok
v' hvalo in zhaft tvojiga imena, tudi k' pridu
nashimu in vse svoje svete zerkve.

Mashnik odgovori: Amen.

*Po tim mashnik móli to ali kako drugo mo-
litev, kakor je prasník.*

Posveti, o Bog! to daritev, ki ti jo da-
rujemo, naš pa ozhisti naših grehov. Po
Gospodu našim Jesusu Kristusu svojim Sinu,
kteri s' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svetiga
Duha Bog

Tukaj glas povsdigne rekozh:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami

Sl. In s' tvojim duham.

M. Nakvisshko ferza.

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalímo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobi se, in dolshnost je.

M. Res je spodobno in dolshnost, prav in
dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod,
sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni
Bog, kteri si s' svojim edino rojenim Sinam
in svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v'
edinosti ene pershone, temuzh v' trojizi eniga
bitstva: kar po tvojim rasodenji verujemo od
tvoje zhašti, to bres vsiga raslozhka od Sina

tvojiga, to od svetiga Duha mislimo, tako, de v' pravim in vezhnim Bogu mólimo tri resnizhne pershone in edino bitstvo in enako v' lizhaftvo. Kterimu hvalo dajejo angeli in arhangeli, Kerubi in Serafi, ter ne jénjajo prepevati vsak dan, in s' enim glasam rézhi:

Svet, svet, svet, Gospod Bog, Sabaot. Polne so nebesa in semlja tvoje zhasí. Hofana po vishavah! Bodi zheshen, ki pride v' Gospodovim ínenu. Hofana po vishavah.

Mashnik se perklone, in móli:

Ponishno te tedaj prosimo, neismérno usmiljeni Ozhe, po Jesusu Kristusu tvojim Sinu, Gospodu nashim, de vsamesh in posvetish te ponudbe, te dari, te prezhiste, svete daritve, ktere ti darujemo slasti sa tvojo sveto, katolshko zerkev, de ji mir dash, jo várujesh, jo v' edinosti ohranish, in vladash po všim svetu; pa tudi sa tvojiga flushabnika nashiga papesha J. in nashiga fhkofa J. in nashiga zesarja J. in sa vse, kateri se prave katolshke apostolske vére dershé.

Spomin sa shive.

Spomni se, o Bog! svojih flushabnikov in flushabniz J. J. (*tukaj se spomin stori, sa ktere hozhemo darovati*) in vših prizhijozhih, katerih véro posnash, in brumnost vidish; sa ktere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar sa-se in sa vse svoje v' ód-

refhenje svojih dufh, dosezhi svelizhanje in varnost, in ti poshiljajo svoje shelje, tebi vezh-nimu, shivimu in pravimu Bogu.

Sklenjeni (ti ga darujemo) s' vso drushbo isvoljenih, in njih spomin obhajajozhi; tosebnó zhashte vselej devize Marije, matere nashiga Boga in Gospóda Jesufa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apostelnov in marternikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janesa, Tomasha, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevsha, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemená, Kfíla, Kornelja, Ziprijana, Lorenza, Krisogona, Janesa in Pavla, Kosma in Damijana in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih saflushenji in prosh-njah, de bomo v' savetji tvoje pomozhi obvarovani per vsih rezhéh. Po Jesufu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

*Mashnik dershi roke nad darjenim kruham
in kelham in móli:*

Prosimo te tedaj, o Bog! vsemi potolashen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji blapzi in s' nami vred vsa tvoja drushina; daj nam v' tvojim miru preshiveti svoje dni; refhi nas od vezhniga pogubljenja, in daj nam med tvoje isvoljene shtetim biti. Po Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvezhen, vsét, poterjen, resnizhen in prijeten, de nam bo spreménjen v' teló in kri tvojiga preljubiga Sina, Gospoda nashiga Jesufa Kristusa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan kruh vsel v' svoje svéte in zhašite roké, in vsdignil ozhi proti nebu k' tebi, svojimu vsigamogozhnimu Ozhetu, te sahvalil, ga posvétil, raslomil, in dal svojim uzhenzam rekozh: Vsemite in jejte vfi od tega: Sakaj to je moje telo.

Mashnik perpogne koleno pred telesam Jesusa Kristusa, ga povsdigne, de naj ga molijo, in potlej rezhe:

Ravno takó je vsel po vezherji tudi ta prezhudni kelh v' svoje svéte in zhašite roké, te spet sahvalil, ga posvetil, in dal svojim uzhenzam rekozh: Vsemite in pite vfi is njega, sakaj ta je kelh moje kervi, novein vezhne savese, (skrivnost vere) ktera bo sa val in sa njih veliko prelita v' odpušhenje grehov. Kolkorkrat bote to delali, storite k' mojimu spominu.

Mashnik perpogne koleno pred sveto kervijo Jesusa Kristusa, jo povsdigne, pokashe ljudem, de naj jo molijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mi, tvoji hlapzi in tvoj sveti ljud, spomin presvetiga terpljenja, od smerti vstajenja in zhašitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojiga, Gospoda nashiga, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhastvu od tvojih daróv ta zhisti dar, ta sveti dar, ta bresmadeshni dar,

sveti kruh vezhniga shivljenja in kelh vezhniga svelizhanja.

Stori se vredniga pogledati na te dari s' potolashenim in milostljivim oblizhjem, in jih vseti; kakor si se bil vredniga storil vseti darí svojiga hlapza, pravizhniga Abelna in daritev nashiga ozhaka Abrahama, in pa sveto in bres-madeshno daritev, katero ti je tvoji véliki du-hóven Melkisedek daril.

Mashnik se globoko perklone, in rezhe:

Ponishno te prosimo, vsigamogozhni Bog, rezi pernešti te darí po rokah svojiga svetiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhastvo, de bomo vsi, kar nas bo delesh-nih tega altara, in savshilo presveto telo in presveto kri tvojiga Sina, napoljeni s' vso ne-beshko dobroto in gnado. Po ravno tem Kri-stusu Gospodu nashim. Amen.

Spomin sa mertve,

Spómni se tudi, o Bog! svojih flushab-nikov in flushabniz J. J. (*tukaj se spomin sa mertve, sa ktere spomnujemo, stori*) ki so fhli pred nami s' snamnjem vere, in v' miru spé.

Prosimo te, o Bog! de té in vse, kateri v' Kristusu pozhivajo, denesh v' kraj hladú, luzhi in mirú. Po ravno tem Kristusu Gospo-du nashim. Amen.

Mashnik udari na perfi, in móli:

Tudi nam gresnikam, svojim flushabni-

kam, ki v' tvoje veliko usmiljenje saupamo, daj délesh in drushbo f' tvojmi svetimi apostelni in marterniki: s' Janesam: Shtefanam, Matijam, Barnabam, Ignazjem, Aleksandram, Marzelinam, Petram, f' Felizito, Perpétvo, Agato, Luzijo, Néshe, Zezílijo, Anastásijo in s' všimi tvojimi svetniki. Daj nam, prošimo te, ne po našim saflushenji, ampak po svoji persanašnosti v' njih drushbo priti. Po Kristusu, Gospodu našim. Po katerim tí, o Gospod! vselej te dobre vse stvarish, posvetish, blagoslovish, in jih nam podelish. Po njem, sh' njim in v' njem se tebi, Bogu Ozhetu vsigamogozhnemu v' edinošti svetiga Duha vsa zhašt in hvala godí.

Mashnik persdigne nekoliko kelh f' sveto hóstiyo vrèd, in po tem na glas rezhe:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molímo.

S' svelizharjevo sapóvedjo opominjani in s' njegovim boshjim naukam poduzheni si upamo rézhi:

Ozhe našh, kateri si v' nebesih. Posvezhèno bodi tvoje imé. Pridi k' nam tvoje kraljestvo. Sgòdi se tvoja volja, kakor v' nebesih, tako na semlji. Daj nam danš našh vsakdanji kruh. In odpústi nam naše dolge, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikam. In naš ne vpelji v' skušnjava.

Sl. Temuzh réfhi naš od hudiga.

M. Amen.

Réfhí naſ, proſímo, o Bog! od vſíh slé-
gov pretezhenih, ſídanjih in prihodnih, in na
proſíhjo ſvete, zhaſtite, vſelej devize in boſhje
matere Marije, ſvojih ſvetih apoſtelnov Petra
in Pavla, Andreja in vſíh ſvetnikov daj uſmiljeno
mir v' naſhíh dneí, de bomo f' pomozhjo
tvoje miloſti podpérani vſelej bres greha, in
vſe smote obvarovani. Po ravno tem Jeſufu
Kriſtuſu Sinu tvojim, kteri f' teboj ſhiví in
kraljuje v' edinofí ſvetiga Duha, Bog od ve-
komaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Goſpodov bodi vedno s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

*Maſhnik dene koſzhik ſvete hóſtje v' kelh',
in rezhe :*

Ta sméſ in poſvezhba teleſa in kerví Go-
ſpoda naſhiga Jeſufa Kriſtuſa nam bodi, ki jo
prejmemo, v' vezhno ſhívljenje. Amen.

Jagnje boſhje, ktero grehe ſvetá odjemljefh,
uſmili ſe naſ.

Jagnje boſhje, ktero grehe ſvetá odjemljefh,
uſmili ſe naſ.

Jagnje boſhje, ktero grehe ſvetá odjemljefh,
daj nam mir.

Goſpod Jeſuf Kriſtuſ, kteri ſi rekel ſvojim
apoſtelnam: Mir vam ſapuſtim, ſvoj mir vam
dam, ne glej mojih grehov, ampak ſvoje zerk-
ve vero, in daj ji po ſvoji volji mir in edi-
noſt, kteri ſhíviſh in kraljujeſh, Bog od ve-
komaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Boga, kteri si po Ozhetovi volji, s' svetim Duham vrèd svet s' svojo smertjo v' shivljenje obudil; reshi me s' tem svojim presvetim telesom in svojo presveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsih slegov. Daj, de se vselej tvojih sapoved dershim, in ne dopusti, de bi se kedaj od tebe lozil. Kteri shivish in kraljujesh s' ravno tem Bogam Ozhetam in svetim Duham, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jesus Kristus! vshitik tvojiga telesa, kteriga se jest nevredni zhlovek predersnem prejeti, mi ne bodi v' sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in telesa. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mashnik poklekne pred sveto hostjo, vstane, in rezhe jo v' roke jemljozh:

Kruh nebeski bom prejel, in klizal v' Gospodovo ime.

Mashnik trikrat udari na persi, in rezhe trikrat:

Gospod, nisim vreden, de gresih pod mojo streho, temuzh rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena.

Potlej stori krish zhes-se s' sveto hostjo, in rezhe:

Teló Gospoda nashiga Jesusa Kristusa ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Ko telo Gospodovo savshije, poklekne, vstane, in kelh prime, rekozh:

Kaj bom povernil Gospodu sa vse, kar mi je dal? Svelizhanja kelh bom vsel, in klizal v' Gospodovo ime. Klizal bom va-nj, njegovo hvalo osnanovaje, in v' svetji bom pred svojimi sovrasniki.

Mashnik vsame kelh v' desno rokó, in stori zhes-se krish sh'njm, rekozh:

Kri Gospoda nashiga Jesusa Kristusa ohra-ni mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Mashnik savshije sveto kri, poklekne, vstane, in jih obhaja, zhe jih je kaj. Potlej poda kelh po nekoliko vina, in pije, med tim sa-se in sa vse obhajane tako móli:

Kar smo s' ušmi prejeli, o Gospod! naj nam bo f' zhistim serzam savshito, in ta zhasni dar nam bodi vezhno sdravilo.

Potlej vsame nekoliko vina in vode v' kelh, in pije rekozh:

Tvoje telo, o Gospod! ki sim ga savshil, in kri tvoja, ktero sim pil, naj se s' mojim serzam sklene, in daj, de ne bo nizh pregreshniga madesha v' meni, ker sim f' zhistimi in svetimi skrivnostmi pokrepzhan. Kteri shivish in kraljujeh od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mashnik stopi na desno stran, in bere besede, katerim se pravi obhajilo, postavim to le:

Gotovo vam povém, kar koli bote v' molitvi profili, bote prejeli, zhe bote vérovali.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Ozhišči nas, o Bog! f' svojimi darmí, ki smo jih prejeli, od posvetnih shélj, in ne jejnjaj nas ponavljati f' temi nebeshkimi vshitki. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, kateri f' teboj shivi i. t. d.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Idite, menila je masla.

Sl. Hvala Bogú.

Mashnik na fredi perklonjen móli:

Naj ti, o sveta Trojiza, opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni zhlovek pred ozhmí tvojiga velizhastva daroval, tebi prijetna, sa-me pa in sa vse, ki sim jo sa-nje opravil, is milosti tvoje spravna. Po Kristusu Gospodu našim. Amen.

Mashnik kushne altar, se oberne proti ljudem, in jih shegna rekozh:

Shegna naj vas vsigamogozhni Bog ✝ Ozhe in ✝ Sin in ✝ sveti Duh.

Sl. Amen.

Mashnik stopi na desno stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Sazhetik svetiga evangelja po spisku svetiga Janesa.

Sl. Zhašt tebi, o Gospod!

M. V' sazhetku je bila Beséda, in Beséda je bila per Bogu, in Bog je bila Beséda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse je po njej storjeno, in bres nje ni nize storjeno, kar je storjeniga. V' njej je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v' temi svéti, in tema je ni sapopadla. Zhlovek je bil poslan od Boga, ki mu je Janes bilo ime. Ta je prishel v' sprizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vsi vérovali po njem. On ni bil luzh, temuzh de bi prizheval od luzhi. Prava luzh je bila, ki rasvetli vsaziga zhloveka, kateri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je po njej storjen, pa svet jo ni sposnal. V' svojo lastnino je prishla, in njeni je niso sprejeli. Kolikor pa jih jo je sprejelo, jim je oblast dala biti boshjim otrokam, njim, kateri verujejo v' njeno ime, kateri niso po kervi, in po volji mesá, ne po volji mosha, ampak po Bogu rojeni. In beséda (*tukaj se s' desnim kolenam poklekne*) se je vzhlovéz hila, in je med nami prebivala, (in vidili smo velizhaštvo nje, velizhaštvo kakor edino rojeniga od Ozheta,) polna gnade in resnize.

Sl. Hvala Bogu.

Zvetna nedelja.

Katolška zerkev obhaja danš spomin tistiga, kar se je godilo, ko je Jezus, obljubljeni Mesija, kralj vsih kraljev, pet dni pred svojim terplenjem na shebetu ošlize sedé v' Jerusalemu prishel, in mu je bres shtevila veliko ljudstva naproti shlo, palmove in oljkine veje v' rokah neshlo, in s' veselím petjem ga kot kralja v' Jerusalemu zhaftito spremilo. Sa naš kristjane je ta sgodba posebno veselila; ona našo vero poterdi, de je Jezus pravi Mesija, odrešhenik svetá, ker se je nad njim spolnilo, kar je Bog she vezh sto lét pred po preroku Zaharii povedal, rekozh: Silno se veselí, hzhi Sion, ukaj hzhi Jerusalemu; glej, kralj tvoj k' tebi pride pravizhen in odrešhenik, on je ubog, sedí na ošlizi in na shebetu ošlize. Per obhajanji te sgodbe naš hozhe zerkev tudi opomniti, de, kadar Jezus v' drugizh pride sodit vse ljudi, ga bodo njegovi svesti flushabniki tudi v' njegovo vezhno kraljestvo tako spremili. Sheli pa tudi zerkev, de bi verni per danashnjim zerkvenim opraviu s' shivo vero se snajdlí, od ljubesni do Jesusa vnéti svoje dobre sklepe ponovili sa Jesusam hoditi, to je, njegove svete sglede posnemati, in po njegovih svetih sapovedih shiveti, de bi sadnji dan svetá vredni snajdeni bili ga v' nebesško kraljestvo s' vsimi njegovimi isvoljenimi spremiti, na kar naš s' danashnjo prozefijo opomni.

Shegen oljke.

Hosana Sinu Davidovimu, hvaljen bodi, kteri pride v' imenu Gospodovim! O Israelski kralj! Hosana po vishavah!

Majhnik per bukvah.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l í m o .

O Bog! ker naš praviza veshe, de te na vso mozh ljúbimo, pomnoshi v' naš darove svoje neskonzhne milosti, in ker si storil, de fkosi smert tvojiga Sina upamo, kar vérujemo, daj nam fkosi njegovo vstajenje priti, kamor shelimo. Kteri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V' berilu, ki se sdaj bere, nam je povedano, de so Israelzi, ki jih je Mojsef is Egipta vodil, memrali savoljo filne sheje, in kadar so perfhli v' pushavo Elim, so najdlj dvanajst studenzov in sedemdeset palmovih drevés. Tukaj so si shejo ogasili, in se poshivili. Pa kmalo jim je bilo tudi shive-sha smankalo, zhigar so spet nejevoljni bili. Ker je pa boshja dobrota in milost bres mére velika, jim je Gospod Bog tukaj mano dajati obljudil. Mana je podoba nebesške jedí, ktero nam je Jesus v' sakramentu svetiga reshniga telefa dal. Kakor so mogli Israelzi perpravljeni biti mano pobirati, tako naj bodo kristjani práv perpravljeni sakrament svetiga reshnjiga telefa ob velikonozhnim zhasu vredno prejeti.

Berilo is drugih bukev Mojs. v. 15. in 16. p.

Tiste dni so Israelski otrozi perfhli v' Elim, kjer je bilo dvanajst studenzov vodá in sedemdeset palmovih drevés, in so sraven vodá shotore postavili. In fhli so is Elima, in

vsa mnoshiza Israelskih otrok je perfhla v' puhavo Sin, ktera je med Elimam in Sinajem; petnajsti dan drusiga mesza po tem, ko so fhli is Egiptovske deshele. In vsa drushba Israelskih otrok je menrala v' puhavi soper Mojsefa in Arona. In rekli so ima Israelski otrozi: Bog hotel, de bi bili v' Egiptovski desheli fkosi Gospodovo roko umerli, kader smo perlonzih mesá fedeli, in se kruha do sitiga najedali! Sakaj sta nas v' to puhavo perpeljala, de bi nas vse fkupej s' lakoto pomorila? Gospod pa je Mojsefu djal: Glej, jest vam bom kruha od nebes deshevál; naj gre ljudstvo vùn, in naj nabere, kolikor je sa vsak dan tréba, de ga poskusim, ali shiví po moji postavi ali nè. Shesti dan pa naj perpravijo, kár bodo fhranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so sa vsak dan nabirali. In Mojsef in Aron sta vsm Israelskim otrokam rekla: Svezher bofte svedili, de vas je Gospod is Egiptovsko deshele ispeljal, in sjutraj bofte vidili zhaft Gospodovo.

Sl. Hvala Bogu.

Ob tistim zhasu, ko je Jesus zhaftitljivo spremljen od mnoshize, v' Jerusalem fhel, so véliki duhovni in fariseji sbor iméli, kako bi Jesufa umorili; sato se sdaj poje:

Véliki duhovni in fariseji so se posvétováli in djali: Kaj hozhemo storiti, ker ta zhlovek velike zhudeshe dela? ako ga tako pustimo, bodo vsi v' njega verovali: in Rimljani bo-

do pershli: in nashe mesto in ljudstvo pod-se vseli. Eden pa smed njih, Kajfesh po imenu, kateri je tiste leto veliki duhoven bil, je prerokoval rekozh: Dobro je sa vas, de en sam zhlovek umerje sa ljudstvo, in de se ne pogubi vse ljudstvo. Od tistiga dneva tedaj so mislili ga umoriti rekozh: In Rimljani bodo pershli, in nashe mesto in ljudstvo pod-se vseli.

Ali pa:

Na oljski gori je k' Ozhetu molil: Ozhe! ako je mogozhe, naj gre memo meneta kelih. Duh je fizer voljan, ali meso je flabo; tvoja volja naj se iside. — Zhujte in molite, de v' skushnjave ne padete. Duh je fizer voljan, ali meso je flabo.

Pred evangeljem.

Ozhisti mi serze in usta, vsigamogozhni Bog; kateri si ozhistikl usta preroka Isaija s' shivim ogram, tako me ozhisti f' svojo dobrotljivo milostjo, de tvoj sveti evangeli vredno osnanujem: po Jesusu Kristusu Gospodu nam. Amen.

Poshegnaj me Gospod!

Gospod bodi v' mojim serzu in v' mojih ustih, de vredno in spodobno osnanujem nje gov evangeli. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

Besede svetiga evangelja po spisku f. Matvsha 21, 1-9.

Zhaft ti bodi o Gospod.

V' tistim zhasu, kader se je Jesus Jerusalemu perblishal, in pershel v' Betfage per oljski gori, tedaj je poslal dva uzhenza, in jima je rekel: Pojdita v' vas, ktera je proti vama, in bersh bošta najdla oflizo pervesano in shebe per nji; odveshita in perpeljita mi, in zhe vama kdo kaj porezhe, rezita, de ji Gospod potrebuje, in bersh ji bo spustil. Vse to pa se je sgodilo, de bi se dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ktere rezhe: Povejte hzheri Sion: Glej, tvoj kralj pride k'tebi krotak, sedé na oflizi in shebétu podjarmove oflize. Uzhenza pa sta fhla, in storila, kakor jima je Jesus ukasal. In sta perpeljala oflizo in shebé, in so poloshili svoje oblazhila na nji, in ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je rasgrinjalo svoje oblazhila po potu, drugi pa so veje s' dreves sekali, in na pot slali. Mnoshiza pa, ktera je spredej in sadej fhla, je vpila rekozh: Hosana Sinu Davidovimu; hvaljen bodi, kteri pride v' Gospodovim imenu.

Sdaj sazhne maslnik oljko shegnovati, moli, in molitve s' proshnjo do Jesusa sklene; vezhkrat zhes olko krish stori, naf opomniti, de le od krisha, to je, od Jesusoviga neskonzhniga saflushenja na krishi shegni pridejo, in svojo mozh sadobé. Pokropi in pokadi oljko, de bi naf spomnil, de shelimo od vsih grehov ozhifheni, in Bogu prijetni postati.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l í m o .

O Bog! povikšhaj vero teh, ki v' te sa-
upajo, in milostljivo nšlišhi molitve svojih
prošhnjavzov; naj pride v' naš tvoje toliko
ušmiljenje; poshegnaj + tudi te palmove ali
oljkine veje, in kakor si nekđaj, de si nam
v' podobi pokasal, kaj štorišh sa svojo zerkev,
poshegnal Noeta, ki je is barke štopil, in Moj-
seša, ko je s' Israelskimi otrozi is Egipta šhel;
ravno tako poshegnaj tudi naš, de, ki palmo-
ve in oljkine veje nosimo, bomo s' dobrimi
deli Kristutu naproti šhli, in po njem v' ve-
zhno veselje pridemo. Kteri f' teboj shivi in
kraljuje v' edinosti švetiga Duha, Bog od ve-
komaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Nakvišhko ferza.

Sl. Imamo jih k' Gospodu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Špodobi se, in dolshnost je.

Ref je špodobno in dolshnost, prāv in
dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povšod,
šveti Gospod, všigamogozhni Ozhe, vezhni
Bog, kteri si zhešhen in hvaljen v' šbirálišhu
svojih švetnikov. Vše švari tvojo voljo špol-
nujejo, ker tebe šamiga štvarnika in Boga
šposnajo, in všako delo tvojih rok te hvali,
in tvoji švetniki te zhašté, ker tišto mogozhno
imé tvojiga edinorojeniga Šina pred kralji in

mogozhnimi tega sveta na glas sprizhujejo: Tebi streshejo angelji in veliki angelji, troni in gospostva, in s' vso mnoshizo nebeshkih trum pesmi od tvoje zhasi neprenehama prepevajo, rekozh:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in semlja tvoje hvale! Hofana po vishavah; bodi zheshen, ki pride v' Gospodovim imenu! Hofana po vishavah!

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l í m o.

Profimo te, o sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog, poshegnaj ✠ in posveti ✠ to oljko, kateri si is lesa rasti dal, in ktero je golob, ki je v' barko nasaj pershel, v' kljunu pernesel, de, kterikoli jo bodo prejeli, sadobé brambo na dushi in telesu, in naj nam bo, o Gospod, kar je snamnje tvoje gnade, perpomozhik nashiga svelizhanja. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

M o l í m o.

O Bog, kateri, kar je raskropljeniga, sbitash, in kar je sbraniga, ohranish; kateri si poshegnal ljudi, ki so veje Jesusu naproti nesli, poshegnaj ✠ tudi te palmove in oljki-ne veje, ktere tvoji flushabniki v' zhasi tvojiga imena verno prejmejo, de, kamor koli jih bodo pernesli, prebivavzi tistiga kraja tvoj shegen sadobé, in naj jih tvoja desniza varuje,

in pred vſim hudim ohrani, ktere je odreſhil
tvoj Sin Jeſuf Kriſtuf naſh Goſpod, kteri
ſ' teboj ſhiví i. t. d. Amen.

M o l í m o.

O Bog, kteri ſi nam iſ ſvoje prezhudne
modroſti tudi po neobzhutnih rezheh pokasati
hotel, kaj de ſa naſhe ſvelizhanje ſtoríſh;
proſimo te, daj, de bodo pobošne ſerza
tvojih vernih k' ſvojimu ſvelizhanju ſpoſnale,
kakofhno ſkrivnoſt to pomeni, de je danſ
mnoshiza, od nebeſhke luzhi raſſvetljena,
odreſheniku naproti gredé, palmove in oljki-
ne veje pred njegovimi ſtopinjami troſila. Veje
namrezh palmove nam napovedujejo premago
vojvoda ſmerti; mladike oljke pa nekako
oſnanujejo, de nam je duhovno masilo gnade
doſhlo. Spoſnala je namrezh ſhe takrat pre-
frezhna mnoshiza, de to pomeni, de ſe je
naſh odreſhenik zhloveſhkíh nadlog uſmilil,
in ſe hotel ſa ſhivljenje zeliga ſvetá ſ' vojvo-
dam ſmerti voſſkovati, in ſ' ſmertjo ga pre-
magati. Iſ tega namena je noſila pred Go-
ſpodam veje od dreveſ, ktere ſo v' njem zha-
ſtito smágo in obilnoſt uſmiljenja raſodevale.
Ker ſe pa tudi mí ſ' terdno vero tega der-
ſhimo, kar ſe je ſgodilo, in kar je pomeni-
lo; te poníſhno proſimo, ſveti Goſpod, vſiga-
mogozhni Ozhe, vezhni Bog, po ravno tiſtim
Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtuſu, de v' njem
in ſkoſi njega, zhigarude ſi naſ iſvolil, oblaſt
ſmerti premagamo, in njegoviga zhaſtitljiviga

vstajenja deleshni biti saflushimo. Kteri f' te-
boj shivi i. t. d. Amen.

M o l í m o.

O Bog, kteri si hotel, de je golob s' olj-
kino vejizo semlji mir osnanil, posveti ✠,
prosimo te, s' nebeskim sheguam te veje olj-
ke in drusih dreves, de bodo vsimu tvojimu
ljudstvu v' svelizhanje salegle. Po Kristusu Go-
spodu nashim. Amen.

M o l í m o.

Poshegnaj ✠, prosimo, o Gospod, te
palmove ali oljkine veje, in daj, de, kar
tvoje ljudstvo danš k' tvoji zbašti po telesno
dela, tudi v' duhu s' veliko poboshnostjo f' tem
konzhá, de sovrashnika svojiga svelizhanja pre-
maga, in dela milosti po vsi mozhi oprav-
lja. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Mashnik pokropi oljko rekozh: Pokrópi
me s' isopam, in bom ozhishen; opéri me, in
bom bolj bel, ko snég, *jo pokadi, in po
tem moli:*

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Bog, kteri si svojiga Sina Jesusa Kristusa,
Gospoda nashiga, savoljo nashiga svelizhanja
na svet poslal, de se je do nas ponishal, in
nas do tebe povikshal; ki mu je tudi, kadar
je v' Jerusaleem prishel, de je pismo spolnil,

mnoshiza verniga ljudstva is gorezhe ljubeshni
svoje oblazhila in palmove veje po potu ras-
grinjala: daj, te prosimo, de mu bomo pot
vere perpravljali, de bodo po tem, ko se ka-
men spodtikovanja in skala pobujshanja s' nje-
ga odvali, nashe dobre dela pred teboj kòt
veje zvetle, in de bomo vredni po njegovih
stopinjah hoditi. Kteri f' teboj shivi in kralju-
je i. t. d. Amen.

Sdaj mashtnik oljko delí. Vfakteri, ki jo prejme,
poklekne, kufhne oljko in po tem roko mashtni-
ku. To se stori savoljo spofhtovanja do tistiga,
kteriga zheshejenje oljka pomeni, in kteriga je masht-
nik namestnik. Deljenje pa nas uzhi, de je Jesus
premagal sovrashtnike nashe dushe, hudizha, svet
in mesó, in de le od njega sadobimo ves shegen
in vse dobrote.

Med tem se poje:

Hebrejski otrozi so nefli oljkine veje, in
so fhli Gospodu naproti, in klizali rekozh:
Hofana po vishtavah!

Hebrejski otrozi so oblazhila po potu ras-
grinjali, in vpili rekozh: Hofana, Sinu Davi-
dovimu; hvaljen bodi, ki pride v' imenu Go-
spodovim!

To petje nas spomni veseliga petja nedolshnih otrók,
kadar je Jesus v' Jerusalem fhel. Spomin saflush-
ljiviga dela tih otrók per nas vernih ohraniti moli
mashtnik to molitev:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni, vezhni Bog, kateri si hotel, da je Jezus Kristus, naš Gospod, na shebetu oflize sedel, in si mnoshizi ljudstva v' misel dal oblazhila in veje dreves njemu k' zhašti na pot slati, in Hofana peti; dai, te prosimo, da bi samogli njih nedolshnost posnemati, in njih saflushenja deleshni biti. Po ravno tistim Kristusu Gospodu našim. Amen.

Sdaj gre prozefija, in eden smed duhovnov rezhe: Pojdimo v' miru. Odgovori se: V' imenu Kristusovim. Amen.

Prozefije so od prvih zhašov katolske cerkve v' navadi, in naš spomnijo, da smo le popotniki na semlji, in gremo v' frezhno vezhnost. Podoba Kristusova na krishi se pred nami nosi, ker je Jezus naš vodnik po tem nesnanim potu; in ker po njegovih stopinjah moremo hoditi, da pota v' vezhnost ne sgrešimo. S' današnjo prozefijo pa naš cerkev spomni prihoda Jezusoviga v' Jerusalemu, in naš uzhi, da naj bo naš pot v' vezhnost s' dobrimi deli pogernjen, kakor je bil pot v' Jerusalemu s' senenimi vejami nastlan, po kterih je Jezus šhel.

Med prozefijo se poje:

Ko se je Gospod Jerusalemu blisal, je poslal dva svojih uzhenzov rekozh: Pojdita v' vas, ki je sproti vaju, in našla bošta shebé oflize pervésano, na kterim she noben zhlovek sedel ni; odveshita in perpeljita mi ga. Zhé vaji kdo vprasha, le rezita: Gospodu ga je treba. Odyesala sta ga, in do Jesusa per-

peljala. Pogernila sta svoje oblazhila na-nj, in Gospod se je na-nj vsedel. Nekteri so svoje oblazhila pogrinjali po zesti; nekteri so trošili veje s' dreves, in kateri so sa njim fhli, so vpili: Hosana, hvaljen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim; shegnano bodi kraljestvo nashiga ozheta Davida; Hosana po vishavah! Usmili se nas, Sin Davidov!

Ko je ljudstvo slishalo, de Jesus v' Jerusalemu pride, so vseli palmove veje, so mu fhli naproti, in otrozi so vpili rekozh: Ta je, kateri bo prishel svelizhat ljudstvo. Ta je nash svelizhar in odrefhenik Israelski.

Kako mogozhen je on, ki mu troni in gospostva naproti gredó! Ne boj se, hzhi Sion; glej, tvoj kralj pride na shebetu oflize sedé, kakor je sapisano: Zheshen bodi, o kralj, stvarnik svetá, ki si nas prishel odrefhit!

Shešt dni pred velikonožnim prasnikiem, ko je Gospod v' mesto Jerusalem prishel, so mu otrozi naproti pertekli, in v' rokah palmove veje nesli, in s' velikim glasam vpili rekozh: Hosana po vishavah; zheshen bodi, ki si prishel v' obilnosti svojiga usmiljenja! Hosana po vishavah!

Mnoshiza pride s' zvetjem in s' palmovimi vejami odrefheniku naproti, in mu kot svojimu kralju in veselimu premagavzu pokorshino fkasuje; narodje s' enim glasam osnanujejo, de je boshji Sin, in njih glas pod nebam doni Kristusu k' zhasi: Hosana po vishavah!

Sdrushimo se s' angeli in otrozi, prizhajmo svojo vero, in pojmo v' zhašt smagovavza smerti: Hofana po višhavah!

Velika mnoshiza, ki se je na prasnik sofhla, je Gospodu vpila: Hvaljen, kateri pride v' imenu Gospodovim; Hofana po višhavah!

Kadar duhovni do vélikih zerkvenih vrat pridejo, jih gre nekaj v' zerkev, sapró vrata, in sazhno peti, uni sunaj pa odgovarjajo; in ko je pesem konzhana, se poterka f' krishem na vrata, in se odpró. Petje v' zerkvi poméni nedolshno petje naproti gredozhkih otrók Jerusalemskih, in tisti, kteri so sunaj zerkvenih vrat, poménijo bogabojezhe verne, ki f' terdnim saupanjem Jesusa prošijo, de bi jih fkoraj sebi in fvetim angeljem v' nebesih perdrushil. Terkanje f' krishem na vrata, ktere se odpró, poméni, de nam je Jesus f' svojim krishem nebeshke vrata odperl, ki so bile savoljo greha všim saperte.

Per sapertih zerkvenih vratih pojó :

Slava, zhašt, hvala veséla
Tebi, kralj, Kriste, naj bo ;
Tebi nedolshnost je péla,
Vpila : Hofana ! serzhnó.

* * *

*

Kralj Israelsk'ga naróda,
Davidov hvaljen si sin ;
Pridešh v' imenu Gospóda,
Vezhno zhefhèn tvoj spomin.
Slava i, t. d.

* * *

*

Drušhina sveta nebéfhka
Te po višhavadh zhaští;
Tudi stvar slaba zhlovéfhka,
Vse, kar na semlji shiví.
Slava i. t. d.

Ljudstvo Hebrejsko ozhito
S' palmami proti ti gré;
S' prošnjo in f' petjem zhaštito
Pridemo verni pred té.
Slava i. t. d.

Tí so ti hvalo dajali,
Preden si hotel na krish;
Glas nas'h'ga petja te hvali,
Ker she v' kraljestvu shivífh.
Slava i. t. d.

Tebi prijetni so bili;
Nas'ha poboshnost tud' bod'.
Ljubífh vse dobro, Premili,
Mili kralj, dobri Gospod!
Slava i. t. d.

Ko spojejo, se f' krishem na vrata poterka; jih od-
pró, in po zerkvi gredé pojó:

Ko je Gospod v' mesto fhel, so Hebrejski
otrozi vstajenje shivljenja osnanaovali; f' palmo-
vimi vejami v' rokah so vpili: Hosana po vi-
shavadh!

Ko je ljudstvo slišhalo, de Jezus v' Jerusalemu pride; mu je šlo na proti, f' palmovimi vejami v' rokah so vpili: Hosana po višhavam!

S v e t a M a š h a.

Mashnik per bukvah.

Ne odteguj mi, Gospod! svoje pomozhi; glej, de me obvarujesh. Refhi me lévu is gerala, in mojo slabost od rogov samorogov.

Pf. Moj Bog! moj Bog! osri se na mé, sakaj si me sapustil? Savoljo mojih grehov je moja pomozh delezh od mene. Ne odteguj mi, Gospod! svoje pomozhi i. t. d.

Angelska pesem: Zhašt Bogu po višhavam i. t. d. se dans ne poje:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni, vezhni Bog! kateri si hotel, de je zhloveshkimu rodu v' posnemanje sgleda ponishnosti nash Svelizhar meso na-se vsel, in se smerti na krishi podvergel, dodéli milostljivo, de bomo njegovo poterpeshljivost posnemati, in njegoviga vsłajenja deléshni biti saflushili. Po ravno tistim Gospodu nashim Jesusu Kristusu i. t. d. Amen.

Líst f, Pavla apost. do Filipljanov. 2, 5-11.

Bratje, ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jesus, kateri, desiravno je v' boshji podobí bil, ni v' rop fhtel Bogú enak biti, temuzh je sam sebe v' nizh storil, podobo hlapza na-se vsel, zhlovekam podoben postal, in po unanjim kakor zhlovek najden bil. Ponishal je sam sebe, in je pokoren postal do smerti, smerti pa na krishu. Sato ga je tudi Bog povishal, in mu imé dal, ktero je zhes vse iména, de se v' imenu Jesusa (*sday se poklekne*) vsako koleno perpogne teh, ki so v' nebesih, na semlji in pod semljo, in de vsak jesik sprizhuje, de je Gospod Jesus Kristus v' zhafti Boga Ozheta.

Sl. Hvala Bogu.

Ti si me sa mojo desno roko dershal, in po svoji volji vodil, in f' zhaftjo me sprejel. V' refnizi, Bog je Israelu dober, njim, kateri so zhiftiga ferza. Moje noge pa bi bile fkoraj spodletele, moje stopinje bi bile fkoraj spodderknile, ker sim se soper krivizhne vnel, kadar vidim, de hudobni v' miru shivé.

Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil? Savoljo mojih grehov je moja pomozh delezh od mene. Moj Bog! vpijem podnevi, in me ne uflifhish; vpijem ponozhi, in (sato) ne bom nespameten. Ti pa prebivašh v' svetim kraji, ti Israelova hvala. V' té so nashí ozhetje upali, upali so, in refhil si jih. K' tebi so vpili, in refheni so bili; v' té upali, in niso

bili oframoteni. Jest pa fim zherv, in ne zhlovek, saframovanje ljudém in svershek ljudstva. Vsi, kateri so me vidili, so se mi posmehovali; s' shnabli so se pazhíli, in s' glavo majali. V' Gospoda je upal (*pravijo*), naj ga refhi; naj mu pomaga, ker ima nad njim dopadenje. Oni pa so v' me sijali in gledali; moje oblazhila so si rasdelili, in sa mojo sukngo so losali. Refhi me lévu is gerla, in mojo slabost od rogov samorogov. Hvalite Gospoda, kateri se ga bojité; ves Jakopov sarod naj ga zhasí. Prihodnimu rodu bo Gospod osnanovan, in nebesa bodo osnanovale njegovo pravizo ljudstvu, ktero bo rojeno, ktero je Gospod stvaril.

Terpljenje Gospoda nashiga Jesufa Kristusa,
ki ga je sveti Matevsh popisal v' 26.
in 27. post.

V' tistim zhafu je Jesus svojim uzhenzam rekel: Veste, de bo zhes dva dni velikanozh in Sin zhlovekov bo isdan, de bo krishan. Takrat so se sbrali veliki duhovni in starishi ljudstva v' dvór velikiga duhovna, kateri je bil imenovan Kajfesh, in so svet imeli, de bi Jesufa s' svijazho vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v' prasník, de kje hrup med ljudstvam ne vřtane. Ko je pa Jesus v' Betanii v' hishi Simona goboviga bil, je k' njemu perřtopila shena, ki je imela alabaistrovo pushizo drasiga masila, in mu ga je na glavo islila. Niegovi uzhenzi to viditi, so bili nevoljni rekozh:

Zhimu ta potrata? sakaj to bi se bilo dalo drago prodati in ubogim dati. Jesuf pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate ti sheni? sakaj dobro delo je nad menoj storila. Uboge namrezh imate smiraj per sebi, mene pa nimate smiraj. Sakaj, ker mi je ona to masilo na moj shivot islila, je to storila sa moj pogreb. Refnizhno, povem vam, kjerkoli se bo ta evangeli osnanoval po vsim svestu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila v' njeni spomin. Tedaj je shel eden smed dvanajsterih, kateri je bil imenovan Judesh Iskharijot, k' velikim duhovnam in jim je djali: Kaj mi hozhete dati, in jest vam ga bom isdal? Oni pa so mu pervolili trideset frebernikov. In odsehmal je iskal perloshnosti, de bi ga isdal. Pervi dan oprefnih kruhov pa so perstopili uzhenzi k' Jesusu in so mu djali: Kje hozhesh, de ti perpravimo jesti velikonozhno jagnje? Jesuf pa je rekel: Pojdite v' mestu k' onemu in rezite mu: uzhenik pravi: Moj zhaf je bliso, per tebi hozhem imeti velikonozh f' svojimi uzhenzi. In uzhenzi so storili, kakor jim je Jesuf ukasal, in so perpravili velikonozhno jagnje. Kadar se je pa vezher storil je f' svojimi dvanajstimi uzhenzi k' misi shel. In kadar so jedli, je djali: Refnizhno vam povem, de eden is vas me bo isdal. In silno so shalofni postali, in so sazheli sapored rezhi: Gospod, ali sim jest? On pa je odgovoril in djali: Kteri roko s' menoj v' skledo pomaka, ta me bo isdal; Sin zhlovekov gre

fizer, kakor je pisano od njega, tode gorje tistimu zhloveku, po katerim bo Sin zhlovekov isdan, bolje bi mu bilo, de bi tisti zhlovek rojen ne bil. Judesh pa, kateri ga je isdal, je odgovoril rekozh: Rabi, ali sim jest? Rezhe mu: Ti si rekel. Kadar so pa vezherjali, je Jesus kruh vsel, ga je posvetil, raslomil in svojim uzhenzam dal, in je rekel: Vsemito in jejte: To je moje telo. In je vsel kelih, je sahvalil, in jim dal rekozh: Pite is njega vsi. Sakaj to je moja kri noviga testamanta, ktera bo sa njih veliko prelita v' odpushtanje grehov. Povem vam pa, de posehmal ne bom pil od tega sadu vinske terte do tistiga dne, ko ga bom noviga s' vami pil v' kraljestvu svojiga Ozhetata. In kadar so bili hvalno pesem ispeli, so fhli na oljsko goro. Tedaj jim rezhe Jesus: Vi vsi se bote pohujshali nad menoj to nozh; sakaj pisano je: Pastirja bom udaril in ovze zhede se bodo raskropile. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v' Galilejo. Peter pa mu je odgovoril rekozh: De bi se ravno vsi nad teboj pohujshali, se jest ne bom nikdar pohujshal. Jesus mu rezhe: Resnizhno ti povem, de to nozh, preden petelin sapoje, me bosh trikrat satajil. Peter mu rezhe: Ako ravno bi mi bilo f' teboj umreti, te ne bom satajil. Tako so tudi vsi uzhenzi rekli. Tedaj je prishel Jesus s' njimi na pristavo, ki se ji Getsemani pravi, in je djal svojim uzhenzam: Posedite tukaj, de grem tje in molim. In je vsel f' seboj Petra in dva Zebedejeva sinova,

in je sazhel shalosten in otoshen biti. Tedaj jim je djal: Moja dufha je shaloštna do smer-ti, ostanite tukaj, in zhujte s' menoj. In je malo dalej fhel, je padel na svoj obras, in molil rekozh: Moj Ozhe, ako je mogozhe, naj gre od mene ta kelih, pa vender ne kakor jest hozhem, ampak kakor ti. In pride k' svojim uzhenzam, in jih najde spati in rezhe Petru: Tako niste mogli eno uro s' menoj zhuti? Zhujte in molite, de v' skufhnjavo ne padete. Duh je fizer voljan, pa meso je flabo. Spet je drugizh fhel in molil rekozh: Ozhe moj, ako ne more ta kelih memo iti, kakor de ga pijem, naj se sgodi tvoja volja. In je spet prifhel, in jih je spati nafhel, sakaj njih ozhi so bile dremotne. In jih je popustil, in spet fhel, in je tretjizh molil, in je ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k' svojim uzhenzam in jim rezhe: Spite sdaj in pozhivajte: lej, ura se je perblishala, in Sin zhlovekov bo isdan grefhnikam v' roke. Vstanite, pojdimo, lej ti-ti, kter me bo isdal, je bliso. In fhe je govoril, in lej Judesh, dvanajsterih eden, je prifhel, in s' njim velika mnoshiza s' mezhmi in f' kolmi od velikih duhovnov in starshih ljudstva poslana. Sdajaviz njegov pa jim je snam-nje dal rekozh: Kterigakoli bom kufhnil, ti-ti je, njega primite. In berfh je k' Jesusu stopil in je djal: Sdrav bodi, Rabi, in ga je kufhnil. In Jesus mu je rekel: Prijatel, sakaj si prifhel? Tedaj so perstopili, so na Jesufa roke vergli, in ga prijeli. In lej, eden

is téh, kateri so s' Jesufam bili, je roko stegnil in svoj mezh isderl in je mahnil po velikiga duhovna hlapzu, in mu je uhu odsekal. Tedaj mu rezhe Jesus: Vtakni svoj mezh v' njegovo mesto, sakaj vsi, kateri sa mezh prijemajo, bodo s' mezhnam konzhani. Ali menish, de ne morem profiti svojiga Ozheta, in mi bo poslal vezh kakor dvanajst legijonov angelov. Kako se bodo tedaj pisma dopolnile, ker se more tako sgoditi. Tisto uro je Jesus mnoshizam djál: Kakor nad rasbojnika ste shli me lovit s' mezhmi in f'kolmi; vsak dan sim per vas sedel, in uzhil v' tempeljnu: in me niste prejeli. To pa se je vse sgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi uzhenzi sapustili in so sbeshali. Kteri so pa Jesufa vjeli, so ga peljali h' Kajfeshu velikumu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starishi soshli. Peter pa je od delezh sa njim shel do dvora velikiga duhovna. In je noter shel in sedel s' flushabniki, de bi konez vidil. Vikshi duhovni pa in ves sbor so iskali kriviga prizhevanja soper Jesufa, de bi ga umorili, in ga niso neshli, desiravno je veliko krivih prizh perstopilo. Sadnjizh pa ste prishle dve krivi prizhi in ste rekle: Ta je govoril: Jest samorem boshji tempelj podreti in ga v' treh dneh spet fosidati. In veliki duhoven je vstal in mu djál: Ali nizh ne odgovorish na to, kar ti zhes te prizhujejo? Jesus pa je molzhal, in veliki duhoven mu je rekel: Sarotim te per shivim Bogu, de nam povedesh, ako si ti Kristuf. Sin

boshji. Jesuf mu rezhe: Ti si rekel; pa s'he povem vam: posehmal bote vidili Sinu zhlo-
vekoviga sedeti na desni mozi boshje, in
priti v' oblakih neba. Tedaj je veliki duho-
ven svoje oblazhila rastergal rekozh: Boga je
preklinjal, kaj potrebujemo s'he prizh: lej
sdaj se flis'hali preklinovanje, kaj se vam sdi?
Oni so pa odgovorili in djali: Smerti je vre-
den. Tedaj so mu v' obras pljuvali in mu sa
uho dajali, drugi pa so ga s' pestmi v' obras
bili rekozh: Prerokuj nam Kriste, kdo te je
udaril? Peter pa je sunaj sedel na dvorishi, in
ena dekla je k' njemu perstopila rekozh: Ti
si tudi bil s' Jesufam Galilejzam. On pa je
tajil v' prizho vsih rekozh: Ne vem, kaj pra-
vis'h. Ko je pa skosi vrata shel, ga je druga
dekla vidila, in je rekla tem, kateri so tam bi-
li: Ta je tudi bil s' Jesufam Nazarejzam. In
je spet tajil f' persego: Ne posnam tega zhlo-
veka. Zhes malo pa so perstopili ondi sto-
jezhi, in so rekli Petru: Resnizbno, ti si tudi
od tistih, saka tvoj jesik te rasodeva. Tedaj
je sazhel se rotiti in persegati, de ne posna
uga zhloveka. In sdajzi je petelin sapel. In
Peter se je spomnil besede Jesufove, ki je
rekel: Preden bo petelin sapel, me bosh tri-
krat satajil. In je ven shel, in je bitko jokal.
Kadar se je pa jutro storilo, so vsi veliki du-
hovni in starishi ljudstva svet imeli zhes Jesu-
fa, de bi ga v' smert isdali Ponziju Pilatu-
shu, deshele poglavarju. Tedaj, ko je Juda,
kteri ga je isdal, vidil, de je obsojen, se je

skesal, in velikim duhovnam in starishem trideset frebernikov nasaj pernesel rekozh: Grešil sim, ker sim nedolžno kri isdal. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar? ti glej. In je frebernike v'tempelnu od sebe vergel, se je prozh podal, je fhel tje, in se je s' vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vseli frebernike in so djali: Ne spodobi se jih v' zerkveno fkrinjizo devati, sakaj to je zena kervi. Sklenili so pa, in kupili sa nje lonzharjevo njivo sa pokopalishe ptujzov. Sato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi do danashniga dne. Tedaj je bilo dopolnjeno, kar je govorjeno bilo po Jeremii preroku, ki pravi: In vseli so trideset frebernikov, zeno zenjeniga, kteriga so od Israelovih otrok fkupzhevali, in so jih dali sa njivo lonzharjevo, kakor mi je Gospod ukasal. Jesus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprashal rekozh: Ali si ti kralj Judov? Jesus mu je rekel: Ti pravišh. In kadar je bil toshen od velikih duhovnov in starishih, ni nizzh odgovoril. Tedaj mu rezhe Pilatush: Ali ne flishish, koliko soper tebe prizhujejo? In mu ni na nobeno besedo odgovoril, tako de se je poglavar silno zhudil. Ob prasniku pa je poglavar navado imel ljudstvu eniga jetnika spustiti, kteriga bi bili hotli. Imel je pa takrat flovezhiga jetnika, kteri je bil imenovan Barába. Ko so se tedaj sbrali, je Pilatush djali: Kteriga hozhete de vam spustim, Barába ali Jesusa, kteri je imenovan Kristus? Sa-

kaj vedil je, de so ga bili is revofhljivosti
 isdali. Kadar je pa na sodnim stolu sedel,
 je k' njemu poslala njegova shena rekozh:
 Nizh si ne dajaj opravití s' tim pravizhnim;
 sakaj veliko sim terpéla danf v' sanjah savoljo
 njega. Ali veliki duhovni in starishti so pre-
 govarjali ljudi, de bi sa Barába prosili, Jesusa
 pa pogubili. Poglavar pa je govoril in jim
 djali: Kteriga tih dveh hožete, de vam spu-
 stim. Oni pa so djali: Barába. Pilatush jim
 rezhe: Kaj tedaj naj s' Jesulam storim, kateri
 je imenovan Kristuf? Vsi reko: Krishan naj
 bo. Poglavar rezhe: Kaj pa je hudiga storil?
 Ali oni so s'he bolj vpili rekozh: Krishan naj
 bo. Ker je pa Pilatush vidil, de nizh ne
 opravi, temuzh de vezhi hrup vstaja, je vsel
 vode, in si je roke umil vprizho ljudstva re-
 kozh: Jest sim nedolshen nad kervijo tiga
 pravizhniga, vi glejte. In vse ljudstvo je od-
 govorilo in djalo: Njegova kri pridi na nas in
 na nashe otroke. Tedaj jim je Barába spustil.
 Jesusa pa jim je gajshljaniga sdal, de bi kri-
 shan bil. Tedaj so poglavarjovi soldatje Je-
 susa seboj vseli na sodishe, in so k'njemu spra-
 vili vso trumo. In so ga flekli, in so mu shker-
 ljatast plajsh ogernili; in so spledli krono
 s' ternja, mu jo na njegovo glavo djali, in
 terst v' njegovo desnizo, ter so pred-nj pokle-
 kovali, in ga saframovali rekozh: Sdrav bodi,
 kralj Judov. In so v' njega pljuvali, terst je-
 mali, in ga po glavi tolkli. In po tim, ko so
 ga saframovali, so mu plajsh flekli, in ga v'nje-

gove oblazhila oblekli in peljali, de bi ga krishali. Gredé pa so dobili zhloveka is Zírene, Simona po imenu; tega so permorali, de je njegov krish nesel. In so prishli na kraj, ki se imenuje Golgata, to je, kraj mertvafhkih glav. In so mu dali piti vina s' sholzam smeshaniga. In kadar je bil pokusil, ni hotel piti. Po tim pa, ko so ga bili krishali, so rasdelili njegove oblazhila in so losali sa nje, de se je dopolnilo, kar je rezhenó po preroku, ki pravi: Rasdelili so si moje oblazhila, in so losali sa mojo sukngo. In so sedeli in ga varovali. In so nad njegovo glavo djali njegovo sadolshenje pisano: Ta je Jesus, kralj Judov. Takrat sta bila krishana s'njim vred dva rasbojnika, eden na desnizi in eden na levizi. Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali in f' svojimi glavami smajevali, in so rekli: Aha! kako boshji tempelj podirafh, in v'treh dneéh spet sosidafh: pomagaj sam sebi, zhe si Sin boshji, stopi f' krisha. Ravno tako so ga tudi veliki duhoéni f' pismarji, f' starishimi vred saframovali in so rekli: Drugim je pomagal in sam sebi ne more pomagati; ako je Israelfki kralj, naj sdaj stopi f' krisha in verjemo va-nj. V' Boga je saupal, naj ga sdaj refhi, zhe ga rad ima, sakaj rekel je: Boshji Sin sim. Ravno to sta mu tudi rasbojnika, ktera sta s'njim vred krishana bila, ozhitala. Od fheste ure pa se je tma storila po vsi semlji noter do devete ure. In okoli devete ure je Jesus s' velikim glasam vpil rekozh: Eli, Eli, lama sa-

baktani? to je: Moj Bog, moj Bog, sakaj si me sapustil? Eni pa tam stojezbih, ker so to flifhali, so rekli: Ta Elija klizhe. In bersh eden njih stezhe, vsame gobo, in jo je s' jefham napolnil, in na terst nataknil, in mu dal piti. Drugi pa so djali: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga refhit. Jesus je pa spet s' velikim glasam savpil in, je dusho isdihn timer. (*Sdaj poklekni, moli Jesusa in premisli velike skrivnosti svojiga odrešjenja*). In pole sagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. In semlja se je potrefla, in fkale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko telef svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In po njegovim vstajenji so is grobov fhli, in perfhli v' sveto mesto, in so se mnogim perkasali. Stotnik pa, in kateri so s' njim bili in so Jesusa varovali, viditi potref, in kar se je sgodilo, so se filno bali in djali: Sares, ta je bil Sin boshji. Bilo je pa tam veliko shén od delezh, ktere so sa Jesusam prishle od Galileje in mu stregle, med kterimi je bila Marija Magdalena in Marija mati Jakopova in Joshefova, in Zebedejovih finov mati. Kadar se je pa vezher storil, je prishel neki bogat zhlovek is Arimateje, po imenu Joshef, kateri je tudi sam uzhenz Jesusov bil. Ta je fhel k' Pilatushu, in je profil sa telo Jesusovo. Tedaj je Pilatush ukasal telo dati. In Joshef je vsel telo in ga je savil v' zhisto tanzhizo, in ga je poloshil v' svoje novo pokopalishe, ki ga je bil v' fkalo isfekal. In je sayalil velik kamen k'du-

rim pokopalish, in je prozh shel. Onda je pa bila Marija Magdalena in una Marija, in ste sedele naproti groba.

*Mashnik gre na sredo altarja, in moli: Ozhi-
sti mi serze i. t. d. kakor sizèr pred bra-
njem svetiga evangelja. Glej na strani 6.*

Sdaj se bere kot vsak evangeli.

Drugi dan pa, kateri je po dnevu per-
pravljanja, so se k' Pilatushu sbrali véliki du-
hovni in fariseji rekozh: Gospod, spomnili
smo se, de je ta sapeljivez, ko je she shiv
bil, rekel: Zhes tri dni bom vstal. Ukashi
tedaj grob obvarovati do tretjiga dne, de kje
njegovi uzhenzi ne pridejo, in ga ne ukrade-
jo, in ne rekó ljudstvu: Od mertvih je vstal;
in poslednja smota bo hujshi od perve. Pi-
latush pa jim je djal: Imate varhe, pojdite,
obvarujte, kakor veste. Oni pa so shli, so
grob obdali s' varhi, in so kamen sapezhatili.

Mashnik kushne s. evangeli, in rezhe:

Isbrisane naj bodo s' evangelijskimi besedami nashe pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kriste.

*Mashnik stopi v' sredo altarja, in moli ve-
ro, kakor na strani 7.*

Mashnik se oberne proti ljudém, in rezhe:
Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

*Mafhnik bere besede, kterim se ofertori
ali darovanje pravi.*

M o l í m o.

Moje serze ni drusiga perzhakovalo, kot saframovanje in réve. Zhakal sim ga, kteri bi s' menoj usmiljenje imel, in ga ni bilo, ifkal sim ga, kteri bi me potroshtal, in ga nisim nashel. In dali so mi sholz jesti, in v' moji sheji so me s' jesiham napajali.

Kadar mafhnik krùh in vino daruje, moli:
Vsemi, sveti Ozhe i. t. d. *kakor najdesjh
na 8 strani.*

Po tim mafhnik moli:

Profimo te, o Gospod, dodéli, de nam daritev, ktero smo pred ozhmi tvojiga velizhastva darovali, gnado poboshnosti sadobi, in veselje frezhne vezhnosti doseshe. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim, kteri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Nakviskhko serza.

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalimo Gospoda, svojiga Boga.

Sl. Spodobi se, in dolshnost je.

M. Ref je spodobno in dolshnost, práv in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog, kteri

si svelizhanje zhloveshkiga rodú na lesu krisha postavil, de od ondod, od koder je smert prishla, tudi shivljenje pride, in de je on, kateri je na lesu smagal, tudi na lesu premagal; po Kristusu Gospodu nashim. Po kterim tvoje velizhaftvo angeli hvalijo, gospostva molijo, in mozhí trepetajo, nebeshke mozhí in sveti Serafi s' sdrushenim veseljem zhasé. Dovòli, te prošimo, de se sh'njimi tudi nash glaf k' tebi povsdiguje, ker te ponishno hvalimo rekozh:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot. Polne so nebesa in semlja tvoje zhasí. Hofana po vishavah! Bodi zhesheñ, ki pride v' Gospodovim imenu! Hofana po vishavah!

Druge molitve do svetiga obhajila najdeš vse od 17 do 19 strani.

Po svetim obhajilu majhnik per bukvah moli:

Ozhe! ako ni mogozhe, de bi ta kelih memo shel, kakor de ga pijem, naj se tvoja volja sgodí.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Dodéli, o Gospod, de bomo s' mozhjo te fkrivnosti od nashih grehov ozhisheñi, in de se nash pravizhne shelje spolniyo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu i. t. d. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Hvalimo Boga.

Sl. Hvala Bogu.

Evangelj f. Janesa najdesih na 20 strani.

Vélikí pondelik.

Sveta Mafha.

Vse kot na 1. strani sunaj teh molitev in beril, ki so tukaj spisane; angelijsko petje ali gloria in vera se danš ne moli.

Mafhnik per bukvah moli:

Sodi jih, o Gospod, kateri mi fhkodujejo, vojskuj se soper nje, ki se s' menojo vojskujejo. Primi oroshje in fhkit, in vstani mi pomagat, Gospod, moja terdna pomozh.

Potegni mezh, in sadelaj pot mojim preganjavzam, rezi moji dushi: Jest sim tvoja pomozh. Sodi jih, o Gospod, i. t. d. *kakor sgoraj.*

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Vfigamogozhni Bog, daj nam, te profimo, de, ker savoljo svoje flabohti v' toljkanj teshavah peshamo, po saflushenji terpljenja tvojiga edinorojeniga Sinu novo mozh sado-bimo. Kteri f' teboj shivi i. t. d. Amen.

Molitev sa zerkve.

Prosimo te, o Gospod, uflisli milostljivo profhnje svoje zerkve, de ti bo po satertih vsih sopernostih in smotah v' miru in prostosti flushila. Po Jesufu Kristufu i. t. d. Amen.

Ali pa sa papesha.

O Bog! pastir in vodnik vsih vernih, poglej milostljivo na svojiga flusbabnika I. kteriga si pastirja svoje zerkve postavil, dodeli mu, prosimo, de jim, ktere vodi, s' besedo in djanjem k' dobrimu pomaga, de s' njemu srozhenozhedo vred vezhno shivljenje dofeshe. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Berilo is Isaija preroka. 50, 5-10.

Tiste dni je Isaija rekel: Gospod Bog mi je uho odperl, jest pa nisim soper govoril, in se nisim nasaj umaknil. Svoje telo sim sdal tem, ki so me bili, in svoje zheljusti tem, ki so mi brado pulili. Svojiga oblizhja nisim odvern timer od njih, ki so me saframovali in sapljuvali. Gospod Bog je moj pomozhnik; sato ne bom v' framoti, sato sim nastavil svoje oblizhje kot nar terfhi fhkalo, in vem, de ne bom v' framoti. Bliso je, kteri me opravizha, kdo mi bo soper govoril? Skupej stopimo, kdo je moj sopernik? naj stopi k' meni. Glejte, Gospod Bog je moj pomozhnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblazhilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo smed vas se Gospoda boji, in poslusha glas

svojiga hlapza? Kdor v' temi hodi, in nima svetlobe, naj upa v' Gospodovo ime, in naj se sanese na svojiga Boga.

Sl. Hvala Bogu.

Vstani, Gospod in poglej mojo pravdo; stori mi pravizo, moj Bog in moj Gospod! Potegni mezh, in sadelaj pot mojim preganjavzam.

Gospod, ne povrazhuj nam ne po naših grehah, ki smo jih storili, ne po naših hudobijah.

Gospod, ne spomni se naših starih pregreh, hitro naj nam tvoje usmiljenje k' pomozhi pride, sakaj silno revni smo postali. (*Tukaj se poklekne*).

Pomagaj nam, o Bog, našh svelizhar, in refhi naš, o Gospod, savoljo hvale tvojiga imena, in odpusti nam naše grehe savoljo svojiga imena.

Evangelj.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

Besede svetiga Evangelja po spisku svetiga Janesa. 12. p. 1-9.

Šest dni pred velikonozhjo je Jesus prišel v' Betánijo, kjer je bil Lazar umerl, kteriga je Jesus od mertvih obudil. Napravili so mu pa tam vezherjo, in Marta je stregla. Lazar je pa bil eden smed njih, ki so s' jim per misli bili. Marija tedaj je vsela libro drasiga

masila od prave narde, in je Jesufove noge pomasala, in njegove noge f' svojimi lasmi brisala, in hifha je bila s' duham masila napolnjena. Rekel je pa eden njegovih uzhenzov, Judesh Ifhkarjot, ki ga je hotel sdati: Sakaj fe ni to masilo predalo sa tri sto denarjev, in ubogim dalo? Rekel je pa to, ne kakor de bi mu bila fkerb sa uboge, ampak sato, ker je tát bil, in je mofhno imel, in nofil, kar je bilo va-njo versheno. Rekel je tedaj Jesus: Pustite jo, de ga v' dan mojiga pogreba perhrani. Sakaj uboge imate smiraj per febi, mene pa nimate smiraj. Svedila je tedaj velíka mnoshiza Judov, de je tam, in prifhli so ne samo savoljo Jesufa, temuzh de bi Lazarja vidili, kteriga je od mertvih obudil. Sl. Hvala tebi, Kriste.

Darovanje.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Gospod, refhi me od mojih sovrashnikov, k' tebi fim perbeshal; uzhi me dopolniti tvojo voljo, ker ti si moj Bog.

Molitve per darovanji so na 8 strani.

M o l i t e v.

Vfigamogozhni Bog, flori, de bomo s' mogozhno mozhjo teh daritev ozhifheni, k' nje-

mu prifhli, kateri je njih sazhetek. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

S a z e r k e v.

Obvaruj nas, o Gospod, ki tvoje fkrivnosti obhajamo, de bomo le boshje rezhi ljubili, in ti s' dufho in telesam flushili. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu i. t. d. Amen.

Ali pa sa papesha.

Profimo te, o Gospod, naj te darovi, ki smo ti jih darovali, potolashijo, in svojiga flushabnika I. kteriga si poglavarja svoje zerkve postavil, f' svojo pomozbjo vselej vòdi. Po Gospodu i. t. d. Amen.

Po svetim obhajilu. Mashnik per bukvah moli :

Naj jih bo fram, in oframoteni naj bodo, kateri se veselé moje nesrezhe, framota naj jih pokrije, in fram jih bodi, kateri hudobno soper mene govoré.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Naj nas, o Gospod, tvoje svete fkrivnosti s' boshjo gorezhostjo napolnijo, de, kakor jih s' veseljem obhajamo, ravno tako tudi njih fad vshivamo. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Molitev sa zerkev.

Profimo te, o Gospod nash Bog, ker si nam gnado dodelil tvoje boshje fkrivnosti veselo vshivati, ne dopusti, de bi v' zhloveshkih nevarnostih omagali. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Ali pa sa papesha.

Profimo te, o Gospod, stori, de nas vsi-tek svetiga sakramenta varuje, in tvojiga flushabnika I. kteriga si isvolil tvojo zerkev vladati, s' njemu srozheno zhedo vred vselej ohrani in uterdi. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Molitev nad ljudstvom.

M o l í m o.

Perklonite Bogu svoje glave.

Daj nam, o Bog, nash svelizhar, svojo pomozh, in stori, de bomo spomin tvojih dobrot, po kterih si nam shivljenje dushe spet milostljivo dodelil, s' veseljem obhajali. Po Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Vélikí torek.

Sveta masha kot na 1. strani sunaj teh molitev, ktere so tukaj spisane, in se namesti unih molijo.

Mashnih per bukvah moli:

Nam pa se je hvaliti f' krishem Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, v' kterim je nashe sve-

lizhanje, shivljenje in vstajenje, po katerim smo svelizhani in dresheni.

Vsmili se nas, o Bog, in shegnaj nas; oberni k' nam svoje milostljivo oblizbje, in nasmili se nas. Nam pa se je hvaliti f' krishem i t. d. (*kot sgoraj*).

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni, vezhni Bog, daj nam fkrivnosti terpljenja Gospoda nashiga tako obhajati, de bomo vredni odpushtenja prejeti. Po ravno tistim Gospodu nashim i. t. d. Amen.

Molitev sa zerkev ali sa papesha je sgoraj na strani 52.

Berilo is Jeremia preroka 11, 18-20.

V' tistih dneh je rekel Jeremija, Gospod, rasodel si mi, in sim sposnal, takrat si mi pokasal njih namene. In bil sim kot pohlevno jagnje, ktero peljejo, de bo darovano, in nisim vedil, kar so soper mene fklenili, rekozh: Dajmo mu les na mest krùha, in sbrishimo ga is deshele shivih, in naj ne bo vezh spomina njegoviga imena. Ti pa Gospod Sabaot, kateri pravizhno obisti in serza fkuhfahh, daj mi viditi tvoje mashevanje nad njimi, sakaj tebi sim srozhil svojo rezh, Gospod, moj Bog.

Sl. Hvala Bogu.

Jest pa, kadar so mi bili nadleshni, sim

spokorno oblazhilo oblekel, in sim f'poštam po-
nisheval svojo dušho, in bom prejel, kar prosim.
Godi jih, o Gospod, kateri mi škodujejo :
vojskuj se soper nje, ki se s' menojo vojskuje-
jo. Primi oroshje in fškit, in vštani mi po-
magat

Terplenja Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, ki
ga je f. Marka popisal 14. p.

Zhes dva dni pa je bila Velikonozh, in
god opresnikov, in veliki duhovni in pismarji
so ifkali, kako bi ga s' svijazho vjeli in umori-
li. Rekli so pa: Nikar v' prasnik, de kje
hrup med ljudstvam ne vštane. In ko je v' Be-
tani v' hifhi Simóna góboviga bil, in per mi-
si fedel, je prifhla shena, ktera je imela ala-
bastrovo pufhizo drasiga masila is nardoviga
klasa, in je pufhizo rasbila, in mu na glavo
islila. So bili pa eni, kateri so bili sami per
sebi nevolni, in so rekli: Zhimu se je ta po-
tráta s' masilam storila? Sakaj to masilo bi se
bilo dalo prodati sa vezh, kakor sa tri sto
denarjov, in ubógim dati. In so se togotili nad
njo. Jesus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji
nadlego delate? Dobro delo je nad menojo sto-
rila; sakaj ubóge imate smirej med seboj, in
kadar hozhete, jim lahko dobro storite; mene
pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mógla,
naprej je prifhla masat moje telo sa pogreb.
Resnizhno vam povem: Kjerkoli se bo osnano-
val ta Evangeli po zelim sveti, se bo tudi,

kar je ta storila v'njen spomin, pravilo. In Judesh Ifhkariot, dvanajsternih eden je shel, k' velikim duhovnam, de bi jim ga sdal. Oni pa, ker so flifhali, so se obveselili, in mu obljubili denarjov dati. In je ifkal, kako bi ga perlošno sdal. In prvi dan opresnikov, ko so velikonožno jagnje klali, mu rekó uzhenzi: Kam hozhefh, de gremo in ti perpravimo, de bofh velikonožno jagnje jedel? In pófhle dva svojih uzhenzov in jima rezhe: Pojdita v'mesto, in vaju bó frezhal zhlovek, kateri ponefe verzh vode, pojdita sa njim, in kjer nóter pojde, rezita hifhnimu gospodarju, de Mojster rezhe: Kje je moja obédniza, kjer bom s' svojimi uzhenzi velikonožno jagnje jedel? In on vama bo pokasal veliko górnizo poger-njeno: ondi nam perpravita. In njegóva uzhenza grefta, in prideta v' mesto in najdeta, kakor jima je bil povedal, in sta velikonožno jagnje perpravila. Ko se je bil pa vezher storil, je prifhel s' dvanajstimi. In kadar so per misi bili in jedli, je Jesus djál: Resnizhno vam povem, de eden is vas me bo sdal, kateri s' mano jé. Oni pa so sazheli shalošni perhajati, in mu eden sa drugim rezhi: Ali jest? On pa jim je djál: Eden is dvanajsternih, kateri s' mano rokó v' fkleto pomáka. Sin zhlovekov gre fizer, kakor je písono od njega, ali gorje tistimu zhloveku, po katerim bo Sin zhlovekov isdan, boljshi bi mu bilo, de bi tisti zhlovek rojen ne bil. In kadar so jedli, je Jesus kruh vsel, ga je posvetil, in slomil in jim dal, ter

je rekel : Vsamite, to je moje telo. In je vsel kelh, je sahvalil, in jim dal : in vsi so is njega pili. In jim je rekel : To je moja kri noviga testameta, ktera bo sa njih veliko prelitá ; resnizhno, povem vam, de ne bom od tega sadu terte nizh vezh pil do tistiga dne, de ga bom noviga v' boshjim kraljestvu pil. In ko so bili sahvalno pesem spéli, so fhli na oljsko goró. In Jesus jim je djal : Vsi se bote nad mano to nózh pohujshali ; sakaj pisano je : Pastirja bom udaril, in ovze se bódo raskropile ; po tem pa ko bom vital, pojdem pred vami v' Galilejo. Peter pa mu rezhe : De bi se ravno vsi nad tabo pohujshali, jest vender ne. In Jesus mu rezhe : Resnizhno ti povem, de nozój to nozh, preden bo petelin dvakrat pel, me bosh trikrat satajil. On pa je fhe vezh govoril : Ako bi mi bilo tudi f' teboj umreti, te ne bom satajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, ki ji je ime Getsemani ; in je djal, svojim uzhenzam : Sedite tukaj, de odmolim. In vsame s' feboj Petra in Jakopa in Janesa, in sazhne preitrashen in otoshen biti, in jim rezhe : Moja dusha je shalostna do smerti : ostanite tukaj in zhujte. In ker je malo naprej shel, je na semljo padel in molil, de bi, ako bi mogózhe bilo, ta ura od njega preshla, in je rekel : Aba, Ozhe, tebi je vse mogózhe, vsami ta kelih od mene, ali vender ne, kar jest hozheim, ampak kar ti. In je prishel, in jih najde spati, in je djal Petru ?

Simon spísh? nísi mógel eno uro zbuti? zhuje in molite, de v' skufhnjavo ne pridete. Duh je sizer volján, ali meso je flabo. In je sopet fhel in molil, in je ravno tiste besede govoril. In ko se je vernil jih je spet nafhel spati (sakaj njih ozhi so bile trudne) in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In je prishel tretjizh, in jim je djal: Spite sdaj in pozhivajte; sadosi je, ura je prishla, pole fin zhlovekov bo isdan v' roke greschnikam; vstanite, pojdimó, lej tisti, kateri me bo isdal, je bliso. In ko je she govoril, je prishel Judesh Ishkariot, dvanajsterih eden, in s' njim velika mnoshiza s' mezhmi in s' kolmi od velikih duhovnov in pismarjov in starishih. Njegov sdajavez pa jim je bil dal snamnje rekozh: Kteriga bom kufhnil, tisti je, njega primite, in peljite ga varno. In ko je prishel, je sdajzi k' njemu stopil, in rekel: Sdrav bodi Rabi, in ga je kufhnil. Oni pa so roke na-nj vergli, in so ga prijeli; eden pa sraven stojezhih je mezh isderl, in hlapza velikiga duhovna mahnil, in mu uho odsekal. In Jesus je spregovóril, in jim djal: Kakor nad rasbojnika ste me fhili s' mezhmi in kolmi lovit; vsaki dan sim bil per vas, in sim uzhil v' tempeljnu, in me níste prijeli. Pa de se pisma dopolnijo. Tedaj so ga njegovi uzhenzi popustili, in so vsi sbeshali; Neki mladenzh pa je sa njim hodil f' platnam na nagim ogernjen, in so ga prijeli. On pa je platno popustil, in jim je nág ufhel. In Jesufa so peljali k' velikimu du-

Veliki duhovni pa so ljudstvo nashuntali, de naj rajshi Baraba ispuusti. Pilatush pa je spet odgovoril, in djal: Kaj tedaj hožete de storiti s' kraljam Judov? Oni pa so spet vpili: Krishaj ga. Pilatush pa jim je djal: Kaj je tedaj hudiga storil? Oni pa so fhe bolj vpili: Krishaj ga. Pilatush pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba ispustil, in Jesufa gajshlaniga sdal, de bi bil krishan. Sol-datje pa so ga na dvorishhe sodne hifhe peljali, in so zelo trumo fklizali. In ga oblezhejo v'fhkarlat, in spleto ternjevo krono, in mu jo na glavo dénejo. In so ga sazheli posdravljati: Sdrav bodi kralj Judov. In so ga po glavi s' terstam bili, in so ga sapljuvali, in so na kolena padali, in ga molili. In po tem, ko so ga saframovali, so mu fhkarlat flekli, in so ga s'njegovim oblazhila oblekli, in so ga ven peljali, de bi ga krishali. In so permorali nekoga memo gredozhiga Simona Zironejza, ki je is pristave prishel, ozheta Aleksandroviga in Rufoviga, de je njegov krish nesel. In ga perpeljejo na mesto Golgata; (kar se pravi kraj mertvafhkih glav). In so mu dali piti s' miro smefhaniga vina; pa ga ni vsel. In kteri so ga krishali, so njegove oblazhila rasdelili, in sa nje losali, kdo bo kaj dobil. Je bila pa tretja ura, in so ga krishali. In napif njegoviga sadolshenja je bil napisan KRALJ JUDOV. In s'njim krishajo dva rasbojnika, eniga na njegovo desnizo, in eniga na levizo. In pismo je bilo dopolnjeno,

ktero pravi: In med krivizhne je bil shtet. In memo gredozhi so ga preklinjali, in so s' svojimi glavami majali in djali: De te! kako tempelj Boshji poderafh, in v' treh dneh spet sidafh. Pomagaj sam sebi, in stopi f' krisha. Ravno tako so se tudi veliki duhovni posmehovali, in so f' pisnarji eden drugimu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristuf Israelfki kralj naj sdaj stopi f' krisha, de vidimo in verujemo. In kateri so bili s' njim krishani, so ga saframovali. Kadar je pa fhešta ura bila, je tama postala po vsi semlji do devete ure. In ob deveti uri je Jesuf s' velikim glasom savpil, rekozh: Eli, Eli, lama sabaktani? (kar je prestavljeno): Moj Bog, moj Bog, sakaj si me sapustil? In nekteri tam stojezhnih to flishati, so rekli: Lej Elija klizhe. Eden pa je stekel, in napojil góbo s' jesham, in na terst nataknil, in mu je piti dal, rekozh: Pustite, glejmo zhe ga pride Elija snét. Jesuf pak je velik glas sagnal, in je umerl. (*Sdaj poklekni, moli Jesufa, in premishluj velike skrivnosti svojiga odrešjenja*). In sagrainjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, viditi, de je tako vpijozh umerl, je rekel: Saref je ta zhlovek. Sin Boshji bil. Bile so pa tudi shene tam, ktere so od delezh gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjshiga, in Joshefova mati, in Saloma, ktere so tudi, ko je v' Galileji bil, sa njim hodile, in mu

stregle, in veliko drusih, ktere so bile s' njim vred v' Jerusalem fhle.

Mashnik stopi na sredo altarja, in moli:
Ozhišti mi serze i. t. d. *kakor najdesih na*
6. strani; in po tem bere per bukvah:

In kadar se je vezher storil, (kteri je bil dan perpravljjanja, kateri je pred seboto) je prifhel Joshef is Arimateje, shlahtni desetak, kateri je tudi boshjiga kraljestva zhakal, in je serzhno fhel k' Pilatushu in Jesufovo telo profil. Pilatush pa se je zhudil, zhe bi bil she umerl. In poklizal je stotnika, in ga vprafhal, zhe je she umerl. In ko je to od stotnika svedil, je dal telo Joshefu. Joshef pa je kupil tanzhizo in ga je snél, in v' tanzhizo savil in poloshil v' pokopalifhe, ktero je bilo v' skalo isfekano, in je pervalil kamen pred duri pokopalifha.

Mashnik kushne s. evangeli, rekozh:

Isbrifane naj bodo s' evangelijskimi besedami nafhe pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Krište.

Danf ne móli vere.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l í m o.

Varuj me, Gospod, pred roko greslnika, in refhi me od krivizhnih ljudi.

Druge molitve na strani 8.

M o l í t e v.

Prošimo te, o Gospod, naj te daritve, ki jih po sapovedi s' svelizhaufkim pòstam vred opravljamo, obilnišhi prenové kar je v' naš fkašeniga. Po Gospodu našhim i. t. d. Amen.

Molitev sa zerkev ali sa papesha, kakor je na 55 strani, in druge molitve na 12 strani.

Po obhajilu per bukvah.

Kteri na sodišhi fedé, soper mé govóre, in per vinu soper mé pojejo; jest pa k' tebi molim, o Gospod: zhaš je, de mi milost fkašesh, po obilnosti svojiga usmiljenja.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni Bog, naj naš tvoji sveti sakramenti ozhišijo od vših našhih pregreh, in naj nam saleshejo v' vezhno svelizhanje. Po Gospodu našhim i. t. d.

Molitev sa zerkev ali sa papesha je na 56 strani.

Po mafhi nad ljudstvam.

M o l í m o.

Perklonite Bogu svoje glave.

Ozhišti naš, o Bog, po svoji milosti od všiga popazhenja stariga zhloveka, in štóri naš smoshne svetiga noviga shivljenja. Po Gospodu našhim i. t. d. Amen.

V é l i k o f r e d o.

Sveta maſha.

Kakor na 1. strani rasun teh molitev, ki so tukaj ſpiſane.

Maſhnik per bukvah.

V' imenu Jeſuſovim naj ſe vſako koleno perklone téh, ki ſo v' nebeſih, na ſemlji in pod ſemljo, ker je Goſpod bil pokoren do ſmerti, ſmerti pa na krishi; ſato je Goſpod Jeſuf Kriſtuf v' zhaſti Boga Ozheta.

Goſpod uſliſhi mojo molitev, in moje vpitje naj k' tebi pride. V' imenu Jeſuſovim i. t. d.

Maſhnik gre na ſredo altarja, in rezhe: Goſpod uſmili ſe naſ i. t. d. Po tim gre k' bukvam naſaj, in rezhe:

M o l í m o.

Pokleknímo (*ſe poklekne, in ſerze k' Bogu poudigne.*)

Vſtanite.

Dodéli, te proſimo, vſigamogozhni Bog, de bomo od ſvojih grehov, ſavoljo kterih ſmo neprenehama pokorjeni, po terpljenji tvojiga edinorojeniga Sina reſbeni. Kteri ſ' teboj ſhiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Isaija preroka v'62 in 63 p.

To govori Gospod Bog: Povejte hzheri Sijon: Glej, odrefhenik tvoj pride; glej, njegovo plazhilo je s' njim. Kdo je ta, kateri pride od Edoma s' rudezhe omozhenimi oblazhili od Bosre? Ta je lep v' svoji fuknji, in hodi f' svojo veliko mozhjo. Jest sim, kateri pravizo uzhim, in sim branik, de refhim. Ali sakaj je tvoja fuknja rudezha, in tvoje oblazhila kakor teh, kateri v' tlazhívnizi (*grosdje*) tlazhijo? Sam sim v' tlazhívnizi tlazhil, nihzhe med narodi ni bil s' meno; tlazhil sim jih v' svojim ferdu, in jih rastlazhil v' svoji jesi; sato se je njih kri na mojo fuknjo raskropila, in vse svoje oblazhila sim ogerdil. Sakaj dan mashevanja je v' mojim ferzu, prishlo je léto odrefhiti svoje. Osiral sim se, in ni ga bilo pomozhnika; iskal sim, in nikogar ni bilo, de bi pomagal, samo moja roka me je refhila, in moj serd sam mi je pomagal. In po-teptal sim ljudstva v' svojim ferdu, in jih napajal f' svojo serditoſtjo, in ob tla vergel njih mozh. Spomnil se bom Gospodoviga usmiljenja, hvalil Gospoda sa vse, kar nam je dodélil Gospod nash Bog.

Sl. Hvala Bogu.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred svojim hlapzam, sakaj v' teshavah sim; hitro me uflihi. Refhi me, o Bog; sakaj vode so do moje dushe pertekle. Pogresnil sim se v' globo-ko blato, kjer ni dna.

Mafhnik gre na sredo altarja , in rezhe :

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

O Bog, kteri si hotel, de je tvoj Sin na krishi sa naf umerl, de bi bil sovrashniku oblast zhes naf odvsel, daj nam svojim flushabnikam gnado njegoviga vstajenja sadobiti. Po ravno tistim Gospodu nashim Jesusu Kristusu tvojim Sinu i. t. d.

Druga molitev se vsame sa zerkev ali sa papesha, kakor je na strani 52.

Berilo is Isaija preroka v' 53 p.

V' tistih dneih je rekel Isaija: Kdo je veroval nashih besedi, in komu je rasodeta roka boshja? In bo rastel pred njim (Gospodam) kot fhiba in kot korenina is suhe semlje. Nikomur ni podoben, tudi nima lepote; vidili smo ga, ali ga ni bilo posnati, de bi nam bil dopadel. Vidili smo sanizhevaniga in nar sadnjiga med ljudmi, mosha v' bolezhinah, in fkušteniga v' terpljenji; njegovo oblizhje je bilo kakor fkrto in sanizhevano, sato ga nismo zhisflali. Sares je on nashih flabosti nase vsel, in nashih bolezhine je on nosil, in mislili smo od njega, de je kakor gobov, od Boga udarjen in ponishan. On pa je bil ranjen savoljo nashih grehov, rastert savoljo nashih pregreh; savoljo nashiga miru je terpljenje na

njem, in po njegovih progah smo osdravljeni. Vsi smo kot ovze safhli; flédnji se je na svojo pot obernal, in Gospod je pregreho naš vseh na-nj naloshil. Darovan je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih ust; kakor ovza bo v' saklanje peljan, in bo molzhal kot jagnje pred njim, kateri ga strishe, in ne bo svojih ust odperl. Stiskan in obsojen je bil prozh vset, kdo bo njegovo rodovino isrekel? kadar bo od deshele shivih odtergan; in udaril ga bom savoljo greha svojiga ljudstva. In dal bo (Gospod) hudobne sa grob, in bogatina sa njegovo smert, sato, ker ni hudobiye storil, tudi se ni golufija v' njegovih ustih snafhla. Ali Gospod ga je hotel v' flabošti potreti, ako bo sdal svoje shivljenje sa greh, bo velik sarod vidil, in Gospodova volja se bo s' njegovo flushbo spolnila. Sato, ker je njegova dusha terpela, bo (sad) vidil, in bo nasiten; on, pravizhni moj hlapez, jih bo veliko f' svojim ukam opravizhil, in bo sam njih pregrehe nosil. Sato mu jih bom práv veliko v' delesh dal, in bo mozhnih rop delil, sato ker je svoje shivljenje v' smert sdal, in je bil med hudobne shtet, ker je on grehe njih veliko nosil, in sa greshnike profil.

Sl. Hvala Bogu.

Gospod, uflifhi mojo molitev, in moje vpitje naj k' tebi pride. Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred meno, nagni svoje uho k' meni, kadarkoli sim v' nadlogi. Kadarkoli te na po-

mozh klizhem, uflifhi me hitro. Sakaj moji dnevi so kot dim pefhli, in moje kosti so se kot glavnja posufhile. Moje serze je pobito in fuho kakor feno, ker fim svojo kruh jesti posabil. Ti bosh vftal, Gospod in se bosh Sijona ufmilil, sakaj zhaf je prifhel, de se ga ufmilifh.

Terpljenje Jesufa Kristusa Gospoda nafhiga, ki ga je sveti Lukesh fpifal v' 22 p.

Perblisheval se je pa prasn timer oprefnikov, kteri se imenuje velikonozh: in veliki duhovni in pifmarji so ifkali, kako bi Jesufa umorili, bali pa fo se ljudftva. Satan pa je fhel v' Judesha, f' primkam Ifhkarjot, ki je bil eden is dvanajfterih. In je prozh fhel, in je govoril s' velikimi duhovni, in f' poglavarji, kako bi jim ga sdal. In fo se rasveselili, in mu obljubili denarjov dati. In je besedo dal. In je ifkal perloshnosti, de bi jim ga bres hrupa sdal. Prifhel je pa dan oprefnikov, ob kterim se je moglo velikonozhno jagnje saklati. In je poflal Petra in Janesa, rekozh: Pojdita in perpravita nam velikonozhno jagnje, de jemo. Ona fta pa rekla: Kje hozhefh, de perpraviva? In jima je djali: Lej, kadar v' mefto prideta, vaju bo neki zhlovek fvezhal, verzhe vode ponefe; pojdita sa njim v' hifho, v' katero gre, in rezita hifhnimu gospodaru: Mojfter ti rezhe: Kje je obedniza, kjer bom f' svojimi uzhenzi velikonozhno jagnje jedel? In vama bo pokasal veliko obed-

nizo pogernjeno, in tam perpravita. Shla sta tedaj, in sta nashla, kakor jima je bil rekel, in sta velikonožno jagnje perpravila. In kadar je ura prishla je k' jedi shel, in dvanajsteri aposteljni s' njim. In jim je djal: Is serza sin shelel to velikonožno jagnje s' vami jesti, preden terpim. Sakaj povem vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bo dopolnjeno v' boshjim kraljestvu. In je kelih vsel, ter je sahvalil, in rekel: Vsemite in rasdelite si med sabo. Sakaj povem vam, de ne bom pil od tertniga sadu, dokler boshje kraljestvo ne pride. In je kruh vsel, ter je sahvalil in slomil, in jim djal, rekozh: To je moje telo, ktero je sa vaf dano, to storite v' moj spomin. Ravno tako tudi kelih po vezherji, rekozh: Ta kelih je nova savesa v' moji kervi, ktera bo sa vaf prelita. Ali lej, roka mojiga sdajavza je s' meno per misi. In sin zhlovek sizer gre, kakor je fklenjeno; vender gorje tistimu zhloveku, po kterim bo sdan. In oni so se sazheli med seboj poprashevati, kteri smed njih bi bil, kteri bi to imel storiti. Vstal je tudi med njimi prepir, kteri njih se sdi, de bi bil vezhi. Djal pa jim je: Kralji narodov zhes nje gospodujejo, in kteri imajo oblast zhes nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne tako: Temuzh; kteri je vezhi med vami, naj bo kakor manjshi, in prednik kakor flushabnik. Sakaj kdo je vezhi, kdor je per misi, ali kdor stresha? Kaj ne kdor je per misi? Jest pa sim v' fredi vaf, kakor,

kdor streshe. Vi pa ste, kateri ste s' menoj v' mojih skušnjavah prebili. In jest vam odlozhim kraljestvo, kakor ga je meni moj Ozha odlozhil; de jeste in pijete per moji misi v' mojim kraljestvu, in de sedite na sedeshih, ter sodite dvanajstere Israelove rodóve. Gospod pa je rekel: Simon, Simon, pole satan vaf je hotel imeti, de bi vaf kakor pshenizo prefejal; jest pa sim profil sa-te, de tvoja vera ne jenja, in ti, kadar se bosh nekdej spreebernil, poterdi svoje brate. On pa mu je djal: Gospod, f' teboj sim perpravljen tudi v' jezho in v' smert iti. On pa je rekel: Povem ti Peter: Petelin ne bo danaf pel, preden trikrat ne utajish, de me ne pošnash. In jim je djal: Kadar sim vaf bres moshne, in torbe, in zhevljov poslal, vam je li kaj mankalo? Oni pa so rekli: Nizh. Rekel jim je tedaj: Sdaj pa, kdor ima moshno, naj jo vsame; ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj svojo sukno proda, in mezh kupi. Sakaj povem vam, de she to more nad-menoj dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivizhne je bil perfhtet. Sakaj to, kar je od mene, (pisano) ima konez. Oni pa so rekli: Gospod lej, tukaj sta dva mezha. On pa jim je djal: Dosti je. In je vunkaj fhel, in gre po navadi na oljsko goro. Sa njim pa so fhli tudi uzhenzi. Kadar je pa na mesto prishel, jim je rekel: Molite, de v' skušnjavo ne pridite. In on se je od njih sa luzhaj kamna odtegnil, ter je na kolena padel, in molil, rekozh:

Ozhe, ako hozhefh, vsemi ta kelh od mene; vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. Perkasal se mu je pa angel s' nebes, kateri ga je pokrepzhal. In ko so ga smertne teshave obfhle, je perferzhnifhi molil. Njegov pót pa je postal, kakor kervave fráge tekozhe na semljo. In kadar je od molitve vstal, in k' svojim uzhenzam prifhel, jih je od shalosti najdel spati. In jim je djal: Kaj spité? Vstanite, molite, de v' skušnjavo ne pridete. She je govoril, in lej mnoshiza, in kateri je bil imenovan Judesh, eden dvanajsterih, je fhel pred njimi, in se je Jesusu perblishal, de bi ga kufhnil. Jesus pa mu je djal: Judesh, s' kufhevanjam sinu zhlovekoviga sdash? Kadar so pa, kateri so okoli njega bili, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod a'i naj s' mezhnam mahnemo? In eden is njih je po klapzu velikiga duhovna mahnil, in mu je defno uho odsekal. Jesus pa je odgovoril, in djal: Jenjajte od tega. In se je njegoviga ufhesa dotaknil, in ga je osdravil. Jesus pa je rekel, vélikim duhovnim, in poglavarjam tempeljna, in starshim, ki so nad-nj perfhli: Kakor nad rasbojnika ste perfhli s' mezhmi in f' kolmi, vsaki dan sim per vas bil v' tempelju, in niste stegnili rok po meni; tode to je vafha ura, in tame oblast. Popadli so ga pa, in peljali v' hisho vélikiga duhovna. Peter pa je od delezh sa njim hodil. Sakurili pa so ogenj v' fredí dvorisha, in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v' fredí med njimi. Ko

ga je pa neka dekla vidila per ognji sedeti, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je s' njim bil. On pa ga je satajil, rekozh: She-na, ne posnam ga. In kmalo potlej ga je drug vidil, in je rekel: Ti si tudi is njih. Peter pa je djal: O zhlovek, nisim. In nekako uro zhasa potlej, je nekdo drugi terdil, rekozh: Refnizhno ta je tudi s' njim bil, sakaj tudi je Galilejz. Peter pa je djal: Zhlovek ne vem, kaj pravish. In she je govoril, kar je petelin sapel. In Gospod se je oserl, in je v' Petra pogledal. In Peter se je spomnil besede Gospodove, kakor je bil rekel: Preden petelin sapoje, me bofh trikrat satajil. In Peter je vunkaj shel, in je milo jokal. In moshje, kteri so ga derskali, so ga saframovali in bili. In so ga sakrivali, in ga v' obras bili, in so ga prashali, rekozh: Prerokuj, kdo te je udaril? In vezh drusiga perklinovanja so soper njega govorili. In kadar se je dan storil, so se sbrali starishi ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga v' svoje sbiralishpe peljali, rekozh: Ako si ti Kristuf, povej nam. In jim je djal: Ako vam povem, mi ne bote verjeli; ako pa tudi vprasham, mi ne bote odgovorili, in me ne ispuslili. Odsihmal pa bo sin zhlo-vekov sedel na desnizi boshje mozhi. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin boshji? On je djal: Vi pravite, de jest sim. Oni so pa rekli: Kaj potrebujemo she prizhevanja? Sakaj sami smo is' njegovih ust flishali. In vstala je vsa njih mnoshiza, in so ga k' Pilatushu peljali.

Sazheli so ga pa toshiti, rekozh: Tega smo nashli, de nash narod sapeljuje, in de brani zesarju davkov dajati, in pravi: de je on Kristus kralj. Pilatush pa ga je vprashal, rekozh: Si ti kralj Judov? On pa je odgovoril, in djal: Ti pravish. Pilatush pa je rekel velikim duhovnam in ljudstvu: Nad tem zhlovekam nizm kriviga ne najdem. Oni so pa she bolj silili, rekozh: Ljudstvo fhunta, ker po zeli Judeji uzhi, sazhevfhi od Galileje do sem. Ko je pa Pilatush Galilejo flishal, je vprashal zhe je on Galilejz. In ko je svedil, de je spod Herodesheve oblasti, ga je k' Herodeshu poslal, kateri je tiste dni tudi v' Jerusalemu bil. Herodesh pa Jesufa viditi, se je silno obveselil; sakaj she sdavno ga je shelel viditi, ker je veliko od njega flishal, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. In ga je s' mnogimi besedami oprasheval. On pa mu ni nizm odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo toshili. Herodesh pa s' svojimi vojshaki, ga je sanizheval in saframoval, in ga v' belo oblazhilo oblekel, ter k' Pilatushu nasaj poslal. In Herodesh in Pilatush sta tisti dan prijatla postala; sakaj poprej sta bila v' sovrashtvu med seboj. Pilatush pa je poklizal velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je djal: Perpeljali ste mi tega zhloveka, kakor de bi ljudstvo odvrazheval, in lejte jest sim ga prizho vas isprashal, in nisim nobene krivize nad tim zhlovekam nashel v' tem, zhesar ga toshite. Pa tudi Herodesh ne, sakaj

k' njemu sim vaf bil poslal, in lej nizh smerti vredniga ni bilo nad njim najdeniga; pretepel ga bodem tedaj in spustil. Mogel jim je pa ob prasniku eniga spustiti. Vsa mnoshiza pa je savpila rekozh: Prozh f' tem, in spusti nam Baraba. Kteri je bil savoljo nekiga v' mesti storjeniga punta in ubijanja v' jezho vershen. Pilatush jih je tedaj sopet nagovoril, ker je hotel Jesufa spustiti. Oni pa so vpili, rekozh: Krishaj, krishaj ga. On pa jim je tretjizh djaj: Kaj je pa ta hudiga storil: nizh smerti kriviga ne najdem nad njim; pretepel ga bodem tedaj in spustil. Oni so pa s' velikim vpitjam tishali, in so profili, de bi krishan bil, in njih vpitje je zhe dalej vezhi prihajalo. In Pilatush je persodil, de bi se njih profhnja dopolnila. Spustil jim je tedaj tistiga, kteri je bil savoljo ubijanja in punta v' jezho vershen, sa kteriga so profili; Jesufa pa je njih volji sdal. In kadar so ga peljali, so prijeli nekiga Simona Zirenzhana, kteri je is polja fhel, in so mu naloshili krish sa Jesusam nesti. Velika mnoshiza ljudi in shen pa je sa njim fhla, ktere so jokale, in ga milovale. Jesus pa se je proti njim obernil, in je rekel: Hzhere Jerusalemfke, nikar ne jokajte nad menoj, ampak jokajte same nad seboj, in nad svojimi otrozi. Sakaj lej dnevi pridejo, ob kterih poreko: Srezbne so nerodovitne, in telefa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile. Takrat bodo sazheli rezhi goram: Padite na naf; in hribam: Pokrite

naš. Sakaj zhe nad frovim lesam to delajo, kaj se bo godilo nad fuhim? Peljana sta bila pa s' njim tudi dva druga hudodelnika, de bi bila umorjena. In kadar so bili prifhli na mesto, ki se imenuje (mesto) mertvafhkkih glav, so tam krishali njega in hudodelnika, eniga na desni, in eniga na levi strani. Jesus pa je rekel: Ozhe, odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Delili so pa njegove oblazhila, in so sa nje losali. In ljudje so stali in gledali, in tudi veliki duhovni so ga sasmehovali s' njimi vred rekozh: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristuf, isvoljeni boshji. Saframovali so ga pa tudi soldatje, kateri so perstopili, in mu jesha ponujali, in rekli: Ako si ti kralj Judov, pomagaj si. Bil je pa tudi napif nad njim sapifan s' Grefhkimi, in s' Latinfkimi, in s' Hebrejskimi zherkami: TA JE KRALJ JUDOV. Eden pa rasbojnikov, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekozh: Ako si ti Kristuf, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga svaril rekozh: Se tudi ti Boga ne bojish, ker si ravno v' tistim obsojenji? In mi dva sizer po pravizi, sakaj po saflushenji svojih del prejemava, ta pa ni nize hudiga storil. In je rekel Jesusu: Gospod, spomni se me, kadar v' svoje kraljestvo pridefh. In Jesus mu je djal: Resnizhno ti povem, danaf bosh s' mano v' raji. Bilo je pa okoli fheste ure, in tema se je storila po vsi semlji do devete ure. In sonze je otemnelo, in sagrainjalo v' tempeljnu se je po fredi

pretergalo. In Jesuf je s' velikim glasom savpil, in rekel: Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho. In kadar je to isrekel, je dusho isdihnil. (*Sdaj poklekni, moli Jesusa, in premishluj velike skrivnosti svojiga odreshe-nja*). Kadar je pa vidil stotnik, kar se je sgodilo, je Boga zhasil, rekozh: Refnizhno, ta zhlovek je bil pravizhen. In vsi ljudje, kateri so se bili foshli to gledat, kadar so vidili, kar se je sgodilo, so na svoje persi terkali in se vernili. Vsi njegovi snanzi pa in shene, ktere so is Galileje sa njim prifhle, so od de-lezh stali, in to gledali.

Majhnik stopi na sredo altarja, in moli:
Ozhisti mi serze i. t. d. *kakor je na 6 strani; in po tem bere per bukvah:*

In lej, bil je mosh po imenu Joshef, kateri je bil desetak, dober in pravizhen mosh, (ta ni bil pervolil v' njih svet in djanje) is Arimateje, Judovskiga mesta, kateri je tudi sam bosbjiga kraljestva zhakal. Ta je k' Pilatushu fhel, in je sa Jesuovo telo profil; in ga je snel, v' tanzhizo savil, in v' isfekan grob poloshil, v' kteriga nihzhe fhe ni bil poloshen.

Darovanje.

M. Gospod s' vami.

Sl. In t' tvojim duham.

M o l í m o.

Gospod, uflishti mojo molitev, in moje vpitje naj k' tebi pride; ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj.

Druge molitve kakor na 8 strani.

M o l í m o.

Vsemi, te prosimo, o Gospod! daritev, ki jo opravljamo, in stori milostljivo, de f'svetimi sheljami sadobimo, kar f'skrivnostjo terpljenja tvojiga Sina, Gospoda nashiga, obhajamo. Po ravno tistim Gospodu nashim i. t. d.

Sdaj se moli sa zerkev ali sa papesha, kakor se najde na 55 strani, in potlej vse druge molitve, ktere so na strani 11.

Po obhajilu.

Svojo pijazho mešham f' solumi, ker si me povsdignil, in ob tla vergel, in jest sim se kot senó posufhil: ti pa, Gospod, ostanesh na vekomaj; ti bošh vstal, in se Sijona usmilil, sakaj prishel je zhas se ga usmiliti.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni Bog, dodéli nashim serzam terdno upati, de si nam f' zhasno smertjo svojiga Sina, ktero prezhasitljive skrivnosti sprizhujejo, vezhno shivljenje dal. Po ravno tistim Gospodu nashim i. t. d.

Molitev sa zerkev ali pa sa papesha na 56 strani.

Molitev zhes ljudstvo.

M o l í m o.

Perklonite svoje glave Bogu.

Prosimo te, o Gospod, poglej na to svoje ljudstvo, sa ktero se je nash Gospod Jesus Kristus voljno gresnikam v' roke dal, in smerti na krishi podvergel. Kteri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Konzhevanje svete mashe, kakor na 20 strani.

V é l i k i z h e t e r t e k.

V' starih zhasih zerkve je bila navada, molitve imenovane matutin ali sornize po nozhi proti jutru opravljati, sdaj pa se opravljajo po dobrim namenu zerkve en dan popred popoldne, kakor se v' tem tednu vidi. Torej bodo sa zhetertek odlozhene v' fredo popoldne opravljene, in to se sgodi fhtiri dni sapored, kakor bodo spisane.

S o r n í z e.

I. S O R N I Z A.

Tiho se moli Ozhe nash, zheshehena si Marija in vera; *po tem se sazhne petje.*

Predpévek. Serd sa tvojo hisho me sjeda, in saframovanje tvojih saframovavzov name pada.

Psalms. 68.

Pomagaj mi, o Bog; sakaj vode so do moje
dushe pertekle.

Pogresnil sim se v' globoko blato, kjer ni no-
beniga dna.

Prishel sim v' globozhino morja, in valovi me topé.
Truden sim od vpitja, moje gerlo se je pole-
pilo; moje ozhi so otemnele, ker zhakam
svojiga Boga.

Kteri me saſtonj sovrashijo, jih je vezh, ka-
kor laſ na moji glavi.

Moji sovrashniki, kteri me po krivizi prega-
njajo, so možni postali; takrat sim plazhal,
kar nisim ropal.

O Bog! ti véſh mojo neumnost; in moje pre-
grehe pred teboj niso ſkrite.

Ne daj jim, o Bog vojsk', kteri tebe zhakajo,
savaljo mene v' framoto priti.

Ne perpuſti, de bi bili savoljo mene saſramo-
vani, kteri tebe iſhejo, o Bog Israelov.

Sakaj savoljo tebe saſramovanje terpin; (sa-
voljo tebe) pokriva framota moje oblizhje.

Ptuj sim postal svojim bratam, in nesnan otro-
kam moje matere.

Sakaj ſerd sa tvojo hiſho me ſjeda; in saſra-
movanje tvojih saſramovavzov name pada.

S' poſtam sim svojo duſho ponishal, in to mi
je bilo v' saſramovanje.

Spokorno oblazhilo sim oblekel, in v' poſme-
hovanje sim jim bil.

Kteri v' ſodiſhi fedé, ſoper me govoré: in per
vinu ſoper mene pojejo.

Jest pa molim k' tebi, Gospod ; zhaš je, de
milost skashešh, o Bog !

Uslifhi me po obilnosti svojiga usmiljenja in po
resnizi svoje pomozhi.

Islezi me is blata, de ne obtizhím ; reshi me
od tistih, kateri me sovrashijo, in od globó-
kih vodá.

De me valóvi ne vtopé, in globozhina ne po-
shré ; in de se luknja jame nad menojo ne sapré.

Uslifhi me, o Gospod ! sakaj tvoje usmiljenje
je dobrotljivo ; poglej na me po obilnosti
svojiga usmiljenja.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred svojim hlap-
zam ; sakaj v' teshavah sim, uslifhi me hitro.
Perblishaj se moji dushi, in réshi jo ; réshi
me sa mojih sovrashnikov voljo.

Ti vesh moje sanizhevanje, oponafhanje in
saframovanje.

Pred tvojimi ozhmi so vsi, kateri me nadlégu-
jejo ; (od njih) ni moje serze drusiga per-
zhakalo, kakor saframovanje in reve.

Zhakal sim, zhe se bom komu smilil, in ni-
kogar ni bilo ; in zhe me bo kdo potrosh-
tal, in ga nisim nashel.

Sholz so mi dali jesti, in v' moji sheji so me
s' jesham napajali.

Njih misa naj jim bo saderga, in vrazhilo in
pohujshanje.

Njih ozhi naj otemné, de ne vidiyo ; in ved-
no perpoguj njih herbet.

Islij zhes nje svojo jeso, in togota tvoje jese
naj jih sgrabi.

Njih stanovanje bodi pušto, in v' njih fhotorih naj nihzhe ne prebiva.

Ker so njega, kteriga si ti udaril, preganjali, in bolezhine mojih ran mnoshili.

Pusti jih is pregrehe v' pregreho pasti, in v' tvojo pravizo naj ne pridejo.

Is bukev shivih naj bodo sbrifani; in med pravizhne naj ne bodo sapifani.

Jest sim uboshen in poln bolezhin; ali tvoja pomozh, o Bog, me na noge postavi.

S' petjem bom hvalil boshje ime, in f' hvalo povsdigoval.

To bo Bogu bolj dopadlo, kakor mlado tele, kterimu sazhnejo roshizhki in parkli rasti.

To naj ubogi vidijo, in naj se veselé; ishite Boga, in shivéla bo vafha dufha.

Sakaj Bog uflifhi uboge, in ne sanizhuje svojih jetnikov.

Hvali ga nebo in semlja, morje in vse, kar se v' njih giblje.

Sakaj Bog bo Sion refhil, in mesta Judove sidal.

In bodo tam prebivali, ga v' last dobili.

In sarod njegovih hlapzov ga bo v' lasti imel, in kteri njegovo ime ljubijo, bodo v' njem prebivali.

Predpevk. Serd sa tvojo hisho me sjéda, in saframovanje tvojih saframovavzov name pada.

Pred. Vernejo naj se, in fram jih bodi, kteri mi hudo umifhljujejo.

Pfalm 69.

O Bog! glej na mojo pomozh; hiti mi pomagati.

Kteri moje shivljenje salesujejo, naj bodo oframoteni, in naj se framujejo.

Kteri mi hudo hozhejo, naj se vernejo, in fram jih bodi.

Bersh naj se vernejo in framujejo; kteri mi pravijo: Ahá, ahá.

Vsi pa, kteri tebe ishejo, naj se veselé, in naj od veselja poskakujejo; in kteri tvojo pomozh ljubijo, naj vse skosi rekó: Visoko hvaljen bodi Gospod.

Jest pa sim reven in uboshen; o Bog, pomagaj mi.

Ti si moj pomozhnik in moj odrefhenik; Gospod, nikar se ne mudi.

Predp. Vernejo naj se, in fram jih bodi, kteri mi hudo umishljujejo.

Predp. Moj Bog! istergaj me is rok grefhnika.

Pfalm 70.

Gospod, v' tebe saupam; in oframoten ne bom vekomaj.

Refhi me po svoji pravizi, in otmì me; nagni svoje uho k' meni, in pomagaj mi.

Bodi, Bog, moj varh in terdno mesto, de mi pomagash.

Sakaj ti si moja mozh in moje perbeshalishe.

Moj Bog, istergaj me is rok grefhnika, in is rok krivizhniga in hudobniga.

Sakaj ti, Gospod, si moje zhakanje; Gospod, ti si moje upanje od moje mladosti.

Ti si moja podpora od máterniga telefa; she od moje matere telefa si ti moj varh. Tebi bom vselej hvalo pél.

Mnogiterim sim zhudo postal; ali ti si mozhen pomagaviz.

Naj bodo moje usta polne tvoje hvale, de tvojo zhasť in velikost zéli dan prepévam.

Ne saversi mé ob zhasu moje starosti; ne sapusti me, kadar bo moja mozh peshala.

Sakaj moji sovrashniki govore soper mé, in kateri moje shivljenje salesujejo, se fkupej posvétujejo,

Rekozh: Bog ga je sapustil; hitite sa njim, in popadite ga; sakaj ni ga, kateri bi ga otel. O Bog! ne bodi delezh od mene; moj Bog! pridi mi na pomozh.

Kteri me obrekujejo, naj bodo saframovani, in naj poginejo; kateri moje nefrezhe ishejo, naj bodo f'framoto pokriti, in fram jih bodi.

Jest pa hozhem vedno upati, in tebe zhedaljej bolj hvaliti.

Moje usta bodo tvojo pravizo, in tvojo pomozh zeli dan osnanovale.

Ker jih ne morem dopovédati, hozhem mozh Gospodovo premishljevat.

O Gospod! fame tvoje pravize se hozhem spomniti.

Bog! ti si me od moje mladosti uzhil, in do sdaj sim tvoje zhudeshe osnanoval.

O Bog! ne sapusti me tudi v' starosti, in kadar bom siv;

De tvojo mozh všim prihodnim rodovam osna-
nujem.

De tvojo vfigamogozhnost in tvojo pravizo, o Bog!
do nebes (hvalim); o Bog, kdo je tebi enak?

Kako velike, mnoge in hude nadloge si pu-
stil zhes me priti; ali ti si se (k' meni) ober-
nil, in me oshivil, in me is prepáda semlje
spet nasaj perpeljal.

Svojo velikost si nad menoj zhedalej bolj fka-
sal, in me spet potroshtal.

Sato bom tudi jest tvojo svestobo na psalterji
hvalil; Bog, na zitrah ti bom hvalo pel,
Sveti v' Israelu.

Moji shnabli ti bodo s' veseljem hvalo peli, in
moja dufha, ktero si odresbil.

Tudi moj jesik bo zeli dan od tvoje pravize
govoril; kadar bodo, kateri mi hudo storiti
ishejo, saversheni in oframoteni.

Predp. Moj Bog! istergaj me is rok greshnika.
Vernejo naj se, in fram jih bodi.

Kteri mi hudo umishljujejo.

*Sdaj se moli Ozhe nash; potem se poje
shalostna pesem Jeremija preroka.*

I. B e r i l o.

Sazhne se shalostna pesem Jeremija preroka.

Alef. Kako prasno stoji mesto sizer polno lju-
di! narodov gospá je ko vdova postala,
deshel kraljiza je dazii podvershena.

Bet. Joka, prejokuje ponozhi, in folse mu po lizih tekó; smed vsih ljubih njegovih ni nobeniga, de bi ga tolashil; vsi njegovi prijatli so od njega odstopili, in so njegovi sovrashniki.

Gimel. Juda se je preselil savoljo nadloge in terde fushnosti, prebiva med narodi, ali pokoja ne najde, vsi njegovi preganjavzi so ga v' tesnobi popadli.

Dalet. Zeste na Sionu shalujejo, ker nihzhe ne pride obhajati prasnikov; vse njegove vrata so poderte, njegovi duhovni sdičujejo, njegove divize shalujejo, in on sam je vtopljen v' britkost.

He. Njegovi sovrashniki zhes-nj gospodujejo, njegovi neprijatli so obogateli, ker ga je Gospod udaril savoljo veliziga fhtečila njegovih pregreh; njegovi otrozi so v'fushnost peljani pred ozhmi sovrashnika.

Jerusalem! Jerusalem! spreoberni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Na oljski gori je k' Ozhetu molil: Ozhe, zhe se more sgoditi, naj gre ta kelih od mene:

Duh je fizer voljan, meso pa je flabo.

Zhujte in molite, de v' fkušnjave ne padete.

Duh je fizer voljan, ali meso je flabo.

II. B e r i l o.

Vav. In sginila je vsa lepota hzhere Sion; nje poglavarji so postali kakor ovni, ki pashe

ne najdejo, in oflabljeni gredó pred njim, kateri jih goni.

Zajn. Jerusalem se spomni zhasa svojih nadlog, in pregresčenja in vsih svojih dobrot, ktere je v' nekdanjih dnéh imel, ker njegovo ljudstvo sovrashniku v' roke pade, in ni pomozhnika; sovrashniki ga vidijo, in se njegovim sabótam smejajo.

Het. Jerusalem je grosno gresbil, sato ni obstal; vsi, kateri so ga zhasili, ga sanizhujejo, ker vidijo njegovo framoto; on se je pa obernal, in sdihuje.

Tet. Njegove gnusobe so na njegovih nogah, in ni mislil, kako mu na poslednje bo; globoko je padel, nima ga tolashnika. Glej, Gospod moje potrenje, ker se je sovrashnik povsdignil.

Jerusalem! Jerusalem! spreoberni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Moja dusha je shalostna do smerti; pozhakajte tukaj, in zhujte s' meno; sdaj bošte vidili trumo, ki me bo obsula. Sbeshali bošte vi, jest pa pojdem, de bom sa vas darovan.

Glejte, ura se blisha, in Sin zhlovekov bo sdan greschnikam v' roke.

Sbeshali bošte vi, jest pa pojdem, de bom sa vas darovan.

III. B e r i l o.

Jod. Sovrashnik je po vseh njegovih nar ljub-
fhih rezhek segel, ker je vidil narode
v' svoje svetishe iti, kterim si sapovedal,
de naj ne stopijo v' tvoje sbiralishe.

Kaf. Vse njegovo ljudstvo sdihuje, in kruha
ishe; dali so vse nar drashji rezhi sa jed,
de bi se poshivel. Poglej, Gospod, in
pomisli, kako sim sanizhljiv postal.

Lamed. O vi vsi, kteri po poti memo greste,
glejte, in pomislite, zhe je kaka bolezhni-
na tolika, kakor je moja bolezhina, ker
me je Gospod na dan svoje ferdite jese
kot vinograd obtergal, kakor mi je shu-
gal.

Mem. Is vishave je poslal ogenj v' moje kosti,
in pokoril me je; rastegn timer mresho
pred mojimi nogami, in me snak prever-
gel; v' shalosti me je vtopil, zeli dan od
shalosti medlim.

Nun. Sbudil se je jarm mojih pregreh, v' nje-
govi roki so fkupej svite, in na moj vrat
obeshene; oflabela je moja mozh; Gos-
pod me je v' roko sdal, is ktere se ne
bom mogel istergati.

Jerusalem! Jerusalem! spreoberni se k' Gos-
podu, svojimu Bogu.

Glejte, vidili smo ga, ki ni imel ne podo-
be, ne lepote, nikomur ni podoben; on je
nosil nashe pregrehe, in sa nas shaluje: on

pa je bil ranjen savoljo nafhih pregreh; po njegovih progah smo osdravljeni.

Saref je on nafhe flaboſti na-fe vsel, in nafhe bolezhine je ſam noſil.

Po njegovih progah smo osdravljeni.

Glejte, vidili smo ga i. t. d. (*kakor ſgorej*).

II. S O R N I Z A.

Predp. Reſhil je Goſpod ſiromáka od mogo-zhniga, in reveſha, ki ni imel pomozhnika.

Pſalm 71.

Bog! daj kralju ſvojo ſodbo, in králjevimu ſinu ſvojo pravizo :

De tvoje ljudſtvo po pravizi, in tvoje uboge pràv ſodi.

Naj gore mir, in grizhi pravizo med ljudſtvo perneſó.

Revnim ljudſtva bo pravizo ſtoril, otrokam ubogih pomagal; in obrekovavza ponishal. In bo oſtal, dokler bo ſonze in luna, od ró-da do róda.

Kakor deſh na kersno bo doli priſhel, in kakor kaplje, ktere na ſemljo kapljejo.

Ob njegovim zhaſu bo praviza zvètla, in obilen mir bo, dokler ne ſgine luna.

In bo goſpodoval od morja do morja, in od reke do pokrajnj ſemlje.

Samorzi bodo pred-nj padali, in njegovi ſovraſhniki ſemljo liſali.

Kralji od Tarsida in od otokov mu bodo da-

rove darovali, kralji is Arábije in Sabe dari pernefli.

Vsi kralji na semlji ga bodo molili, vsi neverniki mu bodo flushili.

Sakaj revesha bo od mogozhniga refhil, in uboshza, kateri nima nobeniga pomožnika. Révesha in uboshza se bo usmilil, in bo dušham ubogih pomagal.

Refhil jih bo od zhimshev in krivize, in njih ime bo pred njim zhaštito.

In shivel bo, in dajalo se mu bo slato is Arábije; in pred njim se bo vedno molilo, ves dan ga bodo hvalili.

Na nar visih gorah bo shito gošto stalo, tega sad bo vezhi kakor na gori Libanu, in mestnani bodo seleneli kakor trava semlje.

Njegovo ime bodi vekomaj hvaljeno; njegovo ime bo dalje kakor sonce ostalo.

In vsi rodovi na semlji bodo v' njem shegnani; vsi neverniki ga bodo povishevali.

Hvaljen bodi Gospod Israelov, kateri edini zhudeshe dela.

In hvaljeno bodi njegovo zhaštito ime na vekomaj, in vsa semlja bodi s' njegovo svetlostjo napolnjena; naj se sgodi, sgodi naj se.

Predp. Refhil je Gospod siromáka od mogozhniga, in revesha, ki ni imel pomožnika.

Predp. Ismishljevali so si hudobneshi, in govorili hudobijo; mogozhno so govorili hudobijo.

Pſam 72.

V' reſnizi, Bog je Izraelu dober, njim, kateri ſo zhiſtiga ſerza.

Moje noge pa bi bile ſkoraj ſpod'etéle, moje ſtopinje bi bile ſkoraj ſpodderknile.

Ker ſim ſe zheſ krivizhne vnel, kadar vidim, de hudobni v' miru ſhivé.

Sakaj nizh jih ne ſpomnina njih ſmert, in njih nadloge ne terpé dolgo.

Niſo v' terpljenji kakor drugi ljudje, in niſo kakor drugi ljudje tepeni.

Sato jih je napuh prevſel, pokriti ſo ſ' ſvojo krivizo in hudobijo.

Njih hudobija je kakor iſ bogaſtva priſhla, ſheljam ſvojiga ſerza ſo ſe sdali.

Hudobijo ſo ſi iſmiſhljevali in govorili, hudobijo ſo mogozhno govorili.

Svoje uſta ſo ſoper nebo vſdignili, in na ſemlji ni nihzhe njih jeſiku odſhel.

Sato ſe bo moje ljudſtvo ſemkaj obernilo, in bo per njih vſiga obilno naſhlo.

In porezhe: kako vé Bog, in vé li Narvikſhi vſe?

Poglej, greſhniki, in kateri v' obilnoſti na ſvetu ſhivé, bogaſtvo vkup ſpravljajo.

Sato ſim rekel: Sim tedaj ſaſtonj ſvoje ſerze ozhiſtil, in ſvoje roke ſ' nedolſhnimi umival?

Per tem ſim zeli dan tepen, ſ'jutram (*ſe ſazhne*) moje pokorjenje.

Ali jest sim rekel: Ako tako govorim; pole,
morem ród tvojih otrok pogubiti.

Sam per febi sim mislil, kako bi to svédil;
ali to mi je bilo preteshko,

Dokler nisim v'sveti boshji kraj fhel, in njih
(*greshtnikov*) konza sposnal.

Ali savoljo svijazhe si jim saderge nastavil;
ker so se povsdignili, si jih poderl.

Kako hitro bodo pokonzhani, kmalo bodo
prezh: savoljo sfoje krivize bodo konez
vseli.

Kakor sanje, kadar se kdo sbudi, sginejo;
tako bosh ti, o Gospod, njih domishljeno
frezho v' svojim mestu v' njih storil.

Moje ferze pa se je v'meni vnelo; tudi moje
obisti so nepokojne postale.

In jest sim bil neumen, in nisim védil.

Pred teboj sim bil kakor neumna shivina;
vender sim se te vedno dershal.

Sa mojo desno roko si me dershal, in po
svoji volji vodil: in po tem me bosh v'svo-
jo zhaft vsel.

Kaj imam v'nebesih, in kaj sim na semlji ho-
tel sunaj tebe?

Moje telo in moje ferze je omagalo; ti, o
Bog, si mojiga ferza Bog, in moj del na
vekomaj!

Sakaj poglej, vsi, kateri od tebe odstopijo,
bodo poginili; vse pogubish, kateri ti ne-
svesti postanejo.

Sa me pa je dobro, de se Boga dershim, in
na Gospod-Boga sfoje saupanje stavim; de

vse tvoje dela med vratmi hzhere Sion osnanujem.

Predpevk. Ismishljevali so si hudobneshi, in govorili hudobijo, mogozhno so govorili hudobijo.

Predpev. Vsdigni se, Gospod! in rasfodi mojo rezh.

Psalms 73.

O Bog, sakaj si naf zlo odvergel; sakaj se je tvoja jesa zhes ovze tvoje pashe vnela?

Spomni se svojiga sbora, kateri je od sazhetka tvoja last.

Kraljestvo svoje lastine si refhil, goro Sion, na kateri prebivash.

Vsdigni svoje roke, de njih prevsetnost pokonzhash; koliko hudiga je sovrashnik v' svetim kraji storil!

Tvoji sovrashniki so v' sredi prasnizhnih f-hodov rjuli; svoje bandera so kakor snamnja premaganja

V' svoji nevednosti na verh vrat postavili. S' sekirami so kakor drevje v' gojsdi.

Njegove vrata vsi fkupej posékali, in f' sekíro in s' robivnizo tvojo hisho rasdjali.

Tvoje sveto mesto so sashgali; prebivalishe tvojga imena rasdjali, in ob svetost perpravili.

Rekli so vsi fkupej v' svojim ferzi: Pokonzhajmo vse beshje prasnike v' desheli!

Vezh ne vidimo svojih snamenj, tudi preroka ni vezh; in vezh naf ne bo posnal.

O Bog! kako dolgo bo sopernik saframoval,
ali bo sovrashnik tvoje imé vezhno dra-
shil?

Sakaj si svojo roko odtegnil, in svojo desnizo
v' svojim narozhji vedno (dershifh)?

O Bog! sej si od nekdej nash kralj; pred vsm
svetam si pomozh nam skasal.

Tí si f' svojo mozhjo morje rasdvojil, glave
drakonov v' vodah sterl.

Tí si glave véliziga drakona sterl, in ga samor-
fskimu ljudstvu v' jed dal.

Tí si dal is skale studenze in potóke isvirati,
ti si velike vode posushil.

Dan je tvoj, in tvoja je nozh; tí si sarjo in
sonze naredil.

Tí si vse pokranje semlje postavil; tí si poletje
in pomlad stvaril.

Spomni se, kako je sovrashnik Gospoda sa-
framoval, in kako je neumno ljudstvo tvoje
imé drashilo.

Ne sdaj sverinam dush, ktere te hvalijo: in
ne posabi dush svojih ubogih nikoli.

Osri se na svojo saveso, sakaj malopridni so
krivizhne hifhe posedli.

Ne pusti, de bi ponishani na framoti ostal;
uboshez in revesh bošta tvoje imé hvalila.

Vsdigni se, o Bog! rasfodi svojo rezh; spom-
ni se saframovanja, ktero ti neumni vsak
dan dela.

Ne posabi besed svojih sopernikov; prevset-
nost tistih, ki te sovrashijo, zhedalej bolj
raffe.

Predp. Vsdigni se, Gospod! in rasfodi mojo rezh.

Moj Bog! refhi me is rok gresfnika.

In is rok hudobniga in krivizhniga.

Na tihim: Ozhe nafh.

IV. B e r i l o

Is raslaganja pfalmov od svetiga Avgufhtina fhkofa.

Uflifhi, o Bog, mojo molitev, in ne sanizhuj moje proshnje; osri se na me, in uflifhi me. To so besede fkerbniga in utrudeniga zhloveka, ki je v' teshavah. Veliko moli, ker terpi, in sheli od terpljenja refhen biti. Pa pogledati nam je, v' kakofhni nadlogi de je, de se tudi mi, ko nam bo sazhel praviti, sposnamo v' ravno takofhni nadlogi, in po rasodeti nadlogi svojo molitev s' njegovo fkle-nemo. Shalofhen sim, pravi, v' svoji fku fhnji in omoten. V' zhim shalofhen? v' zhim omoten? V' svoji fku fhnji, pravi. Hudobnih ljudi, od kterih terpi, se spomni, in ravno to, kar pred hudobneshi terpi, imenuje svojo fku fhnjjo. Ne menite torej, de so hudobni ljudje sahtonj na svetu, in de Bog po njih nizh dobra ne dela. Vlak hudobnesh shivi ali sato, de se poboljsha, ali pa shivi sato, de bo pravizhen po njem fku shen.

Moj prijatelj me je s' snamnjem kufhevanja sdal: kteriga bom kufhnil, tiſti je, derſhite ga; to pregreſhno ſnamnje je dal, ki je f' kufhevanjem zhloveka umoril.

Nefrezhni je vergel od ſebe dnar nedolſhne kervi, in ſe je na ſadnje s' vervijó obéſil.

Bolje bi mu bilo, de bi rojen ne bil ta zhlovek.

Nefrezhni je od ſebe vergel denár nedolſhne kervi, in ſe je na ſadnje s' vervijó obéſil.

V. B e r i l o

Bog hotel, de bi ſe ſpreobernili, kteri naſ sdaj fkufhajo, in de bi bili s' nami vred fkufhani. Vender jih pa, dokler ſo taki, de naſ fkufhajo, nikar ne ſovraſhímo, ker ne vémo, ali bo kteri njih do konza hudoben oſtal. Tudi meniſh vézhi del; de ſovraſhnika ſovraſhiſh, pa brata ſovraſhiſh, in ne véſh. Od hudizha in njegovih angelov nam ſveto piſmo do terdniga pové; de ſo v' vezhni ogenj obſojeni. Le poboljſhanje v' teh ni upati, in ſoper té imamo fkrivno vojsko, in k' tej vojski naſ apoſtel opominja rekozh: Ni ſe nam vojskovati ſoper meſo in kri, to je ſoper ljudi, ki jih vidite, ampak ſoper poglavarje, oblaſtnike in goſpodovavze ſvetá in té temote. De pa ne boſh meniſ, kadar od ſvetá govórí, hudizhi ſo goſpodovavzi nebeſ in ſemlje; védi, de s' beſedo *ſvet* umé te te-

mote, tiste, ki svet ljubijo, greslnike in hudobneshe, svet, od kteriga evangeli pravi: In svet ga ni sposnal.

Judesh, nar hudobnisthi lakomnik, je sdal f' kufhevanjem Gospoda, in on ko nedolshno jagnje se je Judeshu dal kufhiniti. Sa malo denárjev je Judam sdal Kristusa.

Bolj bi mu bilo, de bi rojen ne bil.

Sa malo denárjev je Judam sdal Kristusa.

VI. B e r i l o

Vidim namrezh, de je mesto polno krivize in sdrashbe. Glej zhaftitljivost njegoviga krisha. Sveti se she na zhelu kraljem tisti krish, kteriga so sovrashniki saframovali. Kar se je sgodilo, je sprizhalo njegovo mozh: premagal je svet, pa ne s' mezhem, ampak s' lesam. Sovrashniki so deblo krisha vfiga saframovanja vredno sposnali, in ravno pred tem deblam stojezhi so s' glavo majali, in rekli: Ako si Sin boshji, stopi f' krisha. Rastegnili so svoje roke proti ljudstvu, ki mu ni vérovalo, temuzh mu je soper govorilo. Sakaj zhe je pravizhen, kdor is vere shivi; je krivizhen, kdor vere nima. Kar tedaj tukaj imenuje krivizo, umej nevero. Gospod je torej vidil v' mestu krivizo in sdrashbo, in je rastegnili svoje roke proti ljudstvu, ki mu ni verovalo, temuzh mu soper govorilo; in ven-

der je tudi njih shelel, in rekel: Ozhe! odpusti jim, sej ne vedó, kaj delajo.

Eden mojih uzhenzov me bo danf sdal. Gorje mu, kateri me bo sdal; bolje bi mu bilo, de bi rojen ne bil.

Kteri s' menoj vred roko v'fkledo pomakuje, tisti me bo greschnikam v'roke dal.

Bolje bi mu bilo, de bi rojen ne bil,

Eden mojih uzhenzov me bo danf sdal.

Gorje mu, kateri me bo sdal i. t. d.

III. S O R N I Z A.

Predp. Rekel sim krivizhnim: ne govorite hudobno soper Boga.

Psalms 74.

Hvaliti te hozhemo, o Bog; hvaliti, in tvoje imé na pomozh klizati: praviti tvoje zhudeshe.

Kadar bo odlozheni zhas prishel, bom jest po pravizi sodil.

Semlja se bo rastopila, in vsi, kateri na njej prebivajo; jest sim njene stebre uterdil.

Rekel sim krivizhnim: nikár krivize ne delajte; in hudóbnim: nikar ne povishujte (svoje) mozhi.

Ne povsdigujte svoje mozhi tako visoko, ne govoríte hudobno soper Boga.

Sakaj (vam ni pomozhi) ne od jutra, ne od vezhera, ne od pustih gór.

Sakaj Bog je (vas) sodnik; tega ponisha, in uniga povisha.

Sakaj Gospod dershi v'roki kelh poln mozhniga vina, v' kteriga je mnogo nameshniga.

In daje piti enimu sa drugim; pa gosha fhe ni ispita, vsi hudobni na semlji jo bodo pili. Jest pa bom to na vekomaj osnаноval; Bogu Jakopovimu hvalo pel.

Rasbil (odgovori Bog) bom vso mozh gresnikov; mozh pravizhniga pa bo povishana.

Predp. Rekel sim krivizhnim: ne govoríte hudobno soper Boga.

Predp. Semlja se je trefla in je potihnila, ko je Bog sodit vstal.

Psalms 75.

Bog je v' Judei snàn; veliko je njegovo ime v' Israelu.

V' mestu miru je njegov fhòtor, in v' Sionu njegovo prebivalishe.

Tam je sterl strele lokov, brambo, mezh in vojsko.

Zhudno si ti is vezhnih gòr svojo svetlobo pokazal.

Vsi, kteri so neumni, so se prestrašili.

Saspali so, in vsi bogati moshje niso nizh v' svojih rokah nashli.

Savoljo tvojiga svarjenja, o Bog Jakopov, so saspali, kteri so na konje sedli.

Ti si strashen, in kdo se ti bo vstavljaj, kadar se jesish?

Is nebes si sodbo dal flishati; semlja se je trefla, in je potihnila,

Ko je Bog fodit vstal, de bi vſim pohlevnim
na ſemlji pomagal.

Sa tega voljo bodo miſli zhlovekove v' tvojo
hvalo; in njih ſpomín v' tvojo zhaſt.

Storíte obljube, in dopolnite jih Goſpodu
ſvojimu Bogu; vſi, ki ſte okoli njega, per-
neſite darove Straſhniſmu,

Njemu, ki vojvodam ſhívljenje odvſame, in
je kraljem na ſemlji ſtraſhen.

Predp. Semlja ſe je trefla in je potihnila, ko
je Bog fodit vstal.

Predp. Ob zhaſu nadloge íſhem Goſpoda, in
ſtegujem ſvoje roke.

Pſalm 76.

S' ſvojim glaſam vpijem k' Goſpodu; k' Bogu
(povſdigujem) ſvoj glaſ, in uſliſhal me
bo.

Ob zhaſu nadloge íſhem Goſpoda, ponozhi
(ſtegujem) proti njemu ſvoje roke; in ſe ne
golufám.

(Sakaj) moja duſha ſe ne da potolaſhiti.

Spomnim ſe (ſízer) Boga, in to me raſveſe-
li, premíſhljujem (ga), in moj duh ſlabí.
Moje ozhi bolj zhujejo, kakor zhuvaji; ſlab
ſim, in ne morem govoriti.

Spomnil ſim ſe ſtaríh zhaſov, in v' vezh ſto
pretezheníh let miſlil.

Ponozhi ſim v' ſvojim ſerzu miſlil in premíſh-
ljeval, in ſam ſebe íſpraſheval.

Ali naſ bo Bog na vekomaj ſavergel; ali nam
ne bo nobene dobrote vezh ſkaſal?

Ali bo svoje usmiljenje od roda do roda sa vselej odvsel ?

Ali bo Bog na usmiljenje posabil ? ali bo svoje usmiljenje v' svoji jesi sadersheval ?

In sim rekel : Sdaj sim sazhel ; to je premenjenje desnize Narvisfiga.

Spomnim se del Gospodovih ; sakaj v' tvoje zhudeshe hozhem misliti, ki si jih od sazhetka storil.

Vse tvoje dela hozhem premishljevati ; in to, kar si storil, preudarjati.

O Bog ! vse, kar ti storish, je sveto ; kdo je tako velik Bog, kakor je nash Bog ?

Ti si tisti Bog, kateri zhudeshe dela. Ti si med ljudstvi svojo mozh snano storil ;

Ti si f' svojo mozhjo svoje ljudstvo odreshil ; Jakopove in Joshefove otroke.

Vode so te vidile, o Bog ! vode so te vidile ; in so se bale, in bresni so se trefli.

Oblaki so strefli svoje lijake ; oblaki so dali svoj glas, in tvoje strele so semtertje letale.

Glas tvojiga groma se je okoli po nebu (raslegal). Tvoje bliskanje je na svetu svetilo ; semlja se je gibala in trefla.

Tvoja pot je bila v' morji, in tvoje stese v' velizih vodah ; in tvojiga sledu ni nihzhe nashel.

Po Mojsefu in Aronu si svoje ljudstvo kakor zhedo ovzhjo vodil.

Predp. Ob zhasu nadloge ishem Gospoda, in slegujem svoje roke.

Vstani, o Gospod.

In sôdi mojo rezh.

Tiho se móli: Ozhe nafh.

VII. B e r i l o.

Is perviga lista svetiga Pavla do Korinzhanov
v. 11. p.

To pa sapovém in ne hvalim, de se ne k'boljšhim, ampak k'hujšhim s-hajate. Pervizh sizer, kadar se v'zerkev snidete, flishim, de so raspòri med vami, in nekoliko tudi verjamem. Sakaj tudi krivoverstva morejo biti, de se pravoverni med vami rasodenejo. Kadar tedaj fkupej pridete, se to ne rezhe vezherjo Gospodovo jesti; ker vsak sa se vezherjo popred vsame, in jé, in tako je nekteri lazhen, nekteri pa pijàn. Nimate mar bišh, de bi jedli in pili? Ali sanizhujete zerkev boshjo, in jih framotite, kteri nimajo. Kaj mi je vam rezhi? Vaf zhèm hvaliti? V'tem vaf ne hvalim.

Ko nedolshno jagnje sim bil, peljan sim bil, de bi bil saklan, in nisim vedil; sovra-shniki so fklep storili soper mene, rekozh: Pridite, in dajmo mu les namesti kruha, in istrebimo ga is semlje shivih.

Vsi moji sovra-shniki so soper mene le hudo domishljevali, krivizhen fklep so soper mene storili, rekozh:

Pridite, in dajmo mu les namesti kruha, in istrebimo ga is semlje shivih.

VIII. B e r i l o.

Sakaj od Gospoda sim prejel, kar sim vam tudi srozhil, de je Gospod Jesuf tisto nozh, v'kteri je bil sdan, kruh vsel, sahvalil, raslomil, in rekel: Vsemite, in jèjte; to je moje telo, ktero bo sa vas dano: to storite v' moj spomin. Ravno tako tudi kelh po vezherji rekozh: Ta kelh je novi testament v' moji kervi, to storite, kolikorkrat bošte pili, v' moj spomin. Sakaj kolikorkrat bošte ta kruh jedli, in ta kelh pili, bošte smert Gospodovo osnovoali, dokler ne pride.

Eno uro niste mogli s' menojo zhuti, ki ste eden drusiga napravljali sa me umreti. Ali ne vidite Judesha, kako ne spi, temuzh hiti me Judam sdat?

Kaj spité? vstanite in molite, de v'fkufhnjavo ne padete.

Ali ne vidite Judesha, kako ne spi, temuzh hiti me Judam sdat?

IX. B e r i l o.

Kdorkoli bo tedaj nevredno ta kruh jedel, ali kelh Gospodov pil, bo kriy telefa in kervi Gospodove. Naj pa presodi zhlovek sam sebe, in tako naj je od tega kruha, in pije od kelha. Sakaj kdor je ali pije nevredno, si sodbo je in pije, ker ne raslozhi telefa Gospodoviga. Sato je med vami veliko bolnih in slabih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presodovali, bi ne bili sojeni. Kadar sino

pa sojeni, fmo od Gospoda svarjeni, de ne bomo f' tem svetam pogubljeni. Torej, moji bratje, ko fkupej pridete k' jedi, pozhakajte eden drusiga. Kdor je lazhen, naj doma je, de se v' svoje obsojene ne snidete. Kar je pa vezh, bom raslozhil, kadar pridem.

Starshi ljudstva so fklenili, de bi Jesusa s' svijazho vjeli in umorili; s' mezhmi in kolmi so fhli ko nad rasbojnika.

Véliki duhovni in fariseji so sbor imeli.

De bi Jesusa s' svijazho vjeli in umorili. Starishi ljudstva i. t. d. (*kakor sgorej*).

H v á l n i z e.

Pfalme, f' kterimi David Bogu hvalo prepéva, zerkev vsak dan moli. Ta teden pa ona obshaluje smert Jesufovo, torej sazhne hvalne molitve ali hvalnize s' 50 psalmam: Usmili se i. t. d. nas uzhit, de bi si grehe práv shivo k' ferzu vseli, in jih ferzhno obshalovali, ker fmo krivi Jesufove smerti; terdno fklenili shivljenje poboljšhati, in bashjo milost profili nas od grehov ozhistiti, in sadú Jesufoviga terpljenja in smerti vdeleshiti.

Predp. Pravizhen si sposnan v' svojih besedah, in premagash, kadar si sojen.

Psalms 50.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti; In sbrishi po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Operi me zhedalej bolj od moje krivize, in oshisti me od moje pregrehe.

Sakaj jest sposnam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmi.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj sim hudo storil: (usmili se), de si v' svojih besedah resnizhen sposnan, in premagalh, kadar si sojen.

Sakaj pole, v' hudobii sim spozhet, in v' grehlih me je moja mati spozhela.

Pole, resnizo ljubish: nesnane skrivnosti svoje modrosti si mi rassodel.

Pokrôpi me s' isopam, in bom ozhishen; operi me, in bom bolj bel kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo flifhati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberní svoj obras od mojih grehov, in sbrisli vse moje krivize.

Stvari v' meni, o Bog, zhisto ferze; in ponôvi v' mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi od svojiga oblizhja, in ne odvsemi mi svojiga svetiga duha.

Dodéli mi spet veselje svojiga svelizhanja; in poterdi me s' imenitnim duham.

Hudobne hozhem tvoje poti uzhiti, in greslniki se bodo k' tebi obernili.

Réshi me od dolgá kervi, o Bog, Bog moj svelizhar; in moj jesik bo tvojo pravizo s' veseljem hvalil.

Gospod, odprí moje shnable; in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi bil dar hotel, bi ga ti bil rad

dal, ali nad shgavnimi daritvami nimash dopadenja.

Bogu dopadljiv dar je shaloſti poln duh; poetertiga in ponishaniga ferza, o Bog, ne boſh sanizheval.

Stori dobro, o Gospod, po ſvoji dobrotljivi volji (gori) Sion, de bodo Jerusalemski ſidovi ſosidani.

Tedaj ti bodo ofri pravize, darovi, in shgavni ofri dopadli; tedaj bodo na tvoji altar tetaleta pokladali.

Predp. Pravizhen ſi ſposnan v' ſvojih beſedah, in premagaſh, kadar ſi ſojen.

Predp. Gospod je bil peljan ko jagnje, de bi bil darovan, in ni odperl ſvojih uſt.

Pſalm 89.

Nafhe perbeſhalifhe ſi od roda do roda, Gospod!

Preden ſo gore poſtale, in (preden) je ſemlja in ſvet ſtvarjen bil, ſi ti, Bog, od vekomaj do vekomaj.

Ne puſti zhloveka v' prah priti, ker ſi rekel: Preobernite ſe, zhloveſhki otrozi.

Ker tavſhent let je pred teboj, ko vzheranj dan, kateri je pretekkel, in (ko) zhetert nozhí; njih leta ſo kakor nizh.

Sjutraj ſo ko trava, ktera raſte, sjutraj zvete in raſte; ſvezher ſe pokoſi, ſvene, in ſe poſuſhi.

Sakaj ſavoljo tvoje jeſe ſmo omagali, in tvoj ſerd naſ je preſtraſhil.

Nafhe hudobije stavish pred svoje ozhi, in z haf nafhiga shivljenja pred svetlobo svojiga oblizhja.

Vsi nafhi dnevi so pretekli, in savoljo tvoje jese smo omagali. Nafhe leta so ko pajzhina. Nafhe shivljenje terpi sedemdeset let, in per nar mozhnejshih osemdeset let; in kar je vezh, je britkost in bolezhina.

Nit nafhiga shivljenja je hitro odresana, in prozh odletimo.

Kdo posna mozh tvoje jese; ali kdo sposna, kako strashna je tvoja jesa?

Stori nam snano svojo defnizo, in poduzhi nafhe ferza s' modrostjo.

Gospod! oberni se spet k' nam, kako dolgo (se sakrivash)? in daj se od svojih hlapzov preprofiti.

Napolni naf s'godaj s' svojim usmiljenjem; in od veselja bomo poskakovali, in se vse svoje shive dni veselili.

Dodeli nam toliko veselja, kolikor smo v' nadlogah bili; toliko let, kolikor smo hudo terpeli.

Osri se na svoje hlapze in na svoje delo; in vodi njih otroke.

In naj se Gospod, nafh Bog, proti nam dobrotljivo fkashe; vishaj dela nafhkih rok, in stori terdno delo nafhkih rok.

Predp. Gospod je bil peljan ko jagnje, de bi bil darovan; in ni odperl svojih ust.

Predp. Pobito je moje ferze v'meni, in trefejo se vse moje kosti.

Pfalm 62.

O Bog! tí si moj Bog, s' svitam zhujem k'tebi.
Moja dusha je shejna po tebi, moje telo te je
sashelelo.

V'tej pušti desheli, kjer ni pota, ni vode,
gledam po tvojim svetim mestu, de bi vidil
tvojo mozh in zhašt.

Ker je tvoje usmiljenje boljshi ko shivljenje;
moji shnabli te bodo hvalili.

Tako te hozhem, dokler bom shiv, hvaliti;
in v' tvojim imenu svoje roke povsdigovati.

Nafiti mojo dusho, kakor s' musgam in s' mast-
jo; in moje usta te bodo s' veselimi shnabli
hvalile.

Ker se te bom na svoji postelji spomnil, te
bom sjutra premishljeval.

Sakaj ti si moj pomozhnik,

In pod sénizo tvojih perut se hozhem silno ve-
feliti.

Moja dusha se tebe dershi, tvoja desniza me
podpira.

Oni pa sastonj ishejo me umoriti; pod semljo
pojdejo.

Pod mezhem bodo konez vseli; lesíze jih bo-
do pojedle.

Kralj pa se bo v' Bogu veselil; vsi, kateri v'njem
persegajo, se bodo (s' njim) hvalili, ker so
jim usta samashene, kateri lasi govore.

Pfalm 66.

Usmili se naf, Bog, in shegnaj naf; oberni k'nam
svoje milostljivo oblizhje, in usmili se naf.

De tvojo pot na semlji, in tvoje svelizhanje med vsimi neverniki spoznamo.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog; vse ljudstva naj te hvalijo.

Naj se neverniki veselé, in od veselja poska-kujejo; ker tí sodiš ljudstva po pravizi, in vodiš nevernike na semlji.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog; vse ljudstva naj te hvalijo.

Semlja je svoj sad obrodila. Naj naš shegna Bog, naš Bog.

Naj naš shegna Bog, in vse pokranje semlje naj se ga boje.

Predp. Pobito je moje ferze v' meni, in tre-sejo se vse moje kosti.

Predp. Poshivil si naš, o Gospod! s' svojo vsi-gamogozhnostjo in s' svojo sveto hrano.

Pesem Mojsefova 2. Mojs. 15. p.

Pojmo Gospodu, ker se je slovezhiga in zha-stitljiviga skasal, konja in jesdiza je v' morje vergel.

Gospod je moja mozh in moja hvalna pesem, ker je moj odreshenik postal.

On je moj Bog, visoko ga hozhem zhaseliti; Bog mojiga ozheta, in povsdigniti ga ho-zhem.

Gospod je ko vojshak, vsigamogozhni mu je ime; Faraonove vosove in njegovo vojsko je v' morje vergel.

Njegovi nar gorski poglavarji so v' rudezhim

morji potónili; bresni so jih pokrili, in so fhli v' dno ko kamen.

Tvoja defniza, Gospod, je s' mozhjo zhaštita postala; tvoja defniza, Gospod, je sovrashnika pobila, in v' obilnosti svoje zhaští si svoje sopernike doli pahnil.

Tí si svojo jeso spustil, ktera jih je poshgala ko flamo, in od sape tvojiga serda so se vode napele.

Tekozha voda se je ustavila, in bresni so se na fredí morja fkupej sbrali.

Rekel je sovrashnik: Sa njim se bom spustil, in sgrabil jih bom; rop rasdelil, in ohladil svoje serze.

Mezh svoj bom isderl, in moja roka jih bo pomorila.

Tvoj veter je pihnil, in morje jih je pokrilo; pogresnili so se ko svíniz v' derezhnih vodah.

Kdo je med mozhnimi tebi enak, Gospod? kdo je ko tí, kteri si zhaštitljiv v' svetosti, strashan in hvale vreden, kteriga dela so sgoli zhudeshi.

Stegnil si svojo roko, in semlja jih je posherla; po svojim usmiljenji si ljudstvo vodil, ktero si otél.

In si ga nesel s' svojo mozhjo k' svojimu sveti-mu prebivalíshu.

Ljudstva so se vsdignile, in se serdile, Filištejske prebivavze je britkost prevsela.

Takrat so bili vojvodi Edoma smamljeni, Moabski junjaki so sazheli trepetati, vsi Kanánski prebivavzi so od strahu fahnili.

Od mogozhnosti tvoje roké naj strah in trepét na-nje pade.

Naj okamné, dokler tvoje ljudstvo skosi ne pride, Gospod; dokler tišto tvoje ljudstvo, ktero si v' last vsel, skosi né pride.

Noter jih popelješh, in jih bošh vsadil na gori svoje lastine, na svojim nar teršhim selišhi, ktero si, Gospod, naredil:

Na svetim prebivališhi, Gospod, ktero so tvoje roke postavile; Gospod bo vekomaj in vselej kraljeval.

Sakaj Faraon je na konji s' svojimi vosmi in konjki v' morje planil, in Gospod je zhes-nj vodé morja sagernil.

Israelski otrozi so pa na fredi po suhim skosin-j fhli.

Predp. Poshivil si naf, o Gospod, s' svojo vsigamogozhnostjo in s' svojo sveto hrano.

Predp. Darovan je bil, ker je sam hotel, in nafhe grehe je sam nosil.

Psam 148.

Hvalite Gospoda, kateri ste v' nebesih; hvalite ga po visnavah.

Hvalite ga vsi njegovi angeli; hvalite ga vse njegove vojske.

Hvalite ga sonze in luna; hvalite ga vse svesde in luzh.

Hvalite ga gornje nebesa; in vse vode, ktere so nad nebam, naj hvalijo Gospodovo ime.

Ker rekel je on, in je bilo storjeno; sapovedal je on, in je bilo stvarjeno.

Sa vselej in sa vekomaj jih je postavil; sapoved jim je dal, in ne bo minula.

Hvalite Gospoda (ve stvari) na semlji; morfki fomi in vsi bresni:

Ogenj, tozha, sneg, led, pish, kateri njegovo povelje spolnujejo:

Gore in vsi grizhi, sadne drevesa in vsi zedri: Sverine in vsa shivina, kar lasi, in letezhe ptize.

Kralji semlje in vse ljudstva, poglavarji in vsi sodniki semlje.

Mladenzhi in devize; stari in mladi naj hvalijo Gospodovo ime.

Ker samo njegovo ime je visoko.

Njegova hvala je vishi od nebes in semlje; in oblast svojiga ljudstva je povsdignil.

Vsi njegovi svetniki, Israelovi otrozi; ljudstvo, ktero se mu perblishuje, naj hvalo pojejo.

Psalms 149.

Pojte Gospodu novo pesem; njegova hvala (naj se raslega) v'sbiralishi svetnikov.

Israel naj se v' svojim stvarniku veseli; in otrozi Sionovi naj bodo v' svojim kralji silno veseli.

Naj hvalijo njegovo ime f' koram, per bobnih in harpah naj mu hvalo pojejo.

Ker Gospod ima dopadenje nad svojim ljudstvom, in krotke bo k'svelizhanju povikhal.

Svetniki bodo v' zhasi od veselja poskak-

vali; in se bodo v' svojim pozhitku vese-
lili.

S' svojimi ušmi bodo Boga povikšhevali; in
na obe plati oštre mezhe v' rokah (imeli).
De se nad neverniki mašhujejo, in ljudstva
poshtrafajo.

De njih kralje uklenejo; in njih imenitnike
v' shelesje (denejo).

De pisano sodbo nad njimi spolnijo; to zhašt
bodo vsi njegovi svetniki imeli.

Psalms 150.

Hvalite Gospoda v' njegovim svetim kraji; hva-
lite ga savoljo mozhi njegove mogozhnosti.

Hvalite ga savoljo njegovih mogozhnih del;
hvalite ga po njegovi neismerjeni velikosti.

Hvalite ga s' glasam trobente; hvalite ga f' psal-
tarjam in f' harpmi.

Hvalite ga s' bobni in f' kori; hvalite ga f' štru-
nami in pisnali.

Hvalite ga s' glasnim zimbali; hvalite ga s' ve-
selim zimbali.

Vse, kar sope, naj hvali Gospoda.

Predp. Darovan je bil, ker je sam hotel, in
nashe grehe je sam nosil.

Moj domazh zhlovek v' kteriga sim saupal.

Kteri je moj kruh jedel, je s' sovrashniki so-
per mene potegnil.

Predp. Sdajavez pa jim je snamnje dal re-
kozh: kteriga bom kushnil, on je, der-
shite ga.

Hvalna pesem Zaharijeva Luk. 1.

Hvaljen bodi Gospod Israelov Bog, ker je obiskal in odrefhenje storil svojimu ljudstvu. In nam je postavil rog svelizhanja v' hihi Davida, svojiga flushabnika.

Kakor je govoril skosi usta svojih svetih prerokov, kateri so od nekdej.

De naf bo refhil od nashih sovrashnikov, in is roke vsih, kateri naf sovrashijo.

De bo usmiljenje storil nashim ozhetam, in se bo spomnil svoje svete savese,

Persege, ki jo je Abrahamu ozhetu nashimu persegel, nam dati,

De is rok svojih sovrashnikov refheni, njemu bres stráha flushimo,

V' svetošti in v' pravizi pred njim vse svoje dni.

In ti dete bosh prerok Nárvisihiga imenovano, ker pojdesh pred oblizhjem Gospodovim, mu pota perpravljat:

Dati snanje svelizhanja njegovimu ljudstvu v'odpushtenje njih grehov.

Po perferzhni milosti nashiga Boga, savoljo ktere naf je obiskal is visokosti pridejosh.

De jih rasvetli, kateri v'temi in v'smertni senzi ledé, de saoberne nafhe nogé na pot miru.

Predp. Sdajavez pa jim je snamnje dal, rekozh: Kteriga bom kushnil on je, der-shite ga.

*Duhovni klezhé te molitve s' shaloftnim
glasam molijo :*

Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti.
Ozhe nash i. t. d.

Po tem 5o psalm : Usmili se me o Bog i. t. d.
ki ga najdesh na strani 107.

M o l i t e v.

Profimo te, o Gospod, poglej na to svo-
je ljudstvo, sa ktero se je nash Gospod Jesusf
Kristuf voljno gresfchnikam v' roke dal, in
smerti na krishi podvergel. Kteri f' teboj shi-
vi in kraljuje v' edinofti svetiga Duha, Bog od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Po tej molitvi se vse tri dni s'lesam nekoliko ropo-
ta v' spomin velikiga vpitja Judovskiga ljudstva,
kadar fo Jesusa sgrabili in na fofidifhe peljali; v'spo-
min, ko se je per Jesusovi smerti semlja trefla in
fkale pokale; in v' spomin velike shalofti tistih, ki
fo sposnali, de fo Jesusa po krivizi umorili, in fo
domu gredé savoljo velike sforfjene krivize jokali,
in se na perfi tolkli.

*Sdaj se gorezha svezha is sa altarja perne-
se, in duhovni vstanejo in gredo.*

U r e.

Judje fo ure dneva sazveli fhteti od nafhe fhefte ure
sfjutraj, tako, de, ko je po nashim sfjutraj sedem,

je bila per njih ena, in svezher ob nafhi fhefti uri je bilo per njih dvanajst. Teh dvanajst ur so po zerkveni fhegi po tri sa eno uro fhteli. Perva zerkvena ura je bila od fheftih do devetih sjutraj po nafhim; od devetih do dvanajstih je bila tretja; od dvanajstih do tréh popoldan fhefta, in od treh do fheftih svezher, deveta. Po teh urah so se duhovni verftili in flushbo boshjo v' tempeljnu po verfti opravljali. Po tej navadi je tudi nafha zerkev molitve sa te zhase odlozhila. Torej je nekte-re sapovedala opravljati koj sjutraj, nekte-re posneji in nekte-re na vezher in fhe posneji v' nozh, de f' tem opominja fvoje otroke, de naj ob vezh zha-fih dneva fvoje ferza k' Bogu povsdigujejo, ga hva-lijo in se mu sahvalijo. Torej so tukaj po verfti molitve fpifane, ktere zerkev vfaki dan moli:

P e r v a.

Ozhe nafh, zhefhena Marija in vera *se v' sa-zhetku moli, potlej pa prez psalmi.*

Pfalm 53..

O Bog! pomagaj mi savoljo fvojiga imena; in perfodi mi pravizo v' fvoji mozhi.

Uflifhi o Bog mojo molitev; poslufhaj befede mojih uft.

Sakaj ptuji so se foper mene vsdignili; in mo-gozhni me umoriti ifhejo; in nimajo Boga pred fvojimi ozbmi.

Ali pole, Bog mi pomaga; in Gospod je varh mojiga shivlenja.

Oberní hudo (od mene) na moje fovrashnike; in pokonzhaj jih po fvoji refnizi.

Rad ti hozhem darovati, in tvoje ime, o Gospod, hvaliti; ker je tako dobrotljivo.
Sakaj rešil me boš is vseh nadlog; in moje oko bo na moje (saterte) sovražnike gledalo.

Psalms 118.

Blagor jim, kateri so nedolžniga shvleli; in po Gospodovi postavi shiveli.

Blagor jim, kateri njegovo rasodenje pregledujejo; in ga is zeliga serza ishejo.

Sakaj kateri hudobijo dopernafhajo, ne hodijo po njegovih potih.

Ti si sapovedal tvoje sapovdi na tanko deršati.

O, de bi moje shvljenje tako bilo, de bi tvoje postave spolnoval.

Takrat ne bom osramoten, kadar bom vse tvoje sapovedi pred ozhmi imel.

S' pravim serzam te bom hvalil, ker sim se tvojih tako pravizhnih sapoved nauzhl.

Tvoje postave hozhem spolnovati; nikar me zlo ne sapusti.

S' zhim poboljšha mladenzh svoje shvljenje? s' spolnovanjem tvojih besedi.

Is zeliga svojiga serza te ishem; ne pusti me od tvojih sapoved odstopiti.

V svojim serzi sim tvoje besede f-hranil; de soper tebe ne greslim.

Hvaljen bodi, o Gospod; uzhi me svojih postav.

Vse sapovedi tvojih ust hozhem f' svojimi shnabli praviti.

Vézhi veselje imam po tvojim rasòdenji shiveti, kakor nad vsim bogastvam.

V' tvojih sapovedih se hozhem vaditi; in tvoje pota pregledovati.

Na tvoje postave bom (s' veseljem) mislil; in tvojih besedi ne bom posabil.

Skashi svojimu hlapzu milost, de shivim; in tvoje besede spolnujem.

Odgerni moje ozhi; de bom zhudeshe tvoje postave gledal.

Ptujiz sim jest na semlji; nikar ne fkrivaj pred menoj svojih sapoved.

Moja dusha sheli vsaki zhas mozhne shelé po tvojih postavah imeti.

Nad prevsetnimi si se sahudoval; prekleti so, kateri od tvojih sapoved odstopijo.

Odverni od mene saframovanje in sanizhevanje; ker tvoje rasodenje preiskujem.

Sakaj poglavarji so se vkup usedli, in so soper mé govorili: tvoj hlapec pa se v' tvojih postavah vádi.

Sakaj tvoje rasodenje je moje premishljevanje; in tvoje postave so moj svet.

Savolj nadlog mi je umréti: oshivi me spet po svoji besedi.

(Tebi) sim svoje shivljenje potoshil, in si me uflifhal; uzhi me svojih postav.

Uzhi me póta svojih postav; in se bom v' premishljevanji tvojih zhudeshev vadal.

Moja dusha od shalosti medli; pokrepzhaj me po svoji besédi.

Odverni od mene pot hudobije ; in usmili se me po svoji postavi.

Pot rešnje sim isvolil ; in tvojih sapoved nisim posabil.

Gospod ! tvojiga rasodenja se dershim ; ne daj me v' framoto.

Po poti tvojih sapoved hozhem tezhi ; ker si moje serze polajšhal.

Kristuf je bil savoljo naš pokoren do smerti.

Sdaj se moli Ozhe našh in 50. psalm : Usmili se me i. t. d. na strani 107. in potem molitev :

Prošimo te , o Gospod , poglej na to svoje ljudstvo , sa ktero se je našh Gospod Jesus Kristuf voljno gresnikam v' roke dal in smerti na krishi podvergel. Kteri s' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svétiga Duha , Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

T r é t j a.

Ozhe našh in zhefhena Marija.

Uzhi me , o Gospod ! po tvojih postavah shiveti ; in jih hozhem vselej preiskovati.

Daj mi rasumnost , in bom tvojo postavo premišljeval ; in jo is zeliga svojiga serza spolnoval.

Pelji me po stesi svojih sapoved ; sakaj tega shelim.

Nagni moje serze k' tvojimu rasodenju ; in ne k' lakomnosti.

Odverni moje ozhi, de nezhimernih rezhi ne gledajo; oshivi me na svoji poti.

Poterdi svojo besedo per svojimu hlapzu f'svojim straham.

Vsemi od mene saframovanje, kteriga se bojim: sakaj tvoje pravize so prijetne.

Pole tvojih sapoved sim sashel; poshivi me v' svoji pravizi.

Gospod! naj mi doide tvoje usmiljenje; in tvoja pomozh po tvoji besedi.

De jim bom kaj odgovoriti imel, kteri mi ozhitajo, de se na tvojo besedo sanafham.

Nikar zelo ne odvsemi besede resnize od mojih ust; sakaj na tvoje sodne fklepe se ves sanefem.

Vselej bom tvojo postavo spolnoval; vekomaj, in od vekomaj do vekomaj.

Bres fkerbi bom hodil; ker le tvojih sapoved ishem.

Pred kralji bom od tvojiga rasodenja govoril; in me ne bo fram.

Tvoje sapovedi bom s' veseljem premishljeval, ljubim jih.

In bom s' obema rokama segel po tvojih sapovedih, ktere ljubim, in tvoje postave premishljeval.

Spomni se svoje svojimu hlapzu (dane) besede, f' ktero si mi upanje dal.

To me je v' mojim ponishanji potolashilo; sakaj tvoja beseda me je oshivila.

Prevsetni so (s' menoj) silno hudobno delali; pa od tvoje postave nisim odstopil.

Tvojih nekdanjih sodbá se spomnim, o Gospod; in sim poveseljen.

Grosa me obide savoljo grešnikov, kateri tvojo postavo sapusté.

Tvoje postave so moje petje, v' kraji mojiga popotvanja.

Gospod! po nozhi se tvojiga imena spomnujem; in tvojo postavo spolnujem.

To se mi je sgodilo, ker sim iskal tvojih postav. Gospod, rekel sim: Moj del je tvojo postavo spolnovati.

Prosim te is zeliga svojiga serza: usmili se me po svoji besedi.

Svoje shivljenje sim premislil: in svoje nogé po tvojim rasodenji obernil.

Perpravljen sim in ne prestrašhen tvoje sapovedi spolnovati.

Saderge grešnikov so me sapletle; vender nisim tvoje postave posabil.

Ob polnozhi sim vstajal te hvalit savoljo tvojih pravizlnih sapoved.

Vsih se dershim, kateri se tebe boje; in tvoje sapovedi spolnujejo.

Gospod semlja je tvojiga usmiljenja polna; uzhi me svojih postav.

O Gospod, svojimu hlapzu si po svoji besedi dobro storil.

Uzhi me dobrotljivost, modrost in rasumnost; sakaj tvojim sapovedim verjamen.

Preden sim bil jest ponishan, sim grešil; sdaj pa spolnujem tvoje besede.

Ti si dober: uzhi me po svoji dobroti svojih postav.

Hudobija prevsetnih se je soper mé povikfhala; jest pa spolnujem is zeliga svojiga serza tvoje sapovedi.

Njih serzé se je kakor mleko sferdilo; jest pa tvojo postavo s' veseljem premisfhlujem.

Dobro mi je, de si me ponishal; de se tvojih postav uzhim.

Postava tvojih ust je sa me boljshi, kakor tavsbenti slata in frebra.

Tvoje roke so me storile in sdelale; daj mi rasumnost, de se tvojih sapoved uzhim.

Kteri se te boje, me bodo vidili in bodo veseli; ker se na tvoje besede sanesem.

Gospod vem, de so tvoji sodni fklepi resnizhni; in de si me po svoji pravizi ponishal.

Ali naj bo sdaj tvoje usmiljenje moj trosht; kakor si svojimu hlapzu obljubil.

Naj mi dojde tvoje usmiljenje, in bom shivel; sakaj tvoja postava je moje premisfhljevanje.

Naj bodo prevsetni oframoteni, ker so mi po krivizi hudo storili; jest pa bom tvoje sapovedi premisfhljeval.

Kteri se te boje, in tvoje rasodenje posnajo; naj se k' meni obernejo.

Naj se moje serze bres makesha tvojih postav dershi, de ne bom oframoten.

Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti.

Sdaj se moli: Ozhe nash, in po tem 50. psalm: Usmili se me i. t. d. ki ga najdesh na 107. strani.

M o l i t e v.

Prosimo te o Gospod i. t. d. *kakor na 122. strani.*

S h e f t a.

Ozhe nash in zhefhena Marija.

Moja dušha koperni po tvojim svelizhanji; in v' tvojo besedo saupam.

Moje ozhi omagujejo po tvoji besedi, in pravijo: Kedaj me bošh potroshtal?

Sakaj poštal sim kakor meh na flani; vender tvojih poštav nisim posabil.

Koliko je she dni tvojiga hlapza: kedaj bošh zhes moje preganjavze sodbo storil?

Krivizhni so mi kvante pravili; tode te niso, kakor tvoja postava.

Vse tvoje povelja so sama rešniza; ali krivizhno me preganjajo, pomagaj mi.

Skoraj so me na semlji pokonzhali; jest pa tvojih povelj nisim sapustil.

Oshivi me po svojim usmiljenji; in bom spolnoval rasodenje tvojih ust.

Gospod! tvoja beseda ostane v' nebesih na vekomaj.

Tvoja rešniza je od roda do roda; semljo si terdno naredil, in ostane.

Po tvoji sapovedi pride dan sa dnevam; sakaj vse rezhi' ti flushijo.

Ako bi tvoja postava moje premishljevanje ne bila; bi bil jest morebiti she v' svoji revii poginil.

Nikoli ne bom tvojih sapoved posabil; sakaj s' njimi si me oshivil.

Tvoj sim jest, pomagaj mi; ker tvojih postav ishem.

Gresniki me zhakajo, de bi me pogubili; vender premishlujem tvoje rasodenje.

Sposnal sim, de imajo nar bolj popolnoma rezhi svoj konez; tvoja postava pa je nefkonzhna.

O Gospod! kako mozhno ljubim tvojo postavo; zel dan jo premishlujem.

S' svojo sapovedjo si me modrejshiga storil kakor moje sovrashnike; ker je vedno pred menoj.

Bolj sim uzhen postal kakor vsi moji uzheniki; ker je tvoje rasodenje moje premishljevanje.

Vezh umém, kakor stari; ker tvoje sapovedi preiskujem.

Svoje noge sim pred vsako hudo potjo varoval; de tvoje besede spolnujem.

Od tvojih sapoved nisim odstopil; ker me ti postave uzhis.

O kako sladke so mi tvoje besede! slajshi so, kakor med mojim ustam.

Tvoje sapovedi me store rasumniga; sa tega voljo sovrashim vsako krivizhno pot,

Tvoja beseda je svetilo mojim nogam, in luzh mojim stesam.

Persegel sim in sklenil, sapovedi tvoje pravi-ze ohraniti.

Silno sim reven, Gospod! oshivi me po svoji besedi.

Naj ti, o Gospod, radovoljni dar mojih ust dopade; in uzhi me svojih sapoved.

V' vedni nevarnosti shivljenja sim; pa tvoje po-stave ne posabim.

Gresniki mi saderge nastavljajo; vender ne odstopim od tvojih sapoved.

Tvoje rasodenje sim v' vezhno erbfhino prejel; ker je veselje mojiga ferza.

Sa vselej sim svoje ferze k' spolnenju tvojih sa-poved nagnil, sa povrazhila voljo.

Krivizhne sovrashim; in tvojo postavo ljubim. Ti si moj pomozhnik, in moj varh; na tvojo besedo se sanesem.

Odstopite od mene hudobni; sapovedi svojiga Boga hozhem premishljevati.

Varuj me po svoji besedi, in bom shivel; in ne daj me v' mojim upanji v' framoto.

Pomagaj mi in bom ohranjen; in bom tvoje postave vedno premishljeval.

Vse saviorshesh, kateri od tvojih sapoved odsto-pijo; sakaj njih misli so krivizhne.

Vse gresnike na semlji sim med prelomvavze fhtel; sato ljubim tvoje rasodenje.

Prebodi f' svojim straham moje meso; sakaj tvoje sodbe se bojim.

Prav, in po pravizi sim delal; ne sdaj me ti-
stim, kateri me obrekujejo.

Ravnaj svojiga hlapza k' dobrimu; de me pre-
vsetni ne sanizhujejo.

Moje ozhi so hrepenele po tvoji pomozhi; in
po spolnenji tvoje pravize.

Stori f' svojim hlapzam po svojim usmiljenji;
in uzhi me svojih postav.

Tvoj hlapez sim jest; stori me rasumniga, de
tvoje sapovedi sposnam.

Gospod! zhas je she, de storish; tvojo posta-
vo so v' nizh storili.

Sato ljubim tvoje sapovedi bolj, kakor slato
in drag kamen.

Sa tega voljo se po vseh tvojih sapovedih der-
shim: in vsako krivizhno pot sovrashim.

Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti.

*Sdaj se moli: Ozhe nash, in potem 50.
psalm: Usmili se me i. t. d. glej na
107. strani.*

M o l i t e v.

Prosimo te, o Gospod i. t. d. *kakor na
118. strani.*

D e v e t a.

Ozhe nash in zhesheha Marija.

Zhuda polno je tvoje rasodenje: sato ga
moja dusha premishluje.

Poduk tvojih besedi rasvetli; in daje perpro-
sim rasumnost.

Usta sim odperl, in sapo pojemam; ker tvojih
sapoved shelim.

Poglej na me, in usmili se me, kakor f' tisti-
mi delash, kateri tvoje ime ljubijo.

Vodi moje stopinje po svoji besedi; in naj no-
bena kriviza zhes mé ne gospoduje.

Refhi me od sanizhevanja ljudi: de bom tvo-
je povelja spolnoval.

Rasvetli svojiga hlapza f' svojim milostljivim
pogledam, in uzhi me tvojih postav.

Moje ozhi tozhijo potoke sols; ker ljudje tvo-
je postave ne spolnujejo.

Gospod pravizhen si: in pravizhna je tvoja
fodba.

Ojstro si sapovedal svoje pravizhne sapovedi,
in svojo refnizo.

Od gorezhe skerbi sim kopernil, ker so moji
sovrashniki tvoje besede posabili.

Ognjene so tvoje besede; sato jih tvoj hlapez
ljubi.

Mlad sim jest in sanizhevan; tvojih sapoved
vender ne posabim.

Tvoja praviza je vezhna praviza; in tvoja po-
stava je sgol refniza.

Reve in nadloge so me sadele; ali tvoje sapo-
vedi so moje premishljevanje.

Tvoje rasodenje je vezhna praviza; stori me
rasumniga, in bom shivel.

Is zeliga svojiga ferza vpijem, uslishi me, o
Gospod; tvoje postave hozhem preisko-
vati.

K' tebi vpijem, pomagaj mi, de tvoje sapovedi ohranim.

Sgodaj vstajam in vpijem; ker se na tvoje besede popolnoma sanesem.

Preden se dan napozhi, gledajo moje ozhi proti tebi; de bi tvoje besede premišljeval.

O Gospod! uslišhi moj glas po svojim usmiljenji; in ohrani mi shviljenje po svoji pravizi.

Kteri me preganjajo, so se hudobii perblišli; od tvoje postave pa so delezhi odstopili.

Ti pa Gospod si bliso: in vse tvoje sapovedi so sgol refniza.

She od sazhetka od tvojiga rasodenja vem: de si ga na vekomaj uterdil.

Poglej mojo revfhino, in refhi me; ker ne posabim tvoje postave.

Rasfodi mojo rezh in otmi me; ohrani mi shviljenje po svoji besedi.

Svelizhanje je delezhi od grefhnikov; ker tvojih postav ne ishejo.

Gospod veliko je tvojiga usmiljenja; oshivi me po svoji pravizi.

Veliko me jih preganja in s' nadlogami oblagi; vender od tvojih sapoved nisim odstopil.

Vidim grefhnike in kopernim; ker tvojih besedi ne spolnujejo.

Poglej, o Gospod! de tvoje sapovedi ljubim; oshivi me po svojim usmiljenji.

Sazhetik tvojih besedi je resniza ; in vsi sklepi
tvoje pravize so na vekomaj.

Poglavarji so me po krivim preganjali : in moje
ferze se boji tvojih besedi.

Veselim se jest tvojiga govorjenja : kakor kdor
velik rop najde.

Hudobijo sovrashim, in nad njo se mi gnuši ;
tvojo postavo pa ljubim.

Sedemkrat na dan te hvalim sa tvojih pra-
viznih sodba voljo.

Kteri tvojo postavo ljubijo, imajo velik mir :
in nizh jih ne pohujsha.

Gospod ! tvojiga svelizhanja zhakam : in ljubim
tvoje sapovedi.

Moja dusha spolnuje tvoje rasodenje ; in ga
filno ljubi.

Tvoje sapovedi spolnujem in tvoje rasode-
nje : sakaj vse moje shivljenje je pred tvoji-
mi ozhmi.

Gospod naj moja molitev pred tvoje oblizhje
pride : in daj mi rasumnost po svoji besedi.

Naj moja proshnja do tvojiga oblizhja pride :
refhi me po svoji besedi.

Moji shnabli bodo hvalo prepevali : kadar me
bofh v' svoji postavi poduzhil.

Moj jesik bo tvoje besede perpovedoval : sa-
kaj vse tvoje sapovedi so sama praviza.

Naj mi bo tvoja roka k' pomozhi : ker sim si
tvoje sapovedi isvolil.

Gospod ! tvojiga svelizhanja shelim : in tvoja
postava je moje premishljevanje.

Moja dušha bo shivela, in te hvalila; in tvoje pravize mi bodo pomagale.

Kakor sguhljena ovza sim safhel: ishi svojiga hlapza, ker tvojih sapoved nisim posabil.

Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti.

Sdaj se moli: Ozhe nafh, in po tem 50. psalm: Usmili se me i. t. d. glej na 107. strani.

M o l i t e v.

Profimo te, o Gospod i. t. d. *kakor na strani 122.*

S v e t a M a f h a.

Sveta mafha se bere kot sgorej na 1. strani, rasun teh molitev, ki so tukaj spisane.

Mafhnik per bukvah moli:

Nam pa se je hvaliti f' krishem Gospoda nafhiga Jesufa Kristufa, v' kterim je nafhe svelizhanje, shivljenje in vstajenje, po kterim smo svelizhani in odrefheni.

Usmili se naf, o Bog, in shegnaj naf; oberni k' nam svoje milostljivo oblihje, in usmili se naf.

Nam pa se je hvaliti i. t. d. *kot sgorej.*

Na sredi altarja mafhnik moli:

Gospod, usmili se naf i. t. d. *Po tem Gloria ali zhašt Bogu i. t. d. glej na 4. stran.*

Maslnik v' belo oblezhen masluje, in poje veselo pesem: Zhaft Bogu po vishavah i t. d. kar pomeni, kako se zerkev veselí, ker je Jesus danasnji dan sakrament svetiga reshnjiga teléfa postavil; svoní per petji te vesele pesmi v' snamnje njeniga velíziga veselja. Pa se veselje bersh ustavi, ker se spomni shaloosti, terpljenja in smerti Jesufove; svonóvi in orgle utihnejo, in slisli se glas lesá do vélike sabóte, ker je Jesus na lesu umerl, in nas na lesu odreshil, kjer so nam nasli prvi starshi pogubljenje saflushili. Danš se bere tudi le ena sveta masla, in med njo so vsi duhovni obhajani, v' spomin, de je nasl Gospod Jesus Kristus danš vpervizh délo perviga in véliziga maslnika opravil, in svoje aposteljne f' svojim svetim reshnjim telesam nabhral, in f' svojo sveto kervijó napojil.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o .

O Bog, kteri si Judesha savoljo njegove pregrehe shtrafal, in rasbojniku sa njegovo prizhanje plazhilo dal, daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je Jesus Kristus, nasl Gospod, v' svojim terpljenji obéma, vsakimu posebej po saflushenji povernil, tako tudi nam staro smoto odvsame, in nas gnade svojiga vstajenja deléshne storí. Ktéri f' teboj shiví i. t. d.

Berilo is lista f. Pavla apost. do Korinzh.

v' II. p.

Bratje, kadar fkupej pridete, se to ne rezhe vezherjo Gospodovo jesti, ker vsak sa

se vezherjo popred vsame, in jé. In tako je nekteri lazhen, nekteri pa pijan. Nimate mar hišh, de bi jedli in pili? Ali sanizhujete zerkev boshjo, in jih framotite te, kteri nimajo. Kaj mi je vam rezhi? Vaf zhem hvaliti? V'tem vaf ne hvalim. Sakaj od Gospoda sim prejel, kar sim vam tudi srozhlil, de je Gospod Jesus tisto nozh, v' kteri je bil sdan, kruh vsel, sahvalil, raslomil in rekel: Vsamite in jejte; to je moje telo, ktero bo sa vaf dano: to storite v'moj spomin. Ravno tako tudi kelh po vezherji rekozh: Ta kelh je novi testament v'moji kervi, to storite, kolikorkrat bošte pili, v'moj spomin. Sakaj kolikorkrat bošte ta kruh jedli, in ta kelh pili, bošte smert Gospodovo osnаноvali, dokler ne pride. Kdorkoli bo tedaj nevredno ta kruh jedel, ali kelh Gospodov pil, bo kriv telefa in kervi Gospodove. Naj pa presodi zhlovek sam sebe, in tako naj jé od tega kruha, in pije od kelha. Sakaj kdor jé ali pije nevredno, si sodbo jé in pije, ker ne raslozhi telefa Gospodoviga. Sato je med vami veliko bolnih in flabih, in veliko jih spi. Ako bi fami sebe presodovali, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, de ne bomo f' tem svetam pogubljeni.

Sl. Hvala Bogu.

Jesus Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti, do smerti pa na krishi.

Sato ga je pa Bog povishal, in mu dal ime, ktero je zhes vse iména.

Mafhnik gre na fredo altarja, in moli navadno molitev pred f. evangeliem: Ozhiſti mi i. t. d. ki je na 6. ſtrani; po tem bere f. evangeli:

M. Goſpod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham..

Befede ſvetiga evangolja po ſpiſku f. Janesa
v. 13. p.

Pred velikonožhnim prasnikaſ, ker je Jeſuf vedil, de je njegova ura priſhla, de bi is tega ſvetá k' Ozhetu ſhel, ker je ſvoje, ki ſo na ſvetu bili, ljubil, jih je do konza ljubil. In ko ſo ſvezherjali, in je bil hudizh Judeshu Iſhkarjotu Simonovimu ſhe v' ſerze dal, de bi Jeſufa ſdal; Jeſuf, ki je vedil, de mu je Ozhe vſe v' roke dal, in de je od Boga priſhel, in k' Bogu naſaj gré, od vezherje vſtane, dene ſvoje oblazhilo od ſebe, vsame pert, in ſe opafhe. Potlej vlije vode v'medenizo, in ſazhne uzhenzam noge umivati, in f' pertam briſati, f' kterim je opafan bil. Pride tedaj k' Simonu Petru. In Peter mu rezhe: Goſpod, tí meni noge umivaſh? Jeſuf je odgovoril, in mu djal: Kar jeſt delam, ſdaj ne veſh; boſh pa potlej vedil. Peter mu rezhe: Ne boſh mi nog umival na vekomaj ne! Jeſuf mu je odgovoril: Zhe te ne bom umil, ne boſh imel dela s' menoſ. Simon Peter mu rezhe: Goſpod, ne ſamo nog, ampak tudi roke in glavo. Jeſuf mu rezhe: Kdor je

umit, ne potrebuje sunaj de noge umije, temuzh je vef zhist. In vi ste zhisti, pa nê vfi. Sakaj vedil je, kdo je, kateri ga bo sdal; sato je djal: Niste vfi zhisti. Po tem tedaj, ko jim je noge umil in svoje oblazhila vsel, se je spet k' misi vsedel, in jim je rekel: Véste, kaj sim vam storil? Vi me klizhete mojster in Gospod, in práv pravite, ker sim. Ako sim tedaj jest, Gospod in mojster, vam noge umil; morete tudi vi eden drusimu noge umivati. Sakaj sgled sim vam dal, de ravno tako, kakor sim jest vam storil, tudi vi storite.

Mashnik kuhne s. evangeli, in rezhe:

Naj bodo isbrifane s' evangeljskimi besedami nafhe pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kriste.

Mashnik stopi na sredo altarja, in moli vero, kakor je na strani 7.

Mashnik se oberne proti ljudém, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

Mashnik bere besede, kterim se ofertori ali darovanje pravi:

M o l i m o.

Gospodova desníza je svojo mozh pokasala, Gospodova desníza me je povsdignila; ne bom umerl, ampak bom shivel, in Gospodove dela pravil.

Maschnik moli molitve, per ofertorji ali darovanji navadne, ktero so od 8. do 11. strani: Vsemi sveti Ozhe i. t. d.

M o l i t e v.

Prósimo te, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog, naj ti stori on nasho daritev prijetno, kateri jo je svojim uzhenzam po danashnjim srozhilu v'njegov spomin obhajati sapovedal, Jesus Kristus, tvoj Sin, nash Gospod, kateri f' teboj shivi in kraljuje i. t. d.

Molitev ali pesem pred Sanktusam je ko zvetno nedeljo; druge molitve do povshivanja so od 12. do 19. strani.

Po povshivanji maschnik per bukvah moli:

Kadar je bil Gospod Jesus f' svojimi uzhenzi odvezherjal, jim je noge umil, in jim rekel: Veste, kaj sim vam storil jest, Gospod in mojster: sgled sim vam dal, de tudi vi tako storíte.

Maschnik stopi na sredo altarja, se proti ljudém oberne in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l i m o.

Prósimo te, o Gospod, nash Bog, ki smo se poshivili s' oshivljajozho jedjó, de, kar sdaj v' zhasu svoje umerjozhnost obhajamo, po tvoji

milosti v' vezhnosti sadobimò. Po Gospodu na-
fhim Jesufu Kristufu i. t. d.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Idite, menila je masha.

Sl. Hvala Bogu.

M o l i t e v.

Naj ti, o sveta Trojiza i. t. d. *je na 20.
strani, in evageli f. Janesa najdesjh na 21.
strani.*

Danf fhkof med mashe vprizho dvanajstih maszni-
kov, sedmih diakonov (duhovnov f' shestémi sheg-
ni) sedmih subdjakonov (duhovnov f' petémi sheg-
ni) préden se pér mashi Ozhenash moli, shegnajo
sveto olje, po obhajilu pa sveto krishmo in kerst-
no olje.

*Po mashi se sveti Sakrament v' boshji grob
prenese, in mēd tem pojó duhovni to pesem:*

Jesik, poj fkrivnost zhashto,
Hvali Jesufa telo;
Sveto reshnjo kri prelito,
Ki je svet odkupljen sh'njo;
Ker je f' smertjo grosovito
Jesuf reshil vso semljó.

* * *

Od Marije, zhiste d'vize
Nam jo greshnim rojen bil,
Hodil, osnan'val resníze,
Pot nebesfko je uzhil;
Is ljubesni sa ovzhize
Zhudno sebe sam daril.

Sadnji vèzher prezhaštii,
Preden v' terpljenje gré,
Vse sapov'di dopolniti,
She s'uzhenzi jagnje jé;
Da se sam'ga sebe vshiti
Zhudno is lastne roké.

* *

S' kruha on, Meso, Beseda,
Ref meso s' besedo st'ri,
In vino kon'z obéda
Spremení v' svojo kri;
Kar okó nad tem ne vgléda,
Shiva véra to uzhí.

* *

Sakrament nar vezh' svetosti
Pozhaštímò is serzá;
Vérvajmo nove fkrivnosti,
Stara fhéga ne veljá.
Naj pozhutkam v' njih slabosti
Terdna vera vidit' da.

* *

Bod' Bogú Ozhetu hvala,
Tudi zhaštímò Sinú,
Kter'ga kri naf je oprala;
Slava Duhu svetimu,
Vezhna zhašt se bo dajala
Svet'mu trojnimu Bogú.

*Ko maslnik sveto reshnje Telo v' taberna-
kel postavi, je vezhernize molijo.*

V e z h e r n i z e.

Ozhe nafh in zhefhena Marija.

Predp. Kelh svelizhanja hozhem vseti , in v' Gospodovo imé klizati.

Pfalm 115.

Véroval sim , sato sim govoril ; jest pa sim bil filno ponishan.

V' svoji teshavi sim rekel : Vsak zhlovek je lashnjiv.

Kaj bom Gospodu sa vse to povernil , kar mi je dal ?

Kelh svelizhanja hozhem vseti , in v' Gospodovo imé klizati.

Gospodu hozhem pred vsm njegovim ljudstvam svoje obljube opraviti.

Draga je pred ozhmi Gospodovimi smert njegovih svetnikov.

O Gospod ! sej sim jest tvoj hlapez , jest tvoj hlapez in sin tvoje dekle.

Moje vesi si rastergal ; hvalni dar ti bom pernefel , in v' Gospodovo imé klizal.

Gospodu hozhem pred vsm njegovim ljudstvam svoje obljube opraviti.

V' lópi Gospodove hishe , v' fredi tebe , o Jerusalem !

Predp. Kelh svelizhanja hozhem vseti , in v' Gospodovo imé klizati.

Predp. S' tístimi , ki mir sovrashijo , sim miren ; ali kadar jih nagovorim , se po krivim soper mé bojujejo.

Pfalm 119.

Kadar sim v' nadlogi bil, sim k' Gospodu vpil ;
in uflifhal me je.

Gospod ! refhi mojo dusbo od krivizhnih shnab-
lov, in od golufniga jesika.

Kaj se ti bo dalo, ali kaj bofh perdobil, ti
golufni jesik ?

Je kakor ojstre strele v' roki mozhniga (*strel-
za*), kot shivo oglije (*pod pepelam*).

Gorje mi, ker moje popotvanje tako dolgo
terpi ; per prebivavzih (mesta) Zedar pre-
bivam, ptujiz sim dolgo.

S' tiftimi, kateri mir sovrashijo, sim miren ; ali
kadar jih nagovorim, se po krivim zhes me
bojujejo.

Predp. S' temi, kateri mir sovrashijo sim mi-
ren ; ali kadar jih nagovorim, se po krivim
soper me bojujejo.

Predp. Refhi me, o Gospod, od krivizhnih
ljudi.

Pfalm 139.

Gospod ! refhi me od hudobnih ljudi, in va-
ruj me pred krivizhnim moshem.

Kteri hudobije v' ferzu ismifhljujejo, in se
vsak dan bojujejo.

Brufijo svoje jesike ko kazha ; modrasov strup
je po njih shnabli.

Gospod, varuj me gresniku v' roke, in refhi
me od krivizhnih ljudi ;

Kteri moje noge spodbiti mislijo : prevsetni mi
fkrivaj saderge napravljajo ;

In vervi ko mresho sprostitajo, in sraven pota
mi past nastavljajo.

Rekel sim Gospodu: Ti si moj Bog; Gospod,
uflifhi glas moje prošnje.

Gospod, o Gospod, moj mogozhni odrefhe-
nik! v' dan boja si mojo glavo pokrili.

Gospod, ne sdaj me soper moje shelje grefh-
niku; soper mé so naklepe delali, ne sa-
pústi me, de se kje ne povifhajo.

Vse njih salesovanje, in vse, kar si s' uftmi
persadevajo, naj na-nje pade.

Shivo oglije naj na-nje pade, versi jih v' o-
genj, v' globoke jame, de is njih ne vsta-
nejo.

Jesizhnimu zhloveku ne bo dobro na semlji:
krivizhniga zhloveka bo hudo v' pogubljenje
vjelo.

Jest vé m, de Gospod revnim pravizo stori, in
in se sa uboge mashuje.

Ali pravizhni bodo tvoje imé hvalili, in po-
boshni bodo pred tvojim oblizhjem prebivali.

Predp. Refhi me, o Gospod, od krivizhnih
ljudi.

Predp. Obvaruj me saderge, ki so mi jo nast-
vili, in pasti tistih, kateri hudobijo delajo.

Pfalm 140.

Gospod, k' tebi vpijem, uflifhi me; poslušhaj
moj glas, kadar k' tebi vpijem.

Naj moja molitev ko kadilo pred te pride;
in povsdigovanje mojih rok ti bodi ko ve-
zherni dar.

Gospod, postavi varha mojim ustam, in obvaruj vrata mojih shnablov.

Ne daj, de bi se moje serze k' hudobnim besedam nagnilo, in pregrehe isgovarjalo, Kakor hudodelniki delajo; nozhem njih nar ljubstvih jedí s' njimi vshivati.

Pravizhni me bo is usmiljenja svaril in pokregal; olje gresznika pa naj moje glave ne omaští.

Sakaj vedno molim sa nje, kateri mi hudo hozhejo.

Njih sodniki se bodo na skali rasbili, in bodo posherti; besede bodo ljubesnjlve, ktere bodo od mene flisfhali.

Kakor se debela rasorana semlja rasvalí; tako so nafhe kosti pred grobam rastresene.

Pa moje ozhi na te, o Gospod, Gospod, gledajo, in v' te saupam; ne saversi moje dushe.

Obvaruj me saderge, ki so mi jo nastavili, in pastí tistih, kateri hudobijo delajo.

Greszniki naj v' svoje lastne mreshe padejo; jest pa naj neposhkodovan odiden.

Predpev. Obvaruj me saderge, ki so mi jo nastavili, in pastí tisti, kateri hudobijo delajo.

Predpev. Na desno stran pogledam, in glej ni ga, kateri bi me hotel posnati

Psam 141.

Na glas vpijem k' Gospodu, f' svojim glasam prosim Gospoda.

Pred njim islivam svojo molitev, in mu toshim svojo nadlogo.

Kadar moj duh v' meni omedluje, ti moje
stese vesh.

Na tej poti, po kateri hodim, mi fkrivaj sader-
go nastavljajo.

Na desno stran pogledam, in glej ni ga bilo,
kteri bi me hotel posnati.

Nimam kam beshati, in ni ga, kteri bi se sa
moje shivljenje potegnîl.

K' tebi, o Gospod, vpijem in pravim: Ti si
moje upanje, in moj del v'desheli shivih.

Glej na mojo proshnjo; sakaj filno sim sa-
pufhen.

Refhi me od mojih preganjavzov; sakaj mozh-
nejshi so kakor jest.

Ispelji mojo dusho is jezhe, de bom tvoje ime
hvalil; pravizhni me zhakajo, dokler mi te
dobrote ne storish.

Predp. Na desno stran pogledam, in glej ni
ga bilo, kteri bi me hotel posnati.

Predp. Per vezherji je Jesus vsel krûh, ga
posvetil in raslomil, in uzhenzam dal.

Hvalna pesem prezhasite devize Marije:

Luk. 1. p.

Moja dusha povishuje Gospoda:

In moj duh se filno veseli v' Bogu, mojim
Svelizharji,

Ker se je oserl na niskost svoje deklee; sakaj
glej, odsihmal me bodo vsi rodovi frezhno
imenovali.

Sakaj velike rezhí mi je storil, on, ki je mogozhen, in sveto njegovo imé.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega bojé.

Mozh je fkasal f' svojo roko, raskropil je v' misli svojiga ferza napuhnjene.

Mogozhne je f' sedesha vergel, in ponishne je povsdignil.

Lazhne je s' dobrotami napolnil, in bogate prasne ispustil.

Svojiga flushabnika Israela je sprejel, in se spomnil svojiga usmiljenja,

Kakor je obljubil nashim ozhakam, Abrahamu in njegovimu sarodu na vekomaj.

Predp. Per vezherji je Jesuf vsel krùh, ga posvetil in raslomil, in uzhenzam dal.

Kristuf je bil savoljo naf pokoren do smerti.

Sdaj se moli: Ozhe nash in 50. psalm, kateri je na 107. strani.

M o l i t e v.

Profimo te, o Gospod', poglej na to svoje ljudstvo, sa ktero se je nash Gospod Jesuf Kristuf voljno grefhnikam v' roke dal, in smerti na krishi podvergel. Kteri f' teboj shivi i. t. d.

Odgrinjanje altarjev.

Kadar duhovni vezhérnize odmolijo, gredó altarje odgrinjat, nar pervo véliziga, potlej stranske v' spomin, de so Jesufu oblazhila flekli, in jih med seboj rasdelili. Pa tudi to nas spomni, de je Jesuf pravi Mesija, ker se je nad njim dopolnilo, kar je prerok, od Boga navdihnjen, prerokoval, de mu bodo oblazhila flekli, in jih med seboj rasdelili. Torej med odgrinjanjem altarjev 21. psalm molijo, v' katerim prerok saframovanje Jesufu storjeno per-poveduje.

Predp. Moje oblazhila so si rasdelili, in sa mojo fuknjo so losali.

Psalm 21.

Moj Bog, moj Bog! osri se na me; sakaj si me sapustil? Savoljo mojih grehov je moja pomozh delezh od mene.

Moj Bog! vpijem podnevi, in me ne ufli-fhish; vpijem ponozhi, in (sato) ne bom nespameten.

Tí prebivash v' svetim kraji, Israelova hvala.

Na te so nafhi ozhetje upali; upali so, in re-fhil si jih.

K' tebi so vpili, in so bili odrefhení: v' té so upali, in niso bili oframoteni.

Jest pá sim zherv in nè zhlovek; saframovanje ljudí in isvershik ljudstva.

Vsi, kateri me vidijo, se mi posmehujejo; se s'shnabli pazhijo, in s' glavami majó.

V' Gospoda je upal, (pravijo) náj ga re-
10*

fhi; naj mu pomaga, ker ima nad njim dopadenje.

Ali ti (o Gospod)! si me is máteriniga telefá vsel; v'té sim saupal, ko sim she per per-fih svoje matere bil.

Od svojiga rojstva sim se v'tvoje roke vergel; ti si moj Bog od telefá moje matere sem.

Ne odstopi od mene, sakaj britkost je she práv bliso; in nikogar ni, kateri bi pomagal.

Veliko mladih junzov me je obsulo; debeli voli so me obstopili.

Svoj gobez so soper mene odperli, kakor der-zhi in rjovezhi lev.

Ko voda sim se rasil, in vse moje kosti so se rasklenile.

Moje serze je v'mojim telefú postalo ko vosk, kateri se topi.

Moja mozh se je ufufhila ko zhépinja, in moj jesik se dershi nebes mojih ust; in v'prah smerti si me perpeljal.

Sakaj veliko pšov je okoli mene stopilo, truma hudobnih me je oblegla.

Roke in noge so mi prebili, vse moje kosti so rasfhteli.

Po tem so na me sijali in gledali; moje oblazhila so si rasdelili, in sa mojo fuknjo so losali.

Ti pa, Gospod! ne hodi f'svoje pomozhjo od mene; glej de me várujesh.

Reshi mojo dúfho od mezha; mojo sapufhe-no dúfho is oblasti pšov.

Refhi me levu is gerla, in mojo slabost od rogov famorogov.

(Tedaj) hozhem tvoje imé svojim bratam osnanovati, in te v'fredi sbiralisha hvaliti.

Hvalite Gospoda, kateri se ga bojíte;] vef Jakopov sarod naj ga zhaší.

Bojte se ga, vsi Israelski otrozi; sakaj revniga proshnje ni savergel in sanizheval.

Tudi svojiga oblizhja od mene ni obernil, in me je ušlilha, ker sim k'njemu vpil.

V' velikim sbiralishí te hozhem hvaliti; svoje obljuje hozhem spolniti vprizho tih, kateri se ga bojé.

Ubogi bodo jedli, in bodo nasiteni; in Gospoda bodo hvalili.

Kteri ga ishejo, njih ferza bodo na vse vekomaj shivele.

Vse pokranje svetá se bodo Gospoda spomnile, in k'njemu preobernile:

In vsi rodovi nevernikov ga bodo molili.

Sakaj Gospodovo je kraljestvo, in on bo zhes nevernike gospodoval.

Vsi mogozhni semlje bodo jedli in molili; vsi, kateri imajo umreti, bodo pred-nj padali.

In moja dusha bo njemu shivela, in moj sarod bo njemu flushil.

Prihodnimu rodu bo Gospod osnanovan; in od nebes poslani ljudje bodo njegovo pravizo osnanaovali ljudstvu; ktero bo rojeno, ktero si bo Gospod stvaril.

Predp. Moje oblazhila so si rasdelili, in sa mojo suktnjo so losali.

Umivanje nog.

Kadar so duhovni altarje raskrili, umivajo v' fhkofiškikh zerkvah fhkofie, ali v' nekterih krajih tudi drugi duhovni, dvanajstim ubogim noge; v' tem posnemajo sgled Jesufov, ker je sam svojim dvanajsterim apostelnam per poslednji vezherji noge umival nam v' sgled nar vezhi ponishnosti, de bi ga posnemali. Pred umivanjem nog se sveti evangeli poje, ki je sgoraj v' danashnje mashi na 136. strani. Med umivanjam nog pojó pevzi, kar sdaj pride:

Predp. Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubíte, kakor sim jest vas ljubil, pravi Gospod.

Psaln. Blagor jim, kateri nedolshno shivé, in po Gospodovi poti hodijo.

Predp. Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubíte, kakor sim jest vas ljubil, pravi Gospod.

Predp. Kadar je bil Gospod od vezhérje vstal, je vlil vode v' medenizo, in je sazhel uzhenzam noge umivati; ta sgled jim je sapustil.

Psaln. Velik je Gospod, in vse hvale vreden v' mestu nashiga Boga na svoji sveti gori.

Predp. Gospod Jesus je po tem, ko je s' svoji mi uzhenzi odvezherjal, jim noge umil, in jim rekel: Veste, kaj sim vam storil jest, Gospod in mojster? Sgled sim vam dal, de tudi vi tako storíte,

Pfalm. Gospod! svoji desheli si dobro storil,
Jakopov rod si is sushnosti refhil.

Predp. Kaj tí, Gospod, mi bosh noge umival? Jesuf je odgovoril, in mu djal: Zhe ti ne bom nog umil, ne bosh imel dela s' menoj.

Prifhel je tedaj do Simona Petra, in Peter mu je rekel: Gospod, kaj tí mi bosh noge umival? Jesuf je odgovoril, in mu djal: Zhe ti ne bom nog umil, ne bosh imel dela s' menoj.

Kar jest delam, ne vesh sdaj; bosh pa potlej vedil.

Gospod! kaj tí mi bosh noge umival i. t. d.
Zhe sim jest, Gospod in mojster, vam noge umival, koliko bolj morete vi eden drusimu noge umivati.

Pfalm. Poslushajte to vse ljudstva, poslushajte vsi prebivavzi semlje.

Predp. Po tem vas bodo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, zhe se boste med seboj ljubili.

Jesuf je svojim uzhenzam rekel.

Predp. Ostanejo naj pa v' vas véra, upanje, ljubesen, to troje, vezhi med temi pa je ljubezni.

Sdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubesen, to troje, vezhi pa med temi je ljubesen.

Predp. Hvaljena naj bo sveta Trojiza in nerasdeljiva edinost; hvalili ga bomo, ker je s' nami po svoji milosti storil.

Hvalimo Ozheta in Sinu s' svetim Duhom
vred.

Pfalm Kako ljubesnive so tvoje prebivališča,
o Gospod vojsk!

Moja duha sheli in omedljuje po hihi Gos-
podovi.

Predp. Kjer je ljubesen, tam je Bog.
Ljubesen Jesusa Kristusa naš je sklenila.
Veselimo se, in rasveselujmo se v' njem.
Bojmo se, in ljubimo shiviga Boga.
In ljubimo se s' odkritim serzam.

Predp. Kjer je ljubesen, tam je Bog,
Ker smo v' edinošti sklenjeni;
Glejmo, de se po duhu ne rasdvojimo.
Nehajo naj hude raspertja, nehajo naj kregi,
In naj bo Kristus v' fredi med nami.

Predp. Kjer je ljubesen, tam je Bog,
O de bi s' vsimi isvoljenimi skupej gledali.
In zhaštali oblizhje tvoje, Kristus Bog!
In veselje neskonzhno in sveto.
Od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po umivanji nog.

Ozhe našh i. t. d.

In ne vpeli naš v' skušnjavao,
Temuzh refhi naš od hudiga.
Ti, o Gospod! si sapovedal tvoje postave
Na tanko spolnovati.
Ti si svojim uzhenzam noge umival;
Del svojih rok ne sametuj.

Gospod! uflifhi mojo molitev,
In moje vpitje naj k' tebi pride,
Gospod s' vami.
In f' tvojim duham.

M o l í m o,

Prósimo te, o Gospod! bodi nam pomozh
v' opraviu nafhe flushbe, in ker si se ti po-
nishal svojim uzhenzam noge umivati, ne sa-
versi del svojih rok, ktere si nam posnemati
sapovedal: de, kakor se tukaj nam in od naf
unanji madeshi odmivajo, tako ozhiſti tudi ti
naf vse od nafhah notranjih grehov. Kar nam
milostljivo dodéli, kteri shivifh in kraljujefh
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

K o m p l e t o r i

ali fkonzhevanje zerkovnih molitev dnéva.

Bogabojezhhi kristjani ſo v' ſtarih zhafih navado imeli
ſe ſvezher poſno ſ-hajati, de ſo ſe nekoliko zhafa
od ſvetih rezhi pogovarjali, in vezherno molitev
opravili. Kompletori je ſhe sdaj oſtaneſ tife ſve-
te navade. Móli ſe v' tej molitvi ozhitna ſpoved,
nekteri pſalmi, in fklene ſe ſ' hvalno peſmijo Si-
meona in ſ' perdruſheno molitvijo. Danſ ſe ſazhne
ſ' ozhitno ſpovedjo, ſ' tema dvema molitvama fkle-
njena, ki ſo prezej ſa njo v' ſveti maſhi, nam-
rezh; Uſmili naj ſe i. t. d. in Miloft, od-
veſo i. t. d. ktere ſo na 2. ſtrani, Po tem ſe
molijo ti pſalmi:

Pfalm 4.

Kadar sim na pomozh klizal, me je Bog moje pravize uflifhal, is nadloge si mi pomagal.

U mili se me, in uflifhi mojo molitev.

Zhloveshki otrozi! kako dolgo boš te teshkiga serza? sakaj ljúbite nezhemernost, in ífhete lash?

Védite, de je Gospod svojiga svetníka zhudno ohranil; Gospod me bo uflifhal, kadar bom k' njemu vpil.

Jesíte se, tode ne gresíte; kar v' svojih serzih mislite, to v' svojih hramih obshajete.

Darujte dar pravize, in saupajte v' Gospoda; veliko jih pravi: Kdo nam bo dobro pokasal?

Gospod! f' svojimi milostljivimi ozhmí si na pogledal; s' veseljem si moje serze obdal.

Njih shito, vino in olje si pomnoshil.

V' miru bom spal in pozhival.

Sakaj ti, o Gospod! si me posebno v' upanji poterdil.

Pfalm 30.

Gospod! v'té saupam, na vekomaj ne bom oframoten; reshi me po svoji pravizi.

Nagni svoje uho k' meni, hiti me reshiti.

Bodi moj Bog in varh, in hifha perbeshalifha, de mi pomagash.

Sakaj tí si moja mozh in moje perbeshalifhe; in savoljo svojiga imena me bosh vodil in redil.

Ispeljal me bošh is te saderge, ktero so mi
nastavili; sakaj ti si moj pomozhnik.
V' tvoje roke srozhim svojo dušho; odrefhil
me bošh, o Gospod, Bog rešnize.

Psaln 90.

Kteri pod pomozhjo Narvišhiga prebiva, bo
všigamogozhniga Boga stanovitno svojiga var-
ha imel.

Gospodu porezhe; Ti si moj varh in moje
perbeshalifhe; moj Bog, v' kteriga sa-
upam.

Sakaj on me bo is saderge lovzov in is terde
besede refhil.

S' svojimi perutami te bo pokril, in pod nje-
govim perjem bošh upal.

Njegova rešniza te bo kakor branilo obdala;
ne bošh se bal ponozhniga straha.

Ne pišhize, ktera podnevi leti, ne slega, kte-
ri v' temi salesuje; ne file, ne poldneve
hudobe.

Tavshent jih bo padlo na tvoji strani, in de-
fet tavshent na tvoji desnizi; k' tebi pa se
ne bo perblishalo.

Vender bošh s' svojimi ozhmí gledal, in vi-
dil, kako se bo hudobnim povrazhevalo.

Sakaj (*ker si rekel*) Gospod! ti si moje sa-
upanje; si Narvišhiga sa svoje perbeshalifhe
postavil.

(*Sato*) te ne bo nizh hudiga sadelo, in fhi-
ba ne bo bliso tvoje hišhe prišhla.

Sakaj svojim angelam je savoljo tebe sapove-

dal; de naj te na vsih tvojih potih varujejo.

Na rokah te bodo nosili; de se kje tvoja noga ob kamen ne udari.

Po kazbah in modratih boš hodil; in leva in drakona boš poteptal.

Ker je (*pravi Gospod*) v' mé saupal, ga hozhem refhiti: varovati ga hozhem, ker je moje imé sposnal.

V' me bo klizal, in jest ga bom uflifhal; per njem sim v' nadlogi, oteti ga hozhem, in zhaftitljiviga storiti.

Dolgo shivljenja mu hozhem dati; in mu svoje svelizhanje pokasati.

Pfalm 133.

Pole! hvalite sdaj Gospoda, vsi Gospodovi hlapzi:

Kteri v' Gospodovi hišhi in v' lopah hišhe nashiga Boga stojite.

Povsdignite ponozhi svoje roke k' svetimu kraju, in hvalite Gospoda.

Gospod naj te is Siona shegna, kteri je nebo in semljo storil.

Hvalna pesem Simeona (Luk. 2.)

Mati katholishka zerkev konzha dan f' hvalo stariga, pravizhniga Simeona, ktero je pel, ko je v' tempelju Jesufa v' narozhji imel, in ga svelizharja svetá sposnal. Perpravlien je bil bersh umreti, ko je svelizhanje boshje vidil, ker je shelel ga gledati v' nebesih v' boshji zhafti in veselji. Sveta zerkev, nasha fkerbna mati, sheli in hozhe, de bi njeni

otrozi vsak dan tako shiveli, de bi se konez dneva smerti ne bali, temuzh s' veseljem Gospoda perzhakovati samogli, dokler ne pride.

Gospod, sdaj spustish svojiga hlapza po svoji besedi v' miru,

Ker moje ozhi so vidile tvoje svelizhanje,
Ktero si perpravil pred oblizbjem vsih narodov,
Luzh v' rasvetljenje nevernikov in v' zhašt svojiga ljudstva Israelskiga.

Klezhé se rezhe: Kristuf je bil savoljo naš pokoren do smerti, *in po tem se tiho móli:* Ozhe našh in 50 psalm, *kteri je na 107. strani, in molitev:* Prósimo te, o Gospod, *ki jo najdejh na 122. strani.*

Vélikí petek.

Petek so Judje imenovali dan perpravljanja, sato ker so ta dan vse perpravili, kar jim je bilo v' sabóto treba, ko v' prasniki niso smeli delati. Vse duhovne opravila tega dneva le shalošt osnanujejo, ker zerkev shalošten spomin Jesufoviga terpljenja in smerti obhaja, ko je bil Jesus, pravo jagnje boshje, sa grehe vsiga fvetá darovan ali umorjen,

S o r n i z e.

Ozhe našh, zhefhena Marija in vera.

I. S O R N I Z A.

Predp. Kralji semlje so fkupej stopili, in poglavarji so se posvétovali soper Gospoda in soper njegoviga Kristusa.

Psaln 2.

Sakaj so se neverniki togotili, in ljudstvo si prasne rezhi ismishljevalo.

Kralji semlje so vkup stopili, in poglavarji so se posvetovali soper Gospoda in soper njegoviga Kristusa.

Rastergajmo njih svese (pravijo), in versimo njih jarm od sebe.

Ali kateri v' nebesih prebiva, se jim bo smejal; Gospod se jim bo posmehoval.

Takrat jim bo v' svoji jesi govoril, in jih bo v' svojim ferdi prestrašhil.

Jest pa sim od njega na njegovi sveti gori, Sion kralj postavljen, in njegovo postavo osnanujem.

Gospod mi je rekel: Ti si moj sin; danš sim te rodil.

Proš me, in dal ti bom nevernike v' erbfhino, in pokranje semlje v' tvojo lastino.

Kraljeval bošh zbes njé s' shelesno palizo, in sterl jih bošh ko persteno posodo.

Umejte tedaj, kralji; dajte se poduzhiti, kateri semljo sodite.

Slushite Gospodu v' strahu, in veselite se pred njim f' trepetam.

Vsemite (ta) nauk; de se kje Gospod ne rasjesi, in de od prave poti (v' pogubljenje) ne sajdete.

Ker se bo njegova jesa v' kratkim vnela, blagor všim, kateri va-nj saupajo.

Pred. Kralji semlje so fkupej stopili, in po-

glavarji so se posvetovali soper Gospoda in soper njegoviga Kristusa.

Predp. Lashnjive prizhe so soper mene vstale, in kriviza je fama sebe oblegála.

Pfalm 21.

Moj Bog, moj Bog! osri se na me; sakaj si me sapustil? Savoljo mojih grehov je moja pomozh delezh od mene.

Moj Bog! vpijem podnevi, in me ne usliših; upijem ponozhi, in (sato) ne bom nespameten.

Tí prebivašh v' svetim kraji, Israelova hvala. Na te so našhi ozhetje upali; upali so, in reših si jih.

K'tebi so vpili, in so bili odrešheni: v'té so upali, in niso bili osramoteni.

Jest pa sim zherv in nè zhlovek; saframovanje ljudí in isvershik ljudstva.

Vsi, kateri me vidijo, se mi posmehujejo; se s' shnabli pazhijo, in s' glavami majó.

V' Gospoda je vpal, (pravišo), naj ga rešhi; naj mu pomaga, ker ima nad njim dopadenje. Ali ti (o Gospod)! si me is materiniga telefa vsel; v'té sim saupal, ko sim 'she per per-fih svoje matere bil.

Od svojiga rojstva sim se v'tvoje róke vergel; ti si moj Bog od telefa moje matere sem.

Ne odstopi od mene, sakaj britkost je she práv bliso; in nikogar ni, kateri bi pomagal.

Veliko mladih junzov me je obfulo; debeli voli so me obstopili.

Svoj gobez so soper mene odperli, kakor de-
rezhi in rjovezhi lev.

Ko voda sim se rasil, in vse moje kosti so se
rasklenile.

Moje ferze je v' mojim telesu postalo ko vosk,
kteri se topi.

Moja mozh se je ufushila ko zhepinja, in moj
jesik se dershi nebesa mojih ust; in v' prah
smerti si me perpeljal.

Sakaj veliko pšov je okoli mene stopilo, tru-
ma hudobnih me je oblegla.

Roke in noge so mi prebili, vse moje kosti so
rasfhteli.

Po tem so na me sijali in gledali; moje ob-
lazzhila so si rasdelili, in sa mojo sukno so
losali.

Ti pa, Gospod! ne hòdi f' svoje pomozhjo od
mene; glej de me várujesh.

Refhi mojo dusho od mezha; mojo sapufhe-
no dusho is oblasti pšov.

Refhi me levu is gerla, in mojo slabost od
rogov samorogov.

(Tedaj) hozhem tvoje imé svojim bratam os-
nanovati, in te v' fredi sbiralisha hvaliti.

Hvalite Gospoda, kateri se ga bojité; ves Ja-
kopov sarod naj ga zhasí.

Bojte se ga, vsi Israelski otrozi; sakaj revniga
proshnje ni savergel in sanizheval.

Tudi svojiga oblizhja od mene ni obernil, in
me je uflishal, ker sim k' njemu vpil.

V' velikim sbiralishi te hozhem hvaliti; svoje

obljube hozhem spolniti vprizho tih, kateri se ga boje.

Ubogi bodo jedli, in bodo nasiteni; in Gospoda bodo hvalili.

Kteri ga ishejo, njih serza bodo na vse vekomaj shivele.

Vse pokranje svetá se bodo Gospoda spomnile, in k' njemu preobernile:

In vsi rodovi nevernikov ga bodo molili.

Sakaj Gospodovo je kraljestvo, in on bo zhes nevernike gospodoval.

Vsi mogozhni semlje bodo jedli in molili; vsi, kateri imajo umreti, bodo pred-nj padali.

In moja dusha bo njemu shivela, in moj sarod bo njemu flushil.

Prihodnimu rodu bo Gospod osnanovan; in od nebes poslani ljudje bodo njegovo pravizo osnаноvali ljudstvu; ktero bo rojeno, ktero si bo Gospod stvaril.

Predp. Moje oblazhila so si rasdelili, in sa mojo fuknjo so losali.

Predp. Lashnjive prizhe so soper mene vstale, in kriviza je sama sebe oblegála.

Psal'm 26.

Gospod je moja luzh in moja pomozh, koga se bom bal? Gospod je varh mojiga shivljenja, pred kom se bom trefel?

Kadar so se mi hudobni perblishali, de bi moje meso sherli; so moji preganjavzi in moji svtrashniki oflabeli in padli.

Ako ravno bi mi (vojška) shotore nasproti

postavila, se moje serze ne bo halo. Ako ravno bi boj soper mé vstal, bom va-nj sa-upal.

Eno sim Gospoda prošil, in to ga bom she prošil, de bi vse svoje shive dni v' Gospodovi hišhi prebival;

De bi lepoto Gospodovo gledal, in njegov tempelj obiskoval.

Sakaj f' svojim šhotoram me bo sakril, ob hudim dnevu me bo na fkrivnim kraji svojiga šhotorja fkril.

Na visoko skalo me bo postavil; in she sdaj je povišhal moje glavo zhes moje sovrashnike, kateri so okoli mene.

In v' njegovim šhotoru hozhem s' velikim glá-sam darove darovati, peti, in Gospoda f' psalmi hvaliti.

Gospod! poslušhaj moj glás, ker k' tebi vpi-jem; usmili se me, in ušlišhi me.

K' tebi govori moje serze, tebe ishe moje ob-lizhje; Gospod! tvojiga oblizhja bom iskal.

Ne oberni svojiga oblizhja od mene, ne od-stopi v' jesi od svojiga hlapza.

Bodi moj pomozhnik, ne sapústi me; in ne savori me, o Bog, moj Svelizhar!

Sakaj moj ozhe in mōja mati sta me sapustila; Gospod pa me je sprejel.

Gospod! úzhi me svoje poti, in vòdi me sa-voljo mojih sovrashnikov po pravi stesi.

Ne daj me v' mojih preganjavzov voljo; sakaj lashnjive prizhe so soper me vstale, in kri-viza je fama sebe oblegála.

Vérujem, de bom v' desheli shivih dobrete
Gospodove vidil.

Zhakaj Gospoda, bodi mozhen; bodi ferzhen,
in zhakaj Gospoda.

Predp. Lashnjive prizhe so soper mé vstale,
in kriviza je fama sebe oblegála.

Moje oblazhila so si rasdelili.

In sa mojo fuknjo so losali.

Ozhe nash.

I. B e r i l o.

Is shalostne pesmi Jeremija preroka
v' 2. p. 8. v.

Het. Gospod je sklenil podreti sid hzhere Sion;
napél je svojo nít, in ni umaknil svoje
roke, dokler ni bilo vse konzhamo; pred-
sidje shaluje, in tudi sid je rasvaljen.

Tet. Njene vrata so v' semlji podfute, njene
pahe je polomil in sdrobil, njen kralj in
njeni poglavarji so med narodi; postave
ni, in njeni preroki ne dobivajo videnja
(rasodenja) od Gospoda.

Jod. Stare hzhere Sion sedé na tleh in mol-
zhé; f' pepelam so potrefle svoje glave,
opafali so se s' ojstrim pasam; devize Je-
rusalemske obeshajo svoje glave na tla.

Kaf. Moje ozhi flabé od fols, smeshano je
moje oferzhje; moje jetra so se na semlji
isfule savoljo potrenja hzhere mojiga ljud-

stva, ker otrozi in dojenzi na terjih mesta merjó.

Jerusalem, Jerusalem! spreoberni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Vsi moji prijatli so me sapustili, in moji sale-
sovávzi so me smagali; sdal me je on; kte-
riga sim ljubil. Serdito so me gledali, ne-
usmiljeno me bili, in s' jesíham napajali.

Med krivizhniké so me vergli, in mojimu shiv-
ljenju niso persanefli. Serdito so me gle-
dali, neusmiljeno me bili, in s' jesíham me
napajali.

II. B e r i l o.

Lamed. Svojim materam so rekli: kje je krùh
in vino? kadar so po ulizah mesta medleli
ko ranjeni, kadar so v' narozhji svojih ma-
ter svoje dushe isdihovali.

Mem. Komu te bom permeril, ali komu te
podobno fhtel, hzhi Jerusalem? Komu te
bom enako storil, in kako te potolashil,
deviza hzhi Sion? ker rastrenje tvoje je
ko morje veliko; kdo te bo osdravil?

Nun. Preroki tvòji so ti lashnjive in prasne
rezhi prerokovali, tudi ti niso rasodeli
tvojiga pregresíhenja, de bi te bili k' po-
kori pervabili; prerokovali so ti, pa
lashnjivo prerokovanje in isgnanje.

Samch. Vsi, ki po poti memo gredó, nad te-
boj s' rokami luskajo; shvishgajo, in svoje

glave majejo nad hzherjo Jerusalem; je li to tiſto meſto, pravijo, ktero je bilo nar lepſhi, veſelje vſiga ſvetá?

Jerusalem, Jerusalem! ſpreoberni ſe k' Goſpodu, ſvojimu Bogu.

Sagrinjalo v' tempeljnu ſe je pretergalo. In vſa ſemlja ſe je trefla; rasbojnik je f' krisha vpil rekozh: Spomni ſe me, Goſpod, kadar prideſh v' ſvoje kraljeſtvo.

Skale ſo pokale, in grobi ſo ſe odperali, in veliko telef ſvetnikov, ki ſo ſpali, je vſtalo.

In vſa ſemlja ſe je trefla i. t. d. (*ko ſgorej*).

III. B e r i l o.

Alef. Jeſt ſim mosh, ki vidim ſvojo nadlogo pod ſhibo njegoviga ſerda.

Alef. Gnal me je in peljal v' temo, in ne na ſvetlobo.

Alef. Ravno ſoper me je obernil in obrazha ſvojo roko zeli dan.

Bet. Poſtaral je mojo koſho in moje meſo, polomil je moje koſti.

Bet. Obsidal me je krog in krog, obdal me je s' ſholzam in f' trudem.

Bet. Poſtaval me je v' temoto, ko vedno mertve.

Gimel. Obsidal me je, de vùn ne morem, f' teſhkim ſheleſjem me je vklenil.

Gimel. Desiravno vpijem in prošim, vender savorše mojo molitev.

Gimel. Sadelal mi je pot s' resanimi kamni, prevern timer moje stese.

Jerusalem, Jerusalem! spreobemni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Moj isvoljeni vinograd, jest sim te sašadil; kako si se v' grenkoto spreobemnil, de me krishafh, in Baraba ispuših?

Ogradil sim te, kamnje is tebe pobral, in terdnjavo fosidal. Kako si se v' grenkobo spreobemnil, de me krishafh, in Baraba ispuših?

Moj isvoljeni i. t. d.

II. S O R N I Z A.

Predp. Silo delajo, kateri mi po shivljenji segajo.

Psalms 37.

Gospod! ne strahuj me v' svojim serdu, in ne tepi me v' svoji jesi.

Sakaj tvoje pfhize v' meni tizhé, in tvoja roka je teshka nad menoj.

Savoljo tvoje jese ni sdravja v' mojim mesu; moje kosti nimajo pokoja savoljo mojih grehov.

Sakaj moje hudobije so zhes mojo glavo srastle, in me tlazhijo kakor teshko brème.

Moje rane so sazhele gnjiti in smerdeti savoljo moje neumnosti.

Reven sim, in ves fkupej lesem; ves dan shalosten semtertje hodim.

Sakaj moje ledje je polno smotnjáv, in v'mojim mesu nizh sdraviga ni.

Silno sim slab in ponishan; rjovem od bolezhine svojiga serza.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje shelje; in moje jezhanje pred teboj ni fkrito.

Moje serze je shalošno, moja mozh me je sapuštila; zelo moje ozhi so otemnéle.

Moji prijatli in moji blishnji se mi nasproti perblishujejo in stojé.

In kateri so fzer okoli mene bili, od delezh tojé.

In kateri me umoriti hozhejo, filo delajo.

In kateri mi hudo storiti hozhejo, nezhimerno govore, in golufije zeli dan ismishlujejo.

Jest pa ko glufhiz ne flifhim; sim ko mutiz, keri svojih ust ne odprè.

Posil sim ko zhlovek, kateri ne flifhi, in kateri odgovora v' svojih ustih nima.

Ali v' te, o Gospod! sim saupal; ti, Gospod, moj Bog! me bosh uflifhal.

Sakaj rekel sim: Ne perpústi, de bi se kedaj moji sovrashniki nad menoj veselili; ker so se moje noge spodtikovale, so soper mé mogozhno govorili.

K'tepenju sim perpravljen, in moja bolezhina je vedno pred mojimi ozhmí.

Sakaj svojo hudobijo ozhitno sposnam, in sim savoljo svojiga greha v' fkerbi.

Moji sovrashniki pa shivé, in so mozhnejshi

ko jest; in kateri me po krivim sovrashijo,
se (vsak dan) mnoshijo.

Kteri dobro f' hudim povrazhujejo, me obre-
kujejo, ker se dobriga dershim.

Ne sapústi me, o Gospod, moj Bog! ne od-
stopi od mene.

Hiti mi pomagati, o Gospod Bog, moj Svelizhar!

Predp. Silo delajo, kateri mi po shivljenji segajo.

Predp. Naj bodo oframoteni, in naj se framu-
jejo, kateri mi hozhejo shivljenje vseti.

Psalms 39.

Sheljno sim Gospoda zhakal, in nagnil se je
k' meni,

In je mojo profhnjo uflisfal, in me is bre na
revfhine in is globézhiga blata islekel.

Moje noge je na skalo postavil, in moje stopi-
nje vodil.

In novo pesem mi je v' usta dal, hvalno pe-
sem sa nashiga Boga.

Veliko jih bo to vidilo, in se bodo bali, in
bodo v' Gospoda upali.

Blagor zhloveku, kateri stavi svoje saupanje na
Gospodovo ime, in se na prasne in lashnji-
ve neumnosti ne osira.

O Gospod, moj Bog! ti si svoje zhudeshe
pomnoshil, in ni ga, kateri bi ti bil v' tvojin
(dobrotljivih) mislih enak.

Ako bi jih jest osnanoval in pravil, jih je bres
shtevila veliko.

Klavnih daritev in darov nisi hotel; ushesa pa
si mi perpravil.

Klavnih daritev in darov sa greh nisi terjal ;
takrat sim rekel : Pole , pridem.

V' zelih bukvah (*f. pisma*) je od mene sapifano , de bi tvojo voljo spolnoval ; moj Bog ! to hozhem , in imam tvojo postavo v' fredi svojiga ferza.

Tvojo pravizo sim v' velíkim sbiralifhi osna-
noval ; poglej , svojiga jesika nisim dershal ,
Gospod , ti vésh.

Tvoje pravize nisim v' svojim ferzu fkrival ;
tvojo refnizo in tvojo pomozh sim ozhitno
pravil.

Tvoje milosti in tvoje svestobe nisim pred ve-
likim sbiralifhem samolzhal.

Ti pa , Gospod ! ne odvsemi svojiga usmilje-
nja od mene ; tvoja milost in tvoja refniza
me bošte vselej varovale.

Sakaj bres fhtevila nadlog me je obdalo ; mo-
je pregrehe so me vjele , in jih ne morem
pregledati.

Vezh jih je , ko las na moji glavi ; in moje
ferze mi je upadlo.

Daj si dopasti , o Gospod ! de me refhifh ; Go-
spod ! glej , de mi pomagash.

Kteri mi hozhejo shivljenje vseti , naj bodo
vsi oframoteni , in naj se framujejo.

Kteri mi hudo hozhejo , naj se vernejo , in
fram jih bodi.

Hitro naj bodo saframovani , kteri mi pravijo :
Aha , aha.

Vsi , kteri te ifhejo , naj bodo filno veseli , in
naj od veselja poskakujejo , in kteri tvojo

pomozh ljubijo, naj vedno reko: Visoko hvaljen bodi Gospod.

Ješ pa sim reven in ubog; (ali) Gospod fkerbí sa me.

Ti si moj pomozhnik in moj varh: moj Bog! nikar se ne mudi.

Predp. Naj bodo oframoteni, in naj se framujejo, kateri mi hozhejo shivljenje vseti.

Predp. Ptujzi so se soper mé vsdignili, in mogozhni so po mojim shivljenji segali.

Psalms 53.

O Bog! pomagaj mi savoljo svojiga imena, in perfodi mi pravizo v' svoji mozhi.

Uslifhi, o Bog, mojo molitev; poslushtaj besede mojih ust.

Sakaj ptuji so se soper mene vsdignili; in mogozhni me umoriti ishejo; in nimajo Boga pred svojimi ozhmi.

Ali pole, Bog mi pomaga; in Gospod je varh mojiga shivljenja.

Oberní hudo (*od mene*) na moje sovrashnike, in pokonzhaj jih po svoji resnizi.

Rad ti hozhem darovati, in tvoje ime, o Gospod, hvaliti; ker je tako dobrotljivo.

Sakaj reffhil me bofh is vsfh nadlog; in moje oko bo na moje (saterte) sovrashnike gledalo.

Predp. Ptujzi so se soper me vsdignili, in mogozhni so po mojim shivljenji segali.

Krivizhne prizhe so soper mé vftale, In kriviza" je fama sebe oblegála.

Ozhe nash.

IV. B e r i l o.

Is raslaganja psalmov od svetiga Avgufhtina
fhkofa.

Varoval si me pred sboram hudobneshev in pred derhaljo tistih, kateri hudobijo delajo. Le svojiga poglavarja (*Jesusa*) poglejmo. Koliko marternikov je tako terpelo, ali nizh se tako ne svetli, kakor on, glava marternikov; v' njem raslozhnifhi vidimo, kar so oni fku-fili. Varovan je bil pred derhaljo hudobneshev. Varoval ga je Bog, varoval je svoje telo, on Sin sam in zhlovek, ki je bil, ker je bil sin zhlovekov in Sin boshji: Sin boshji sa-voljo boshje natore, sin zhlovekov, ker je podobno hlapza na-se vsel. V' njegovi oblasti je bilo shivljenje dati, ali pa si ga spet perdobiti. Kaj so mu samogli sovrashniki storiti? Telo so umorili, dushe niso umorili. Preudárite! premalo bi bilo Gospodu marternike le s' besedo opominjati, ako bi jih s' sgledam ne bil poterdil.

Ko nad rasbojnika ste fhli s' mezhmi in kolmi me lovit. Vsak dan sim bil per vaf, in sim v' tempeljnu uzhil, in me niste popadli, in sdaj me stepeniga krishat peljete.

In ko so Jesusa s' rokami popadli, in ga vjeli, jim rezhe:

Vsak dan sim bil per vaf, in sim v' tempeljnu uzhil, in me niste popadli, in sdaj me stepeniga krishat peljete.

V. B e r i l o.

Veste, kakofhen je bil f-hod hudobnih Judov, in kolikanj jih je bilo, ki so krivizo dopernafhali. Kakofhno krivizo? Ker so hotli umoriti Gospoda, Jesusa Kristusa. Tolikanj dobrih del, jim pravi, sim pred vafhimi ozhmi storil, savoljo kteriga njih me hozhete umoriti? Vse njih bolnike je osdravil, fazelil vse njih betéshne, osnanel nebesfko kraljestvo, svaril njih pregrehe, de bi se jim bile one perstudile, ne pa sdravnik, kteri jih je sdravil. Pa vse te osdravljenja so nehvaleshni posabili, in kakor de bi bili v' hudi vrozhinski bolesni, so divjali v' sdravnika, kteri jih je bil prifhel sdravit, in so delali naklepe ga umoriti; kakor de bi bili hotli fkusiti, zhe je ref zhlovek, kteri bi samogel umreti, ali je kaj vezh ko zhlovek, kteri se ne bo dal umoriti. V' modrosti Salomona najdemo njih fklep. Obsodímo ga, pravijo, v' nar bolj nesframno smert; potlej ga poprafhajmo, in is njegovih besed se bo svedilo. Sakaj, ako je boshji Sin, naj ga refhi.

Ko so Judje Jesusa krishali, je tema postala, in okoli devete ure je Jesus s' velikim glasam savpil: Moj Bog! sakaj si me sapustil? In s' nagnjeno glavo je dusfho isdihnil.

Jesus je s' velikim glasam savpil in rekel: Ozhe! v' tvoje roke srozhim svojo dusfho.

In s' nagnjeno glavo je dusfho isdihnil.

VI. B e r i l o.

Jesike svoje so nabrusili ko mezh. Nikar naj Judje ne pravijo: Kristusa nismo umorili. Sakaj ravno sato so ga sodniku Pilatushu sdali, de bi bili viditi nedolshni nad njegovo smertjo. Ko jim je namrezh Pilatush rekel: Vi ga umorite; so mu odgovorili: Mi nimamo pravize koga umoriti. Hudobijo svoje pregrehe so hotli sriti na zbloveshkiga sodnika; ali so pa mar Boga, sodnika golufali? Kar je Pilatush storil, je bil ravno v tem, kar je storil, nekoliko njih pregrehe deleshen; pa zhe ga sh'njim presodimo, je bil veliko bolj nedolshen ko oni. Sakaj vstavljaj se jim je, kolikor je bilo mozh, de bi jim ga bil is rok otel, in sato je otepeniga pred njé perpeljal. Në, de bi ga bil preganjal, je Gospoda otepel, temuzh hotel je le njih serditosti sadoštiti, de, ko bi ga bili vidili otepeniga, bi se bili tako she ukrotili, in nehali sheleti njegove smerti. In tudi to je storil. Pa ker so le tisháli, veste, de si je roke umil in rekel, kar bi on ne bil storil, de je nedolshen nad njegovo smertjo. Vender je storil. Zhe je pa on kriv, ker je persiljen storil, so pa morebiti oni nedoshni, ko so ga silili, de je storil? Nikakor ne. Sakaj on je isrekel sodbo zhes-nj, on ga je ukasal krishati, in ga je, tako rekozh, sam umoril, in ví, o Judje, ste ga umorili. Kako ste ga umorili? S' ojstrimi jesiki, ker ste si jih nabrusili. In kedaj ste ga

umorili? Takrat, ko ste vpili: Krishaj, krishaj ga!

Svojo ljubo dušho sim sdal krivizhnikam v'roke, in moja erbfhina (*to je, Judje*) je postala ko lev v'gojsdu; moj sopernik je svoj glaf povsdignil soper mé rekozh: Sberimo se, in hitíte, de ga poshremo: djali so me v' samotno pufhavo, in vfa semlja je nad menojo shalovala, ker ga ni bilo najti, kateri bi me bil sposnal, in mi dobro storil.

Neufmiljeni moshje so soper mé vstali, in mojimu shivljenju niso persanesli.

Ker ga ni bilo najti, kateri bi me bil sposnal, in mi dobro storil.

Svojo ljubo dušho sim sdal i. t. d. *kakor sgorej.*

III. S O R N I Z A.

Predp. Otmì me, o Gospod! od njih, ki se soper mé vsdigujejo, ker so moje shivljenje pod se spravili.

Psaln 58.

Refshi me, o Bog, od mojih sovrashnikov, in otmì me od njih, ki se soper me vsdigujejo.

Refshi me od hudodelnikov, in pomagaj mi soper kervi sheljne ljudi.

Sakaj pole! lovili so me; mogozhni so na me planili.

Desiravno nisim bil kriv, in se nisim pregre-

fhil, o Gospod! nedolshno fim ravnal, in
pràv shivel.

Sbudi se, in pridi mi naproti, in poglej, in
tí, Gospod, Bog vojsk, ti Bog Israelov!

Sbudi se, in obišhi vse ljudstva: ne usmili se
jih, kateri hudo delajo.

Na vezher se bodo vernili, in bodo stradali
kakor psi, in okoli mesta hodili.

Glej, med seboj s'heptajo s' svojimi ustmi, in
njih shnabli so kakor mezhi; sakaj (*pravijo*)
kdo slifhi?

Ti pa, o Gospod! se jim bosh smejal, in bosh
vse nevernike v' njih storil.

Svojo mozh hozhem per tebi s-hraniti, ker si,
o Bog, moj varh.

Moj Bog, njegovo usmiljenje me bo prehi-
telo.

Bog mi bo pokasal, kaj moje sovrashnike zha-
ka; nikar jih (*prezej*) ne umòri, de kje
moje ljudstvo ne posabi.

Raskròpi jih s' svojo mozhjo, in podèri jih,
Gospod, moj varh!

Naj se savoljo greha svojih ust in savoljo be-
sed svojih shnablov v' svoji prevsetnosti vja-
mejo.

In od njih kletve in leshí se bo pravilo v'kon-
zhanji, kadar bodo v'jesi konzhani, in jih
ne bo vezh.

Tedaj bodo svédili, de Bog-gospoduje zhes
Jakopa in vse pokranje svetá.

Na vezher se bodo vernili, in bodo stradali ko
psi, in okoli mesta hodili.

Okoli se bodo klatili, de bi jedli, in bodo
godernjali, ko ne bodo nasiteni.

Jest pa hozhem od tvoje mozhi peti, in sju-
traj sgodaj tvoje usmiljenje vesel hvaliti;

Ker si ob zhasu moje nadloge, moja bramba in
moje perbeshalishe postal.

Hvalo ti hozhem peti, moj pomozhnik, sakaj
ti, o Bog! si moja bramba, moj Bog, moje
usmiljenje.

Predp. Otmì me, o Gospod! od njih, ki se
soper mé vsdigujejo, ker so moje shivlje-
nje pod sé spravili.

Predp. Moje snanze si delezh od mene djal,
vjet sim, in ne morem vùn priti.

Psaln 87.

O Gospod, Bog mojiga svelizhanja! nozh in
dan vpijem k' tebi.

Naj pride moja molitev pred té, nagni svoje
uho k' moji proshnji.

Sakaj moja dusha je polna nadlog, in moje
shivljenje je bliso groba.

Tistim me enaziga imajo, kateri v' jamo gredó;
sim ko zhlovek bres mozhi.

Kteri se f' shivimi nizh ne pezhá; ko pobi-
ti, kateri v' grobu leshe, katerih se vezh ne
spomnish, in kateri so od tvoje roke savor-
sheni.

Djal si me v' nar globokejsshi jamo, v' temo in
smertno sénizo.

Tvoj serd me silno tlazhi, in vse valove svoje
jese si zhes me raslil,

Moje snanze si delezih od mene djali, v'gnufobo si jim me postavil.

Vjet sim, in ne morem vùn priti; savoljorevfhine so moje ozhi oflabéle.

Gospod! zeli dan vpijem k'tebi, in stegujem svoje roke proti tebi.

Bofh li savoljo mertvih zhudeshe delal; ali jih bodo sdravniki obudili, de te bodo hvalili.

Ali bo kdo tvoje usmiljenje v' grobu, in tvojo refnizo v' pogubljenji osnаноval?

Ali se morejo tvoji zhudeshi v' temi sposnati, in tvoja praviza v' desheli posabljenja?

Jest pa vpijem k'tebi, o Gospod! in sjutraj pride moja molitev pred té.

Sakaj sametujesh, o Gospod! mojo molitev; sakaj odvrazhafh svoje oblizhje od mene?

Od svoje mladosti sim uboshen in poln nadlog; bil sim povifhan, in sim ponishan in prestrafhen.

Tvoja jesa je zhes me prifhla, in tvoji strahovi so me prestrafhili.

Kakor voda so me zeli dan obdajali; vfi fkupej so me obdajali.

Storil si, de moj prijatelj, blishni in moji snanzi savoljo (moje) revfhine delezih od mene stojé.

Predp. Moje snanze si delezih od mene djali, vjet sim, in ne morem vùn priti.

Predp. Shivljenje pravizhniga bodo salesovali, in nedolshno kri obsodili.

Pſalm 93.

O Bog, Gospod mashevanja! Bog, kteriga je mashevanje! skashi se.

Vsdigni se, sodnik semlje! poverni prevsetnim, kar saflushijo.

Kako dolgo se bodo greshniki Gospod! kako dolgo se bodo greshniki hvalili?

(*Kako dolgo*) bodo malopridno in hudobno govorili; (*kako dolgo*) bodo vsi, kteri krivizo delajo, bahali?

Gospod! tvoje ljudstvo satirajo, in tvojo erbfhino sfiskajo.

Vdove ubijajo in ptuje, in moreé firóte.

In pravijo: Gospod tega ne vidi, in Jakopov Bog tega ne vé.

Umejte, kteri ste neumni med ljudſtvam, in norzi, bodite kedaj pametni.

Ali, kteri je uho storil, ne sfishi? ali, kteri je oko naredil, ne vidi?

Ali, kteri nevernike ſvari, in ljudi v' pravizi uzhi, ne fhtraſuje?

Gospod posna misli ljudi, (in vé), de ſo nizhemerne.

Blagor zhloveku, kteriga ti, o Gospod, poduzhiſh, in kterimu ſvojo poſtavo osnanifh;

De mu v' hudih dneh loshej ſtorifh, dokler ſe ſa hudobniga jama ne ſkoplje.

Sakaj Gospod ſvojiga ljudſtva ne bo ſavergel, in ſvoje erbſhine ne bo ſapuſtil.

Dokler bo ſama praviza ſodbo delala, in derſhali ſe je bodo vsi, kteri ſo dobriga ſerza.

Kdo se bo s' menoj soper hudobne vsdignil?
ali kdo bo s' menoj ital soper hudodelnike?
Ako bi mi ne bil Gospod pomagal, bi bil she
fkoraj v' grobu leshal.

Ali ker sim rekel: Moja noga se opoteka; mi
je tvoje usmiljenje, o Gospod! pomagalo.

Po velikim shtevislu bolezhin mojiga serza so
tvoji troshti mojo dusho rasveselili.

Ali si li ti f' krivizhnim sodnikom sastopljen,
kteri v' sapovedi krivizo ismishljuje?

Shivljenje pravizhniga bodo salesovali, in ne-
dolshno kri obsodili.

Gospod pa je moje perbeshalishe, in moj Bog
je moja pomozh, na ktero se sanesem.

Povernil jim bo njih krivizo, in s' njih lastno
hudobijo jih bo pogubil; Gospod, nash Bog,
jih bo pogubil.

Predp. Shivljenje pravizhniga bodo salesovali,
in nedolshno kri obsodili.

S' golufnim jesikam so soper mé govorili,
In svoj ferd so v' besedah rasodeli, in sastonj
se soper mé vojfkovali.

Ozhe nash i. t. d.

VII. B e r i l o.

Is lista f. Pavla do Hebrejev v' 4. in 5. p.

Hitimo tedaj v' tisti pozhitik iti, de kdo
ravno v' takofhno nevero ne pade. Sakaj
shiva je beseda boshja in mozhna, in ostrej-
shi ko vsak na obe strani ojster mezh, in se-

she do lozhenja dufhe in duha, fklepov in musga, in raslozhi misli in namene serza. In nobena stvar ni nevidna pred njegovimi ozhmi, od kteriga govorimo. Ker imamo tedaj véliziga masfnika, kteri je v' nebesa prederl, Jesufa, Sina boshjiga; dershimó se vere. Sakaj nimamo véliziga masfnika, kteri bi ne samogel s' nashimi flaboštimi vred terpeti, ampak taziga, ki je bil ravno tako skushan v' vsih rezheh sunaj greha.

Sdali so me v' roke hudobneshem, in med krivizhne so me vergli, in niso sanesli mojimu shivljenju; mogozhni so se sbrali soper mé. In ko velikani so soper mé stali.

Ptujzi so se sperli soper mé, in mogozhni so moje shivljenje salesovali.

In ko velikani so soper me stali.

VIII. B e r i l o.

Perblishajmo se tedaj s' saupanjem sedeshu milosti, de usmiljenje dofeshemo, in milost najdemo, kadar nam bo pomozhi treba. Sakaj vsak vélíki masfnik is ljudi vset je postavljen sa ljudi v' tistim, kar Bogu gre, de daruje dari sa grehe, in de se jih samore usmiliti, kteri ne vedó in sajdejo, ker je tudi on s' flaboštjo obdan, in sato more ravno kakor sa ljudstvo, tako tudi sa-se darovati sa voljo grehov.

Hudobnesh je sdal Jesufa vélíkim duhov-

nam in starafhinam ljudstva. Peter pa je od delezh sa njim hodil, de bi konez vidil.

Perpeljali so ga pa h' Kajfashu, velizimu duhovnu, kjer so bili sbrani pismarji in fariseji.

Peter pa je od delezh sa njim hodil, de bi konez vidil.

IX. B e r i l o.

In nobeden si zhaſti ne vsame, sunaj kateri je od Boga poklizan kot Aron. Tako ſe tudi Kriſtuf ni ſam pozhaſtil, de bi véliki maſhnik poſtal, ampak kateri mu je rekel: Ti ſi moj Sin, danſ ſim te jeſt rodil. Ravno tako tudi v' drusim kraji rezhe: Ti ſi maſhnik na ve-komaj po redu Melhisedeka. On je v' dneih ſvojiga ſhivljenja na ſemlji molitve in proſh-nje njemu, kateri je ſamogel ga reſhiti od ſmertí, s' mozhnim vpitjem in f' ſolsami daro-val, in uſliſhan je bil ſavoljo ſvoje zhaſtitlji-voſti. In deſiravno je bil boſhji Sin, ſe je is tega, kár je terpel, pokorſhine nauzhil, in in kadar je vſe dopolnil, je poſtal vſim, kateri ſo mu pokorni, ſazhetek vezhniga ſhivljenja, in je bil od Boga imenovan véliki maſhnik po redu Melhisedeka

Od mojiga joka ſo mi ozhi otemnele, ker ſe je on, ki me je tolashil, delezh od mene odtegnil. Glejte vſe ljudſtva, ali je kaka bo-lezhina taka, ko moja bolezhina.

O vi vsi, ki tukaj memo greste, postojte in glejte.

Ali je kaka bolezhina taka, ko moja bolezhina.

Od mojiga joka so mi ozhi i. t. d. (*ko sgorej*).

H v á l n i z e.

Predp. Svojimu lastnemu Sinu Bog ni persanefel, temuzh sdal ga je sa naf vse.

Psalms 50.

se najde na 107. strani.

Predp. Svojimu lastnemu Sinu Bog ni persanefel, temuzh sdal ga je sa naf vse.

Predp. Moj duh v' meni od shalosti medli, in moje serze je prestrašeno v' meni.

Psalms 142.

Gospod! uflisli mojo molitev; poslusljaj mojo proshnjo savoljo svoje svestobe, uflisli me po svoji pravizi.

Ne hòdi v' sodbo f' svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo nobeden shiv zhlovek pravizhen obstal.

Sakaj sovrashnik preganja mojo dusho, do semlje je moje shivljenje poterl.

V' temo me je postavil, kakor tiste, kateri so she sdavnej umerli;

Moj duh v' meni od teshav omaguje, in moje serze je v' meni prestrašeno:

Mislim v' stare dni; premislihlujem vse tvoje dela, dobro preudarjam dela tvojih rok.

K' tebi stegujem svoje roke: moja dusha je kakor suha semlja pred teboj.

Uslislihi me hitro, o Gospod! moj duh flabi.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj; fizer bom tistim enak, kateri v' jamo gredó.

Daj mi hitro tvoje usmiljenje salslishati; sakaj v'te saupam.

Stori mi snano pot, po kateri mi je hoditi; sakaj tebe (imeti) shelim.

Gospod! refhi me od mojih sovrashnikov, k' tebi perbeshim; uzhi me tvojo voljo storiti, sakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh me vodi po ravni poti; Gospod! ohrani me per shivljenji savoljo svojiga imena.

Ispelji po svoji pravizi mojo dusho is nadlog, pokonzhaj po svojim usmiljenji moje sovrashnike.

In pogubi vse, kateri moji dushi teshave delajo; sakaj jest sim tvoj hlapez.

Predp. Moj duh v' meni od shalosti medli, in moje serze je prestrašeno v' meni.

Predp. Rasbojnik rasbojniku pravi: Mi dva fizer prejmeva, kar so najne dela vredne; ta pa kaj je storil? Gospod, spomni se me, kadar pridefh v' svoje kraljestvo.

Psaln 62. in 66. na 111. strani.

Predp. Rasbojnik rasbojniku pravi: Mi dva fizer prejmeva, kar so najne dela vredne; ta pa kaj je storil? Gospod, spomni se me, kadar pridešh v' svoje kraljestvo.

Predp. Kadar bo moja dufha medlela, o Gospod! spomni se svojiga usmiljenja.

Pesem Habakuka preroka v' 3. p.

Gospod! slishal sim tvoj glaf, in sim se prestrašhil.

Gospod! tvoje delo je, oshívi ga v' fredi let. V' fredi let bošh snano storil, v' svoji jesi se bošh usmiljenja spomnil.

Bog bo od juga prishel, in svéti is gore Faran.

Njegova zhašt je nebesa pokrila, in semlja je polna hvale njegove.

Njegova svetloba bo ko luzh; svetli sharki gredó is njegovih rok.

Ondi je skrita njegova mozh; pred njegovim oblizhjem pojde smert.

In hudizh pojde pred njegovimi nogami, stal je, in méril je semljo.

Pogledal je in raskropil narode; in gore, ktere so od nekdej, so bile rasméte.

Svetá hribje so bili ponishani pod stopinjami njegove vezhnosti.

Savoljo hudobi je sim vidil Etiopske fhotóre; sagrinjala Madjanske deshele so bile rasmetane.

Si li zhes reke jesen, o Gospod! je li nad
rekan i tvoj ferd? je li nad morjem rasfer-
denje tvoje?

Na svoje konje bosh sedel, in tvoji vosovi
bodo refhenje.

Sa ref bosh svoj lok napol savoljo persege,
ktero si rodovam storil.

Reke na semlji bosh rasdvojil; gore so te vi-
dile, in bitko jim je bilo; povodenj je
presihla.

Bresen se je dal flifhati; valóvi so svoje roké
nakvisihko molili.

Sonze in luna sta v' svojim stanu stala; poj-
dejo med blisketanjem tvojih pfhiz, med
svetlobo tvojih bliskajozhjih suliz.

V' jesi bosh semljo potlazhil, in v' serdu silno
prestrahil ljudstva.

Shel si pomagat ljudstvu svojimu, pomagat
s' svojim Kristu'am.

Poterl si poglavarja v' hishi hudobnesha, nje-
no dno si do gerla odkril.

Preklél si njegovo kraljevo palizo, glavo nje-
govih vojshakov, kateri so prishli ko pish,
de bi me raskropili.

Njih veselje je bilo, ko tistiga, kateri ubosiga
fkrivaj shrè.

Svojim konjem si v' morji pot napravil, v' bla-
to veliko voda.

Slifhal sim, in moje oferzhje se je sganilo;
savoljo glasu trepezhejo moji shnabli.

Naj gré gnjiloba v' moje kosti, in naj tezhe
spod mene.

De bi pozhival na dan nadloge, de bi shel
k' nafhimu opasanimu ljudstvu.

Sakaj figovo drevó ne bo zvetlo, terta tudi
ne bo selenela.

Oljka ne bo sadú pernešla, kakor je v' zvetji
kasala, in njiye ne bodo vshitka dale.

Ovze bodo is hleva isgnane, in goved ne bo
per jaflih.

Jest pa se bom v' Gospodu veselil, in poskako-
val v' Bogu svojim Jesusu.

Gospod Bog je moja mozh, in bo moje noge
jelénovim enake storil.

In premagaviz me bo po mojih vishavah vo-
dil v' psalmih prepevajozhiga.

Predp. Kadar bo moja dusha medlela, o Gos-
pod! spomni se svojiga usmiljenja.

Predp. Spomni se me, Gospod! kadar pri-
desih v' svoje kraljestvo.

*Psaln 148. 149. in 150. kakor na 114.
strani.*

Predp. Spomni se me, Gospod! kadar pri-
desih v' svoje kraljestvo.

V' temoto me je djal,

Ko mertve, kateri so she v' grobu.

Predp. Nad njegovo glavo so postavili napis
njegoviga obsojenja: Jesuf Nazarenfki, kralj
Judov.

Hvalna pesem Zaharijeva: Hvaljen bodi Gos-
pod, Israelov Bog! i. t. d. *kakor na 117.
strani.*

Predp. Nad njegovo glavo so postavili napis njegoviga obsojenja : Jezus Nazarenski, kralj Judov.

Kristus je bil sivoljo naš pokoren do smerti, smerti pa na krishi.

Po tem se moli šo psalm: Usmili se me i. t. d. ki je na 107. strani.

M o l i t e v.

Poglej milostljivo i. t. d. *kakor na 122. strani.*

U r e.

Ure, ki se molijo sjutra, to je: prva, tretja, šesta in deveta se najdejo na 119. strani.

S v e t a m a š h a.

Danš maslnik vshije sveto hostijo, ki je bila vzheraj posvezhena. Maslnik v' zherno oblezhen, pride do altarja, poklekne, in na obrasu leshé Boga moli. Na altarji ne goré luzhi, ker je Jezus, nebesška luzh, po zhloveshki natori, umerl. Kadar je nekaj zhafa na obrasu leshé molil, vstane, in gre k'bukvam, bere in moli, kar bo sdaj povedano:

Berilo is Oseja preroka v' 6. p.

To govori Gospod: v' svoji britkosti bodo sgodaj k'meni pertekli; pridite, in vernimo se k' Gospodu: sakaj on naš je vjel in naš bo reshil; udaril, in sazeli naš bo. Zhes dva dni naš bo oshivil, in tretji dan naš bo obu-

dil, in per njem bomo shiveli. Sposnali ho-
mo Gospoda, in sa njim hodili, de ga sposna-
mo. Ko sarija je perpravljen njegov ishod,
in k' nam bo prishel ko spomladanski in je-
senski desh na semljo. Kaj ti bom storil, Efraim?
kaj ti bom storil, Juda? Usmiljenje do vas bo
ko jutranja megla in ko rosa, ktera s' jutram
sgine. Sato sim jih po svojih prerokih hudo
imel, in s' besedo svojih ust moril, in sodba
zhes tebe se bo ko luzh svetila. Ker usmilje-
nje sim hotel, in ne daritve, in snanje boshje
bolj ko shgavne daritve.

Sl. Hvala Bogu.

Gospod! flishal sim tvoj glas, in sim se
prestrahil; tvoje dela premishljujem, in se
bojim. Med dvema sverinama bosh sposnan;
ko zhas pride, se bosh rasodel. Kadar bo she
moja dusha medlela, se bosh v'jesi usmilje-
nja spomnil. Is Libana bo Bog prishel, in
'Sveti f' senizhne in goshavne gore. Njegovo
velizhastvo je nebesa pokrilo, in semlja je pol-
na njegove hvale.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Ustanite.

O Bog! kateri si Judesha savoljo njegove
pregrehe shtrafal, in rasbojniku sa njegovo
prizhanje plazhilo dal, daj nam tvojo milost
obzhutiti, de, kakor je Jesus Kristus, nash
Gospod, v' svojim terpljenji obéma, vsakimu

posebej po saflushenji povernil, tako tudi nam staro smoto odvsame, in naš gnade svojiga vsflajenja deleshne storí. Kteri f' teboj shivi i. t. d.

Berilo is II. Mojsefovih bukev v' 12. p.

Tisti zhaš je Gospod Mojsefu in Aronu v'Egiptu rekel: Ta mesez naj bo per vaš sa-zhetik vsih meszov; naj bo prvi med meszi v' letu. Govorita k' vřim sboru Israelovih otrók in povejta jim: Deseti dan tega mesza naj vsakteri vsame jagnje sa svojo drushino in bisfo. Ako je pa manjšhi drushina, kakor jih je treba, de jagnje snedó, naj svojiga so-feda pervsame, kteri se njegove hiřhe dershi, dokler ne bo toliko duřh, de bodo mogli jagnje snesti. Jagnje pa bodi bres madesha, on, léta star; ravno taziga vsemite tudi kos-lizba. In perhranite ga do řhtirnajřtiga dneva tega mesza, in vse kerdelo Israelovih otrok naj ga na vezher sakolje. Naj vsamejo od njegove kervi, in naj s'njo pomashejo oba pod-boja in sgornji duriz vrat hiřh, v' kterih ga bodo jedli. In tisto nozh naj jedó meso per ognji pezheno in opresne kruhe f' poljško sa-lato. Od njega ne jejte nizh řroviga ali na vodi kuhaniga, ampak le per ogenji pezheno; pojejte glavo s' njegovimi nogami in drobam vred, in njegove kosti ne slomite. In nizh ne sme od njega ořtati do jutrajřhnjiga dneva. Zhe kaj ořtane, řoshgite v' ognji. Jejte pa ga tako:

Svoje ledje imejte opasano, zhevlje imejte na nogah, palize v' rokah dershte, in naglo jejte, ker to je fase (to je memohod) Gospodov.

Sl. Hvala Bogu.

Gospod! refhi me od hudobnih ljudi, in varuj me pred krivizhnim móshem. Kteri hudobije v' serzu ismishljujejo, in se vsak dan bojujejo. Brusijo svoje jesike ko kazha, modrašov strup je pod njih shnablih. Gospod! varuj me gresniku v' roke, in refhi me od krivizhnih ljudi, kteri moje noge spodbiti mislijo. Prevsetni mi fkrivaj saderge napravljajo, in vervi ko mresho sprostitirajo, in sraven pota mi past nastavljajo. Rekel sim Gospodu: Ti si moj Bog, Gospod! uflifhi glas moje proshnje. Gospod, o Gospod, moj mogozhni odrefhenik! na dan boja si mojo glavo pokril. Gospod! ne sdaj me soper moje shelje gresniku, soper mé so naklepe delali, ne saputti me, de se kjé ne povishajo. Vse njih salesovanje, in vse kar si s' ustni persadevajo, naj na-nje pade. Ali pravizhni bodo tvoje ime hvalili, in poboshni bodo pred tvojim oblizhjem prebivali.

Terpljenje Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, ki ga je sveti Janes popisal. 18. p.

Kc je bil Jesus to isgovoril, je s' svojimi uzhenzi fhel zhes potok Zedron, kjer je bil vert, v' kteriga je fhel on in njegovi uzhenzi.

Vedel je pa tudi Judesh, kateri ga je sdal, sa ta kraj: sakaj tjekaj je Jesus pogosto s' svojimi uzhenzi hodil. Judesh tedaj je strasho, in flushabnikov od velizih duhovnov in farisejov s' seboj vsel, in je prifhel tje s' laternami in baklami in oroshjam. Jesus tedaj, ki je vedil vse, kar je imelo zhes-nj priti, je naprej stopil in jim djal: Koga ishete? Odgovorili so mu: Jesusa Nazarenskiga. Jesus jim rezhe: Jest sim. Stal je pa tudi Judesh per njih, kateri ga je sdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jest sim, so nasaj stopili, in na semljo padli. Sopet jih je tedaj vprashal: Koga ishete? Oni pa so rekli: Jesusa Nazarenskiga. Jesus je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jest; ako tedaj mene ishete, pustite te prozhititi. De so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisim nobeniga is njih sgubil. Simon Peter tedaj, ki je mezh imel, ga je isderl, in je po hlapzu veliziga duhovna mahnil, in mu desno uho odsekal. Hlapzu pa je bilo ime Malhus. Jesus je tedaj Petru rekel: Vtakni svoj mezh v' nosbnizo; ne bom li pil kelha, kteriga mi je Ozha dal? Strasha tedaj in poglavar in hlapzi Judov so Jesusa popadli, in so ga svesali. In so ga pervizh k'Anasu peljali, bil je namrezh Kaifeshov tast, kateri je tisto leto veliki duhoven bil. Bil je pa Kaifesh tisti, kateri je bil Judam svet dal: De je bolje, de en zhlovek umerje. Sa Jesusam pa je shel Simon Peter in drug uzhenz. Tisti uzhenz pa je bil snan velikimu duhovnu, in je s' Je-

susam vred v' dvorišhe velikiga duhovna fhel. Peter pa je per vratih sunaj stal. Uni uzheniz tedaj, kateri je velikimu duhovnu snan bil, je vunkaj fhel, in je govoril s' vratarizo, in je Petra noter peljal. Rezhe tedaj dekla vratariza, Petru: Ali nisi tudi ti smed uzhenzov tega zblloveka? On rezhe: Nisim. Hlapzi pa in flushabniki so stali per sberjavzi, ker je bilo mras, in so se grel; stal je pa s' njimi tudi Peter, in se je grel. Veliki duhoven tedaj je Jesusa sa njegove uzhenze vprafhal in sa njegov uk. Jesus mu je odgovoril: Jest sim ozhitno pred svetam govoril; jest sim vselej v' f-hodnizi in v' tempeljnu uzhil, kamor se vsi Judje f-hajajo, in na skrivnim nisim nizh govoril. Kaj me vprafhafh? Vprafhaj te, kateri so flifhali, kaj sim jim govoril; lej oni vedo, kaj sim jest govoril. Kadar je pa to bil rekel, je eden is flushabnikov, kateri je sraven stal, Jesusa sa uho udaril rekozh: Tako odgovarjafh velikimu duhovnu? Jesus mu je odgovoril: Ako sim hudo govoril, sprizhuj od hudiga; ako pa prav, kaj me lijesh? In Ana ga je svesaniga h' Kajfeshu, velikimu duhovnu, poslal. Simon Peter pa je stal, in se je grel. Rekli so mu tedaj: Nisi tudi ti is njegovih uzhenzov? On je tajil in rekel: Nisim. Eden od hlapzov velikiga duhovna, striz tistiga, kterimu je bil Peter uho odsekal, mu rezhe: Te nisim jest vidil na vertu per njem? Peter je tedaj sopet tajil, in sdajzi je petelin sapel. Peljejo tedaj Jesusa od Kajfsha v' sodno hisho. Bilo

je pa s jutraj; in oni niso fhli v' sodno hisho, de bi se ne omadeshevali, temuzh de bi velikonozh jesti smeli. Pilatush je torej k' njim vunkaj fhel, in je rekel: Kakoshno toshbo pernefete soper tega zhloveka? Odgovorili so, in mu djali: Ako bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili sdali. Pilatush jim je tedaj rekel: Vsamite ga vi, in obsodite ga po svoji postavi. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. De se je beseda Jesufova dopolnila, ktero je govoril nasnanje dajozh, f' kakoshno smertjo bo umerl. Pilatush je tedaj soper v' sodno hisho fhel, in je Jesufa poklizal, in mu rekel: Ti si kralj Judovski? Jesus je odgovoril: Govorish to sam is sebe, ali so ti drugi od mene povedali? Pilatush je odgovoril: Kaj sim jest Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so mi te sdali, kaj si storil? Jesus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta: ako bi moje kraljestvo od tega sveta bilo, bi se moji flushabniki pazh bojevali, de bi ne bil Judam sdan; sdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilatush mu je tedaj djal: Tedaj si ti kralj? Jesus je odgovoril: Ti pravish, de sim jest kralj. Jest sim v' to rojen, in sato na svet prishel, de resnizi prizham; sledni, kateri je s resnize, moj glas poslusha. Pilatush murezhe: Kaj je resniza? In ko je bil to rekel, je soper k' Judam vun fhel, in jim rezhe: Jest nobene krivize nad njim, ne najdem. Na vada je pa per vas, de vam o velikonozhi eniga ispustim; hozhete tedaj, de vam

kralja Judov ispuštim? Vpili so tedaj sopet vsi rekozh: Ne tega, ampak Baraba. Baraba pa je bil rasbojnik. Na to je tedaj Pilatush Jesusa vsel in gajshljaj. In soldatje so krono is ternja spletli, in mu jo na glavo djali, in ga v' shkerlatasto oblazhilo oblekli. In so pred-nj stopali in djali: Posdravljen bodi kralj Judovski, in so mu jih sa uho dajali. Pilatush je tedaj sopet vunkaj fhel, in jim rezhe: Lejte, perpeljem vam ga vun, de sposnate, de nobene krivize nad njim ne najdem. (Jesuf je tedaj vunkaj fhel, in ternjevo krono in shkarlatasto oblazhilo nefel). In (Pilatush) jim rezhe: Lejte zhlovek. Ko so ga tedaj veliki duhovni in flushabniki vidili, so vpili rekozh: Krishaj, krishaj ga. Pilatush jim rezhe: Vsa-mite in krishajte ga vi; sakaj jest ne najdem krivize nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi more umreti, ker se je Sina boshjiga delal. Kadar je tedaj Pilatush to govorjenje flishal, se je she bolj bal. In je sopet v' sodno hišho fhel, in je djal Jesufu: Od kod si ti? Jesuf pa mu ni odgovora dal. Pilatush mu tedaj rezhe: Meni ne odgovorish? Ne vesh, de imam oblast te krishati, in imam oblast te ispuštiti? Jesuf je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti zhes mene, ako bi ti ne bilo od sgoraj dano. Sa tega voljo ima tisti, kateri ti me je sdal, vezhi greh. In odsdej je Pilatush ifkal ga ispuštiti. Judje pa so vpili rekozh: Ako tega ispuštish, nisi zefarjev prijatelj, sakaj sledenj, kateri se

kralja dela zesarju soper govori. Pilatush tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jesusa vunkaj perpeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, ktero se imenuje Litostratos, po Hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa velikonožni perpravljjanja dan okoli shesta ure, in rezhe Judam. Lejte vash kralj. Oni so pa vpili: Prozh s' njim, prozh s' njim, krishaj ga. Pilatush jim rezhe: Vashiga kralja bom krishal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, rasun zesarja. Takrat tedaj jim ga je sdal, de bi krishan bil. Vseli pa so Jesusa in vunkaj peljali. In je svoj krish nesožh vunkaj sbel na mesto, ki se imenuje mertvashkih glav, po Hebrejsko pa Golgata. Ondi so ga krishali, in s' njim dva druga, od vsake strani eniga, na sredi pa Jesusa. Napisal je pa Pilatush tudi napif, in ga verh krisha djal. Bilo je pa pisano: JESUS NAZARENSKI, KRALJ JUDOVSKI. Ta napif je tedaj veliko Judov bralo; sakaj kraj, kjer je bil Jesus krishan, je bil bliso mesta. Bilo je pa pisano po Hebrejsko, po Geršhko, in po Latinsko. Veliki Judovski duhovni tedaj so rekli Pilatushu: Nikar ne pisfi kralj Judovski, temuzh, de je on rekel: Judovski kralj sim. Pilatush je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. Soldatje tedaj, kakor so bili Jesusa krishali, so njegove oblazhila vseli, (in so naredili shtiri dele; vsakterimu soldatu del) in sukno. Suknja pa je bila bres fhiva, od verba szelama tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne reshi-

mo, temuzh losajmo sa njo, zhidava bode. De se je pismo dopolnilo, ki pravi: Moje oblazhila so med seboj rasdelili, in sa mojo fuknjo so losali. In soldatje fizer so to storili. Sraven krisha Jesusoviga pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere Maria Kleofova in Maria Magdalena. Kadar je tedaj Jesus mater in uzhenza, kteriga je ljubil, sraven stati vidil, rezhe svoji materi: Shena, lej tvoj sin. Potlej rezhe uzhenzu: Lej tvoja mati. In od tiste ure jo je uzhenz k' sebi vsel. Po tem, ker je Jesus vedil, de je vse dokonzhano, de bi se pismo dopolnilo, je djal: Shejin sim. Stala je pa ondi posoda polna jeshi. Oni pa so gobo s' jeshiam napojili, in na hisop nataknil, ter mu jo k' ustam podali. Kadar je bil tedaj Jesus jeshi vsel, je rekel: Dopolnjeno je. In je glavo nagnil, in dusho is sebe dal. (*Tukej se poklekne*). Judje tedaj, (ker je bil dan perpravljanja) di bi trupla v' saboto na krishi ne ostale (tisti sabotni dan namrezh je bil velik) so Pilatusha prosili, de bi se jim kosti sterle, in de bi se sneli. Soldatje so toraj prishli, in so fizer pervimu kosti sterli in drugimu, kteri je s' njim krishan bil. Ko so pa k' Jesusu prishli, ker so vidili, de je she mertev, mu niso kosti sterli. Temuzh eden soldatov je f' sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je kri in voda is nje tekla. In kteri je vidil, je sprizheval, in njegovo prizhevanje je resnizhno. In on ve, de resnizo govori, de tudi vi verujete. To se je namrezh sgodilo,

de je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne sferite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo va-nj, kteriga so prebodli.

Mafhnik stopi na sredo altarja, in moli navadno molitev pred branjem svetiga evangelja: Ozhiš mi i. t. d. ki je na 6. strani, in po tem bere per bukvah:

Po tem pa je Joshef is Arimateje (ker je bil Jesufov uzheniz, to de fkrivaj savoljo strahú pred Judi) Pilatusha profil, de bi Jesufovo telo snel. In Pilatush je dovolil. Prishel je tedaj, in Jesufovo telo snel. Prishel je pa tudi Nikodem, kteri je bil vpervizh ponozhi k' Jesusu prishel, in je pernesel sméfi mire in aloe okoli sto libèr. Vsela sta tedaj Jesufovo telo, in ga v' tanzhizo s' dishavami vred savi-la, kakor je per Judih shenga pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil krishan, vert, in na vertu nov grob, v' kteriga nihzhe she ni bil poloshen. Tam tedaj sta savoljo dneva perpravljanja Judov, ker je grob bliso bil, Jesusa poloshila.

Sdaj zerkev sa vse ljudi, vfaziga stenu in vfake vere moli, ker je tudi Jesuf sa vse umerl, je vfih od-refhenik in frednik per Bogu Ozhetu. Nihzhe ne more k' Ozhetu v' nebefa, kakor po Kristufu. Vfi ljudjé se samorejo Jesufoviga saflushenja vdeleshiti, zhe v' Jesusa in v' njegovo sveto zerkev vérujejo, in po njegovih sapovedih shivé. Kakor je Jesuf is ljubeshni do ljudi umerl, tako tudi mati katolishka zerkev vfak dan sa vse ljudi moli, in danf pa she posebno to ozhitno stori, ker sheli, de bi vfi

ljude na semlji Boga práv spoznali, grešniki se k' Bogu obrnili, krivoverzi in neverniki, kateri s'he niso v' pravi zerkvi, po milosti boshji va-njo perpeljani bili, de bi samogli Jesufoviga nefkonzhniga saflushenja deleshni in svelizhani biti. Pred vsako teh molitev je kratko poduzhenje, ktero mas'nik poje, ktero pové, kaj naj v' molitvi sefebno Boga profimo.

P r o f h n j e.

Molímo, preljubi! sa sveto zerkev boshjo, de jo Bog in nash Gospod po vsm svetu v' miru ohrani, sedini in varuje, ji vse poglavarstva in oblasti podvershe, in nam mirno in pokojno shiveti da, de bi samogli zhasiti Boga Ozheta vsigamogozhniga.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Ustanite.

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki si svoje velizhastvo vsm ljudstvam, ki so v' Kristusu, rasodel, ohrani dela svoje milosti, de tvoja po vsm svetu ras'hirjena zerkev s' stanovitno vero v' hvaljenji tvojiga imena ostane. Poravno tistim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molímo tudi sa presvetiga ozheta, papesha nashiga I., de ga Bog in nash Gospod, kateri ga je perviga shkofa isvolil, frezhniga in sdraviga svoji sveti zerkvi ohrani, de bi samogel sveto ljudstvo boshje vladati,

M o l í m o .

Poklenimo!

Ustanite.

Všigamogozhni, vezhni Bog! ki je v' tvojim fklepu vse uterjeno, uflishi milostljivo nafhe proshnje, in ohrani nam po svojim usmiljenji isvoljeniga veliziga pastirja, de kerfhanfko ljudstvo, ki ga ti vladash pod toljkim pape-sham, v' saflushenji svoje vere bolj in bolj raste. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molímo tudi sa poboshniga nashiga ftko-fa I., de mu Bog in nash Gospod, kateri mu je po svoji milosti tesho te fhkofije naloshil, svojo gnado dodeli, de bi savoljo zhloveshke flaboſti pod veliko tesho ne omagal.

M o l í m o .

Pokleknimo!

Ustanite.

Všigamogozhni, vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga fhkofa, in pelji ga po poti vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjo, kar tebi dopade, shelel, in s' vſo mozhjo ſtoril. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molímo tudi sa vse fhkofe, mafhnike in vse duhovne flushabnike, prizhevavze, devize, vdove in sa vse ſveto ljudſtvo boshje.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Všigamogozhni, vezhni Bog! ki tvoj duh zelo zerkev posvezhuje in vlada, ušlišhi nas, ki te sa vse duhovske stanove ponishno prosimo, de bi ti vsi stanovi s' pomozhjo tvoje gnade svešto flushili. Po Gospodu našhim i. t. d.

Molímo tudi sa našhiga svetljiga zesarja I. de mu Bog in našh Gospod vse neverne narode podvershe, in nam veden mir dodeli.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Všigamogozhni vezhni Bog, v'zhigar roki so oblasti vsih, in pravize vsih kraljestvo, poglej dobrotljivo na našhe keršhanfko zesarstvo, de ljudstva, ktere v' svojo divjáshino saupajo, mozh tvoje desnize smaga. Po Gospodu našhim i. t. d.

Molímo tudi sa kersta sheljne, de jim Bog in našh Gospod ušhesa ferz in vrata svoje milosti odpre, de bi se tudi oni po odpushejni vsih grehov per s. kerstu sadobljenim v'Jezusu Kristusu Gospodu našhim snajdli.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Všigamogozhni vezhni Bog, kteri svojo

zerkev s' novimi otrozi vedno bogatish, vikhaj vero in rasumnost nashim kersta sheljnim, de bodo, prerojeni v' svetim kerstu, shtevila tvojih boshjih otrók perfhteti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Prošimo, preljubi nashi, Boga vsigamogozhniga Ozheta, de svet od vsih smot ozhifiti, bolesni odvsame, lakoto preshene, jezhe odpre, vesi rasveshe, popotnikom frezhen prihod, bolnikom sdravje in tistim, ki so na vodi, frezhno na suho priti dodeli.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Vsigamogozhni vezhni Bog, troshhtar shalostnih, mozh nadloshnih, uflifhi proshnje vsih, ki v' kateri koli nadlogi v' té klizhejo, de, se vsi v' svojih potrebah od tebe prejete milosti vesele. Po Gospodu nashim i. t. d.

Molímo tudi sa krivoverez in odlozhene, de jim Bog in nash Gospod vse smote v' veri odvsame, in jih v' sveto mater katolifhko in apostolfsko zerkev nasaj perpelje,

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Vsigamogozhni vezhni Bog, ki vse reshish, in nobeniga pogubiti ne shelish, po-

glej na dušhe od hudizheve golufije preslepljene, de serza smotenih vso krivoversko hudobijo odvershejo, se poboljšhajo, in se k' edinosti tvoje refnize vernejo. Po Gospodu našim i. t. d.

Molimo tudi sa terdovratne Jude, de jim Bog in naš Gospod sagrajalo od njih serz odvsame, de bi tudi oni sposnali Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga.

Všigamogozhni vezhni Bog, kateri tudi terdovratnim Judam svoje milosti ne odpovešh, ušlišhi naše prošnje, ktere sa to oslepljeno ljudstvo storimo, de sposnajo luzh tvoje refnize, ktera je Kristus, in so od svoje flepote refheni. Po ravno tistim Gospodu našim i. t. d.

Molimo sa nevernike, de jim všigamogozhni Bog odvsame hudobijo is njih serz, de bi svoje malike savergli, in se vernili k' shivimu in pravimu Bogu, in njegovimu edinimu Sinu, Jesusu Kristusu Gospodu našim.

M o l í m o.

Pokleknimo!

Vstanite.

Všigamogozhni vezhni Bog, kateri ne shelish smerti grešhnikov, temuzh de bi shiveli, ušlišhi milostljivo našho molitev, in refshi jih od malikovanja, in perdrushi jih svoji sveti zerkvi v' zhašt in hvalo svojiga imena. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti sve-

tiga Duha , Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Zhefhenje svetiga krisha.

*Mafhnik po teh opravljenih molitvah slezhe
plajsh , gré sa altar , vsame ondi sa-
gernjeno podobo krishaniga Jesi sa , jo
na voglu altarja od verha nekoliko od-
gerne , in proti ljudem obernen sapoje :*

Glejte krisha déblo sveto !

Kjer je b'lo sa naf raspeto

Svelízhanje svetá !

Pred-nj pokleknímo ,

Práv hvaleshno ga molímo

Svelízharja Bogá.

Tako trikrat sapoje , in preden tretjizh sapoje , vso
podobo Jefusovo na fredi altarja odgerne , kar po-
meni , de je bil Jefus nar poprej v' Judei , potlej
sunaj Judeje in po vřim řvetu osnanjen . Po tem
neře mafhnik odgernjeno podobo krishaniga Jefusa
po zerkvi nekoliko prozh od veliziga altarja , jo po-
lořhi na meřto sa-njo pogernjeno , potlej gré sa al-
tar , isuje zhevlje , in gré řveti krish (Jefusa) mo-
lit ; trikrat poklekne in moli , potlej ga kufhne ,
gré sa altar , se obuje , řtopi k' altariu , in oblezhe
plajřh . To tudi drugi duhovni řtoré . Po tem
mafhnik in drugi beró ali pojejo ozhitanje , kakor
de bi Jefus ř' krisha řvojim řovrašnikam njh ne-
hvaleshnořt ozhitál , in jih opominjal ře řpokoriti ,
kar tudi naf greřbnike řadene . Kakor řo duhovni

Jesufa molili, njegovo sveto podobo kufhevali;
tako ga tudi verni molíte rekozh:

Molímo te, Gospod Jesuf Kristuf, in te
hvalimo, ker si f' svojim svetim krishem svet
odrefhil.

O z h i t a n j e.

Ljudstvo moje! kaj sim ti storil, ali v' zhem
sim te shalil? odgovòri mi.

Sato, ko sim te is Egiptovske deshele ispe-
ljaj, si perpravilo krish svojimu Svelizharju.
O sveti Bog!

Sveti Vfigamogozhni!

Sveti Vezhni, usmili se nas!

Sato, ko sim te fhtirdeset let po pufhavi vo-
dil, in te s' mano shivil, in te v' obiluo ro-
dovitno deshelo perpeljal, si svojimu Sve-
lizharju krish perpravilo.

O sveti Bog! i. t. d. (*se pousame ko sgorej.*)

Kaj vezh bi ti bil fhe mogel storiti, de bi ne
bil storil?

Ko svoj nar lepshi nograd sim te safadil, in
ti si mi pregrenko postalo; sakaj s' jesiham
si mojo shejo gasilo, in f' sulizo si svojimu
Svelizharju stran prebodlo.

O sveti Bog! i. t. d. (*ko sgorej.*)

Ljudstvo moje! kaj sim ti storil, ali v' zhem
sim te shalil? odgovòri mi.

Jest sim savoljo tebe Egipt s' vsimi pervorojen-
zi vred udaril, in ti si mene tepsti sdalo.

Ljudstvo moje kaj sim ti storil, i. t. d. (*ko sgorej.*)

Jest sim tebe is Egipta ispeljal, Faraona v'ru-
dezhim morji utopil; in ti si mene velikim
duhovnam sdalo.

Ljudstvo moje, kaj sim ti storil, i. t. d.

Jest sim morje pred teboj odperl, in ti si
f' sulizo mojo stran odperlo.

Ljudstvo moje i. t. d.

Jest sim v'stebru oblaka pred teboj hodil, in
ti si mene peljalo v' Pilatushevo sodishe.

Ljudstve moje i. t. d.

Jest sim tebe v' pufhavi s'mano shivel, in ti
si mene f' pestimi in gajshljami teplo.

Ljudstvo moje i. t. d.

Jest sim tebe s' vodo shivljenja is fkale napo-
jil, in ti si mene s'sholzam in jesiham na-
pajalo.

Ljudstvo moje i. t. d.

Jest sim savoljo tebe Kananske kralje udaril,
in ti si mene f' terstam po glavi bílo.

Ljudstvo moje i. t. d.

Jest sim tebi dal kraljeve palizo; in ti si meni
ternjevo krono na glavo postavilo.

Ljudstvo moje i. t. d.

Jest sim tebe s' veliko mogozhnostjo povikshal,
in ti si mene na deblo krishia obesilo.

Ljudstvo moje! kaj sim ti storil, ali v' zhem
sim te shalil? odgovòri mi.

Predpevk. Tvoj krish, o Gospod! mólimo, in
tvoje sveto vstajenje hválinio in zhaštímò;
sakaj, glej, savoljo lesa je veselje zelimu
svetu doshlo.

Pſalm. Uſmili ſe naſ , o Bog ! in ſhegnáj naſ ,
oberni k' nam ſvoje oblizhje , in uſmili ſe naſ.

Predpevk. Tvoj krish , o Goſpod ! mólimo ,
in tvoje ſveto vſtajenje hvalimo in zhaſtimò ;
ſakaj , glej , ſavoljo leſa je veſelje zelimu
ſvetu doſhlo.

*Sdaj ſe poje Jeſuſu Kríſtuſu v' zhaſt , ker
je na krishi ſovraſhnika naſhiga ſve-
lizhanja premagal.*

Krish preſveti , prezhaſtljivi !

Lépfhiga drevéſa ni ;

Gojſd nobeden premenljivi

Ga ne ſmore , ne rodí.

Leſ , ſheblji preljubesnjivi !

Vezhni Bog na vaſ veſí.

* *
*

Jesik poj ſveto reſnízo ,

Svet'mu krishu vezhno zhaſt ,

Jeſuf je pregnál krivízo ,

Smagal je pekla.oblaſt.

Potolaſhil je pravízo ,

Umorjen ſa greha flaſt.

* *
*

Krish preſveti , prezhaſtljivi

Lépfhiga drevéſa ni ;

Gojſd nobeden premenljivi

Ga ne ſmore , ne rodí.

Adam, Eva sta grešila,
Sapeljana od pekla;
Jih odrešbit' je fklenila
Milošt vezhniga Bogá,
De na lešu bo ismila
Greh nesfrezhniga lešá.

* *

*

Lef, sheblji preljubesnivi!
Vezhni Bog na vaf veši.

* *

*

Nam v' nebefa pomagati
Je bil ta fklep boshji sbran;
Kter' je hotel sapeljati,
Je tud' sam bil sapeljan;
Tam Bog hozhe sdravje dati,
Kjer nam je bil strup savdan.

* *

*

Krish presveti i. t. d. (*se pous.ko sgorej*).

* *

*

Zhaf obljuje se perblisha,
Dan refhenja sasori;
Is nebef se Bog ponisha,
Zhista devíza ga rodí.
Oh, na strašnim lešu krisha
V' nashim mesu umret' shelí!

* *

*

Lef, sheblji i. t. d. (*ko sgorej*).

V' jaflizah sa naf srotize
Svet otrok jezhi perkrit,
Sraven matere devize
Je v' plenize Bog povit.
Oh, nedolshnimu rozhize
Greh nash fili uklenit!

* * *

Krish presveti i. t. d.

* * *

Mine trideseto léto,
Kmal shivljenje dokonzhá;
Nam dobit' nebo odvseto,
Se v' terpljenje sam podá;
Vsdignjen je na deblo sveto,
Sa pregrehe vs'ga svetá.

* * *

Lef, sheblji i. t. d.

* * *

Silna sheja ga perpeka,
Terni bodejo glavo,
Oh, is ferza se isteka
Sveta refhnja kri s' vodo;
Sveta in prezhudna reka,
Ktera pere vso semljo!

* * *

Krish presveti i. t. d.

Vpogni se drevó visoko,
Svetim udam se udaj;
Ne raspenjaj jih shiroko,
Deblo omezhi se naj;
Ranjeni so dost' globoko,
Naj dobé pozhitek sdaj.

* *
Lef, sheblji i. t. d.
* *

* *
Ti samo si le nosilo
Dragi dar sa grehe dan;
Is potopa si rešhilo,
Kakor barka, svet konzhan;
Jagjne pa te je oblilo
S' kervijo is svojih ran.

* *
Krish presveti i. t. d.
* *

*
Zhašt in hvala svet' Trojizi,
Zhašt Ozhetu stvarniku;
Hvala Sinu na desnizi,
Jesufu Svelizharju;
Svet'mu Duhu, sgol rešnizi,
Zhašt njemu nekonzhnimu.

* *
Lef, sheblji prelubesnjivi!
Vezhni Bog na vas viši.

*Kadar so duhovni Kristusa krishaniga mo-
lili, in pesmi odpeli; gredo v' prozėsii*

*po sveto hóstijo, ktera je bila uzherej
sa danashnji dan posvezhena, in med
tém, ko jo na véliki altar nesejo, po-
jejo to pesem:*

Kraljevo snamnje, lej, stoji,
Svet krish, nebeshka luzh gorí;
Na njem Shiviljenje smert stori,
Shiviljenje f' smertjo nam dobí.

* * *

Sa naf je od kervi nesnan,
Odperta je njegova stran;
Lije mu reshnja kri is ran,
De je bil greh svetá opran.

* * *

Sdaj je Svelizhar dokonzhál,
Kar je shé David prerokvál,
In všim narodam osnanvál;
De bo s' lesá Bog kraljevál.

* * *

Prelepo in sveto drevó,
Rudezhe pisano f' kervjo!
Bilo si vrédno ti samó
Nositi tak' sveto teló.

* * *

Na tebe je perbita b'la
Odkúpfhina všiga sveta,
Pravizi shaljen'ga Boga,
De je reshila rop pekla.

Zhefhen si ti, presveti krish!
Edin nam upanje delish;
Le ti nam milost sadobish;
Pregrehe nashe nam isbrish.

* * *

Zhaft, hvala bodi vekomej,
Nebeshkimu Bogu vselej,
Presveti krish nam vernim daj,
De pridemo v' nebeski raj.

*Mashnik poloshi sveto hostijo, jo pokadi,
in potlej tudi altar; po konzhanim kaje-
nji si roke umije, v' sredo stopi; in per-
klonjen moli, rekozh:*

V' duhu ponishnosti in s' potertim serzam
stojimo pred teboj; vsemi nas h dar, o Go-
spod! in naj se pred tvojim oblizhjem tako
danf nasha daritev godi, de ti bo prijetna,
o Gospod Bog!

*Mashnik kushne altar, in se proti ljudem
oberne rekozh:*

Molite, bratje, de bo moja in vas ha da-
ritev prijetna per Bogu, vsigamogozhnim Ozhe-
tu.

Sl. Vsame naj Gospod ta dar is tvojih rok
v' hvalo in zhaft svojiga imena, tudi k' pridu
nashimu in vse svoje svete zerkve.

Mashnik moli:

Molimo. S' svelizharjevo sapovedjo opo-

minjani in s' njegovim boshjim naukam poduzheni si upamo rezhi:

Ozhe nash, kateri si v' nebesih i. t. d.

Refhi naf, prosimo, o Bog, od vsih slegov pretezhenih, sidanjih in prihodnih, in na proshnjo svete, zhasite vselej devize in boshje matere Marije, svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, Andreja in vsih svetnikov, daj usmiljeno mir v' nashih dneh, de bomo spomozhjo tvoje milosti podpirani, vselej bres greha in vse smote obvarovani. Po ravno tim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

Mashnik vsame skledizo in sveto hostijo, jo s' desno roko povsdigne, po povsdigovanji sveto hostijo na tri kosize raslomi, en kosiz dene po navadi v' kelh, una dva kosiza na skledizo, in moli:

O Gospod Jesus Kristus! vshituk tvojiga telefa, kteriga se jest nevredni zhlovek predersnem prejeti, mi ne bodi v' sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in telefa. Kteri shivish in kraljusefh s' Bogam Ozhetam, v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

*Mashnik perpogne desno koleno pred sveto
hostijo, vstane, in rezhe jo v' roke jem-
ljózh :*

Kruh nebeski bom prejel, in klizal v' Go-
spodovo imé.

*Mashnik trikrat udari na perši, in rezhe
trikrat :*

Gospod, nisim vreden, de gresih pod mo-
jo streho, temúzh rezi le s' besedo, in moja
dusha bo osdravljena.

*Potlej stori krish zhes se s' sveto hostijo,
in rezhe :*

Telo Gospoda nashiga Jesusa Kristusa ohra-
ni mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

*Spije vino is kelha, in kosiz svete hostije
sh'njim, si umije perste nad kelham, in
potlej moli samo to molitev :*

Kar smo s' ustmi prejeli, o Gospod! naj
nam bo s' zhistim serzam savshito, in ta zhasni
dar nam bodi vezhno sdravilo.

*Mashnik nese sdaj sveto reshnje telo v' bo-
shji grob, in tam se vezhérnize opravijo,
ki se najdejo na 141. strani.*

Velika sebóta.

S o r n i z e.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija. Verujem.

I. S O R N I Z A.

Predp. V' miru bom spal in pozhival.

Psaln 4.

Kadar sim na pomozh klizal, me je Bog moje pravize uflishal; is nadloge si mi pomagal.

Usmili se me, in uflishti mojo molitev.

Zhlovefhki otrozi, kako dolgo boste fhe teshki-ga serza? sakaj ljubite nizhemernost in ishe-te lashi?

Védite, de je Gospod svojiga svetnika zhudno ohranil; Gospod me bo uflishal, kadar bom k' njemu vpil.

Jesite se, tode ne greshte, kar v' svojih ser-zih mislite, to v' svojih hramih obshalujte.

Darujte dar pravize in saupajte v' Gospoda; veliko jih pravi: Kdo nam bo dobro po-kasal?

Gospod! s' svojimi milostljivimi ozhmi si nas pogledal; ti si moje serze s' veseljam obdal. Njih shito, vino in olje si pomnoshil.

V' miru bom spal in pozhival.

Sakaj ti, o Gospod! si me posebno v' upanji poterdil.

Predp. V' miru bom spal in pozhival.

Predp. V' tvojim fhotoru bo prebival, pozhival na tvoji sveti gori.

Pfalm 14.

Gospod! kdo bo prebival v' tvojim fhotoru?
ali kdo bo pozhival na tvoji sveti gori?

Kdor nedolshno shivi, in pravizhno dela;
Kdor refnizo is svojiga ferza govori; kdor
f' svojim jesikam golufno ne ravna.

Svojimu blishnimu hudiga ne stori, in f'krivim
obdolshenjem svojiga blishniga ne obklada;
Kdor hudobniga sanizhuje, njih pa, ki se Gos-
poda boje, zhasi;

Kdor svojimu blishnimu perfega, in ne golufa;
Kdor svojih denarjev ni posojeval na obrést,
in darov soper nedolshniga ni jemal.

Kdor to dela, ne bo premaknjen na vekomaj.

Predp. V' tvojim fhotoru je prebival, pozhival na tvoji sveti gori.

Predp. Moje meso bo v' upanji pozhivalo.

Pfalm 15.

Ohrani me, o Gospod! sakaj v' te upam.

Gospodu sim rekel: Ti si moj Bog, mojiga blaga ne potrebuješh.

Ali nad svetniki, kateri so na semlji, je Bog
vso mojo dobro voljo zhudno spolnil.

Njih slabosti so se pomnoshile, potlej so hiteli.
Per sbiralishhi njih kervavih daritev se ne bom
snafhel; tudi njih imen f' svojimi ustmi ne bom
imenoval.

Gospod je del moje erbfhine in mojiga kelha;

ti si, kateri mi bošh mojo erbfhino per-
hranil.

Odlozhik se je sa me dobro isfhel; sakaj ime-
nitno erbfhino sim dobil.

Hvaliti hozhem Gospoda, kateri mi je rasum-
not dal; zeló ponozhi me moje ushgano
ferze tega zhedalej bolj uzhi.

Vedno sim imel Gospoda pred svojimi ozhmi;
sakaj na moji desnizi je, de ne omahnem.
Sato se je moje ferze veselilo, in moj jesik
je bil filno vesel; tudi moje meso bo v'upa-
nji pozhivalo.

Sakaj v' grobu me ne bošh pustil, in ne bošh
perpustil, de bi tvoj svetnik strohljivošt vidil.

Pota shivljenja ti mi snane storil, s' veseljem
me bošh pred svojim oblizhjem napolnil;
na tvoji desnizi bo vezhno veselje.

Predp. Moje meso bo v'upanji pozhivalo.

V' miru bom spal in pozhival.

Ozhe nash.

I. B e r i l o.

Shalostna pesem Jeremija preroka v' 3. p.

Het. Gospodova milost je, de nismo popolna-
ma konzhani, ker njegovo usmiljenje ne
jenja.

Het. Vsako jutro se ponovi, velika je tvoja
svestoba.

Het. Gospod je moj del, rezhe dufha moja,
sato bom va-nj upal.

Tet. Dóber jim je Gospod, kateri va-nj upajo;
dushti, ki ga ishe.

Tet. Dobro je na tihim zhakati refhenja bo-shjiga.

Tet. Dobro je zhloveku, kadar jarm od svoje mladosti nosi.

Jod. Samoten bo sedel in molzhal, ker na sebi nosi.

Jod. Svoje usta bo v' prah djal, ako bi kaj upanja bilo.

Jod. Pomolil bo lize tistimu, kteri ga bije; s' oframotenjem bo nasiten.

Jerusalem, Jerusaleem, spreoberni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Kakor jagnje h' klanju je bil peljan, in ni ust odperl, ko so gerdo sh'njim delali; v' smert je bil sdan; de je svoje ljudstvo oshivil.

V' smerti je svoje shivljenje sdal, in fhtet je bil med pregreshne.

De je svoje ljudstvo oshivil.

II. B e r i l o.

Alef. Kako je slató otemnelo, in nar lepfhi svitloba se premenila! rasmetani so kamni svetisha po voglih vsih tergov.

Bet. Slovezhi otrozi Siona in s' nar zhistejshim slatam obdani, kako so enaki postali perstenim posodam, ktere lonzharjeva roka dela!

Gimel. Zelo drakoni odkrivajo svoje perfi, in dojé svoje mlade; hzhi mojiga ljudstva pa je neusmiljena ko fhtravf v' pufhavi.

Dalet. Dojénza jesik je od sheje na njegovim nebesu perlipljen; otrozi prosijo kruha, in ni ga, kateri bi jim ga lomil.

He. Kteri so slafhzhize jedli, na zestah konez jemljó; kteri so bili v' fhkerlatastih obla-zhilih srejeni, na gnoji leshé.

Vau. Pregreha hzhére mojiga ljudítva je vezhi, ko pregreha Sodome, ktera je bila v'hip-zu rasdjana, desiravno se je ni roka do-taknila.

Jerusalem, Jerusalem! spreoberni se k' Gospo-du, svojimu Bogu.

Vstani, Jerusalem, in flezi obleko veselja; oger-ni se s' oblazhilam pokore in s' pepelam; sa-kaj v' tebi je umorjen Svelizhar Israelov.

Ko reka tòzhi solse ponozhi in podnevi, in serkalo tvojiga ozhesa naj ne pozhiva.

Sakaj v' tebi je umorjen Svelizhar Israelov.

III. B e r i l o .

Molitev Jeremija preroka v' 5. p.

Pomisli, Gospod, kaj se nam je sgodilo; osri se, in poglej nashe oframotenje. Nafh de-lesh je prishel na ptuje, nashe hishe na una-nje. Sirote smo postali bres ozheta, nashe ma-tere so ko vdove. Vodo svojo sa denar pije-mo, svoje dreva drago kupujemo. Okoli vratu uklenjene naf gonijo, trudnim se ne da po-koj. Egiptu in Asirzam smo roke molili, de bi bili s' kruham nasiteni. Nafhi ozhetje so

grefhili, in ni jih vezh, in mi njih pregrehe plazhujemo. Slushabniki naf gospodujejo; nikogar ni, kateri bi is njih rok refhil. S' nevarnostjo svojiga shivljenja savoljo mezha v' pufhavi fi kruh perpravljamo. Kosha nafha je ko pézh oshgana savoljo grosovitne lakote. Shené framoté na Sionu, in devize v' mestih Juda.

Jerusalem, Jerusalem! spreoberni se k' Gospodu, svojimu Bogu.

Jokaj ljudstvo moje ko deviza; tulite pastirji v' pepelu in oblazhilih pokore; sakaj prishel je véliki dan Gospodov in filno grenki. Prepashite se, vi duhovni, in jokajte flushabniki altarja; pepelite se.

Sakaj prishel je véliki dan Gospodov, in filno grenki.

Jokaj ljudstvo moje ko deviza; tulite pastirji v' pepelu in oblazhilih pokore; sakaj prishel je véliki dan Gospodov in filno grenki.

II. S O R N I Z A.

Predp. Vsdignite se vezhne vrata, de kralj zhafti skosi nje pojde.

Pfalm 23.

Gospodova je semlja, in kar je na njej; ves svet in vsi, kateri na njem prebivajo.

Sakaj on jo je na morji postavil, in na rekah jo uterdil.

Kdo bo fhel na Gospodovo goró? ali kdo bo v' njegovim svetim kraji prebival?

Kdor ima nedolshne roke in zhišto serze; kdor se s' nezhimernimi rezhmi ne pezhá, in svojimu blishnimu golufno ne persega.

On bo od Gospoda shegen, in od Boga svojiga svelizharja milost prejel.

Tak je rod tistih, kateri njega ishejo, kateri ishejo oblizhja Jakopoviga Boga!

Poglavarji, odprite svoje vrata, in vezhne vrata vsdignite se, de kralj zhašti fkosi nje pojde.

Kdo je ta kralj zhašti? mozhni in mogozhni Gospod, v' boji mogozhni Gospod.

Poglavarji, odprite svoje vrata, in vsdignite se vezhne vrata, de kralj zhašti fkosi-nje pojde.

Kdo je ta kralj zhašti? Gospod vójsk, on je kralj zhašti.

Predp. Vsdignite se vezhne vrata, de kralj zhašti fkosi-nje pojde.

Predp. Verujem, de bom v' desheli shivih dobre Gospodove vidil.

Psalms 26.

Gospod je moja luzh in moja pomozh, koga se bom bal? Gospod je varh mojiga shivlenja, pred kom se bom trefel?

Kadar so se mi hudobni perblishali, de bi moje meso sherli; so moji preganjavzi in moji sovrashniki oflabeli in padli.

Ako ravno bi mi (vojška) shotorje na sproti postavila, se moje serze ne bo balo.

Ako ravno bi boj soper mé vstal, bom va-nj saupal.

Eno sim Gospoda profil, in to ga bom she profil, de bi vse tvoje shive dni v' Gospodovi hišhi prebival;

De bi lepoto Gospodovo gledal; in njegov tempelj obiskoval.

Sakaj s' svojim fhotoram me bo sakril, ob hudim dnevu me bo na fkrivnim kraji svojiga fhotora fkril.

Na visoko fkalo me bo postavil, in she sdaj je povikshal mojo glavo zhes moje sovrashnike, kateri so okoli mene.

In v' njegovim fhotoru hozhem s' velikim glasom darove darovati; peti, in Gospoda s' psalmi hvaliti.

Gospod! poslušhaj moj glas, ker k' tebi vpijem; usmili se me, in ušlišhi me.

K' tebi govori moje serze, tebe ishe moje oblizhje; Gospod! tvojiga oblizhja bom iskal.

Ne oberni svojiga oblizhja od mene, ne odstopi v' jesi od svojiga hlapza.

Bodi moj pomozhnik, ne sapústi me; in ne saversi me, o Bog, moj Svelizhar!

Sakaj moj ozhe in moja mati sta me sapustila; Gospod pa me je sprejel.

Gospod! uzhi me svoje poti, in vòdi me savoljo mojih sovrashnikov po pravi stesi.

Ne daj me v' mojih preganjavzov voljo; sakaj lashnjive prizhe so soper me vstale, in kri-viza je sama sebe oblegala.

Verujem, de bom v' desheli shivih dobre
Gospodove vidil.

Zhakaj Gospoda, bodi mozhen; bodi serzhen,
in zhakaj Gospoda.

Predp. Verujem, de bom v' desheli shivih do-
brote Gospodove vidil.

Predp. Gospod is bresna si mojo dusho ispe-
ljaj.

Psalms 29.

Povishevati te hozhem, o Gospod, ker si me
sprejel, in mojim sovrašnikom nisi pustil
nad menoj se veseliti.

Gospod, moj Bog! k' tebi sim vpil, in osdra-
vil si me.

Is jame si me islekel, Gospod! smed njih,
kteri v' grob gredó, si me otel.

Pojte hvalo Gospodu, njegovi svetniki; in
hvalite spomin njegove svetosti.

Sakaj shtrafniga (*pride*) is njegove jese; shiv-
ljenje pa od njegove (*dobre*) volje.

Svezher je jok, in sjutra je veselje.

Kadar sim vsiga obilno imel, sim rekel: Nikoli
ne bom premaknjen.

Tako si, o Gospod! po svoji volji mojo fre-
zho uterdil.

Svoje oblizhje si od mene obernil, in vse mi
je upadlo.

K' tebi sim vpil, o Gospod! in te svojiga Bo-
ga profil:

Kakofhen dobizhek bosh imel od moje kervi;
ako bom v' grobi trohnel?

Ali te bo prah hvalil, ali tvojo rešnizo osna-
noval?

Gospod me je slišhal, in se me je usmilil;
Gospod je moj pomožnik postal.

Moje shalovanje si v' veselje spreobernal, ob-
lazhilo shaloſti mi rastergal, in me s' ve-
seljem obdal.

De ti moja zhaſt hvalo poje, in ne omolkne;
Gospod, moj Bog! vezhno te hozhem hvaliti.

Predp. Gospod! is bresna si mojo duſho is-
peljal.

Ti pa, o Gospod! usmili ſe me;
In ſpet me sbudi, de jim povernem.

Ozhe naſh i. t. d.

IV. B e r i l o.

Is raslaganja pſalmov od ſvetiga Avguſhtina
ſhkofa.

Zhlovek uganuje ſkrivnoſti ſerza, in Bog
bo povišhan. Rekli ſo: Kdo naſ bo vidil?
Opeſhali ſo v' preiſkovanji hudobnih ſklepov.
Zhlovek je pervolil v' njih ſklepe, perpuſtil ſe
je vjeti ko zhlovek. Le ko zhloveka ſo ga vjeli,
ko zhloveka vidili, ko zhloveka ranili, ko zhlo-
veka krishali, in le ko zhlovek je umerl. Torej
ſe je on zhlovek vſim temu terpljenju podvergel,
ktero bi bilo bres prida v' njem, ko bi zhlo-
vek ne bil. Ako bi pa on zhlovek ne bil, bi
tudi zhlovek odreſhen ne bil. Pregledal je
njih ſkrite namene, to je, do globozhine

ferza jih je vidil; zhlovekam se je zhlovek viditi dal, in v' sebi prekril Boga; fkril je bosho natoro, po kateri je Ozhetu enak, in kasal je podobo hlapza, po kateri je manj ko Ozhe.

Odfhel je nash pastir, studeniz shive vode, ob zhigar odhodu je sonze otemnélo. Sakaj on je vjet, kateri je perviga zhloveka vjetiga imel; danf je nash Svelizhar sterl vrata in kljuzhavnize smerti.

Rasdjal je jezhe peklenfke, in konzhal hudizhevo mozh.

Sakaj on je vjet, kateri je perviga zhloveka vjetiga imel.

V. B e r i l o.

Kam so prishli f' tistim svojim svijazhnim premishljevanjem, ktero jih je tolikanj smotilo, de so potlej, ko je Gospod umerl, in pokopan bil, varhe k' grobu postavili? Sakaj djali so Pilatushu: Ta sapeljiviz. Tako je bil imenovan Gospod nash, Jesus Kristuf, k' trofhtu svojim flushabnikom, kadar so sapeljivzi imenovani. Pilatushu so tedaj djali: Ta sapeljiviz je fhe v' shivljenji govoril: Zhes tri dni bom spet vstal. Sapovej tedaj, de se grob obvaruje, de morde njegovi uzhenzi ne pridejo, ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mertvih je vstal, in poslednja smota bo huji od perve. Rezhe jim Pilatush: Imate varhe, poj-

dite in obvarujte, kakor veste. Oni pa so šhli, grob s' varhi obstavili, in kamen sapezhatili.

O vi vsi, ki tukaj memo greste, poštojte in glejte, ali je kaka bolezhina taka, ko moja bolezhina.

Spremisflite vse ljudstva, in glejte mojo bolezhino. Ali je kaka bolezhina taka, ko moja bolezhina.

VI. B e r i l o.

Postavili so soldate varhe k'grobu. Semlja se je potrefla, in Gospod je vstal; taki zhu-desbi so se per grobu godili, de bi bili tudi soldatje, ki so varhi bili, sami lahko prizhe, ako bi bili hotli resnizo govoriti. Ali lakomnost, ki je uzhenza in tovarsha Kristusoviga gospodovala, je tudi soldate, varhe groba, posedla. Rekli so jim: Denarjev vam damo, in rezite, de, kadar ste spali, so prishli njegovi uzhenzi, in so ga ukradli. Sa res oframoteni so bili v' svijazhah. Kaj si djala, o nesfrezhna svijazha? Kaj toliko se sgubish od luzhi modrosti in poboshnosti, in se vtopish v' globozhino flepote, de to rezhes: Rezite, de, kadar ste spali, so prishli njegovi uzhenzi, in so ga ukradli. Ali spijozhe prizhe klizhes? Res, tudi ti sam si saspal, ker, si se v' takih svijazhah sgubil.

Glej, kako pravizhni umerje, in nihzhe si k' serzu ne vsame; in pravizhni moshje so mor-

jeni, in nobeden tega ne pomisli; spred ozhi hudobneshev je pravizhen odvset: in v' miru bo njegov spomin.

Ko jagnje pred njim, kteriga strishe, je molzhal, in svojih ust ni odperl; is stiske in od sodbe je otet.

In v' miru bo njegov spomin.

Glej, kako pravizhni umerje i. t. d.

III. S O R N I Z A.

Predp. Bog mi pomaga, in Gospod je varh mojiga shivljenja.

Psaln 53.

O Bog! pomagaj mi savolje svojiga imena; in perfodi mi pravizo v' svoji mozhi.

Uflishti o Bog mojo molitev: poslus haj besede mojih ust.

Sakaj ptuji so se soper mene vsdignili, in mogozhni me umoriti ishejo; in nimajo Boga pred svojimi ozhmi.

Ali pole! Bog mi pomaga, in Gospod je varh mojiga shivljenja.

Obern hudo (od mene) na moje sovrashnike; in pokonzhaj jih po svoji resnizi.

Rad ti hozhem darovati, in tvoje ime, o Gospod, hvaliti; ker je tako dobrotljivo.

Sakaj reshil me bosh is vsih nadlog; in moje oko bo na moje (saterte) sovrashnike gledalo.

Predp. Bog mi pomaga, in Gospod je varh
mojiga shivljenja.

Predp. V' mestu miru je njegov shotor, in na
Sionu njegovo prebivalishe.

Psaln 75.

Bog je v' Judei snan, veliko je njegovo ime
v' Israelu.

V' mestu miru je njegov shotor in v' Sioni nje-
govo prebivalishe.

Tam je sterl strele lokov, brambo, mezh in
vojsko.

Zhudno si ti is vezhnih gôr svojo svitlobo po-
kasal.

Vsi, kateri so neumni, so se prestrašhili.

Saspali so, in vsi bogati moshje niso nizh
v' svojih rokah nashli.

Savoljo tvojiga svarjenja, o Bog Jakopov, so
saspali, kateri so na konje sedli.

Ti si strashen, in kdo se ti bo vstavljaj, kadar
se jesish.

Is nebes si sodbo dal flishati; semlja se je
trefla, in je potihnila.

Ko je Bog sodit vstal, de bi vsm poblevnim
na semlji pomagal.

Sa tega voljo bodo misli zhlovekove v' tvojo
lvalo; in njih spomin k' tvoji zhasi.

Storite obljube in dopolnite jih Gospodu,
svojimu Bogu, vsi, ki ste okoli njega, per-
nesite darove Strashnimu.

Njemu, ki vojvodam shivljenje odvsame, in je
kraljem semlje strashen.

Predp. V' mestu miru je njegov shotar, in na Sionu njegovo prebivalishe.

Predp. Sim kot zhlovek bres mozhi, kateri se s' shivimi nizh ne pezha.

Psaln 87.

O Gospod Bog mojiga svelizhanja; nozh in dan vpijem k' tebi.

Naj pride moja molitev pred te; nagni svoje uho k' moji proshnji.

Sakaj moja dusha je polna nadlog, in moje shivljenje je bliso groba.

Tistim me enaziga imajo, kateri v' jamo gredó, in sim ko zhlovek bres mozhi.

Kteri se s' shivimi nizh ne pezhá; ko pobiti, kateri v' grobu leshe, katerih se vezh ne spomnisha, in kateri so od tvoje roke saversheni.

Djal si me v' nar globokejsshi jamo, v' temo, in v' smertno senizo.

Tvoj serd me silno tlazhi, in vse valove svoje jese si zhes me raslil.

Moje snanze si delezh od mene djál, v' gnusobo si me jim postavil.

Vjet sim, in ne morem vun priti; savoljo revshino so moje ozhi oflabéle.

Gospod! zeli dan vpijem k' tebi, in istegujem svoje roke proti tebi.

Bosh li savoljo mertvih zhudeshe delal; ali jih bodo sdravniki obudili, de te bodo hvalili?

Ali bo kdo tvoje usmiljenje v' grobu, in tvojo resnizo v' pogublejnji osnaneval?

Ali se morejo tvoji zhudeshi v' temi sposnati,
in tvoja praviza v' desheli posabljenja.

Jest pa vpijem k' tebi, o Gospod! in s jutraj
pride moja molitev pred te.

Sakaj sametujesh, o Gospod, moja molitev,
sakaj odvrzbašh svoje oblizbje od mene?

Od svoje mladosti sim uboshen in poln nad-
log; bil sim povishan, in sim ponishan in
prestrašhen.

Tvoja jesa je zhes mé prishla, in tvoji straho-
vi so me prestrašhili.

Kakor voda so me zel dan obdajali; vsi sku-
pej so me obdajali.

Storil si, de moj prijatelj, blishni in moji snan-
zi savoljo (moje) revshine delezh od mene
stojé.

Predp. Sim kot zhlovek bres mozhi, ki se
s' shivimi nizh ne pezha.

V' mestu miru je njegovo shotor,

Na Sionu njegovo prebivalishe.

Ozhe nash.

VII. B e r i l o.

Is lista svetiga Pavla aposteljna do Hebrejzov
v' 9. p.

Kristuf pa je perstopil ko véliki duhoven
prihodnih dobrot skosi vezhi in popolnishti
shotor, kateri ni s'rokó storjen, to je, ni tega
stvarjenja, tudi ni s' koslovsko ali telézhjo
kervjo, ampak s' lastno kervjo enkrat v' pre-

sveto s'bel, po tem, ko (nam) je vezhno odrefhenje dobil. Sakaj ako kri koslov in junzov in potreseni telizhni pepel ognusene posveti k' telesni zhišlosti; koliko bolj bo kri Kristusa, kateri je po svetim Duhu sam sebe bres madesha Bogu v' dar dal, našho vest od mertvih del ozhištila, de bomo shivimu Bogu flushili?

Kralji semlje so fkupej stopili, in poglavarji so se posvetovali soper Gospoda in soper njegoviga Kristusa.

Sakaj so se neverniki togotili, in ljudstva prasne rezhi ismishljevale?

Soper Gospoda in soper njegoviga Kristusa.

VIII. B e r i l o.

In sato je srednik noviga testamenta, de s' njegovo smertjo k' odrefhenju od tishih pregreh, ktere so bile pod poprejshnjim testamentam, obljubo prejmejo, kateri so poklizani k' vezhnimu deleshu. Sakaj tam, kjer je testament, more tudi smert tishiga vmés priti, kteriga je testament. Sakaj testament se po smerti poterdi, sizer s'he ne veljá, dokler shivi, kateri ga je naredil. Sato tudi poprejshnji ni bil bres kervi uterjen.

Tishim me enaziga imajo, kateri v' jamo gredo, sim ko zhlovek bres mozhi, kateri se s' shivimi nizh ne pezhá.

Djali so me v' nar globokejs'hi jamo, v'temo in v' smertno sénizo.

Sim ko zhlovek bres mozhi, kteri se s'shivimi nizh ne pezhá.

IX. B e r i l o.

Sakaj ko je bil Mojsef vse sapovedi postav prebral, je vsel telezhjo in koslovsko kris' vodo in shkerlatno volno in isopam, je pokropil bukve in vse ljudstvo rekozh: To je kri testamenta, kteriga je Bog s'vami storil. Tudi je shotor in vse posode sa flushbo ravno tako f' kervjo pokropil. In skoraj vse se po postavi f' kervjo ozhishuje, in bres prelivanja kervi ni odpuštenja.

Ko je bil Gospod pokopan, je bil grob sapezhaten, so kamen pervalili pred vrata groba; in postavili so soldate, de so ga varovali.

Shli so véliki duhovni k' Pilatushu, in ga profili.

In postavili so soldate, de so ga varovali.
Ko je bil Gospod pokopan i. t. d.

H v á l n i z e.

Predpevek. O smert! tvoja smert bom; o pekel! tvoje konzhanje bom.

Psaln 50. glej na 107. stran.

Predp. O smert! tvoja smert bom; o pekel! tvoje konzhanje bom.

Predp. Objokovali ga bodo ko pervorojeniga, ker Gospod je nedolshen umerl.

Pſalm 42.

Sodi me, o Bog! in raskodi mojo rezh nad
neſvetim narodam; reſhi me od krivizhniga
in ſapeljiviga zhloveka.

Ker ti o Bog ſi moja mozh; ſakaj ſi me od-
vergel? in ſakaj morem ſhaloſten hoditi,
ſatert od ſovraſhnika?

Poſhlji ſvojo luzh in ſvojo reſnizo; de me pe-
ljete, in perpeljete na tvojo ſveto goro in
v' tvoje prebivaliſhe.

Stopil bom k' boſhjimu altarju pred Boga,
kteri raſveſeluje mojo mladost.

Hvalil te bom ſ' zitrami o Bog, moj Bog.

Sakaj ſi ſhaloſtna moja duſha, in ſakaj me
motiſh?

Saupaj v' Boga, ſhe ga bom hvalil; on je po-
mozh mojiga oblizhja, in moj Bog.

Predp. Objokovali ga bodo ko pervorojeniga,
ker Goſpod je nedolſhen umerl.

Predp. Spremiſlite vſe ljudſtva, in glejte mo-
jo bolezhino.

Pſalm 62. in 66. na 111. ſtrani.

Predp. Spremiſlite vſe ljudſtva, in glejte mo-
jo bolezhino.

Predp. Od vrat peklenſkih reſhi, Goſpod,
mojo duſho.

Peſem Ezechijeva. Isa. 38. p.

Jeſt ſim rekel: V' ſredi ſvojih dni pojdem
k' vratam groba.

Ni mi dano vezh let doshiveti ; rekel sim : Ne
bom vidil Gospod Boga v' desheli shivih.
Ne bom vézh vidil zhloveka in prebivavza
v' pokoji.

Minul je moj zhaf , in je ko pastirski fhotor
fkupej spravljén.

Moje shivljenje je kot od tkavza odresano ;
komaj sim sazhel , me je odresal , od jutra
do vezhera me bosh konzhal.

Do jutra sim si obetal , ko lev je vse moje ko-
sti sterl.

Od jutra do vezhera me bosh konzhal ; zhvi-
zhim ko mlada lastovka , grulim ko golob.

Moje ozhi so oflabele , ko so nakvislko gle-
dale.

Gospod ! filo terpim , bodi porok sa-me. Kaj
porezhem , ali kako bo porok sa-me , ker je
sam storil.

Premislil bom vprizho tebe vse svoje leta
v' britkosti svoje dushe.

Gospod , ako se tako shivi , in je v' takim
shivljenje mojiga duha ; me bosh pokoril ,
in me oshivil. Glej , moja nar britkejsi brit-
kost je v' miru.

Ti pa si moje shivljenje od smertirefhil , ver-
gel si sa svoj herbet vse moje grehe.

Sakaj grob te ne bo hvalil , tudi smert te ne
bo zhaftila ; tisti , ki v' jamo gredo , ne bodo
zhakali tvoje resnizhnosti.

Shívi , le shívi sam te bo hvalil , kakor jest
danf ; ozhe bo sinovam tvojo resnizo osna-
noval.

Gospod, refhi me, in péli bomo svoje psalme vse svoje dni v' Gospodovi hišhi.

Predp. Od vrat peklenških refhi, Gospod, mojo dušho.

Predp. O vi vsi, ki tukaj memo greste, po-
stojte in glejte, ali je kaka bolezhina taka
ko moja bolezhina.

*Psalmi 148. 149. in 150. kakor so na 114.
strani.*

Predp. O vi vsi, ki tukaj memo greste, po-
stojte in glejte, ali je bolezhina taka, ko
moja bolezhina.

Moje meso bo v' upanji pozhivalo.

In ne bošh dal svojimu Svetimu strohljivosti
viditi.

Predp. Shene, ki so per grobu fedele, so ob-
shalovale in objokovale Gospoda.

Pešem Zaharijeva.

Hvaljen bodi Gospod i. t. d. *je na 117.
strani.*

Predp. Shene, ki so per grobu fedele, so ob-
shalovale in objokovale Gospoda.

Kristuf je sa naš pokoren postal do smerti,
smerti pa na krishi; sato ga je pa Bog po-
vishal, in mu dal ime, ktero je zhes vse
imena.

Ozhe našh i. t. d. *in 50. psalm: Usmili se
me i. t. d. kteri je na 107. strani.*

M o l í t e v.

Prosimo te, o Gospod, poglej na to svoje ljudstvo, sa ktero se je našh Gospod Jesus Kristus voljno gresnikam v' roke dal, in smerti na krishi podvergel. Kteri f'teboj shivi i. t. d.

U r e.

Ure, ki se molijo sjutraj, to je: perva, tretja, shesta in deveta se najdejo na 119 strani.

Shegen ognja.

M. Gospod. s' vami.

Sl. In f'tvojim duham.

M o l í m o.

O Bog, kteri si po svojim Sinu, namrezh vogelnim kamnu, ogenj ljubeshni v' serzih vernih ushgaj; poshegnaj ✝ ta novi ogenj, ki je sa našho prihodno rabo is kamna ukresan, in daj nam, de bomo te velikonožhne prasnike od nebeshkkih shelj tako vneti, de bomo samogli f' zhistim serzam priti na prasnike vezhne svetlobe. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našhim. Amen.

M o l í m o .

Gospod Bog, všigamogozhni Ozhe, vezhna luzh, ki si stvarnik vsih luzh: poshegnaj ✝ to luzh, ki je od tebe posvezhena in posheguana, kateri si ves svet rasvetlil, de bomo od té luzhi ushgani, in od ognja tvoje svetlobe rasvetljeni; in kakor si rasvetlil Mojsesa is Egipta gredozhiga, tako rasvetli nashe serza in obzhutke, de bomo vredni priti v' vezhno shivljenje in vezhno luzh. Po Kristusu Gospodu naslim. Amen.

M o l í m o .

Sveti Gospod, všigamogozhni Ozhe, vezhni Bog, delaj s' nami, ki ta ogenj v' tvojim imenu, in v' imenu tvojiga edinorojeniga Sina, Boga in Gospoda nashiga Jesusa Kristusa in svetiga Duha shegnujemo, in pomagaj nam soper ognjene pfhize sovrashnikove, in rasvetli nas s' gnado nebesfko. Kteri shivish in kraljujesh s' ravno tem svojim Edinorojenim in svetim Duham Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mashnik shegna pet sern kadila, ktere se potlej v' velikonozhno svezho vtisnejo, in móli tako:

Profimo te, všigamogozhni Bog, naj se obilno raslije zhes to kadilo tvoj shegen ✝, in ushgi, nevidni preročnik, to ponozhno svetilo, de se ne bo le dar, ki je bil nozojsh-

njo nozh darovan, po zhudnim perdrushenji tvoje luzhi spet rasvetlil, temuzh de, kamor koli bo od skrivnosti tega shegna kaj pernese-niga, tudi hudobijo hudizheve svijazhe pre-shene, in mozh tvojiga velizhstva pomozh daje. Po Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Med to molitvijo, ki jo maschnik moli, vsame flushabnik sherjavze od shegnaniga ognja v' kadivni-zo; maschnik shegna in natrese kadila; pokropi shegnani ogenj, in ga pokadi. Sdaj se v' zerkvi vse luzhi pogasé, in od novo shegnaniga ognja ushgó. Duhovni gredó v' zerkev, in eden smed njih vsame svezchnik, na katerim so tri svezhe, ktere eno sa drugo ushge. Pervo ushge snotraj zerkveniga praga, drugo na fredu zerkve, in tretjo pred altarjem. Per vsaki, ki jo ushge, poklekne in sapoje: Luzh Kristusova! in drugi odpojó: Hvala Bogu.

Shegen velikonozhne svezhe.

Mashnik gré k' altarju k' bukvam, in eden duhovnov sazhe peti:

Veséli se, angeljska truma nebeshka; veselíte se, boshje skrivnosti; in buzhí naj tobenta svelizhanje osnanujozha, savoljo smage tolikiga kralja. Veseli naj se semlja s' toliko svetlobo obsvetljena, s' svetlobo vezhniga kralja rasvetljena, in naj obzhuti, de je temo zeli-ga svojiga kroga sgubila. Veseli naj se tudi mati zerkev, ki se od svetlobe tolike luzhi svetí; in od mozhniga glasu ljudstva naj se ta

hišha trese. Savoljo tega vas prosimo, preljubi bratje, ki stojite pred prezhudno svetlobo te svete luzhi, prosite s' menoj vred milost vsigamogozhniga Boga, de, kateri me je, ne po mojim saflushenji, shtevilu levitov perdrushil, v' mé svetlobo svoje luzhi raslije, in mi da hvalo te svezhe vredno prepevati. Po Gospodu našim, Jesusu Kristusu, svojim Sinu, kateri s' njim shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Na kvishko serza.

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobi se, in dolshnost je.

M. Ref je spodobno in dolshnost nevidniga Boga Ozheta vsigamogozhniga, in njegoviga edinorojeniga Sina, Gospoda našiga, Jesusa Kristusa, is zeliga serza in is zele dushe na glas hvaliti, ki je sa naš Adamov dolg vezhni-mu Ozhetu plazhal, in dolshno pismo stariga greha s' svojo reshnjo kervijo sbrisal. Ravno té so tisti velikonozhni prasniki, ob katerih je bilo tisto pravo velikonozhno jagnje saklano, s' zhigar kervijo se vrata vernih shegnajo. Ta je tista nozh, v' kateri si nar prej našim ozhetam, Israelskim otrokam, is Egipta peljanim zhes rudezhe morje s' suho nogo dal iti. Ta namrezh je tista nozh, ktera je temo grehov s' svetlim oblakam pregná'a. Ta je tista nozh, ktera danš vse po zelim svetu v' Kristusa veru-

jozhe, in od pregreh svetá in teme grehov odlozhene spet spravi, in k' svetoſti perpelje. Ta je nozh, v' kateri je Kriſtus veſi ſmerti raſtergal, in premagovavez is groba vſtal. Sakaj nizh bi nam ne bilo pomagalo rojenim biti, ako bi ne bili odréſheni. O prezhudno tvoje uſmiljenje do naſ! O predraga, neismerjena ljubesen! de ſi hlapza odreſhil, ſi Sina dal. O ſaréſ potrební Adamov greh, ki je ſ' ſmertjo Kriſtuſovo ſbríſan! O frezhni dolg, kateri je ta-ziga in toliziga odreſhenika imel! O ſaréſ frezhna nozh, ktera fama je bila vredna vediti zhaſ in uro, ob kateri je Kriſtus is groba vſtal! Ta je tiſta nozh, od ktere je piſano: In nozh bo ko dan ſvetla, in nozh je moje ſvetilo v' mojim veſelji. Poſvezhenje namrezh te nozhí preſhene grehe, iſpére madeſhe, poverne greſhnikam nedolſhnoſt, in ſhaloſtnim veſelje. Preſhene ſovraſhtvo, napravi edinot, in kraljeſtva ſtori podloſhne. (*Sdaj duhoven vtíſne ſhegnane ſerna kadila v' podobi kríſha v' ſvezho*). Vſemi tedaj, ſveti Ozhe, v' hva-lo te nozhí vezherni dar tega kadila, ki ti ga ſveta zerkev v' tem veſelim darovanji ſvezhe, od dela zhebél ſtorjene, po rokah ſluſhabnikov perneſe. Pa tudi ſpoſnamo imenitnoſt tega voſhéniga ſtebra, kateriga bliſheſhi ogenj Bogu v' zhaſt uſhge. (*Sdaj uſhge duhoven velikonozhno ſvezho s' eno med treh na ſvezhniku gorezhih ſvézh*). Kteri, deſiravno ſe v' vezh delov raſdeli, vender od ſvoje ſvetlobe nizh ne ſgubi. Sakaj ſtajani voſk ga

ohrani, kteriga je mati zhebela v' bitstvo te preblage lampe nabrala. (*Sdaj se lampe pershgó*). O ref srezbna nozh, ktera je Egipzhane obropala, in Hebrejze obogatila! Nozh, v' kteri se nebesfke rezhi s' semeljfkimi, zhlovesfke s' boshjimi strinjajo. Prosimo te tedaj, o Gospod, naj ta svezha, ki je tebi k' zhafti shegnana, vedno gorí, de temo te nozhí preshe, in v' prijeten dar vseta med nebesfke luzhi pride. Sgodnja daniza naj jo najde goreti; tista sgodnja daniza, rezhem, ki nikdar ne saide; tista, ki je is groba vstala, in se zhlovesfkimu rodu prijasno perkasala. Prosimo te tedaj, o Gospod, de nam svojim flushabnikom, vsi duhovshini in poboshnimu ljudstvu, f' svetim ozhetam nashim papesham I. in nashim fhkofam I. vred, mirne zhase dodelish, in nas te vesele velikonozhne prasnike s' vednim varstvom vodish, vladash in ohranish. Osri se tudi v' nashiga poboshniga zesarja I., kteriga serzhne shelje ti, o Bog, shevesh; daj po svoji neismerjeni dobrotljivosti in milosti pokoj in vedni mir in nebesfko smago njemu in vsimu njegovimu ljudstvu. Po ravno tistim Gospodu nashim Jesusu Kristusu, svojimu Sinu, kteri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po shegnu velikonozhne svezhe bere maslnik is svetiga pisma prerokbe, po kteri vsaki molitev moli. Imenovane so prerokbe savoljo velikih skrivnost, ktere osnanujejo.

P r e r o k b a I.

I. Mojs. v' 1. in 2. p.

V' sazhetku je Bog stvaril nebo in semljo. Semlja pa je bila pušta in prasna, in tema je bila zhes fhirjavo bresna; in Duh boshji je bil sprostert zhes vodé; in Bog je rekel: Bodi svetloba, in bila je svetloba. In Bog je vidil svetlobo, de je dobra, in je svetlobo od teme raslozhil: svetlobo je imenoval dan, in temo nozh. In bil je vezher in jutro, prvi dan. In Bog je rekel: Bodi firmament med vodami, in naj odlozhi vodé od voda. In Bog je storil firmament, in odlozhil vodé, ktere so bile pod firmamentam, od tisteh, ktere so bile nad firmamentam. In tako se je sgodilo. In Bog je firmament imenoval nebo. In bil je vezher in jutro, drugi dan. Bog pa je rekel: Naj se sbero vode, ktere so pod nebam, v'en kraj, in suho se pokáshi. In tako se je sgodilo. In Bog je suho imenoval semljo, in sbirke vodá je imenoval morje. In Bog je vidil, de je dobro. In je rekel: Poshèni semlja selenezhe selishe, ktero féme dela, in rodovitne drevesa, ktere po svojim rodu sad pernešo, in imajo svoje féme same v' sebi na semlji. In tako se je sgodilo. In semlja je rodila selenezhe selishe, ktero je féme delalo po svojim rodu, in rodovitne drevesa, ktere so féme iméle, fléherne po svojim rodu. In Bog je vidil, de je

dobro. In bil je vezher in jutro tretji dan. Bog pa je rekel: Naj bodo luzhi na firmamentu nebes, in naj lozhijo dan in nozh, in naj bodo v'snamnja, in zhasse, in dneve in léta: de svetijo na firmamentu nebes, in rasvetlujejo semljo. In tako se je sgodilo. In Bog je storil dvé veliki luzhi: vezhi luzh, de bi bila zhes dan, in majnsbi luzh, de bi bila zhes nozh, in svesde. In jih je na firmament nebes postavil, de bi na semljo svetile, in de bi bile zhes dan in nozh, in de bi svetlobo in temo lozhile. In Bog je vidil, de je dobro. In bil je vezher in jutro, zheterti dan. Bog pa je rekel: Naj rodé vode lasijozho shival, in kar léta nad semljo pod firmamentam nebes. In Bog je stvaril velike morske some in vse shive in gibljejozhe stvari, ktere so vode rodile po svojih sortah, in vse, kar leta, po svojim rodu. In Bog je vidil, de je dobro. In jih je poshegnal rekozh: Rastite, in mnoshite se, in napolnite vode morja; in ptize naj se mnoshijo na semlji. In bil je vezher in jutro, peti dan. Bog je tudi rekel: Ródi semlja shivali po svojim rodu, shivino in lasijozhe shivali, in sverine semlje po svojim rodu. In tako se je sgodilo. In Bog je storil sverine semlje po svojim rodu, in shivino in vse lasijozhe shivali semlje po svojim rodu. In Bog je vidil, de je dobro. In je rekel: Storimo zhloveka po svojim obrasu in podobi, in bodi zhes ribe morja in ptize neba, in zhes sverine in zelo semljo, in zhes

vso lasijozho shival, ktera se na semlji giblje. In Bog je stvaril zhloveka po svoji podobi; po boshji podobi ga je stvaril, mosha in she-
no ji je stvaril. In Bog ji je poshegnal, in re-
kel: Raštite in mnoshite se, in napolnite sem-
ljo, in podversite si jo, in gospodujte zhes
ribe morja in ptize neba in zhes vse shivali,
ktere se na semlji gibljejo. In Bog je rekel:
Pole, dal sim vama vse selishta, ktere seme
perneso na semlji, in vse drevesa, ktere ima-
jo seme same v sebi po svojim rodu, de so
vama v' jed: in vsi shivali semlje in vsm pti-
zam nebes, in vsemu, kar se na semlje gib-
lje, in v' kterim je shiva dusha, de imajo sa
shivesh. In tako se je sgodilo. In Bog je vi-
dil vse, kar je storil, in je bilo prav dobro.
In bil je vezher in jutro, shesti dan. Tako
so bile dodelane nebesa in semlja, in vsa njih
lepota. In Bog je dokonzhal sedmi dan svoje
delo, ktero je storil; in je pozhival od vsiga
svojiga dela, ktero je storil.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, kteri si zhloveka zhudno stvaril, in
the bolj zhudno odrešhil, daj nam, te pro-
simo, mozh vabljenju v' greh se s' duham in
pametjo vedno vstavljati, de saflushimo vezhno
veselje dosezhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

P r e r o k b a II.

I Mojs. v' 5-8 p.

Noe pa, kadar je bil pet sto let star, je rodil Sema, Kama in Jafeta. Kadar so se pa sazbeli ljudje mnoshiti na semlji, in so hzhere rodili, so boshji sinovi vidli zhlovefhke hzhere, de so lepe, in so si vseli shene is vsih, ktere so si sbrali. In Bog je rekel: Moj duh ne bo sa vselej v' zhloveku prebival, ker je meso; in njegovi dnevi bodo le sto in dvajset let. Tiste dni pa so bili velikani na semlji: sakaj po tem, ko so se tinovi boshji f' zhlovefhkimi hzhherami spezhali, in so one rodile, so ti mogozhni, in od nekdej flovezhi ljudje. Ko je pa Bog vidil, de je bila hudoba ljudi na semlji velika, in de gre vsa misel ferza vse dni na hudo, se je kesal, de je zhloveka na semlji stvaril, in je od ferzhne shalosti snotrej sadet rekel: Potrebil bom zhloveka, kteriga sim stvaril, s' semlje, od zhloveka do shival, od lasijozhe shivali do ptiz neba; sakaj shal mi je, de sim jih stvaril. Noe pa je gnado nashel pred Gospodam. Ti so Noetovi rodovi: Noe je bil pravizhen in popolnoma mosh med svojimi rodovi. Bogabojezhne je shivel, in rodil tri sinove, Sema, Kama in Jafeta. Semlja je bila pa vsa pokashena pred Bogam, in polna krivize. Ker je tedaj Bog vidil, de je semlja vsa pokashena (sakaj vse zhlovefhtvo je po

krivi poti na semlji hodilo), je Noetu rekel: Sklenil sem vse, kar je shiviga, pokonzhati. Krivize polna je semlja savoljo njih, in jest jih bom s' semljo vred pokonzhal. Stori si barko is gladdkiga lesa; v' barki naredi predale, in samashi jo s' smolo snotraj in sunaj. Stori pa tako: Tri sto komolzov bodi dolgošt barke, petdeset komolzov fhirokošt, in trideset komolzov visokošt njena. Naredi okno v' barki, in njegova visokošt bodi en komolz. Vrata barke pa naredi na strani. V' njej naredi en pod spodej, eniga v' fredi, eniga sgorej. Pole, jest hozhem rasliti vode potopa zhes semljo, de pomorim vsako stvar, v' kateri je duh shivljenja pod nebam. Vse, kar je na semlji, bo pokonzhano, in s' teboj bom svojo saveso storil; in pojdesh v' barko ti in tvoji sinovi, tvoja shena in shene tvojih sinov s' teboj. In is vseh shival, kar jih shivi, pelji po dvoje v' barko, de s' teboj per shivljenji ostanejo, njega in njo. Ptiz po svojim rodu, in shivine po svojim rodu; in od vse lasijozhe shivali po svojimu rodu: po dvoje od vsih naj grede s' teboj noter, de se per shivljenji ohranijo. Vse mi tedaj od vsaziga shivesha, kar se je, seboj, in snesi k' sebi vkup, in bo tebi in njim v' jed. Noe je tedaj vse storil, kar mu je Bog sapovedal. In je bil shešt sto let star, ko so vode potopa zhes semljo stopile. Vsi studenzi veliziga bresna so se prederli, in lijaki nebes so se odperli, in na semljo je fhtirdeset dni in fhtirdeset nozhi desh lil. Ravno tisti dan je

v' barko fhel Noe, in Sem, in Kam, in Jafet njegovi sinovi, njegova shena, in tri shene njegovih sinov s' njim vred. Oni in vsaka shival po svojim rodu, in vsaka shivina po svojim rodu, in vse, kar se na semlji giblje, po svojim rodu, vse ptize in vse, kar je perute imelo, po svojim rodu. Barka je pa verh vod plavala. In vode so na semlji fhe le vishi prihajale, in vse visoke gore pod vsm nebam so bile pokrite. Petnajst komolzov je bila voda visokejšhi, kakor gore, ktere je bila pokrila. In vse shive stvari, ki so se koli na semlji gibale, so poginile, od ptiz, od shivine, od sverin in od vsih lasijozhkih shival, ktere po semlji lasijo; Noe sam pa je ostal, in kteri so s' njim v' barki bili. In vode so zhes semljo sto in petdeset dni stale. Bog se je pa spomnil Noeta in vsih shival, in vse shivine, ktera je bila s' njim v' barki, in je poslal veter na semljo, in vode so upadale. In studenzi in lijaki nebes so se saperli; in deshevje od neba je bilo vstavljeno. In vode so se vernile s' semlje, ker so se semtertje odtekale, in so sazhele uplahovati zhes sto in petdeset dni. In ko je fhtirdeset dni preteklo, je Noe okno v' barki narejeno odperl, in vranu ispustil, kteri je slotel, in se ni vernil, dokler se niso vode na semlji posufhile. Tudi je goloba sa njim ispustil, de bi vidil, ali so she vode na semlji upadle. Ali ko ta ni nashel, kam bi fedel, se je spet k' njemu v' barko vernil; sakaj vode so fhe zhes in zhes na semlji stale;

in je roko stegnil, ga prijel, in v' barke vsel. Po tem je fhe drusih sedem dni pozhakal, in je spet goloba is barke ispustil. Ta pa je na vezher k' njemu prifhel, in je vejzo oljkino s' selenim perizhem v' svojim kljunu pernesel. Noe je tedaj sposnal, de so vode na semlji upadle. Per vsem tem je Noe fhe drusih sedem dni zhakal, in je goloba ispustil, kateri se ni vezh k' njemu vernil. Bog pa je k' Noetu govoril rekozh: Pojdi is barke ti in tvoja shena, tvoji sinovi, in shene tvojih sinov f' teboj. Vse shivali, ktere so per tebi od vsiga, kar shivi, ob ptiz in od sverin, in vsih lasijozhih shival, ktere po semlji lasijo, ispèlji f' seboj, in pojdite na semljo; rastite in mnoshite se na njej. Noe je tedaj vun fhel in njegovi sinovi s' njim. Tudi vse shivali, shivina, in kar lasi, flehernò po svojim rodu, so is barke fhli. Noe pa je altar postavil Gospodu, in je vsel od vse zhište shivine in od ptiz, in je daroval shgavne darove na altarji, in Gospod je to v' prijeten duh sprejel.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, nespremenljiva mozh in vezhna luzh, poglej milostljivo na zhudno fkrivnost svoje zeze zerkve, in konzhaj po svojim vezhnim sklepu del zhloveshkiga svelizhanja, de zel svet obzhuti in vidi, de se poterto vsdi-

guje, postarano prenavlja, in vse spet popolnoma postaja skosi njega, od kteriga ima vse sazhetik, Gospoda nashiga, Jesula Kristusa, tvojiga Sina, kteri s' teboj shivi i. t. d.

P r e r o k b a III.

I. Mojs. v' 22. p.

Tiste dni je Bog Abrahama skushal, in mu rekel: Abraham, Abraham! On pa je odgovoril: Tukej sim. In Bog mu rezhe: Vsemi svojiga edinorojeniga sina, kteriga ljubish, Isaka, in pojdi v' deshelo perkasni; in tam ga daruj v' shgavni dar na eni gôr, ktero ti bom pokasal. Abraham je tedaj po nozhi vřtal, svojiga ofla obloshil, dva hlapza in svojiga sina Isaka seboj vsel. In ko je dreva sa shgavni dar nasekal, se je na kraj podal, kamor mu je Gospod ukasal. Tretji dan pa je svoje ozhi vsdignil, in od delezih kraj ugledal. In je svojima hlapzama rekel: Pozhakajta tukajs' oflam: jest in sin greva hitro tjekej, in ko bova smolila, bova k' vama nasaj prishla. Tudi je vsel dreva sa shgavni dar, in jih je svojimu sinu Isaku sadel. On pa je ogenj in nosh v' rokah nesel. In ko sta tako skupej shla, je Isak svojimu ozhetu rekel: Moj ozhe! On pa je odgovoril: Kaj hozheš, moj sin: Pole, pravi Isak, tukej so ogenj in dreva, kje pa je jagnje v' shgavni dar? Abraham pa je rekel: Bog si

bo preškerbel jagnje v' shgavni dar, moj sin. In šta vkupej naprej šhla, in prišhla na kraj, kteriga mu je Bog pokasal. Tam je altar postavil, in dreva na-nj sloshil, in je svojiga sina Isaka svesal, ter ga na altar verh germade poloshil. In je svojo roko stegnil, in nosh prijel, de bi svojiga sina saklal. In pole, angel Gospodov je s' nebes savpil rekozh: Abraham, Abraham! Je odgovoril: Tukej sim. In angel mu je djal: Ne steguj svoje roke zhes mladenzha, in nizh mu ne stóri; sdaj sim sposnal, de se Boga bojish, ko nisi savoljo mene svojimu edinimu sinu sanesel. Abraham je svoje ozhi vsdignil, in sa seboj ovna ugle-dal, kteri je sa roge med ternjem tizhal, ga je vsel, in namesti svojiga sina v' shgavni dar daroval. In je ime tistiga kraja imenoval: Gospod vidi. Sato se dan današnji gori pravi: Gospod bo vidil. Angel Gospodov je pa Abrahama vdrugizh s' nebes poklizal rekozh: Sam per sebi sim persegel, pravi Gospod; ko si to rezh storil, in nisi savoljo mene svojimu edinimu sinu sanesel, te hozhem poshegnati, in tvoj sarod pomnoshiti kakor svesde na nebu, in kakor pesek ob kraji morja; tvoj sarod bo mesta svojih sovrashnikov posedel. In v' njim, k' od tebe pride, bodo poshegnani vsi narodje semlje, ko si bil moji besedi pokoren. Po tem se je Abraham k' svojim hlapzam ver-nil, in so skupej v' Bersabea nasaj šhli, in tam je prebival.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, vikihi Ozhe vernih, kateri is gnade otroke svoje obljuje po zelim svetu mnoshish; in ki si po velikonozhni fkrivnosti Abrahama svojiga hlapza, ozheta vsih narodov storil, kakor si persegel, daj svojimu ljudstvu vredno priti, kamor si ga po svoji gnadi poklizal. Po Gospodu nashim i, t. d.

P r e r o k b a IV.

II. Mojs. v' 14-15 p.

Tiste dni ob zhasu jutranje strashe se je Gospod na vojsko Egipzhanov fskosi ognjeni in oblazhni steber oserl, in je vso njih derhal pokonzhal, in njih vosove svernil, in so na dno padli. Egipzhani so tedaj rekli: Beshimo pred Israelam, sakaj Gospod se namesti njih soper nas vojskuje. In Gospod je Mojsefu rekel: Stegni svojo roko zhes morje, de voda sagerne Egipzhane, njih vosove in konjike. In ko je Mojsef svojo roko zhes morje stegnil, se je morje ob pervim soru na poprejsnji kraj vernilo; in ko so Egipzhani hotli ubeshati, jim je voda naproti prishla, in Gospod jih je v' fredi valov sagernil. In voda se je povernila, in pokrila vse vosove in konjike ze

Faraonove vojske, kateri so bili sa njimi v'morje fhli, tako de kar eden ni ostal. Israelski otrozi pa so po fredí suhiga morja dalje fhli, in voda jim je bila kakor stena od desne in leve strani, in Gospod je Israela tisti dan is rok Egipzhanov otel, in so vidili mertve Egipzhane per kraji morja in veliko roko, ktero je Gospod nad njimi skasal; in ljudstvo se je Gospoda balo, in so Gospodu in njegovimu klapzu Mojsefu verjeli. Takrat je sapél Mojsef in Israelski otrozi Gospodu v' zhašt to pefem, in so rekli:

Pojmo Gospodu; ker se je flovezhiga in zhaštíljiviga skasal, konja in jesdiza je v'morje vergel, pomozhnik in varh mi je bil v' odrefhenje.

On je moj Bog, visoko ga hozhem zhaštiti, Bog mojiga ozheta, in povsdignuti ga hozhem. Gospod je ko vojshak, Gospod mu je ime.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, zhegar nekdanje zhudeshe she dan današhni svetiti vidimo, ker to, kar si enimu ljudstvu s' svojo vsigamogozhnoštjo storil, ko si ga od preganjanja Egipzhanov refhil, she s' vodo prerोजना v' svelizhanje narodov delash; dodeli, de bodo prebivavzi semlje med Abrahamove otroke vseti, in k' imenitnošti Israellovi povikshani. Po Gospodu našim i. t. d.

P r e r o k b a V.

Isa. v' 54-55 p.

To je delesh Gospodovih hlapzov, in njih praviza od mene, rezhe Gospod. Vsi shejni, pridite k' vodam, in kateri denarjev nimate, hitite, kupite in jejte; pridite in kupite bres denarjev in bres vse menje vino in mleko. Sakaj dajate denarjev sa to, kar ni v' jed, in svoje dela sa to, kar vas ne nasiti? Poslufhajte me svesto, in jejte, kar je dobro, in vasha dusha se bo s' veseljem obredila. Nagnite svoje uho, in pridite k' meni; poslufhajte, in vasha dusha bo shivela, in bom s' vani vezhno saveso, in terdno usmiljenje s' Davidam storil. Glejte, njega sim ljudstvam dal v' prizho, vojvoda in uzhenika narodam. Glej, poklizal bosh ljudstvo, sa ktero nisi vedil; in narodje, kateri te niso posnali, bodo k' tebi tekli savoljo Gospoda tvojiga Boga in Israeloviga Svetnika, kateri te bo zhasitljiviga storil. Ishite Gospoda, dokler se samore najti; klizhite va-nj, dokler je bliso. Naj sapusti hudobni svojo pot, in krivizhni svoje misli; naj se k' Gospodu verne, in se ga bo usmilil, in k' nashimu Bogu; sakaj per njem je veliko odpuhanja. Sakaj moje misli niso vashe misli; tudi vashe pota niso moje pota, rezhe Gospod. Temuzh kolikor je nebo vishi od semlje, toliko so moje pota vishi od vasih pot, in

moje misli od vaših misel. In kakor desh in sneg od neba pada, in se vezh ne verne, temuzh semljo napoji, jo namaka, in stori, de rodi, da seme v' sejanje in kruh v' jed: taka bo moja beseda, ktera is mojih ust pride. ne bo se prasna k' meni vernila, temuzh bo storila, kar koli hozbem, in bo teknila v' tem, kamor jo poshljem, rezhe Gospod vsigamogozhni.

M o l i m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Vsigamogozhni vezhni Bog, pomnoshi v' zhasť svojiga imena, kar si vernim ozhakam obljubil, in povikshaj shtvilo otrok svoje oblube, de na kar so se nashli sveti predniki terdno sanesli, de se bo sgodilo, tvoja zerkov sposna, de je po vezhim she spolnjeno. Po Gospodu nashim i. t. d.

P r e r o k b a VI.

Baruh v' 3. p.

Poslufshaj Israel sapovedi shivljenja; nagni ushesa, de svesh, kaj je rasumnost. Israel! kaj je, de si v' desheli sovrashtnikov. V' ptuji desheli si se postaral, s' mertvimi si se ofkrnil; med nje, kteri v' jamo gredo, si shtet. Sapustil si studenez modrosti; sakaj ko bi bil

po poti boshji hodil, bi bil gotovo v' vezhnim miru prebival. Uzhi se, kje je rasumnost, kje mozh, kje je modrost; de tudi svesh, kje je dolgo shivljenje in shivesh, kje je svetloba ozhi in mir. Kdo je nashel nje sedesh? kdo je v' nje saloshishe stopil? kje so poglavarji narodov, in kateri zhes sveri na semlji gospodujejo? kateri se jigrado f' ptizami neba, kateri hranijo frebro in slato, na katero ljudje saupajo, in kteriga jim nikoli sadosti ni? kateri s' veliko fkerbjo frebro sdelujejo, in ni mogozhe njih del pregledati? Istrebljeni so, v' bresen so fhli, in drugi so na njih mesto nastopili. Mladenzhi so vidili luzh, in na semlji prebivali; poti uzhenosti pa niso vedili, tudi niso njenih stes ofledili, in njih otrozi je niso sprejeli, delezh so od nje safhli; v' desheli Kananski ni bilo od nje flifhati, in v' Temanu je ni bilo viditi. Tudi sinovi Agarini, kateri posvetne modrosti ishejo, kupzi Mere in Temana, pravljavzi in iskavzi rasumnosti in pametnosti niso poti modrosti sposnali, tudi niso v' nje stese mislili. O Israel! kako velika je boshja hifha, kako velik prostor njegove lastine! Velik, in nima konza; visok in neismerjen. Tam so bili flovezhi velikani, kateri so od sazhetka shiveli, velike postave, premeteni sa boj. Teh Gospod ni isvolil, tudi niso pota modrosti nashli; savoljo tega so poginili. In ko niso modrosti imeli, jih je njih nespamet pogubila. Kdo je v' nebo stopil, in jo prejel? kdo jo je s' oblakov vsel? kdo se je zhes morje prepeljal, in jo nashel,

in jo raj ko sbrano slato pernefel? Nikogar ni, kateri bi njene poti vedil, ali kateri bi njenih stes iskal; temuzh kateri vse vé, jo posna, in jo je f' svojo previdnostjo nashel; kateri je sa vselej semljo uterdil, in jo s' shivino in fhtirinoshnimi shivalmi napolnil; kateri svetlobo poshlje, in gre; jo poklizhe, in mu je pokorna f' trepetam. Svesde so na svojih strashah svetlobo dale, in se veselile. So bile klizane, in so rekle: Tukej smo: in so svojemu stvarniku s' veseljem svetile. Ravno ta je nash Bog, in nobeden ne more njemu permerjen biti. On je vso pot modroiti snashel, in jo je dal Jakobu svojimu hlapzu, in Israellu svojimu ljubimu. Po tem se je na semlji perkasal, in med ljudmi prebival.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, kateri v' svojo zerkev nevernike vedno klizhesh, in jo rasfhirjash, dodeli milostljivo, de ktere f' kerstno vodo ozhishujesh, jih s' vedno brambo obvarujesh. Po Gospodu nashim i. t. d.

P r e r o k b a VII.

Ezehiel v' 37. p.

Tiste dni je bila Gospodova roka nad menojo, in me je peljala v' Gospodovim duhu, in

me je postavila na fređi polja, ktero je bilo polno kosti; in me je međ njimi povsod okrog peljala: bilo jih je pa filno veliko na polji, in so bile slo suhe. In mi rezhe: Sin zhlovekov! bodo li, menish, te kosti oshivele? In odgovorim: Gospod Bog! ti vesh. In mi rezhe: Prerokuj od teh kosti, in rezi jim: suhe kosti! poslušajte Gospodovo besedo. To pové Gospod tem kostém: Glejte, jest bom duha v' vas poslal, in bošče oshivele. S' kitami vas bom obdal, meso bom dal na vas sraši, in vas bom f'kosho prepel; duha vam bom dal, in bošče oshivele, in vedile, de sim jest Gospod. In sim prerokoval, kakor mi je sapovedal. Postal je pa ropot na moje prerokovanje, in glej gibanje, in kosti so k'kostem fhle, fleherna k' svojimu fklepu. In vidim, in glej, kite in meso na-nje gredo; in kosha se zhes nje raspne po verhu, duha pa nimajo. Na to mi rezhe: Prerokuj duhu, prerokuj, sin zhlovekov, in govóri duhu: To rezhe Gospod Bog: Od fhtirih vetrov pridi duh, in dahni v'te pomorjene, in oshivé naj. In prerokujem, kakor mi je sapovedal: in duh pride va-nje, ter oshivé, in stopijo na svoje noge filno velika truma. In mi rezhe: Sin zhlovekov, vse te kosti so hifha Israelová: oni pravijo: Nashe kosti so se ufushile, in nashe upanje je sginilo, in ob nas je. Sa to prerokuj, in rezi jim: To pové Gospod Bog: Glejte, moje ljudstvo, jest bom odperl vaše grobe, in vas ispeljal is vaših jam; in vas bom v'Is-

raelsko deshelo postavil. Tedaj boste vedili, moje ljudstvo, de sim jest Gospod, kadar vafhe grobe odprem, in vaf is vafhij jam ispeljem, in vam svojiga duha dodelim, in boste shiveli, in vam bom na vafhi semlji pozhitek dal, rezhe Gospod vsigamogozhni.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, ki naf v' svetim pismu stariga in noviga testamenta uzhish velikonozhno skrivnost obhajati, daj nam sposnati tvojo milost, de is vsilutka sedanjih darov prihodnih stanovitno perzhakujemo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

P r e r o k b a VIII.

Isa. v' 4. p.

Tisti zhas bo sedem shen eniga mosha popadlo rekozh: Same bomo sa svoj shivesh in sa tvoje oblazhilo skerbele, de bomo le po tvojim imenu klizane: odvsemi nafho framoto. Takrat bo Gospodova mladika polna lepote in zhasi, in semlje sad bo povishan, in kateri bodo v' Israelu ohranjeni, bodo od veselja poskakovali. In bo tako; sledni, kateri bo popushen v' Sionu, in bo vstal v' Jerusalemu, bo svet imenovan, vsi, kateri so v' Jerusalemu k' shivljenju sapisani. Po tem kadar bo Go-

spod ofkrunbo hzher Siona vmil, in bo Jerusalem od kervi v' njem prelite s'ojstro sodbo in filnim ognjem ozhišhen. In Gospod bo stvaril po vsim prostoru hriba Siona, in kjer se koli va-nj klizhe, podnevi meglo in ponožhi dim in svetlobo ognjeniga plemena; sakaj vse zhaštitliva mesta bo pokril. In fhotor bo sa senzo podnevi pred vrozhino, in varno fkrivališhe pred viharjem in deshjem.

Moj ljubi je imel vinograd na grizbku, na rodovitnim mestu. In ga je ogradil, in okoli njega graben fkopal, in je va-nj nar shlahtnišhi terte sašadil, in na fredo turn sosidal.

In vkopal je va-nj tlazhivnzoz; sakaj nograd Gospoda sabaoth je hišha Israel.

M o l i m o .

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, ki si po svetih prerokih s' besedo rasodel, de v' vse otroke svoje zerkve po vsih krajih svojiga gospostva dobro seme seješh, in shlahtne terte sašišh; dodeli svojimu ljudstvu, ktero svoj vinograd in svoje setev imenuješh, de bo od plevela ternja in osata opléto vredno obilen sad obroditi. Po, Gospodu našhim i. t. d.

P r e r o k b a IX.

II. Mojs. v' 12. p.

Tisti zhať je Gospod Mojsefu in Aronu v' Egiptu rekel: Ta mesez naj bo per vas sa-
zhetik vsih meszov; naj bo prvi med meszi
v' letu. Govorita k' vsm sboru Israelovih otrok
in povejte jim: Deseti dan tega mesza naj
vsakeri vsame jagnje sa svojo drushino in hi-
fho. Ako je pa manjši drushina, kakor jih
je treba, de jagnje snedó, naj svojiga soseda
pervsame, kateri se njegove hifhe dershi, dok-
ler ne bo toliko duh, de bodo mogli jagnje
snešti. Jagnje pa bodi bres madesha, on, léta
nar; ravno taziga vsemite tudi koslizha. In
perhranite ga do shtirnajšiga dneva tistiga mesza,
in vse kerdelo Israelovih otrok naj ga na ve-
zher sakolje. Naj vsamejo od njegove kervi,
in naj s' njo pomashejo oba podboja, in sgornji
duriz vrat hifh, v' kterih ga bodo jedli. In
tisto nozh naj jedó meso per ognji pezheno,
in opresne kruhe s' poljsko salato. Od njega
ne jejte nizh froviga ali na vodi kuhaniga, am-
pak le per ogenji pezheno; pojejte glavo s' nje-
govimi nogami in drobam vred, in njegove
kosti ne slomte. In nizh ne sme od njega
ostati do jutrajšnjiga dneva. Zhe kaj ostane,
soshgite v' ognji. Jejte pa ga tako: Svoje
ledje imejte opasano, zhevlje imejte na nogah,
palize v' rokah dersbite, in naglo jejte, ker to
je fase (to je memohod) Gospodov.

M o l i t m o .

Pokleknimo.

Vstanite.

Vsiganogozhni vezhni Bog, kteri si v'vladnanji vsih svojih děl zhuden, naj tvoji odrešeni rasumejo, de ni bilo nizh bolj imenitno v' sazhetku stvarjenja sveta, kakor ko je bil v' poslednjih zhasih Kristus nashe velikonožhno jagnje darovan. Kteri f' teboj shivi i. t. d.

P r e r o k b a X.

Jona v' 3. p.

Tiste dni je Gospod vdrugizh Jonu pre-roku govoril rekozh: Vsdigni se, in pojdi v' veliko mesto Ninive, in osnanuj v' njem, kar ti jest rezhem. In Jona se je vsdignil, in shel v' Ninive po Gospodovi besedi. Ninive pa je bilo mesto veliko tri dni hodá. Ko je Jona sazhel en dan hodá v' mesto iti, je vpil in rekel: She shtirdefet dni, in Ninive bodo ras-dijane. Na to so Ninivljani Boga verovali, in so post napovedali, in ojstre oblazhila oblekli od nar višhiga do nar manishiga. Ko je beseda do kralja Ninivljanov prishla, je f' svoji-ga kraljeviga stola vstal, vergel f' sebe svoje oblazhila, in se je s' ojstrim oblazhilam oger-nil, in na pepel sedel. Po tem je dal okli-zati, in v' Ninivah osnaniti: Ukasilo kralja in njegovih poglavarjev je to: Nizh naj ne oku-sijo ne ljudje, ne shivina, ne vòli, ne ovze,

tudi na pašho naj se ne gonijo, in ne napajajo. In ljudje in shivina naj bodo ogernjeni s' ojštrim ogrinjalom, in naj k' Gospodu s' mozhjo vpijejo; tudi naj slednji sapusti svojo hudobno pot in krivizo svojih rok. Kdo vé, zhe se ne bo Bog k' nam obernal, in nam sanesel, in od svojiga grosniga serda odstopil, de ne poginemo. Ko je Bog njih dela vidil, de so sapustili svojo hudobno pot; se jih je usmilil Gospod našh Bog.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Bog, kteri si mnoge ljudstva v' zhefshenji svojiga imena sedinil, daj, de bomo, kar sapovešh, hotli in samogli; de bo ljudstvo k' vezhnost poklizano edino vero v' serzih in pobošhnost v' delih imelo. Po Gospodu našhim i. t. d.

P r e r o k b a XI.

5. Mojs. v' 31. p.

Mojsef je tedaj pesem sapisal, in jo Israelfke otroke nauzhil. In Gospod je Josvetu, Nunovimu sinu, sapoved dal, in rekel: Bodi terden in mozhen; sakaj ti bošh Israelfke otroke v' deshelo peljal, ktero sim obljubil, in jest bom s' teboj. Ko je bil tedaj Mojsef besede te postave v' bukve sapisal in dokonzhal, je

levitam, kateri so fkrinjo saveše Gospodove no-
fili, sapovedal in rekel: Vsemite te bukve, in
polosbite jih na stran fkrinje saveše Gospoda
ivojiga Boga, de bo tamkej v' prizhevanje so-
per te. Sakaj ješt posnam tvojo nepokorfhi-
na, in tvojo veliko terdovratnost. She dokler
fim shivel, in s' vami se ubijal, ste se vedno
Gospodu vstavljali, koliko bolj, kadar bom
umerl? Poklizhite k' meni vse starifhi in uzhe-
nike svojih rodov, in bom te besede govoril,
de bodo flifhali, in hitro od pota odstopili,
kteriga fim vam sapovedal, in de bodo v' po-
slednjih zhasih nefrezhe zhes vas prifhle, ka-
dar bošte pred oblizhjem Gospodovim ludo
delali, in ga s' deli svojih rok drashili. Moj-
sef je tedaj, de je ves Israelfk shor flifhal,
besede te pefmi govoril in dokonzhil,

Poslufhajte nebefa, kar govorim, in naj
flifhi semlja besede mojih ust. Naj kaplja ko
desh moj uk, in naj tezhe moje govorjenje ko
rosa; kakor desh na semljo in kakor kaplje na
travo padajo, sakaj klizati lozhem ime Go-
spodovo.

Dajte zhašt nafhimu Bogu: Bog je: po-
polnama so njegove dela, in vse njegove pota
so pravizhne sodbe. Svešt je Bog, krivize ni
v' njem, pravizhen in svet je Gospod,

M o l í m o,

Pokleknino,

Vftanite,

Bog povikšhe vaviz ponishnih in mozh praviznih, kateri si hotel po Mojsefu, svojim svetim hlapzu, svoje ljud'tvo s' petjam svoje svete pesmi tako poduzhiti, de je tisto ponovljeno osnanilo postave tudi nashe poduzhenje: skashi svojo mozh v' vsi popolnamasti v' vsih opravizhenih ljudéh, in daj jim po potolashe nim strahu veselje, de se po tvoji milosti vsih grehi sbrishejo, in de, kar je bilo osnanjeno v' mashevanje, preide v' svelizhanje. Po Gospodu našim i. t. d.

P r e r o k b a XII.

Daniel v' 3. post.

Tiste dni je kralj Nabuhodonosor naredil slato podobo shestdeset komolzov visoko, shest komolzov sširoko, in jo je na ravnoti Dura Babilonske deshele postavil. Savoljo tega je kralj Nabuhodonosor poslal sbrat vladnike, oblastnike, sodnike, vojvode, mogozhnike, prednike, in vse poglavarje deshel, de bi prishli na pozheshenje podobe, ktero je Nabuhodonosor kralj postavil. Takrat se sbero vladniki, oblastniki, sodniki, vojvodi, mogozhniki, predniki, in vsi poglavarji deshel, de bi prishli, na pozheshenje podobe, ktero je kralj Nabuhodonosor postavil. Stojé pa pred podobo, ktero je kralj Nabuhodonosor postavil; in osnavavez klizhe s' mozhnim glasam: Vam ljudstvam, in rodovam in ljudem vsih jesikov se

pové: Tista ura, ko saflifhite glaf trobente, pifhali, ziter, sambuke, psalterja, lepoglasniga petja, in vse mnoge musike, popadajte, in molite slato podobo, ktero je kralj Nabuhodonosor postavil. Ako pa kdo ne pade, in ne moli, bo ravno tisto uro v' pezh polno ognja vershen. Po tem tedaj bersh, ko so vse ljudstva glaf trobente, pifhali, ziter, sambuke, psalterja, lepoglasniga petja, in vse mnoge musike saflishale, popadajo vsi ljudje fleherniga rodu in jesika, in molijo slato podobo, ktero je kralj Nabuhodonosor postavil. Per tej prizhi, in ravno tazhaf perstopijo Kaldejzi, in toshijo Jude, in kralju Nabuhodonosarju rekó: Kralj, vezhno shívi! ti kralj si sapovedal, de nej fleherni zhlovek, ko saflifhi glaf trobente, pifhali, ziter, sambuke, psalterja, lepoglasniga petja, in vse mnoge musike poklekne, in slato podobo moli; ako pa kdo ne poklekne in ne moli, bodi v' pezh polno ognja vershen. Tukej so pa Judje, ktere si zhes opravila Babilonfke deshele postavil, Sidrah, Misah in Abdenago: ti moshjé so tvoje povelje, kralj savergli, tvojih bogov ne zhafté, in slate podobe, ktero si postavil, ne molijo. Takrat Nabuhodonosor serdit in jesen sapové Sidrahia, Misalia in Abdenaga perpeljati, kateri so bili bersh pred kralja perpeljani. In kralj Nabuhodonosor jih ogovori in rezhe: Je li ref, Sidrah, Misah in Abdenago, de mojih bogov ne zhaftite, in slate podobe, ktero sim napravil, ne molite? Sdaj tedaj, ako ste per-

pravljani, kakor hitro saflishite glas trobente, pifhali, ziter, sambuke, psalterja, lepoglasniga petja, in vse mnoge musike, popadajte, in molite podobo, katero sim napravil: zhe ne molite, boste per tej prizhi v' rasbeljeno pezh versheni; in kateri Bog je, de bi vas is mojih rok istergal? Sidrah, Misah in Abdenago odgovorè kralju Nabuhodonosorju rekozh: Nam ni treba na to ti odgovoriti. Sakaj, glej nati Bog, kteriga zhaštimo, naf samore is rasbeljeni pezhi potegniti, in is tvojih rok, kralj, rešhiti. Zhe po to ni njegova volja, védi kralj, de tvojih bogov ne zhaštimo, in slate podobe, katero si postavil, ne molimo. Takrat se Nabuhodonosor od serda vname, in njegov okras se nad Sidraham, Misaham in Abdenagam spremeni, in sapové, de naj se pezh sedemkrat mozhnejshi sakuri, kakor jo je bila navada sakuriti. In nar mozhnejshim moshem svoje vojskne trume ukashe, de naj Sidrahu, Misahu in Abdenagu noge sveshejo, in jih v' pezh polno ognja vershejo. In bersh so bili ti moshje svesani in v' svojih hlazhah, glavnih ovijazhah, zhevljih in v' drugim svojim oblazhilu v' fredo rasbeljene pezhi versheni. Sakaj kralj je perganijal; pezh je bila pa silno sakurjena. In te moshé, kateri so Sidraha, Misaha in Abdenaga va-njo vergli, je plemen ognja umoril. Ti trije moshjé pa, to je, Sidrah, Misah in Abdenago, so v' fredo rasbeljene pezhi padli. In so se v' fredi plemena sprehajali, Boga hvalili, in Gospoda zhaštili.

M o l í m o.

Pokleknimo.

Vstanite.

Všigamogozhni vezhni Bog, edino upanje sveta, kateri si po osnanovanji svojih prerokov fkrivnost sedanjih zhafov rasodel, pomnoshi milostljivo shelje svojiga ljudstva, ker le f' tvojo gnado samorejo verni v' vsih zhednostih rasti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Med tem, ko se gre h' kerstnimu kamnu, se poje:

Kakor jelen hrepeni po studenzu vód, tako hrepeni moja dusha po tebi, o Bog.

Mojo dusho sheja po shivim Bogu; kedaj bom pershel, in se pokasal pred oblizhjem boshjim! — Nozh in dan so mi bile moje tolse kruh, ker se mi vsak dan pravi: Kje je tvoj Bog?

Preden duhoven h' kerstnimu kamnu pride, moli:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni, vezhni Bog, osri se milostljivo v' poboshnost svojiga ljudstva, ki se pre-
roduje, ktero kakor jelen hrepeni po studenzu tvojih vód, in dodéli dobrotljivo, de sheja

po veri sami s' fkrivnostjo kersta dušho in te-
lo posveti. Po Gospodu našim i. t. d.

Sdaj gre h' kerstnimu kamnu, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l í m o.

Všigamogozhni, vezhni Bog, perstopi
k' presvetim fkrivnostim svoje velike milosti,
in pòshlji v' prestvarjenje novih ljudi, ktere ti
kerstni studenz rodi, Duha, ki naš otroke
boshje stori; de se, kar bomo s' svojo flush-
bo v' ponishnosti opravljali, po tvoji mogozhni
mozhi spolni. Po Gospodu našim, Jesusu
Kristusu, tvojim Sinu, kteri s' teboj shivi in
kraljuje v' edinosti ravno tistiga svetiga Duha,

Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M. Kvishko serza.

Sl. Imamo jih k' Gospodu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobi se, in dolshnost je.

Ref je spodobno in dolshnost, práv in
dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod,
sveti Gospod, všigamogozhni Ozhe, vezhni
Bog. Kteri s' nevidno mogozhnostjo mozh
svojih svetih fkrivnost prezhudno skasujesh;
in desiravno smo mi nevredni tolike fkrivnosti
opravljati, vender ti darov svoje milosti ne

odtegnesh, in tudi k' našim prošnjam svoje
 ushesea usmiljeno naklonish. Bog, kteriga duh
 je she per sazhetku svetá nad vodami plaval,
 de je she takrat natora vod mozh posvezheva-
 nja prejela; Bog, kteri si hudobije pregre-
 fh'niga svetá s' vodami opral, in pomèn prero-
 jenja f' potopam svetá v' podobi pokasal, de bi
 bil v' fkrivnosti eniga elementa konez pregreh
 in sazhetik zhednost. Osri se, Gospod, v' ob-
 lizhje svoja zerkve, in pomnoshi v' njej svoje
 prerojenje, ki s' valovi svoje tekozhe milosti
 svoje mesto rasveseljuješ, in keršni studenz
 v' prenovljenje vsih narodov vesoljeniga svetá
 odpresh, de po povelji tvojiga velizhastva
 gnado tvojiga Edinorojeniga prejme od svetiga
 Duha. (*Tukaj duhoven s' dlanijo rasdeli vo-
 do v' podobi krisha, in se prezej obrishe*).
 Kteri naj to vodo, ljudi prerodovati per-
 pravljeno, f' fkrivnim permeshanjem svoje
 boshje gnade rodovitno storí, de nebeski sa-
 rod, f' posvezhenjem spozhet, is neomadeshe-
 vaniga telefa boshjiga studenza v' novo stvar
 prerojen, pride; de, ktere ali spol v' telesu,
 ali starost v' zhasu raslozhi, mati gnade vse
 v' eno otrostivo porodi. Naj tedaj na tvoje po-
 velje, Gospod, beshí delezih od tod vsak ne-
 zhišt duh, odstopi delezih vsa hudoba hudizho-
 viga sapeljevanja. Nizh naj nima tukej per-
 drushevanje soperne mózhi, naj s' salesova-
 njem ne léta tukej okoli, naj se fkrivaj ne
 pertika, naj s' okushevanjem ne pazhi. (*Se
 s' roko vode dotakne*). Naj bo ta sveta in ne-

dolshna stvar prosta od vsih nastav skušnjavza, in ozhejena s' odlozhenjem vse hudohe. Naj bo shiv studenez, voda prerodovavna, voda ozhishujozha, de vsi v' tej sdravi kopéli umiti, po svetim Duhu, ki v' njih dela, milost popolnoma ozhishenja doseshejo. (*Stori tri krišhe nad vodo, rekozh*): Torej te prekrišham, vodena stvar, po shivim ✠ Bogu, po resnizhnim ✠ Bogu, po svetim ✠ Bogu; po Bogu, kateri te je v' sazhetku s' besedo od fuhiga odlozhil; kteriga Duh je nad teboj plaval. (*Sdaj rasdeli vodo s' roko, in je raslije proti shtirim krajem sveta*). Kteri ti je is isvira paradisheviga rekel tezhi, in sapovedal v' shtirih rekah vso semljo mozhiti. Kteri te je, v' pufhavi grenko, f' perdjano sladkostjo storil prijetno sa piti, in te je shejnimu ljudstvu is skale perpravil. Prekrišham ✠ te tudi po Jesusu Kristusu njegovim edinim Sinu, Gospodu našim, kateri te je v' Galilejski Kani f' zhudnim snamnjem, f' svojo mozhjo spremenil v' vino. Kteri je s' nogami po tebi hodil; in je bil od Janesa na Jordanu v' tebi keršhen. Kteri te je f' kervijo vred is svoje strani tozhil, in je svojim uzhenzam sapovedal, de naj verni v' tebi keršhujejo, rekozh: Pojdite, uzhite vse narode, in kerstite jih v' imenu Ozheta, in Sina in svetiga Duha.

Duhoven glas prevershe v' tistiga, po kterim se list poje.

Ko to sapoved spolnujemo, nam tí, o

Bog vsigamogozhni, milostljivo na strani stoj, ti dobrotljivo s' svojim duham pomagaj. (*Dihne trikrat v' vodo v' podobi krisha rekozh:* Ti to zbito vodo s' svojimi ušmi shegnaj; de sraven ozhishhevanja samiga na sebi, kakor se telefa v' nji umivajo, sadobi tudi mozh dufhe umivati.

Sdaj duhoven svezho nekoliko v' vodo vtakne, in po prvem glasu poje, rekozh: Naj pride v' globozhino tega studenza mozh svetiga Duha.

Potlej vsame svezho is vode, jo spet globokejši pomozhi, in glasnejši sapoje: Naj pride v' globozhino i. t. d. *Potem svezho spet is vode vsame, jo v' tretje pomozhi, in do dna potopi, in glasnejši sapoje:* Naj pride i. t. d. *In po tem dihne trikrat v' vodo, po tej le podobi Ψ in rezhe:* In naj v' to vodo s' mozhjo prerodovanja napolni. (*Sdaj se vsame svezha is vode, in se dalje poje:* Tukej naj se madeshi v'ših grehov sbrisujejo; tukej naj se natora, po tvoji podobi ustvarjena, in v' zhašt svojiga sazhetka prešvarjena, od v'ših gerdobji starosti ozhishuje; de se vsak zhlovek, kateri v' to fkrinost prerojenja pride, v' novo otroštvo prave nedolshnosti prenovi.

Sdaj se kar bere:

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri bo pershel shive in mertve in svet s' ognjem sodit.

Mafhnik sdaj pokropi ljudstvo s' kerstno vodo. Po tem vlije s' kerstno olje med kerstno vodo v' podobi krisha rekozh :

S' oljem svelizhanja naj bo ta voda posvezhena in rodovitna storjena sa vle, ki bodo v' njej prerojeni sa vezhno svelizhanje. Amen.

Vlije sveto krishmo rekozh :

Vlivanje krishme Gospoda nashiga Jesufa Kristusa in trofhtarja svetiga Duha naj se sgo-di v' imenu svete Trojize. Amen.

Vlije sveto krishmo in kerstno olje rekozh :

Smeshanje krishme posvezhevanja, in olja masila, in kerstne vode naj se ravno tako sgo-di v' imenu ✝ Ozheta, ✝ Sina in ✝ svetiga Duha. Amen.

Sdaj duhoven vodo in s. olje in s. hrishmo va-njo vlito smesha, nas spomniti, kako more zhlovek s' Bogam in Kristusam jklenjen biti, de bo gnade odreshenja deleshen.

Duhovni gredé po zerkvi sazhejo litanije vsih svetnikov moliti, in pred altarjem leshe molijo : in kadar rezhejo : Mi greshniki, vstanejo, in gredo se oblezh sa sveto mashe.

L i t a n i j e.

Kirie , elejson.

Kriste , elejson.

Kirie , elejson.

Kriste , slifhi naf.

Kriste , uflifhi naf.

Ozhe is nebes , vsigamogozhni Bog ,
Sin , vsiga svetá , reshnji Bog ,
Sveti Duh , resnizhni Bog ,
Sveta Trojiza , en sam Bog ,

} us-
mili
se
naf!

Sveta Marija ,

Sveta Mati Boshja ,

Sveta deviz deviza ,

S. Mihael ,

S. Gabriel ,

S. Rafael ,

} sa naf Boga
pròfi!

Vsi sveti angeli in arhangeli ,

Vse svete verste svelizhanih duhov ,

S. Janes kerstnik ,

S. Joshef ,

} sanaf Bo-
ga profite!
} sa naf Boga
pròfi!

Vsi sveti patrijarhi in preroki , sa naf Boga profite!

S. Peter ,

S. Pavl ,

S. Andrej ,

S. Jakob ,

S. Janes ,

S. Tomash ,

S. Jakob ,

S. Filip ,

} sa naf Boga pròfi!

S. Jernej,
S. Matevsh,
S. Simon,
S. Tadej,
S. Matija,
S. Barnaba,
S. Lukesh,
S. Marka,

} sa nas Boga profi!

Vfi sveti apostelni in evangelisti, } sa nas
Vfi sveti uzhenzi Gospodovi, } Boga
Vfi sveti nedolshni otrozi, } profite!

S. Shtefan, }
S. Lovrenz, } sa nas Boga profi!

S. Vinzenz, }
S. Fabian in Boshtjan, }
S. Janes in Pavl, } sa nas Boga
S. Kosma in Damian, } profita!
S. Gervasi in Protasi, }

Vfi sveti marterniki, sa nas Boga profite!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambrosh,
S. Avgushtin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Miklavsh,

} sa nas Boga profi!

Vfi sveti shkōlje in sposnovavzi, } sa nas Boga
Vfi sveti uzheniki, } profite!

S. Anton, }
S. Benedikt, }
S. Bernard, } sa nas Boga profi!
S. Dominik, }
S. Franzishk, }

Vsi sveti mašniki in levitje, } sa naš Boga
Vsi sveti mnih in pušhavniki, } profite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Luzija,
S. Neshia,
S. Zezilia,
S. Katarina,
S. Anastásija,

} sa naš Boga profi!

Vse svete devize in vdove, } sa naš Boga
Vsi svetniki in svetnize boshje, } profite!

Bodi nam milostiv! sanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv! usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jése,

Od shibe potréfa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjáv hudizhevih,

Od jese, sovrašstva in vse hude volje,

Od duha nezhiosti,

Od trefka in hudiga vreména,

Od vezhne smerti,

Skosi skrivnost svojiga svetiga vzhlovezhenja,

Skosi svoj prihod,

Skosi svoje rojstvo,

Skosi svoj kerst in sveti post,

Skosi svoj krish in svoje terplenje,

Skosi svojo smert in svoj pokop,

Skosi svoje sveto vstajenje,

Skosi svoj zhudni vnébohod,

Skosi prihod Trošhtarja s. Duha,

V' dan sodbe,

} réšhi nas, o Gospod!

Mi greslniki ,
 De nam sanesesh ,
 De nam odpustish ,
 De nas k' pravi pokori perpeljash ,
 De svojo f. zerkve vodish in ohranish ,
 De apost. Iskiga pastirja in vse zerkvene
 stanove v' svoji sveti veri ohranish ,
 De sovrashnike svete zerkve ponishash ,
 De kershanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost darujesh ,
 De vsimu kershanskimu ljudstvu mir in
 edinost dash ,
 De nas vse v' svoji sveti flushbi poter-
 dish in obdershish ,
 De nashe misli k' nebeshkim sheljam po-
 vsdigneesh ,
 De vsim nasnim dobrotnikom vezhne dari
 dodelish ,
 De dushe nashe , nashih bratov , blish-
 njih in dobrotnikov od vezhniga po-
 gubljenja reshish ,
 De sad semlje dash in ohranish ,
 De vsim vernim dusham vezhni pokoj do-
 delish ,
 De nas uslišhati hozhesesh ,
 Sin boshji ,
 Jagnje boshje , ki svetá grehe odjemljesh ,
 sanesi nam , o Gospod !
 Jagnje boshje , ki svetá grehe odjemljesh ,
 uslišhi nas , o Gospod !
 Jagnje boshje , ki svetá grehe odjemljesh ,
 usmili se nas , o Gospod !

prosimo te , uslišhi nas !

Kriste flifhi naf.

Kriste, uflifhi naf.

Kirie elejson. Kriste elejson. Kirie elejson.

Sveta Maſha.

Maſhnik stopi pred altar, in sazhne molitve svete maſhe, kakor ſo na prvi strani bres Introita ali perſtopa. Kadar je altar pokadil, ſapoje: Zhaſt Bogu i. t. d. kakor je na 4. strani: vſi ſvonovi in orgle ſapojejo v' ſpomn veſelja vernih, ktero obhajajo ſavoljo vſtajenja Jeſusoviga. Po tim ſe maſhnik proti ljudſtvu oberne rekozh:

Gospod s' vami.

Sl. In ſ' tvojim duham.

M o l i m o.

Bog, ki ſi to preſveto nozh ſ' zhaſtjo Gospodoviga vſtajenja raſſvetlil, ohrani v' ſvoji novi druſhini duha, po katerim ſi jih ſvoje otroke ſtoril, de ti bodo na duſhi in teleſu prenovljeni ſ' zhiſtim ſerzam ſluſhili. Po ravno tiſim Gospodu naſhim i. t. d.

Berilo is lista svetiga Pavla apostelna do
Kolof. v' 3. p.

Bratje, ako ste f' Kristusam vstali, ishite,
kar je gori, kjer je Kristus, in sedi na desni-
zi boshji; rasumejte, kar je sgorej, ne pa,
kar je na semlji. Sakaj umerli ste, in vashe
shivljenje je skrito v' Bogu f' Kristusam. Kadar
se bo Kristus, vashe shivljenje, perkasal, ta-
krat se boste tudi vi s' njim perkasali v' zhasi.

Sl. Hvala Bogu.

Sdaj maslnik poje trikrat:

Aleluja.

Po tim moli:

Hvalite Gospoda, sakaj dobrotljiv je, in
njegovo usmiljenje je vezhno.

Hvalite Gospoda vsi neverniki, hvalite ga
vse ljudstva.

Sakaj njegovo usmiljenje se je nad nami
interdilo, in Gospodova resniza ostane vekomaj.

Maslnik gré na fredo altarla in moli:
Ozhisti mi serze i. t. d. kakor sizer pred
branjem svetiga evangelja. Glej na stra-
ni 6.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

Maslnik sakrisha f. evangeli in sebe rekozh:

Besede svetiga evangelja po spisku f. Ma-
tevsha. 28. p.

Svezher v' saboto pa, ko se pervi dan

tedna sâsveti, je prîfhla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In pole, velik potrêf je vstal. Sakaj angel Gospodov je is nebes prîfhel in perstopil, kamen odvalil, in na-nj sedel; njegovo oblîzhje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo belo kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in djal shenam: Nikar se ne bojte vé; sakaj vem, de îfhete Jesusa, kteri je bil krîshan. Ni ga tukaj; sakaj vstal je, kakor je rekel. Pridite, in poglejte kraja, kjer je bil Gospod poloshen. In bersh pojdite, in povejte njegovim uzhenzam, de je vstal; in pole, pred vami gre v' Galilejo, tamkaj ga bohte vidile. Pole, prej sim vam povedal.

Mashnik kushne s' evangeli in rezhe:

Sbrîsane naj bodo s' evangelskimi besedami nashe pregrîhe.

Sl. Hvala tebi, Krîste.

Vera se ne moli: mashnik se proti ljudem oberne in rezhe:

Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l i m o.

Mashnik ne moli ofertorja, daruje in moli vse molitve, ki so vsak dan per s. majhi per darovanji navadne: Vsemi sveti Ozhe, vsîgamogozhni vezhni Bog ta pre-

zhišti dar i. t. d. *ki so na 8. strani. Po molitvi, ki je na 10. strani:* Molite bratje, de bo moja in vaša daritev i. t. d. *moli:*

M o l i t e v.

Prošimo te, o Gospod! vsemi molitve svojiga ljudstva s' darovanjem darov, de nam bodo skrivnosti, ki jih o veliki nozhi obhajamo, s' tvojo pomozhjo v' vezhno shivljenje salegle. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog

Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M. Na kvishko serza.

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobi se, in dolshnost je.

M. Ref je spodobno in dolshnost, práv in dobro, de te, o Gospod! sizer vsak zhaš, posebno pa to nozh s'he zhaštitljivshi hvalimo, ker je našhe velikonozhno Jagnje, Kristus, saklano. Sakaj on je pravo Jagnje, kateri greha svetá odjemlje? Kteri je našho smert s' svojo smertjo konzhal, in s' svojim vitajenjem nam spet shivljenje dal. In torej s' angeli in velikimi angeli, s' troni in gospostvami in s' vso mnošhizo nebesških trum pesem od tvoje zhašti neprenehama prepevamo:

Svet, svet, svet, Gospod, Bog sabao!
Polno je nebo in semlja tvoje hvale, Hosana
po vishavah; bodi zheshen, ki pride v' Go-
spodovim imenu! Hosana po vishavah!

*Sdaj mashtnik moli molitve, ki so od 12. do
19. strani. Po povshivanji je vezhernize
moli, kakor so tukaj spisane.*

Predpevek. Aleluja, aleluja, aleluja.

Psalms 116.

Hvalite Gospoda vsi neverniki, hvalite ga vse
ljudstva.

Sakaj njegovo nsmiljenje se je nad nami uter-
dilo, in Gospodova resniza ostane vekomaj,
Zhasht bodi Bogu Ozhetu, Sinu in svetimu
Duhu :

Kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vsak
zhaf; od vekomaj do vekomaj. Amen.

Predp. Aleluja, aleluja, aleluja.

*Predp. Svezher v' saboto pa, ko se prvi dan
tedna sasveti, je prishla Marija Magdalena
in una Marija gledat groba, aleluja.*

Hvalna pesem prezhashtite devize Marije,

Luk. v' 1. p.

Moja dusha povishuje Gospoda :

In moj duh se filno veseli v' Bogu, mojim Sve-
lizharji,

Ker se je oserl na niskost svoje dekle : sakaj
glej, odshmal me bodo vsi rodovi frezhno
imenovali.

Sakaj velike rezhi mi je storil, on, ki je mogozhen, in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega boje.

Mozh je fkasal s' svojo roko, raskropil je v' misli svojiga ferza napuhnjene.

Mogozhne je s' sedesha vergel, in ponishne je povsdignil.

Lazhne je s' dobrotami napolnil, in bogate prasne ispustil.

Svojiga flushabnika Israela je sprejel, in se spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam, Abrahamu in njegovimu sarodu na vekomaj.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Svezher v' seboto pa, ko se prvi dan tedna sasveti, je prishla Maria Magdalena in una Maria gledat groba.

Med tim, ko se ta pesem poje ali moli, mashnik altar pokadi, kakor je v' na adi per vezhernizah. Potlej se na sredi altarja proti ljudstvo oberne rekozh:

Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M o l i m o.

Vli, o Gospod! v' nashe ferza duba svoje ljubesni, in stori jih, ktere si s' velikonozhnimi sakramenti nahranil, s' svojo milostjo vse eniga ferza. Po Gospodu nashim i. t. d.

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Idite, menila je mafha, aleluja, aleluja.

Sl. Hvala Bogu, aleluja, aleluja.

Mafhnik na sredi altarja perklonjen moli:

Naj ti, o sveta Trojiza, opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni zhlovek pred ozhni tvojiga velizhastva daroval, tebi prijetna, sa me pain sa vse, ki sim jo sa nje opravil, is milosti tvoje spravna. Po Kristulu Gospodu nashim i. t. d.

Mafhnik shegna ljudstvo rekozh:

Shegna naj vas vsigamogozhni Bog, Ozhe in Sin in sveti Duh.

Sl. Amen.

*Mahnik bere evangeli f. Janesa ki je na
21. strani.*

K o m p l e t o r i.

Shagnaj me Gospod.

Daj nam vsigamogozhni Gospod, mirno nozh in frezhen konez. Amen.

Kratko berilo is 1. lista f. Petra v' 5. p.

Bratje, bodite tresni in zhujte: sakaj huzh, vash sopernik, hodi okoli ko rjovezh lev, in ishe, koga bi posherl; vstavite se mu

mozhni v' veri. Ti pa, o Gospod, usmili se
nas.

Hvala Bogu.

V' Gospodovim imenu je naša pomozh.

Kteri je stvaril nebo in semljo.

Ozhe nash *se tiho moli.*

Ozhitna spoved.

Ispovem se Bogu vsigamogozhnimu, sveti Ma-
rii i. t. d. *kakor je na 2. strani*

Usmili naj se vas vsigamogozhni Bog, odpústi
vam vaše grehe, in perpelji vas v' ve-
zhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpushtenje naših grehov
nam daj vsigamogozhni in usmiljeni Bog.
Amen.

Spreoberni nas, Bog, nash Svelizhar.

In odverni svojo jeso od nas.

Bog, glej, de mi pomagash.

Gospod, hiti mi pomagat;

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Psalm 4.

Kadar sim na pomozh klizal, me je Bog moje
pravize uslišhal, is nadloge si mi pomagal.

Usmili se me, in uslišhi mojo molitev.

Zalovesniki otrozi! kako dolgo boš te tesh-
kiga ferza? sakaj ljubite nezhimernost, in
ishete lash?

Vedite, de je Gospod svojiga svetnika zhudno

ohranil; Gospod me bo uflifhal, kadar bom
k' njemu vpil.

Jesite se, tode ne gresbite: kar v' svojih fer-
zih mislite, to v' svojih hramih obshalujte.

Darujte dar pravize, in saupajte v' Gospoda;
veliko jih pravi: kdo nam bo dobro po-
kasal?

Gospod! s' svojimi milostljivimi ozhmi si na
pogledal; s' veseljem si moje serze obdal.

Njih sbito, vino in olje si pomnoshil.

V' miru bom spal in pozhival.

Sakaj ti, o Gospod! si me posebno v' upanji
poterdil.

Zhaft Bogu Ozhetu i. t. d.

Psaln 30.

Gospod! v' té saupam, na vekomaj ne bom
otramoten; réshi me po svoji pravizi.

Nagni svoje uho k' meni, hiti me rešhiti.

Bodi moj Bog in varh, in hifha perbeshá-
fha, de mi pomagash.

Sakaj ti si moja mozh in moje perbeshálifhe;
in savoljo svojiga imena me bosh vodil in

redil.

Ispeljal me bosh is te saderge, ktero so mi
nastavili; sakaj ti si moj pomozhnik.

V' tvoje roke srozhim svojo dusho; odreshil
me bosh, o Gospod, Bog rešnize.

Zhaft Bogu Ozhetu i. t. d.

Psaln 90.

Kteri pod pomozhjo Narvishiga prebiva, bo
vfigamogozhniga Boga stanovitno svojiga varha

imel.

Gospodu porezhe: Ti si moj varh in moje perbeshálifhe; moj Bog, v' kteriga saupam. Sakaj on me bo is saderge lovzov in is terde besede reshil.

S' svojimi perutami te bo pokríl, in pod njegovim périjem bošh upal.

Njegova refniza te bo kakor branilo obdala: ne bošh se bal ponozhniga straha.

Ne pšhize, ktera po dnevi letí, ne slega, kteri v' temi salesuje; ne file, ne poldnevne hudobe

Tavshent jih bo padlo na tvoji strani, in deset tavshent na tvoji desnizi; k' tebi pa se ne bo perblishalo.

Vender bošh s' svojimi ozhmi gledal, in vidil, kako se bo hudohnim povrazhevalo.

Sakaj (ker si rekel) Gospod! ti si moje saupanje; si Narvishiga sa svoje perbeshálifhe postavil. (Sato) te ne bo nizh hudiga sadélo, in shiba ne bo bliso tvoje hishe prishla.

Sakaj svojim angelam je savoljo tebe sapovedal, de naj te na vsih tvojih potih várujejo. Na rokah te bodo nosili, de se kje tvoja noga ob kamen ne udari.

Po kazhah in modraših bošh hodil, in leva in drakona bošh poteptál.

Ker je (pravi Gospod) v' mé saupal, ga hozhem reshiti; varovati ga hozhem, ker je moje imé sposnal.

V' me bo klizal, in jest ga bom uslifhal; per njem sim v' nadlogi, oteti ga hozhem, in zhaštitljiviga storiti.

Dolgo shivljenje mu hozhem dati, in mu
svoje svelizhanje pokasati.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Psalms 133.

Pole! hvalite sdaj Gospoda, vsi Gospodovi
hlapzi:

Kteri v' Gospodovi hifhi in v' lopah hifhe na-
fhiga Boga stojite.

Povsdignite ponozhi svoje roke k' svetimu kra-
ju, in hvalite Gospoda.

Gospod naj te is Siona shegna, kateri je nebo
in semljo storil.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predpevek. Svezher v' sabóto pa, ko se prvi
dan tedna safveti, je prishla Maria Magda-
lena in una Marija gledat groba, aleluja.

Hvalna pesem Simeona (Luk. 2.)

Gospod, sdaj spustish svojiga hlapza po svoji
besedi v' miru,

Ker moje ozhi so vidile tvoje svelizhanje.

Ktero si perpravil pred oblizhjem vsih narodov,
Luzh v' rasvetljenje nevernikov in v' zhašt
svojiga ljudstva Israelfkiga.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Svezher v' sabóto pa, ko se prvi dan
safveti, je prishla Marija Magdalena in una
Marija gledat groba, aleluja.

Gospod s' vami

In f' tvojim duham.

M o l í m o.

Prósimo, o Gospod, obišhi to prebiválfhe, in delezh prozh odshèni is njega vse salesovanje sovrashnika; tvoji sveti angeli naj v' njem prebivajo, naf v' miru ohranijo, in tvoj shegen naj bo vselej per naf. Po Gospodu nashim i. t. d.

Gospod s' vami.

In f' tvojim duham.

Hvalimo Gospoda.

Hvala Bogu.

Shegna in obváruje naj naf vsigamogozhni in usmiljeni Gospod, Ozhe, Sin in f. Duh. Amen.

Nebeshka kraljiza, veselí se, aleluja.

Sakaj on, kteriga nositi si bila vredna, aleluja.

Je od smerti vstal, kakor je rekel, aleluja.

Pròsi sa naf Boga, aleluja.

Veselí se, in bodi práv vesela, deviza Marija, aleluja.

Sakaj Gospod je resnizbno od smerti vstal. aleluja.

M o l í m o.

Bog, kteri si hotel s' od smerti vstajenjem svojiga Sina, Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, svet rasveseliti, daj nam, prósimo te, de po njegovi materi Marii devizi veselje vezhnega shivljenja doseshemo. Po ravno tistim Kristutu Gospodu nashim. Amen.

Boshja pomozh ostani vselej per naf. Amen.
Sdaj se móli: Ozhe nash, zhesheha Marija in véra.

Velika nozh.

S O R N I Z E.

Narpréd se moli: Ozhe nash, zhefhena Ma-
rija in véra; *potlej pa:*

Gospod odpri moje shnable.

In moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Bog, glej, de mi pomagash,

Gospod! hiti mi pomagati.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d. Amen. Aleluja.

Vabljenje. Gospod je resnizhno od smerti vstal.
Aleluja.

Se povsame: Gospod je resnizhno od smerti
vstal, aleluja.

Psalms 94.

Pridite, veselimo se v' Gospodu, pojmo s' ve-
seljem Bogu, svojimu Svelizharju; pridimo
f' hvalo pred njegovo oblizhje, in vesele
pesmi mu pojmo.

Gospod je resnizhno od smerti vstal, aleluja.

Sakaj Gospod je velik Bog; in velik kralj zhes
vse bogove; sakaj Gospod ne bo sávergel
svojiga ljudstva, v' njegovi roki so vse po-
kranje semlje, in verhovi gór so njegovi.
Aleluja.

Njegovo je morje, on ga je stvaril, in njego-
ve roke so semljo uterdile; pridite, molí-
mo, in pokleknilimo pred Bogam; jokajmo

pred Gospodam, ki nas je stvaril, sakaј on je Gospod, naš Bog, mi pa smo ljudstvo njegove pashe, in ovze, ktere vodi.

Gospod je resnizhno od smerti vstal, aleluja. Ako danš njegov glas slišhite, ne bodite terdiga serza, kakor v rasdrashenji v' dan skušhenja v' pušhavi; kjer so me vašhi ozhetje skušhali, skušili so me, in vidili moje dela. Aleluja.

Shtiridesét let sim se s' tim rodam vpiral, in rekel: Vedno se v' serzu motijo, in ne sposnaјo moje poti; sato sim v' svoji jesi perse-gel, de ne prideјo v' moj pokoj.

Gospod je resnizhno od smerti vstal, aleluja. Zhašt Bogu Ozhetu, in Sinu, in s. Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vsak zhaš, od vekomaj do vekomaj. Amen. Aleluja.

Gospod je resnizhno od smerti vstal, aleluja.

Predp. Jest sim, ki sim, in po svétu hudobnih nisim ravnal, temuzh v' sapovedi Gospodovi je moja volja, aleluja.

Psalms 1.

Blagor zhloveku, kteri po svétu hudobnih ne ravna, in na poti greshnikov ne stoji, in na sedeshi saframovavzov ne sedi.

Temuzh je v' sapovedi Gospodovi njegova volja, in njegovo postavo nozh in dan premishljuje. Enak bo sraven tekozhlih vód sašajenimu drevésu, ktero svoj sad ob svojim zhasu obrodi. In kteriga listje ne bo odpadlo; in vse kar koli bo pozhel, se mu bo po frezhi godilo.

Ne tako hudobni, ne tako; temuzh kakor prah
so, kteriga veter semlji odnese.

Sato ne bodo hudobni per sodbi obstali, tudi
ne greslniki v' sbiralish pravizlnih.

Sakaj Gospod posna pot pravizlnih, in pot
hudobnih bo pokonzhana.

Zhaft Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Jest sim, ki sim, in po svetu hudobnih
nisim ravnal, temuzh v' sapovedi Gospodovi
je moja volja, aleluja.

Predp. Profil sim svojiga Ozheta, aleluja; dal
mi je nevernike, aleluja, v' lastino, aleluja.

Psaln 2.

Sakaj so se neverniki togotili, in ljudstva si
prasne rezhi ismishljevale.

Kralji semlje so vkup stopili, in poglavarji so
se posvetovali soper Gospoda in soper nje-
goviga Kristusa.

Rastergajmo njih svese (pravijo), in versimo
njih jarm od sebe.

Ali kteri v' nebesih prebiva, se jim bo smejal,
Gospod se jim bo posmehoval.

Takrat jim bo v' svoji jesi govoril, in jih bo
v' svojim serdu prestrahil.

Jest pa sim od njega na njegovi sveti gori Sion
kralj postavljen, in njegovo postavo osna-
nujem.

Gospod mi je rekel: Ti si moj sin; danš sim
te rodil.

Pròsi me, in dal ti bom nevernike v' erbfhi-
no, in pokranje semlje v' tvojo lastino.

Kraljeval bošh zhes njé s' shelesno palizo, in
sterl jih bošh ko peršeno posodo.

Umejte tedaj, kralji, dajte se poduzhiti, kateri
semljo sodite.

Slushite Gospodu v' strahu, in veselite se pred
njim s' trepetam.

Vsemite (ta) nauk; de se kje Gospod ne ras-
jesi, in de od prave poti (v' pogubljenje)
ne sajdete.

Ker se bo njegova jesa v' kratkim vnela; bla-
gor všim, kateri va-nj saupajo.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Profil sim svojiga Ozheta, aleluja, dal
mi je nevernike, aleluja, v' lastino aleluja.

Predp. Jeit sim spal, in terdo saspal; in vstal,
sakaj Gospod me je sprejel, aleluja, aleluja.

Psaln 3.

Gospod! kako filno so se pomnoshili, kateri me
preganjajo! veliko se jih soper mé vsdiguje.
Veliko jih meni pravi: Nima pomozhi od
svojiga Boga.

Ali ti, o Gospod! si moj pomozhnik, moja
zhašt, in povsdiğnesih mojo glavo.

Na glas sim v' Gospoda klizal, in uflishal me
je od svoje svete gore.

Spal sim, in terdo saspal; in vstal, ker me
je Gospod sprejel.

Ako ravno me vezh tavshent ljudi obléshe, se
ne bom bal; vsdigni se, o Gospod, réshi
me, moj Bog!

Ti bošh vše pobil, kateri mi po krivizi soper-
vajo; sobé hudobnih bošh rasdrobil.

Per Bogu je pomozh, in nad tvojim ljudstvom
(o Gospod)! je tvoj shegen.

Zhaſt Bogu i. t. d.

Predp. Jeſt ſim ſpal, in terdo ſaſpal; in vſtal,
ſakaj Gospod me je ſprejel, aleluja, aleluja.
Gospod je is groba vſtal, aleluja.

Ki je ſa naſ na leſu viſel, aleluja.

Ozhe naſh i. t. d.

Odveſa. Gospod, Jeſuſ Kriſtuſ, nſliſhi proſh-
nje ſvojih ſluſhabnikov, in uſmili ſe naſ,
kteri ſhiviſh in kraljujeſh s' Ozhetam in
ſvetim Duham od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Shegnaj Gospod.

Berilo ſvetiga evangelja nam bodi ſvelizhanje
in bramba. Amen.

Berilo ſvetiga evangelja po ſpiſku ſvetiga
Marka. 16 p.

Tiſti zhaſ ſo Marija Magdalena in Jakopo-
va Marija in Saloma kupile diſhav, de bi
priſhſle, in Jeſuſa maſale. In daljej.

Raſlaganje ſvetiga evangelja od ſvetiga Gre-
gorja papeſha.

Slifhali ſte, preljubi bratje! de ſo ſveto
ſhené, ki ſo ſa Gospodam hodile, s' diſhavami
k' grobu priſhſle, de bi mu, kteriga ſo ſhiviga
ljubile, tudi mertvimu delo ljubezni fkaſale.
Ali kar ſe je ſgodilo, pokashe, kaj naj ſe
v' ſveti zerkvi godi. Sato je namrezh treba,

de poslušamo, kaj de se je zgodilo, de bomo tudi premislili, kaj de je tudi nam storiti, de jih posnemamo. Tudi mi tedaj, kateri vanj verujemo, ki je umrl, saref s' dihavami k' njegovimu grobu pridemo, zhe s' dobrim namenam, s' duham poboshnosti in dobrih del Gospoda ishemo. Tiste shene pa, ki so s' dihavami prishle, so angele vidile, ker le tiste dushe nebeske prebivavze vidijo, ktere polne svetih shelj s' duham poboshnosti k' Gospodu gredó. Ti pa, o Gospod, usmili se nas.

Hvala Bogu.

Angel Gospodov je s' nebes prishel, pristopil, in kamen odvalil, in na-nj sedel, in shenam rekel: Nikar se ne bojte, sakaj vém, de ishete Jesusa krishaniga, je she vstal, pridite, in poglejte kraja, kjer je bil Gospod poloshen, aleluja.

In shle so v' pokopalishe, vidile so mladenzha sedeti na desni strani, s' belim oblazhila ogernjeniga, in so ostermele: kateri jim je rekel:

Nikar se ne bojte, sakaj vém, de ishete Jesusa krishaniga, je she vstal pridite, in poglejte kraja, kjer je bil Gospod poloshen, aleluja.

Zhaš Bogu Ozhetu i. t. d.

Angel Gospodov i. t. d. *se povsame do:*
In shle so v' pokopalishe.

Shegnaj Gospod.

Boshja pomozh ostani vselej per nas. Amen.

II. B e r i l o.

Vediti nam je pa, kaj poméni, ko so angela na desnizi sedeti vidile. Sakaj kaj drusiga poméni leviza, kakor sidánje shivljenje, in kaj drusiga desniza, kakor vezhno shivljenje? Savoljo tega je v' visoki pesmi pisano: Njegova leviza je pod mojo glavo, in njegova desniza me bo objela. Ker je tedaj nash odrefshenik strohljivošt sidánjiga shivljenja flekel, je práv, de je angel, osnanovavez njegoviga vezhniga shivljenja, na desnizi sedel. Perkasal se je ogernjen s' belim oblazhilam, ker je veselje nashih prasnikov osnanil. Sakaj belošt oblazhila osnanuje zhaštijivošt nashih prasnikov. Ali rezhemo nashih, ali njegovih? De pa refnizbnish rezhemo, rezimo nashih in njegovih. To vstajenje nashiga odrefshenika je bilo nafhe veselje, ker nam je spet neumerjjozhnost povernil; in angelov veselje je bilo, ker naf je spet poklizal k' nebeshkimu, in je njih fhtevilo spolnil. Ti pa, o Gospod, usmili se naf. Hvala Bogu.

Ko je sabóta minila, so Marija Magdalena in Marija Jakopova in Saloma kupile disháv, de bi prishle, in Jesusa masale, aleluja, aleluja.

In sjutrej zlo sgotaj prvi dan po sabóti ob sonzhnim ishodu so prishle k' pokopalishu, de bi Jesusa masale, aleluja, aleluja.

Zhašt Bogu i. t. d.

De bi prishle, in Jesusa masale, aleluja, aleluja.

Shegnaj Gospod.

Kralj angelov naj nas perpelje v' drushbo
nebeskih prebivavzov. Amen.

III. B e r i l o.

Na svoj in naš prasnik se je angel perkasal v' belih oblazhilih, sakaj, ker bomo po Gospodovim vstajenji v' nebesa perpeljani, bo fškoda nebeshkiga kraljestva poravnana. Ali poslušajmo, kako de je shené ki so bile prishle, ogovoril: Ne bojte se; kakor de bi na ravnost rekel: Bojé naj se tisti, kateri ne ljubijo prihoda nebeskih prebivavzov; trefejo naj se, kateri so od mesénih shélj samorjeni obupali, de bi v' njih drushbo mogli priti. Vi pa sakaj se trefete, ki vidite svoje tovarfhe? Torej Matevsh, ko popisuje, de se je angel perkasal, pravi: Njegovo oblizhje je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo bélo ko snég. V' blisku namrezh se kashe strah, v' snegu pa prijetnost belosti. Ti pa, o Gospod, usmili se nas.

Hvala Bogu.

Hvalna pesem.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te prizhamo,
Tebe, vezhniga Ozheta, zhasti vfa semlja.

Vfi angeli, nebesa in vse mozhi,

Kerubi in Serafi tebi neprenehama pojó:

Svet, svet, svet, Gospod, Bog sabao!

Polne so nebesa in semlja slave tvojiga velizhastva.

Tebe hvali zhašiti sbor apostelnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v' belo oblezhena truma.
Po vesolnim svetu te sveta zerkev prizha;
Ozheta nesmerniga velizhašta;
Prezhašitiga tvojiga praviga ediniga Sina;
Tudi svetiga Duha trofhtarja,
Ti, Krište, kralj zhašti,
Si vezhni Ozhetov Sin,
Ker si hotel savoljo odrefhenja zhloveka na se
vseti, se nisi bal devizhniga teleša.
Smagal si selo smerti, in odperl vernim ne-
beshko kraljestvo.
Na desnizi boshji sedish, v' zhašti Boga Ozheta.
De imash sodit priti, verujemo.
Profimo te tedaj, pridi na pomozh svojim flu-
shabnikom, ki si jih s' drago kervijo odrefhil.
Daj nam v' zhašti fhtetim biti med tvoje svetnike.
Svelizhaj, Gospod, svoje ljudstvo, in posheg-
naj svojo erbfhino.
Vladaj jih, in povikshaj jih vekomaj.
Slednji dan te zhaštimò,
In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj
do vekomaj.
Dej nas, Gospod, danashnji dan milostljivo
bres greha ohraniti.
Usmili se nas, Gospod, usmili se nas!
Dodéli nam svojo milost, Gospod, kakor sa-
upamo v' té.
V' tebe, Gpšpod, upam, ne bom v' framota
vekomaj ne.

Hvalnize.

Bog, glej, de mi pomagash,
Gospod, hiti mi pomagati,
Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d. Aleluja.

Predp. Angel Gospodov pa je s' nebes prishel
in perstopil, kamen odvalil in na-nji sedel,
aleluja, aleluja.

Psaln 92.

Gospod je kralj, v' lepota se je oblekel; Go-
spod se je v' mozh oblekel, in se prepašal.
Tudi svét je uterdil, de ne omahne.
Od nekdej stoji tvoj sedesh terdno; ti si od
vekomaj.

Gospod! réke so povsdignile, réke so povsdig-
nile svoj glas; reke so povsdignile svoje va-
lóve.

Shumenje veliko vód in vsdigovanje morja je
zhudno; ali s'he bolj zhuden je Gospod na
visokosti.

Tvoje prizhevanje je zhes vse verjetno; tvoji
bishi, o Gospod! se spodobi svetlost na ve-
komaj.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Angel Gospodov pa je s' nebes pri-
shel in perstopil, kamen odvalil in na-nj
sedel, aleluja, aleluja.

Predp. In glej, velik potref je bil; sakaj Go-
spodov angel je s' nebes prishel, aleluja.

Pfalm 99.

Ukaj Bogu vsa semlja; flushite Gospodu s' veseljem. Pridite pred-nj s' veselimi petjem.

Sposnajte, de Gospod je Bog, on nas je stvaril, in nismo se sami.

Njegovo ljudstvo smo, in ovze njegove pashe; pojdite s' hvalo skosi njegove vrata, pojdite s' pesmimi v' njegove lópe; sahvalite ga.

Hvalite njegovo imé, sakaj Gospod je dobrotljiv, njegovo usmiljenje je vezhno, in njegova rezniza od roda do roda.

Zhašt bodi Bogu i t. d.

Predp. In glej, velik potref je bil, sakaj Gospodov angel je s' nebes prishel, aleluja.

Predp. Njegovo oblizhje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo bélo ko sneg, aleluja, aleluja.

Pfalm 62.

O Bog! ti si moj Bog, s' svitam zhujem k' tebi. Moja dusha je shejna po tebi, moje teló te je sashelelo.

V' tej pusti desheli, kjer ni pota, ni vode, gledam po tvojim svetim mestu, de bi vidil tvojo mozh in zhašt.

Ker je tvoje usmiljenje boljshi ko shivljenje; moji shnabli te bodo hvalili.

Tako te hozhem, dokler bom shiv, hvaliti; in v' tvójim imenu svoje roke povsdigovati.

Nasiti mojo dusho, kakor s' musgam in s' mastjo; in moje usta te bodo s' veselimi shnabli hvalile.

Ker se te bom na svoji postelji spomnil, te

bom s jutrej premišljeval; sakaj ti si moj pomoznik.

In pod senzo tvojih perut se hozhem silno veseliti; moja duha se tebe dershi, tvoja desniza me podpira.

Oni pa sastonj ishejo me umoriti; pod semljo pojdejo; pod mezhem bodo konz vseli, lesize jih bodo pojedle.

Kralj pa se bo v' Bogu veselil; vsi, kateri v' njem persegajo, se bodo (s' njim) hvalili, ker so jim usta samashene, kateri lashi govoré.

Psaln 66.

Usmili se nas, Bog, in shegnaj nas; oberni k' nam svoje milostljivo oblizhje, in usmili se nas.

De tvojo pot na semlji, in tvoje svelizhanje med vsimi neverniki sposnamo.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog; vse ljudstva naj te hvalijo.

Naj se neverniki veselé, in od veselja poska-kujejo; ker ti sodish ljudstva po pravizi, in vodish nevernike na semlji.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog; vse ljudstva naj te hvalijo, semlja je svoj sad obrodila.

Naj nas shegna Bog, nash Bog; naj nas shegna Bog, in vse pokranje semlje naj se ga boje.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Njegovo oblizhje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo bélo ko sneg, aleluja, aleluja.

Predp. Od straha pred njim pa so varhi strepetali, in so bili ko mertvi, aleluja.

Pesem treh mladenzhev. Dan. 3.

Zhaštite Gospoda vse Gospodove dela, hvalite
in povišujte ga na vekomaj.

Zhaštite Gospoda Gospodovi angeli, nebesa
zhaštite Gospoda.

Vse vodé, ktere ste nad nebam, zhaštite Go-
spoda; vse Gospodove mozhi, zhaštite Gospoda.
,Sonze in ljuna, zhaštite Gospoda; svésde na
nebu, zhaštite Gospoda.

Ves desh in rosa, zhaštite Gospoda; vsi ve-
trovi boshji, zhaštite Gospoda.

Ogenj in vrozhina, zhaštite Gospoda; mras in
perpeka, zhaštite Gospoda.

Rosa in flana, zhaštite Gospoda; fresh in ivje,
zhaštite Gospoda.

Léd in sneg, zhaštite Gospoda; nozhi in dnevi,
zhaštite Gospoda.

,Svetloba in tema, zhaštite Gospoda; blisk in
oblaki, zhaštite Gospoda.

Semlja, zhašti Gospoda; hvali in povišuj ga
zhes vse na vekomaj.

Goré in hribje, zhaštite Gospoda; vse selenje
na semlji, zhašti Gospoda.

,Studenzi, zhaštite Gospoda; morja in réke,
zhaštite Gospoda.

,Somi in vse, kar giblje v' vodah, zhaštite Go-
spoda; vse ptize pod nebam, zhaštite Gospoda.

Vse sverine in shivina, zhaštite Gospoda; zhlo-
veshki otrozi, zhaštite Gospoda.

Israel, zhašti Gospoda; hvali in povišuj ga
zhes vse vekomaj.

Gospodovi duhovni zhaštite Gospoda; flushabniki Gospodovi, zhaštite Gospoda.

Duhovni in dušhe pravizhnih, zhaštite Gospoda; sveti in v' serzi ponishni, zhaštite Gospoda.

Ananija, Azarija, Misael, zhaštite Gospoda; hvalite in povishujte ga vekomaj.

Zhaštimo Ozheta, Sina in svetiga Duha; hvalimo in povishujmo ga vekomaj.

Zheshen si, Gospod, na terdnjavi nebes; in hvale vreden, zhaštit in zhes vse povishan vekomaj.

Predp. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili ko mertvi, aleluja.

Predp. Angel pa odgovori, in je rekel she-nam: Nikar se ne bojte, sakaj vém, de Jesusa ishete, aleluja.

Psaln 148.

Hvalite Gospoda, kateri ste v' nebesih, hvalite ga po viš'havah.

Hvalite ga vsi njegovi angeli, hvalite ga vse njegove vojske.

Hvalite ga sonce in ljuna, hvalite ga vse svesde in luzh.

Hvalite ga gornje nebesa, in vse vode, ktere so nad nebam, naj hvalijo Gospodovo ime.

Ker rekel je on, in je bilo storjeno; sapovedal je on, in je bilo stvarjeno.

Sa vselej in sa vekomaj jih je postavil; sapoved jim je dal, in ne bo minula.

Hvalite Gospoda (vé stvarji) na semlji; morski spmi in vsi bresni:

Ogenj, tozha, sneg, léd, pišh, kateri njegovo povelje spolnujejo;

Gore in vsi grizhi, sadne drevesa in vsi zedri; Sverine in vsa shivina, kar lasi, in letezhe ptize; Kralji semlje in vse ljudstva, poglavarji in vsi sodniki semlje.

Mladenzhi in devize, stari in mladi naj hvalijo Gospodovo ime.

Ker samo njegovo ime je visoko.

Njegova hvala je višhi od nebes in semlje; in oblast svojiga ljudstva je povs dignil.

Vsi njegovi svetniki, Israelovi otrozi, ljudstvo, katero se mu perblishuje, naj hvalo pojejo.

Psaln 149.

Pojte Gospodu novo pesem, njegova hvala (naj se raslega) v sberalishhi svetnikov.

Israel naj se v svojim stvarniku veselí; in otrozi, Sionovi naj bodo v svojim kralji silno veseli.

Naj hvalijo njegovo ime f' koram, per bobnih in harpah naj mu hvalo pojejo.

Ker Gospod ima dopadenje nad svojim ljudstvom, in krotke bo k' svelizhanju povishal.

Svetniki bodo v' zhasti od veselja poskakovali; in se bodo v svojim pozhitku veselili.

S svojimi uštni bodo Boga povikshevali; in na obe platí oštre mezhe v' rokah (imeli).

De se nad neverniki masahujejo, in ljudstva poshtrafajo.

De njih kralje vklenejo; in njih imenitnike v' shelesje (denejo).

De pisano sodbo nad njimi spolnijo; to zhast bodo vsi njegovi svetniki imeli.

Pſalm 150.

Hvalite Gospoda v' njegovim svetim kraji ; hvalite ga savoljo mozhi njegove mogozhnosti.

Hvalite ga savoljo njegovih mogozhnih del ; hvalite ga po njegovi neismérjeni veliko ti.

Hvalite ga s' glasam trobente ; hvalite ga s' psalterjem in s' harpami.

Hvalite ga s' bobni in s' kori ; hvalite ga s' strunami in pisfalmi.

Hvalite ga s' glasnimi zimbali ; hvalite ga s' veselimi zimbali.

Vse, kar sope, naj hvali Gospoda.

Zhaſt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. Angel pa odgovori, in je rekel she nam : Nikar ſe ne bojte, sakaj vém, de Je ſuſa iſhete, aleluja.

To je tiſti dan, kteriga je Gospod ſtoril ; bodigo vefeli, in vefelimo ſe.

Predp. In práv ſgodaj pervi dan po ſabóti ſe priſhli k'pokopalifhu, ko je ſonze ſhe gori bilo, aleluja.

Hvalna peſem Zaharijeva Luk. 1.

Hvaljen bodi Gospod, Israelov Bog, ker je obifkal, in odreſhenje ſtoril ſvojimu ljud tvu.

In nam je poſtavlil rog ſvelizhanja v' hiſhi Davida, ſvojiga flushabnika.

Kakor je govoril ſkosi uſta ſvojih ſvetih pre-rokov, kteri ſo od nekdej.

De naſ bo reſhil od naſhjih ſovraſhnikov, in iſ roke vſih, kteri naſ ſovraſhijo.

De bo uſmiljenje ſtoril naſhim ozhetam, in ſe bo ſpomnil ſvoje ſvete ſaveſe,

Persege, ki jo je Abrahamu ozhetu našhimu
perlegel, nam dati,

De is rok svojih sovrashnikov resheni, njemu
bres straha flushimo,

V' svetosti in v' pravizi pred njim vse svoje dni,
In ti, dete, bosh prerok Narvis'higa imenova-
no, ker pojdesh pred oblizhjem Gospodo-
vim, mu pota perpravljat;

Dati snanje svelizhanja njegovimu ljudstvu
v' odpushtenje njih grehov.

Po perferzhni milosti našhiga Boga, savoljo
ktere nas je obiskal is vi okosti pridejozh.

De jih rasvetli, kateri v' temi in v' smertni senzi
sedé, de saoberne našhe noge na pot miru.

Zhašt Bogu Ozhetu i. t. d.

Predp. In práv sgodaj prvi dan po sabóti so
prishli k'pokopalishu, ko je lonze she gori
bilo, aleluja.

Gospod s' vami.

In s' tvojim duham.

M o l í m o.

Bog, kateri si nam danashnji dan skosi
svojiga Edinorojeniga po premagani smerti vra-
ta vezhnosti odperl, našhe shelje, ki si jih
v' nas obudil, s' svojo pomozhjo tudi ispeljuj.
Po ravno tistim Gospodu našhim i. t. d.

Gospod s' vami.

In s' tvojim duham.

Hvalimo Gospoda, aleluja, aleluja.

Hvala Bogu, aleluja, aleluja.

In vernih dushe naj pozhivajo po milosti
boshji v' miru. Amen.

V. V. V. Z. B.

